

५०

सा
२९

१६०४

अथ नौकाटीका सहितार सतरंगिणी प्रारंभः

र.त.
१

२=ग्रंथपक्षे प्राचः प्रवणान्माः सादराय स्वायमुना पक्षे तु प्रास्तु प्रवणा गंतीत्यर्थ एवमग्रेपि २

तात्पर्यावधारकाध्ययनादेः प्रयोजकात् = ९

१=कर्णधारं तद्वद्विन्नतिनौकासंबंधं कर्णधारस्याहतेन बाललीलास्मरणद्वारा यमुना नौका कर्णधारत्वं व्यक्तमप्याविष्कृतमत्रालंकार इति बोध्यं तदुक्तं शब्दार्थशक्त्या सिद्धोपि स्यादि १

श्रीगणेशाय नमः ॥ लीलौ गृहीतगात्रं नैव रसपात्रं सुतं यं शोदायाः ॥ श्रीभानुतरंगिण्या नौकायाः कर्णधारमहमीडे ॥ १ ॥ गंगारामेण मया च
लाकोपादिव बलरामेण ॥ प्राक् प्रवणार्थं वाक् प्रवणासौ क्रियते तरंगिणी भानोः ॥ २ ॥ प्रारिषितप्रतिबंधकदुरितविध्वंसपटीयसीमाशिवंशि
ष्यशिक्षाये निबध्नन् श्रीभानुदत्तमिश्रो निरूपणीय रसस्योत्तमनायकालंबनतया पुरुषोत्तमं परामृशति ॥ पीतवासाः श्रीकृष्णः ॥ अत्र पीतवा
सः पदमप्युपसर्गककर्मक्तांतेण धातुनिष्पन्नमपीतान्यपहृतानि वासांसि परिधानीयान्यथा द्रोणीनां येन सद्व्यर्थमावेदयत्तस्मिन्नेव मादिना
नाविध्वंजीडा विटलमवगमयति सोयं शब्दशक्तिमूलध्वने रंध्रा ॥ अनयैव दिशा व्यत्यतिभेदसहकारेण पीतवासः पदं सर्वरसानुगुणं मत्वा त

नौका

॥ ॐ ॥ लक्ष्मीमालोक्य लुभ्य निगममुपहसन् शोचयन् सृजंतु नृसुत्रं शोणाक्षि पश्यन् समितिदशमुखं वीक्ष्य रोमांचमंचन ॥ हत्वा
हैयं गवीनं च कितमपसरन् स्लेकुरक्तैर्दिगंतान् सिंचन्दतेन भूमिर्लमिव तुलयन्या तु वः पीतवासाः ॥ १ ॥

देवोपनिबद्धं ग्रंथकृता ॥ तथा

हि ॥ शृंगारहास्ययोर्पथा प्रतिपत्तिस्तथा व्यत्यतिरावेदितैव ॥ तथा पीताय मृतगुरुपुत्रार्थं तमानेतुमिति यावद्वातिगच्छतीति पीतवाः ॥ भागुरिणा
पुपसर्गकारलोपोक्तेरस्य ते शिष्यतद्व्यस्तु दर्शनचक्रं तेन सहितः सास्यीतवाश्चासौ साश्चेति पीतवासा इति व्यत्यत्याऽद्वुतरौ द्रयोः ॥ त
थावातीति वावायुः पीतोवायेन स पीतवा व्यालराक्षस इति यावत्तस्यतिमारयतीति पीतवासाः ॥ यद्यपि षोडशकर्मणीत्यस्यादेच उपदेशऽशि
र्द=पामरादीनपिरक्षयितुं समर्थ इत्यर्थे धननात् अर्थांतरे तदानीमेव कंसं नो हतवानुपनयं तरे ब्रह्मसूत्रं न्यथाकारक इति कर्तुं मर्त्यथा कर्तुं समर्थस्य स्वातंत्र्यादस्य द्रष्टु
मिषक्करमिति चार्थव्यक्तेः ६ ४=प्रागप्युपसर्गकलोके सूत्रेण पीतवासा इति संशयेन प्रातिपदिकनिर्देशोत्तरमल्लोपजिज्ञासेत्यभिप्रायेणात्रैतच्छास्त्रप्रदर्शनं ४

४ सातोयं शब्द इति व्युत्पत्तये तथानुकरणमेतत् ४

नौतोदेषदृष्टिस्तावत्यर्थं ४

तौत्यात्वेन रूपनिष्पत्तावसरेः प्रश्नोपोनिरर्थकस्तथाप्यधिकार्यलाभार्थमेव तत्प्रश्नोपे स्थिते ॥ आसमंतादसतिसमतया वर्तत इत्यासीत्
वासाश्चासावाश्चेति पीतवासा इति व्युत्पत्त्या वीरशांतयोः ॥ तथास्य ते स्थीयतेऽनेनेत्यासोऽकर्तरि चकार के संज्ञायामिति स्मृतेः ॥ संज्ञायामित्यस्य प्रायिकत्वात् ॥ कथमन्यथोपदेशे जनुनासिक इति सूत्रं ॥ नचोपदेशनमुपदेश इति भावप्रत्ययेनेष्टसिद्धिरिति वाच्यं ॥ तथासत्यनन्वयप्रसंगात् ॥ ननु करणाधिकरणयोश्चैत्यनेन बाधप्रसंग इति चेत् ॥ अस्त्वेवमाप्यततः ॥ पुंसि संज्ञायां घः प्रायेणेति तदपवादस्यापि जागरूकत्वात् ॥ प्रायेण घ इत्येवोपपत्तौ प्रायेण संज्ञायामिति व्याख्यानकृता सहिष्णुतायां तु कृत्यलुटा बद्धलमिति बाहुल्यकाल्युडप्रवृत्तौ घञप्रसरात् ॥ अतएवोपदिश्यतेऽनेनेत्युपदेशः शास्त्रमिति व्युत्पत्तिमनुमेनिरे महाभाष्यकृतः ॥ तत्र भगवान्सूत्रकारोऽपि स माहारः स्वरित इत्यपि सूत्रमसूत्रयत् ॥ अन्यथात्रापि घजो लुटा बाधप्रसंगात् ॥ यद्वासनमास इति भावे घञ् ॥ अतएव देशनं देश उपदेशो यत्रेति व्युत्पत्तेः कथंचित्संभवमभिप्रेत्य बाहुल्यकंत्वगति का गतिरित्यभिहितवंतो वाञ्छो व्याकरणविद इत्यास्ता तावत् ॥ वातिगच्छत्यासौ धैर्यं स्थितिर्वाययोस्तौ वासावित्यर्थादिपन्नौ देवकौ वसुदेवौ तौ प्रत्यास्त इति वासासीत इति कर्तरि क्तोऽर्थोत्तरकौ यदधि दुग्धादिकर्मतयोतिष्ठते पीतश्चासौ वासाश्चेति पीतवासा इति व्युत्पत्त्या भयानककरुणयोः ॥ तथावसैव वासाऽततः षोडशदित्वा न्यासप्रकृतिस्तत्रास्त इति वासासूत्रधिरपीतं वासा अर्थात् पीतनायायेन स पीतवासा इति व्युत्पत्त्या वीभत्सस्य च निष्पत्तेरित्यलमनतिरमणीयेन प्रपंचेन ॥ वोयुष्मान्यातुरस्तित्यन्वयः ॥ किं कुर्वन् लक्ष्मीं हरिप्रियामालोक्य दृष्ट्वा लुभ्यन् रज्यन्नेव ॥ एतेन नृसिंहावतारे संजातक्रोधशाल्यपायगवेषकैर्देवैर्लक्ष्म्यां पुरस्थापितायां तदासक्तो भूदिति पुराणप्रसिद्धोर्थः सूचितः ॥ पुनः किं कुर्वन्नेवमग्रेऽपि ॥ निगमं वेदमुपहसन प्रत्यक्षस्वरूपप्रमाणांतरविसंवादिनोऽपि प्रामाण्यमिति प्रसभं हसन ॥ अतएव यज्ञ ४= आदिबृहस्पतिप्रवचनपि स्वार्थेण हीनप्रसंजकत्वात् न युज्यत इत्यत इति ४ ॥ २= वैरि विजयकृतशोभातिशया धायकक्रोधवाध्यत प्रतीतिहेतुनावधारणोपसंदानेनात्र कवितात्ययीनेगीकारे ग्रेदशगुतादि विशेषस्य अर्थतापत्तेः २= ३= नन्दिदेवागवतविरुद्धमतः पुराणेति ॥ तथा च समबलविरोधोऽप्युगभेदात्परिहृत्य इति भावः = ३

१= चैत्रो गच्छत्यश्वतीत्यादौ तिङ्-विषयतया गच्छति पश्यतीति भाभूदिति तदविषयेशत्तु शान्तौ विहितौ तथा चात्र साधत्वा यथा तत्संबंधेत्यादिसूत्रिते तत्कृत औत्सर्गिके तौ तिचे-
द्वेयः वर्तमानलोभाद्यवच्छिन्नत्वं ध्यानकर्मत्वे विषयता त्मनि बोध्यत इति व्युत्पत्तरे मानाभावात् प्रथमासमानाधिकरण इत्यौत्सर्गिक निषेधप्रस-
गाच्च ॥ परंतुरसस्याभिमुखतावद्वैमुख्यमपि भेदांतरमावेदयितुमसौ विमुख एवोपदर्शितस्तेन च विषयवैमुख्यपरिपोषात्मात्मकतापि शांतरस-
स्य कैथं चित्स्मारिता भवतीति न न्यूनता शंका प्यवतरति ॥ यत्तत्र भूमितिलमिव तुलयनपादेनाक्रामन्निति प्राशक्तवाक्यैकदेशादित्यादिना
वामनाद्यवतारादीनामपि प्रतिपादनमामनंति भवं मातीति भूमिर्मेदरस्तं १२ नतिष्ठासयन्नित्यर्थकारुत्यंतरेण कूर्मस्य निगममुपहरन्निति
पाठान्तरेण च मत्स्यस्य लक्ष्मीमित्यादि नैवाजिताद्यवतारांतरस्य च प्रतिपादनस्य वक्तुं शक्यत्वात् सोयं केशः किमर्थमिति न विद्मः ॥ नहि भगवतो
दशैवावतारा इति वक्तुं युक्तं ॥ नवाप्रसिद्धिविशेषे पितावतां परामर्शः प्रस्तुतोस्ति ॥ कतिपयैस्तत्प्रदर्शनं तु निरूपणीयं परसभेदप्रदर्शनांगतये-
वेति ध्येयं ॥ प्रसिद्धावतारक्रममनादृत्य रसक्रममनुसरता ग्रंथकृतैव स्पष्टिकृतोऽस्मावाशयः ॥ यदपि भक्तप्रमास्यदचरणसान्निध्यात्प्राप्तवास-
सः स्मृतिद्वारानिखिलनखशिखभूषणविशिष्टभगवतात्पर्यकतया पीतवासः पदं व्याचक्षते ॥ तदप्येवंविधस्यापि तच्चरणसेदंत्वेनावाक्यार्थत्वे
स्थिते कैथं स्मारकत्वमिति भक्तिभरप्रधानास्त एव दूरमुकुललोचनं विदां कुर्वंतु ॥ १॥ प्रकृतग्रंथस्य रसो वै स इति श्रुत्या तत्तच्छास्त्रसिद्ध्यर्थं प्रति-
पादकत्वाविशेषे पिलौकिकाल्हादभूयिष्ठतया प्रतिपादनमतिमुकुमाराणां राजकुमाराणां शास्त्रव्याकुलितांतःकरणानामप्यंतःकरणविनो-
दपरः सरं निरूपणीयार्थं प्रतिप्रत्येस्यादिति नवानग्रंथारंभ इत्याह ॥ भानुनारसतरंगिणी क्रियत इत्यन्वयः ॥ रसस्य भूयस्त्व एव तरंगाकुलतया
त्संब्राह्मण इत्यादेः साधत्वा येत्यवेहि = १ २ = असावेव तथा किमिति प्रदर्शित इति जिज्ञासाया विनिगमकविधया विषयवैमुख्यस्यापि कलस्य स्मरणादित्यर्थः = १
४ = पीतवासः पदं यदि चरणार्थकं तदा चरणं तत्पदं स्मारयेद्गृहीतसंकेतसंबंधात् ॥ चरणोद्धेधकेन स्मारितमपि पदं भगवन्तस्मारयेन्न चरणमेवा संबंधात्तत्कृतः संबंधिसं-
बंधिनि मेखलादिः ४

२. त.
३

रसतरंगिणी पदप्रतिपाद्यत्वं संभवतीत्यतस्तं विशिनष्टि ॥ भूरिरसेति ॥ रसस्य जलसाम्यमानं दंशचरणप्रकादकत्वाज्जलं यथा स्वावरकं
भूरेण वाद्यधोनयति तथा यमपीति भावः ॥ पुनः कीदृशी सा शास्त्रेत्यादिशास्त्रमेव कांतारं दुर्गमं वल्मदुर्लभं तत्स्थितं श्रान्ताया विमनस्कता
प्रयोजकतया श्रमस्तुल्यदुरधिगम्यता शालिन्याः शान्तिकारिणी सुखावगमहेतुः ॥ २ ॥ अत्र ग्रंथे सहृदयानामेवरसोद्धादधिकार इत्याह ॥
एषा बुद्धिस्था रसतरंगिणी समारम्भाभानोर्वाणीकमलिनी सरोवरभूमिर्भानुप्रयुक्तविकासवत्तया कमलत्वारोपविष्य पदकदंबघटितत्वात् ॥
कृतधियः सहृदयास्तत्र भूमौ हंसारसा स्वादकत्वादित्यत्र विषयेयुक्तं प्रतीयतामित्यर्थः ॥ ३ ॥ बलात्प्रवृत्तैः कर्कशांतः करणैः रसस्याविलम्बम

भारत्याः शास्त्रकांतारश्रान्तायाः शान्तिकारिणी ॥ क्रियते भानुना भूरिरसारसतरंगिणी ॥ वाणीकमलिनी भानोरेषा रसतरंगि
णी ॥ हंसाः कृतधियस्तत्र युक्तमत्र प्रतीयतां ॥ गिरां देवितरंगिण्यां वारयन् क्रूरवारणान् ॥ यद्द्रविष्यति लोकानां माविलो विरलोर
सः ॥ हेतोः पूर्ववृत्तित्वनियमादतः पूर्वमेव तस्योपन्यासः समुचितो रसस्य हेतवो भावादयस्तेन रसेभ्यः पूर्वभावादय एव
निरूप्यन्ते ॥

त्यत्वं च माभूदिति वागधिष्ठात्रीं देवतां प्रार्थयते ॥ हे गिरां देवि सरस्वति तरंगिण्यां क्रूरवारणान् क्रूराः कर्कशांतः करणास्त एव
वारणाधिकारविचारशून्यत्वात्तान् वारयदुर्बोधत्वापादनेन प्रथममेव निवारय ॥ यद्यस्मात्लोकानां विवेकवतामपि प्रसभसमाहृतदूषणगणत
याविलः सहृदयताशून्यतया स्फुटमप्रतिपत्तेर्विरलश्च रसो भविष्यति ॥ गजो हि जानुमात्रजलसंतुष्टतया तत्रत्यभूरेण वा कर्षणेनाविलम्बतल
स्पृश्यजलासंस्पृष्टतया चाल्यं रसं स्वयमुपभुङ्क्ते तत एव प्रतिबंधादन्येपि तान्मात्रमेवोपभुंजत इति भावः ॥ ४ ॥ रसनिरूपणस्यैवोद्दिष्टतया भा
वनिरूपणमप्राप्तकालमित्याशङ्क्य सामान्यमुख्यव्याप्तिप्रदर्शनपुरःसरं तन्नियामकमाह ॥ हेतोर्हेतुनिरूपणस्य पूर्ववृत्तित्वनियमात्संगतेरनंतरा

नोका

रामः

३

व्यंजनाकृतचमत्कारविशेषेपिस्वस्वरूपप्रापणोनचमत्कारातिशयकत्वात् ५

भिधानव्याप्यतयाकार्यत्वलक्षणसंगतिशालिकार्यनिरूपणपूर्वत्वनियमादित्यर्थः ॥ यद्वानिरूप्यक्रमस्यनिरूपणक्रमनियामकतयायथाश्रु-
तसर्वग्रंथः साधुः ॥ अतः कार्यनिरूपणात् ॥ तस्य हेतोः समुचितइत्यंतेनयोयद्धेतुः सतनिरूपणात्पूर्वनिरूप्यइतिसामान्यमुख्याभिरुक्ताभ-
वतितेनसमुचितइत्यंतः पाठः काल्पनिकइतिनभमितव्यंभावादयोभावप्रधानाभावविभावानुभावाः ॥ तेनरसहेतुत्वस्यभावायन्यतमत्वव्याप्य-
त्वेन ॥ भावादयएवेति ॥ यथाक्रममितिशेषः ॥ नन्वेवंस्थापिभावविभावानुभावसात्विकभावव्यभिचारिभावनिरूपणानांक्रमोविरुद्धः ॥ कार-
णत्वेनसकलनिरूपणप्राप्तौव्यभिचार्यपेक्षयापिसुंदरस्यस्थापिनोभ्यर्हिततयाप्रथमंनिरूपणेपिविभावोपेक्षयासुंदरत्वाद्यभिचारिनिरू-
पणस्यतदनंतरंप्रसंगौचित्यादितिचेत् ॥ सत्यं ॥ तुल्ययुक्त्यास्थापिव्यभिचारिणोरपिकारणतयाविभावनिरूपणप्राप्तौवक्ष्यमाणरीत्या

रसानुकूलोविकारोभावोविकारोन्यथाभावः ॥

स्थापिवित्तिवेद्यविभावपदप्रवृत्तिनिमित्तकस्यविभावस्यस्थापिनिरूपणंविनानिरूपयितुमशक्यत्वाद्भिभावपूर्वस्थापिनिरूपितोनुभा-
वस्तुतदिदं द्वयमेवव्यभिचारिव्यंजनसममितिपरिशेषावतारायविभावोत्तरंनिरूपितः ॥ सात्विकभावस्यद्विरूपतासूचनायपरमनुभावव्य-
भिचारिणोरंतरासौनिरूपितइतिसर्वचतुरस्रं ॥ भावलक्षयति ॥ अत्ररसानुकूलोरसानुकूलज्ञानविषयोतएवविकारोऽज्ञायमानस्यज्ञायमान-
त्वंतत्वं ॥ तथाचज्ञाननिष्ठरसानुकूलतायाविषयतयावहेदकत्वंभावसामान्यलक्षणंपर्यवसन्नं ॥ नचैवंहावेषतिव्याप्तिरितिवाच्यं ॥ तेषामपि
भावत्वेनलक्ष्यत्वात् ॥ भावत्वेनलक्षितानामपिहावत्वेनपृथङ्निरूपणंतुनैवानौचित्यमावहति ॥ एतेनविकारोन्यथाभावइत्युक्तं ॥ नायिकाया
लंबनविभावेषुचंदनाद्युद्दिष्टविभावेषुचाव्याप्तेरितिपरास्तं ॥ यथोक्तविकारत्वस्यतेषापिसंभवात् ॥ नचान्तरभावेष्टव्याप्तिस्तेषांस्वरूपतएवानु-
१=संज्ञानाधिकरणंनैतिकरसानुकूलत्वात्तेनलक्ष्यतात्ता

भावतयापराभिमतमित्यर्थे सुयो जमेवादिपदमतआह=८

भवतीत्याशङ्कते=३

र. त.
४

३= एतस्यापितयोरंगीकारे= ३ ५= स्वसाध्यभोगहेत्वदृष्टवदात्मलं= ५ ६= इन्द्रः सहस्रनयन इति वदिष्टापत्तावाह= ६ ३= विकारत्वस्यैकस्याभावान्नोभयलक्षणत्वसं
कूलत्वादिति वाच्यं॥ ज्ञायमानत्वमित्यत्र ज्ञानस्य साक्षिरिति साधारणस्य विवक्षितत्वादिति केचित्॥ तन्न॥ सर्वत्र भावपदव्यवहाराभावात्॥ न च
विभावो नुभाव इति भावपदव्यवहारस्तयोरपीति वाच्यं॥ तत्र भावपदप्रवृत्तिनिमित्तान्तरस्य विशेषेण भावयन्ति तथानुभावयन्तीति व्युत्पत्त्यं
गीकर्तृभिः सर्वैरेवांगीकृतत्वादन्यथा व्यभिचारिभाव इति बहिर्भावभाव इति तथानुभावभाव इति च कदाचित्प्रयोजनं॥ न च ननु गमादयं सा
त्विकभावेऽप्युपशरीरेषु पितृल्यो नुयाग इति वाच्यं॥ विकारपदेन प्राणिप्रयत्नान्नोपाधिकप्राणिसत्ताकलंगीयते यदाह विकारो न्यथाभाव इति॥ अ
न्यथेत्यस्य यत्नं विनेत्यर्थाद्वाव इत्यस्य सत्ताश्रय इत्यर्थात्॥ प्राणित्वं च शरीरावच्छिन्नात्मत्वं शरीरत्वं च चेष्टाश्रयत्वं चेष्टात्वं च जातिविशेष इति नानु
गम इति॥ तदेतद्द्वयं कृदेवाग्रे स्फुटयिष्यति॥ तच्च तेषामप्यविशिष्टमेवेत्याशयात्॥ गोवादय इत्यभ्यस्तपाठाद्वास्तद्विन्नाश्रयसहेतवो निरू
प्यत इति वदतौ ग्रन्थकर्तुः सर्वसाधारणभावत्वस्यानभिप्रेतत्वाच्च॥ किंचरतिर्देवादि विषया व्यभिचारितयां जित इति सूत्रे रतिपदस्य स्थापि भाव
मात्रोपलक्षकत्वबद्ध्यभिचारिपदस्यानेकरसानुगुण्यसाधर्म्येण शरीरमात्रोपलक्षकत्वं लक्षणानुरोधाद्युक्तं न त्वन्येषामपि ग्रन्थकृदनभि
प्रेतस्वकपोलकल्पितलक्षणाक्रान्तानां सर्वेषां॥ अजित इति तु योग्यतावशादांतरे समन्वेति न शरीरेपि पयसा सिचतीत्यादौ सेक इव द्रवद्रव्ये
न करकायामिति॥ तथा चाजितस्यैवांतरस्य भावपदव्यवहार्यतेऽपि बाह्यस्यातथाभूतस्यापितयात्वं तेनाभिमतमिति किमिति दूरंगत्वा॥ विकार

१= नैव जितो व्यभिचारि तवांतरयोधोपपादनेपि सविशेषणस्येतरान्वयिता वहेद् १ ३ भावव्यवहारविवादविषया येन्येतेषां सर्वेषामिति योजनीयम्= ३
कुंननिर्विशेषितमिति महावाक्यार्थबोधानुपपत्तिर्द्वारैवेति शंङ्काभ्युपलक्षकतान्दृष्टकावच्छिन्नस्य न सविशेषणत्वं किंतु सविशेषितस्यैवोपलक्षकत्वं यथा सित्यं कुरा
दिकंसकर्तृकमित्यत्र सितिपदसमभिआह तां कुरपदस्य जन्यमात्रोपलक्षकत्वेत्यभिप्रेत्याह तथापेति लक्ष्यता वहेदकंचानजितान्तरव्यभिचारिभिन्नत्वमेवानुगतं वाच्यमित्या
शयः=१

नो क

रामः
४

५=वस्तुनोवानेकरसानुकूलत्वविव

३=ननेतावतानेकरसानुकूलत्वविवक्षितं तथा च स्यापिन्यव्याप्तिरित्याशंक्याह=३ २=ज्ञानांतराद्वारकत्वे सत्यनुकूलत्वमात्रं=२ क्षितमिति वक्तुं भूमिकामाह=५
 लं यत्नादावपीति रसानुकूलत्वमुपात्तं ॥ यत्तुरसकायेति प्रसंगवारणाय ज्ञानांतराद्वारकत्वं चर्वणागतानुकूलत्वे विशेषणमिति ॥ तन्ना ॥ स्वरभंगा
 न्यशब्दसामान्यस्यैव प्राणिप्रयत्नसाध्यत्वाद्द्विकारपदेनैवांगाकृष्ट्यादीनामिव वारणात् ॥ तौ वन्मात्रं च विभावादावपीति विकारत्वं विवक्षि
 तं ॥ मोहापिताद्यांतरहावानांतु शृंगार एवानुकूलत्वं नरसांतरइति न तत्रातिव्याप्तिः स्यापिनोमपिरसांतरे व्यभिचारितयानुकूलतास्येवेति न
 त्राप्यव्याप्तिरितिसर्वसुस्थं एतेन रसानुकूलचर्वणाविषयविकारस्य भावत्वे ॥ कालागरुद्र वंसाहालाहलवह्निजानती नितरां अपि नीलोत्पल
 मालांबालाव्यालावलिकिलामज्जतेत्यादौ विप्रलंभानुभावभूतप्रकृतभ्रमेति व्याप्तिरिति ब्रुवंतो न व्याः समाहिताः ॥ यत्तुरसहयानुकूलज्ञान

विकारश्च द्विविधः आंतरशरीरश्चांतरोपि द्विविधः स्यापीभावो व्यभिचारीभावश्च ॥ शरीरास्तु सात्विकभावादयः ॥

विषयेन भावभूतज्ञाने तथाप्यतिव्याप्तिः ॥ यथामम ॥ शिविरप्रविष्टमात्रं परोक्षमपि चापरोक्षमिव हितं ॥ स्वीया अपि परकीयाः पश्यंति वनेपि
 पत्तनेष्ववलादृत्यत्र विप्रलंभभयानकयोरनुकूले राजाध्यासइति ॥ तन्ना ॥ चर्वणायां व्याश्रयवगाह्यांतरविषयकान्यत्तस्य विशेषणात् ॥ न च
 ज्ञानं तथा भूतं यत्नादिवानांतरमिति नैकाप्यतिप्रसंगः ॥ न वाप्रतियोगिकोदौ व्याश्रयवगाहित्वविशेषणाच्च व्याश्रयनवगाहिचर्वणाविषय
 मत्यादावव्याप्तिः ॥ रसो वै सइति श्रुत्या खंडानंदस्वरूपतया प्रतिपिपादयिषितस्यापिरसस्यानुकूलतारसनिरूपणावसरे वस्यते आंतरभावा
 दीनामन्यतमलस्यतावगतिप्रसक्तान्यजातीयातिप्रसंगशंका मपाचिकीर्षलेस्यताप्रतिपत्युपयुक्तविभागमाह ॥ सात्विकभावादय इत्यादिपदे
 तु गणितानंतर्गतजंभाया ५ परिगणनाभिप्रायं ॥ आंतरशरीरनिष्ठैकधर्ममसंभावयतां मनोविकारमात्रस्य लक्ष्यत्वं वदतां केषांचित्संज्ञा माह ॥

६=शृंगारवीरप्रकृतिकपुरुषभेदेन व्यवस्थिते रसद्वयेऽनुकूलत्वं चर्वणायां व्यवस्थितायामेव स्यापिन इव बोध्यं=६ ४=तथाचानेकरसानुकूलत्वं नोपादेयमिति भावः ४

र.त.
५

१=ओमाङोश्चेतिसंज्ञेपररूपविधिविषयत्वंसरेस्तिनवेतिसंदेहेनिषेधपरेनचसरोरूपमित्युचितेनचसरोरूपवानितिमहाभाष्योक्तेः=१ लं संभवतीत्यत आह=१ नौका
 १=स्वेतरत्वस्यारोपलागमकत्वात्=६ १=लक्षणालक्ष्यतावच्छेदकयोरेक्येसतिविरहात्तस्यापिलक्ष्यतावच्छेदक
 तुल्यवदितिस्वार्थेमतुप्रथ्याविधमहाभाष्यप्रयोगात्॥तदर्हमितिस्वसौयुज्यतेवतिः॥तथाचानैतोभावपदवाच्यत्वस्यैवलक्ष्यतावच्छेदकस्यो
 भयसाधारण्याल्लक्षणस्यविकारपदेनचित्तकायविकाराणामपिप्रागुक्तयुक्त्यानुगमोयुक्तइतिभावः॥सजातीयैरतिरस्कृतमूर्तिमान्॥
 आत्मभावंनयत्यन्यान्तस्यायीलवणाकरइतिप्राचीनवाक्यमेकैकभागमात्रस्यैवलक्षणत्वसंभवेतदितरभागवैयर्थ्यापत्यालक्षणद्वयतात्प
 र्यकमिति वक्तुं तदनुवदति॥यथाश्रुतेतु यथोक्तकामिनीजिज्ञासाघटितसामग्रीसंपन्नग्रहविषयकामिन्याद्यतिव्याप्तिवारकतयासत्यंतस्य
 व्यभिचारिवारकतयाकस्यचिदभिप्रेतस्यविशेष्यस्याप्यर्थवत्वमिति बोध्यं॥इतरेतिस्वरूपकीर्तनंभावस्येत्येवविवक्षितं॥आत्मभावलोपना
 यत्तुमनोविकारोभावस्ततश्चदेहविकारेस्वेदादौभावपदप्रयोगोगौणइति॥तन्ना॥तुल्यवदुभयत्रापिभावपदप्रयोगेणविनिर्गतं
 मशक्यत्वात्॥लक्षणानुरोधेनलक्ष्याव्यवस्थितेः॥इतरभावस्यात्मभावलोपनायकत्वेसतिसजातीयविजातीयभावानभिभाष्यः
 प्रथमः॥यकत्वेसतीति॥आत्मभावत्वस्यस्वरूपत्वस्योपनायकःप्रापकोवभासकइतियावत्तत्वेसतीत्यर्थः॥सजातीयेत्यादि॥स
 जातीयारत्नेरत्यादयोविजातीयारत्नेर्निर्वेदादयः॥तदनभिभाव्यत्वंचतदसाधारणरूपेणतद्भानप्रतिबंधकसामग्रीसंपन्नचर्वणाकत्वं॥अ
 न्नरूपकमात्रेणानभिभाव्यत्वस्यावगतिविशेषोपादानेनत्वात्मभावलोपनायकत्वस्येत्योतयितुंचरमनिर्दिष्टस्यविशेषणत्वमेवेतिवास्यविशेष
 णत्वेनौल्लेखः॥अत्रेदंबोध्यं॥समुचितललितसंनिवेशचारुणा यथामदीयेन॥दयितंहृदयेनसंस्मरंतीसमयेनाप्रतदूर्मिकांपिबंती॥मुहुर
 न्हितदसराण्यपाठीनिशिवात्मातनुगौरवंवृंहंतीत्यादिनाकायेनसमर्थिताःपदार्थाःसहृदयहृदयंप्रविष्टाःसंतःसहृदयंतासहकृतेनतदौयभाव
 १=मुद्रिकाशरवाचनंस्यापिनःकार्यव्यभिचारिणविनाकथमित्युत्थिताकाक्ष्यानात्रसमाप्तपुनरात्तत्वं=१ ३=क्रियाघटितवाक्यार्थत्वात्सर्ववाक्यक्रियायांसमाप्यतदुक्तत्वात्=३

नौका

रामः

५

नारूपव्यापारेण स्वस्वासाधारणरूपविनिर्मुक्तैर्गणस्फुरंतितथासत्येवतेशास्त्रीयविभावानुभावव्यभिचारिभावशब्देन व्यपदिश्यंते तैरेतैर्दुष्कृतं
 तादिभिरालंबनकारणैः सादरतदर्थिकावलोकनादिभिरुद्दीपनकारणैर्भद्रिकाशरवाचनादिभिः कार्यैस्तनुगौरवव्यक्तौत्सुक्यादिभिः सह
 कारिभिश्च संभूय कश्चित्प्रमातृगतेः पुनरलौकिको व्यापारः समुत्पद्यते तेन चाखंडानंदावरकमज्ञानमपसार्यते यस्य ते चात्मचेतन्यावरणपरि
 मितप्रमातृत्वं यथा कृत्स्नस्मिन्समारोपितमासीत् द्वागेवासत्कल्पं भवति ॥ एवं स्थिते स्वप्रकाशेन निजस्वरूपानंदेन सह प्रमात्रापरुषेण र
 त्यादिः स्थायीगोचरीक्रियते तथा च तादृशभगनावरणचिद्विशिष्टोरत्यादीरसद्व्युच्यते ॥ न चात्मचेतन्यस्य स्वप्रकाशतया स्वविषयत्वेऽपि रत्या
 दिविषयत्वे मानाभाव इति वाच्यं ॥ अंतःकरणधर्माणामासिभास्यत्वस्य सर्वैरेवाभ्युपगमात् ॥ तथापि विभावादीनां भानंदुर्लभमेवेति चेत् ॥ स्व

इतरानभिभावो मनोविकारः ॥

प्रचुरगादीनामिव तेषामपि सासिभास्यत्वमविरुद्धमेवेति सिद्धं तात् ॥ तथा चाहः ॥ व्यक्तः स तैर्विभावाद्यैः स्थायीभावो रसः स्मृत इति ॥ व्य
 क्तो व्यक्तिविषयीकृतः ॥ व्यक्तिश्च भगनावरणाचिदेवा यथा हि शरावादिनापि हितो दीपस्तन्निवृत्तौ सत्यां संनिहितानूपादिपुरस्कृतान्यदार्था
 न्प्रकाशयति स्वयंच प्रकाशते ॥ तथैवात्मचेतन्यविभावादिसंवलितान्नत्यादीन्प्रकाशयति स्वयंच प्रकाशते ॥ तत्राप्यविशेषः ॥ यथापानकपा
 ने विभिन्नजातीयारसान्पृथक्पृथक् गवभासते ॥ एवं विभावादयो न रत्यादिभ्यतिरेकेण किंतुरत्यादिरूपेणेवेति तदभिप्रायक एवायमोरंभः ॥ तत्र प्र
 कृतलक्षणवाक्यस्य लक्षणद्वयतात्पर्यकत्वेऽपि विशेष्यदले साजात्यादिघटनाया अर्थतया तामपहाय तदलं प्रथमं परिष्करोति ॥ वैश्वानरशुक्रासा
 धारणशुक्रत्वादिना शुक्ररूपग्रहेऽप्रतिबंधिका सामग्री एषिवैलौहित्यग्राहिका सामग्री तत्संपन्नग्रहविषये एषिवैरूपेति प्रसंगवारणाय मनो
 विशिष्टलक्षणनिर्भरभावादरभइत्युक्तं = ३

रुत-
६

३=विभावनावहेदकादीनांकचिदप्रतिपादनात्तदभावः=३ १=एतेनकामिन्यतिव्याप्तिवारकंसत्यंतमितिवाचसाणाःपरास्तावेदित्यादितिसूचितं=१

विकारइतिचर्वणाप्रापकं॥स्यापिभावेतरभावानभिभाव्यत्वमात्माश्रयग्रस्तंसेतरानभिभाव्यत्वचनानुगतमतःसत्यंतपरिष्करोति॥सकलेषुमनोवि
कारेषुप्रधानमित्यर्थः॥प्राधान्यंचस्वात्मकतयेतरेषांज्ञापनमेवतच्चांतरभावविशेष्यकारोपप्रकारत्वं॥मनोविकारोवेति॥तथाच्चांतरभावविशे
ष्यकारोपप्रकारत्वेसतिविभावानुभावमभिचारिभावान्यतमाभावसहितोक्तान्यतमसंपन्नचर्वणाकृतंस्यापिभावसामान्यलक्षणपर्यवसन्नं॥स्या
यीभावइति॥इदंचप्रथमद्वयस्यविवरणं॥अतएवलक्षणद्वयेप्याकांक्षावशात्तस्यनिर्देश्यत्वेपिपरिष्कारयथाश्रुतयोर्विवरणविद्वीयमा
णभावंपरस्परंद्यौतयितुंविद्वीयमाणविशिष्टलक्षणवाक्यघटकसकलस्यनिर्देशविवरणतामाविकर्तुंदलद्वयविवरणविकल्पोत्तरमस्यसं
कल्पइत्युदाहरःकल्पः॥अन्यथाप्रथमपदानृत्यैवसामंजस्यादस्योपादानमनुषंगश्चानभिज्ञकथैवस्यादिति॥तन्नसत्यंतप्रयोजनमाह॥तथा

नौका

सकलप्रधानोमनोविकारोवास्थायीभावः॥नचव्यभिचारिणिसालिकभावेवाव्यभिचारः॥तस्येतरभावस्यात्मभावत्वोपनायक
त्वाभावात्॥

चव्यवहारोपयिकेनलक्षणेमनोविकारइत्यनेनयथोक्तचर्वणाऽविषयवाह्याभ्यंतरसामान्यवारणसमर्थतथाविधच
र्वणाकृत्वमात्रोक्तौसालिकभावेतिव्याप्तिः॥आंतरभावनिष्ठविषयतानिरूपितविषयताश्रयांतरभावत्वमात्रोक्तौतुमभिचारिभावेति
व्याप्तिरितिविशिष्यविशेष्यताप्रकारताघटितंसत्यंतमुपात्तमितिभावः॥भावविशेष्यकारोपप्रकारेघटेतिव्याप्तिवारणायविशेष्यं॥तत्रापि
रसेषुतिव्याप्तिवारणायसहितान्तमन्यतमविशेषणं॥चर्वणायामन्यतमसंपन्नत्वानुपादानेपिघटेतिव्याप्तितादवस्थमितिदुपादानं॥त
थाचशेषवैयर्थ्याल्लक्षणद्वयमित्याशयः॥अग्यातरन्यायेनव्यभिचारिचर्वणायाअव्यभ्युपगतेः॥केचित्तुव्यभिचारिणामपिरसन्यायेनचर्व्यसा
७=नचसालिकभावोनमनोविकारःव्यवहारोपयिकेनलक्षणेनतत्साधारणोक्तमनोविकारत्वस्यैवविवक्षितत्वात्परंतु ४=प्राधान्येविशिष्यविशेष्यतादिघटनाप्रयोजनदर्श
यथाश्रुतेनापिसालिकभाववारणमित्यर्थधननायैवचरमतस्यनिर्देशइत्याह तथाचेति=७

रामः

यतिआंतरेति=४

नानाविशेषणकविभावयुक्ते=६ ६=तथाचतत्रयवहारप्रसंगान्नोक्तस्यतथात्वमिति=६ ५=व्यावर्तकस्यैवव्यवहारोपपिकत्वमस्त्वित्याशयः ५

णतयाविभावविशेष्यकारोपप्रकारत्वंव्यभिचारिविभावोपिकश्चनभावःसंभवत्येवयथासोहस्यभयमसूयायाःक्रोधः॥नन्वेवंरसभावका
व्यसंपन्नचर्वणयोःकोविशेषद्वलितेनहितयोर्विभावादीनांतथावभासानवभासाभ्यामेवविशेषब्रूमःकिंतुसंतन्यमानत्वविद्युद्वद्योतप्र
यत्वाभ्यामितिगृहाणेतिवदंति॥तन्मतेव्यभिचारिभावेतिव्याप्तिवारणायसंतन्यमानत्वमारोपेदेयमित्याविकुर्वन्स्यापिपदप्रवृत्तिनिमि
त्तदर्शयति॥आप्रबंधमिति यावत्॥नचचित्तवृत्तिरूपाणाममीषामाशुविनाशित्वात्कथंस्थायित्वमितिवाच्यं॥मुहुरभिव्यक्तेरेवस्थायित्व
प्रतिपत्तेः॥तथाचतावतैवव्यभिचारिवारणादुरुत्तरदलान्तरारंभोऽनतिप्रयोजनइतिभावः॥रत्याद्यन्यतमत्वंस्थायित्वमितितुनयुक्तं॥रत्या
दीनांमध्येएकस्मिन्नैरूढेन्यस्याप्ररूढस्यैव्यभिचारित्वोपगमात्॥यथाभम॥विच्छिन्नबाहुं पतितं पुरस्तात्समेत्यभूरिश्रवसंसमीक्ष्य॥प्रेम्या

चरमसमयपर्यंतस्थापित्वादस्यस्थायित्वव्यपदेशः॥सचाष्टधा॥तत्रभरतः॥रतिर्हासश्चशोकश्चक्रोधोत्साहोभयंतथा॥जुग
प्साविस्मयश्चेतिस्थापिभावाःप्रकीर्तिताः॥तत्रेष्टवस्तुसमीहाजनितामनोविकृतिरपरिपूर्णारतिः॥समालिंगितबाहुखंडंनिर्मक्तकं

ठं विललापबालेत्यादौप्रेमशब्दमात्रागतारतिःकरुणव्यभिचारिणी॥यदाप्रधानपरिपोषार्थेसोपिप्ररूढःक्रियतेतदारसवदलंकारएव॥यथा॥
अयंसरशनोत्कर्षीयोनस्तनविमर्दनः॥नाभ्यूरुजघनस्पर्शनीवीविस्रंसनःकरइत्यादौभ्रजखडावलोकनोद्दीपितप्रत्यभिज्ञादिसंचारितगम्य
रोदनाद्यनुभावितरतिरूपःशृंगारःकरुणपोषार्थेप्ररूढःकृतोत्तंकारएवननुभावइतिकृतपरदूषणोद्भावनेन॥तंविभजते॥विभागविषयेभ
रतोप्याहेत्यर्थः॥एवमग्रेपि॥यद्यपिशान्तरसस्थापिभावोनिर्वेदोप्यत्रैवगणयितुमुचितस्तथापिसत्तत्रैकत्वाद्वाभिचारिषेवगणितइत्याह॥प्रकी
र्तिताइति॥तथाचनिदर्शनस्यनिदर्शनांतरपूर्वकत्वप्रतिपादनेनयथास्थितमेवज्यायइतिसूचितंभक्त्यादेयस्तुभावाएवनरसासुनिवचोगोरवादित्या

चरेयस्तीभविष्यति॥रतिलक्षयति॥

र.त.
९

तत्र तेषु मध्ये ॥ इष्टसाधनवस्त्रालंबनाया समीहातज्जन्या मनोविकृतिर्मनोविवर्त इत्यर्थः ॥ सचापे शास्त्रकं जानंतज्जन्यः संस्कारो वेत्यन्यदेतत् ॥
 ॥ एवमग्रेऽपि ॥ यत्किंच वस्तु सुखमित्याचक्षते ॥ तद्वस्तु पदानर्थक्यादुपेक्षणीयं ॥ किंच सुखसमीहाजनितमनोविकृतेः सुखाकारतया नरत्या
 त्मकत्वं तथा सति शृंगारे रतिस्थापित्वानापत्तेः ॥ सुखानवभासेऽपि विप्रलंभशृंगारे स्त्रीपुंसयोरिव समीहाविषयत्वात् ॥ सांनिध्ये सुखेकांतवत
 रंतीं नवारयामः ॥ प्रतियंति चानुभवरसिकाः ॥ सखिसंचरतु यथेकं भाषि वामो वा दक्षिणो वास्तु ॥ आसद्वप्रे या न्मां गता गतैरेव जीवयति ॥ अत्र
 तदीययथेकसंचाराशं सया सुखानुद्देश्यत्वमभिधाय आसद्वेत्यादिना परमप्रेमास्पदताप्रेयस्यभिहिता ॥ फलेकाधीनोपायेकातिरिक्तमनो
 विकृत्यनंगीकारेतु समीहांते नैवोक्तरीत्या विवक्षितार्थलाभे शेषवैयर्थ्यमित्यलमाग्रहेण ॥ अपरिपूर्णति ॥ रसभावानापत्तेत्यर्थः ॥ तथा च स्त्री

नौका

सा च क्वचिद्दर्शनेन क्वचिच्छ्रवणेन क्वचित्स्मरणेन ॥ यथा ॥ चक्षुर्यस्य कृषीवलो निगदितं पीयूषपाथो धरो भू संज्ञा परिचारि
 का समजनि स्फीतं स्मितं दोहदं ॥ संतापं तरुणार्क कर्कशरुचिं निश्वासवाताहतं कस्मादेष सहिष्यते सखि सच प्रेमद्रुमः कोमलः ॥

पुंसयोरन्योन्यालंबनः प्रेमाख्यश्चित्तरतिविशेषो रतिरिति फलितं ॥ अत्र सर्वेषु स्थापिभावलक्षणेषु पृष्टत्वार्यविशेषणाद्रूपेणानातिव्याप्तिरिति
 बोध्यं ॥ स्थापिस्वरूपनिष्पत्त्युपायदिशं दर्शयति ॥ न च स्वजनकानुभवेन स्मरणंगतार्थमिति वाच्यं ॥ तदानीं वासनाविशेषाभावेन तदनिष्प
 तेरित्यग्रे व्यक्तीभविष्यति ॥ हे सखि सख्योत्पत्तोपादेयत्वेनानुभूयमानो त एव कोमलः संभाव्यमानबहुविधः प्रेमद्रुमः प्रेमैवद्रुमः क्रमवर्द्धि
 त्वात्तरुणार्ककर्कशरुचिं मध्याह्नजं भमाणचंडां शुचंडं संतापं पंचेषु ज्वरं निश्वासवाताहतं च कस्मात्कस्य बलात् सहिष्यते सोऽहं शकुयात्स
 को यस्य चक्षुः कृषीवलो मनोभूया कर्षकत्वा निगदितं वाक् पीयूषपाथो धरः प्रेमवर्धकतया क्रजुतारूपामृतपरिपूर्णत्वाद्भू संज्ञा परिचारि चारि

रामः
९

का इतसपरिच्छेद्यतया गोपकत्वादंतर्भावप्रकाशकतया स्फीतं रज्यातिकरं स्थितं दोहदमकालेपि स्वेच्छाविहाररूपफलसंपादकत्वादि
 ति भावः॥ यत्तु पुनरागमनमंशरं प्रियं प्रतिसखीप्रेषयितुकामाया नायिकाया वचनमिदं नोदाहरणं संगच्छते यतः कस्मात्पदगम्य चिंता
 दिभिः संचारितो निःश्वासाद्यनुभावितो नायिकागतो विप्रलंबभ्रंगार एव प्रतीतिपथमवतरति न स्थायिभावमात्रं॥ न च तथापि विभावानु
 भावव्यभिचारिसंयोगाद्सनिष्पत्तिरिति सूत्रे मिलितानां व्यञ्जकत्वोक्त्या नात्र सप्रतीतिरालंबनस्य नायकस्यानुपादानादिति वाच्यं॥ तस्या
 क्षेपादेवलाभात्॥ न च चिंताश्वासादेर्विप्रलंबकरुणभयानसाधारण्येनैकतरालंबनाक्षेपानियम इति वाच्यं॥ चक्षुर्यस्य रुषीवल इत्यादि
 नानाया कृतसादरावलोकनाकृष्टमनः प्ररूढप्रेमदुमादिप्रतिपत्त्या सहकारिण्या नायकस्यैवाक्षेपादन्यत्र हास्याभिव्यञ्जकस्मितस्यात्यं
 तं प्रतिकूलत्वात्॥ आक्षेपादपि सप्रतीतिरालंकारिकधुर्यैर्मम भट्टभट्टैः॥ वियदलिमलिनां वृगर्भमेधं मधुकरकोकिलकुजितैर्दि
 शां श्रीः॥ धरणि रभिनवां कुरां कटं का प्रणति परे दयिते प्रसीद मुग्धे इत्यादावलंबनोदाहरणरूपविभावमात्रस्य॥ तथा॥ परिमृदितमृ
 णालीम्बानमंगं प्रवृत्तिः कथमपि परिवारप्रार्थनाभिः क्रियासु॥ कलयति च हि मां शोर्निफलं कस्य लक्ष्मीमभिनवकरिदंतच्छेदपांडः क
 पो लइत्यादावंगमालिन्याद्यनुभावमात्रस्य॥ तथा॥ दूरादुत्सुकमागते विलुलितं संभाषिणि स्फारितं संश्लिष्यत्यरुणं गृहो तव सने किंचि
 चितभूलतं॥ मानिन्याश्ररणानतिव्यतिकरेत्वाभ्यां बुपूणेशं च सुर्जातमहो प्रपंचचतुरं जातागसि प्रेयसीत्यादावुत्सुकादिविशेषणव्यं
 ग्यानामोत्सुक्यलज्जाहर्षकोपासूयाप्रसादानाव्यभिचारिभावमात्राणामुपादाने व्युत्पत्त्याय किं पुनर्द्वयोरुपादाने सतीति॥ तन्न॥ प्रकृ
 ते कोमलपदेन नौचित्यप्रतिभानपरः सरमुद्देश्यतया नायकरतिमात्रतात्पर्यनिर्णायके नाप्याक्षेपमूलसंतापासह्यत्वरूपविधेयता
 स्यात्तथा नुपपत्तिशैथिल्यप्रतिपादकेन द्रष्टव्याक्षेपासंभवात्तदेतदभिप्रेत्याह॥ कोमलपदादिति॥ अप्रकृष्टोत्तकादित्यादिः ॥

रुत-
८

नायिकानिष्ठप्रकृष्टरत्यादेर्व्यक्तिर्हि निरुक्तसामग्रीसमाजाधीनाभवति॥असाधारण्यात्साधारणस्य सातु साधारणेनैव संभवंती न तथेति
भावः॥एवमग्रेपिनचक्रोमलपदाभावेपिप्रेम्णः स्वशब्दोपात्तत्वाद्मनारव्यदोषेणरसत्वाभावेस्याप्युदाहरणसंगच्छतएवेतिवाच्यं॥स
त्रेनयाणामेवोपादानेनदोषस्यरसत्वविरोधेमानाभावादित्याशयात्॥तस्माद्यत्रासाधारणोक्तान्यतरानुपादानेप्येतादृशोक्तान्यतराक्षेप
बाधकमप्युपन्यस्तमस्तितदेवस्यायिभावोदाहरणमितिमंतव्यं॥हासंलक्षयति॥कुतूहलोद्देश्यकंयद्वचनादिवैसादृश्यमित्यर्थः॥कुतू
हलेतिविशेषणंआवृत्तिंस्पष्टयति॥नचकुतूहलोद्देश्यकादपिवचनवैसादृश्यात्कदाचिद्रूपक्रोधयोःसंभवात्तत्रातिव्याप्तिर्द्वैवैव॥कुतूहल

क्रोमलपदादपूर्णता॥कुतूहलकृतवचनवेषवैसादृश्यकृतोमनोविकारःपरिमितोहासः॥वचनभेदवेषभेदकृतेभयेक्रो-
धेवानातिव्याप्तिस्तत्रकुतूहलकृतत्वाभावात्॥यथातात्पर्यानां॥आगच्छन्गरोपकंठमिलितैरावेष्टितोबालकैःशृङ्गान्ते
परिचारिकाभिरचिरंसाक्षात्समावेदितः॥साकृतंसकुतूहलंबलिवधूरंदेपरोदापयत्यनंकिंचिदुदंचितस्मितलवःपायात्सवोवा

फलोपहितत्वविवक्षयातिव्याप्त्युद्दारेपिकुतूहलपदार्थस्यहासस्यैवस्वलक्षणेनिवेशादात्माश्रयोद्वारएव॥मुखविकासाद्यनुभावजनकस्यवै-
सादृश्यस्यान्यसाधारण्येऽतिप्रसंगोऽसाधारण्येऽप्रसंगोदलांतरवैयर्थ्यं॥अन्यसामग्र्याअन्यानुपधायकतयाव्यक्त्यंतराप्रसंगवारकजातिवि-
शेषपरिचयायैवदलांतरमित्यपिनयुक्तं॥कार्यपरिकेदेसामग्रीपरिकेदासंभवादितिवाच्यं॥यतोविकासारव्यवृत्तिविशेष-
निरुक्तविशेषणतात्यरेणवचनविकारदर्शनजन्माविकासोहासइतिफलितं॥इत्थंचहर्षातिव्याप्तिशंकावारणायैवदलांतरमित्येषादिगुत्तरा-
प्यनुसंधेया॥अन्यदीयोदाहरणोपन्यासेऽस्मत्पद्येनेत्यादिग्रंथशेषाविरोधमुपपादयति॥नगरोपकंठमिलितैर्ग्रामसीमनिसमुदितैर्बालकैः

नौका

रामः
८

शिशुभिः कौतुकदिदृश्यावेष्टितो बलपित आगच्छन् चिरं दर्शनसमकालमेव परिचारिकाभिः किंकरीभिः शुद्धांते सरलांतः करणांतः परस्य बलिवधूतं दविषये सोल्लासं सहर्षमावेदितः कथितस्तथा बलिवधूतं देसाकृतं तदीयो दंतपरीक्षागर्भं सकृत् हलंतदाकृतिसमवलोकनजनि तकौतुकपुरःसरं च यथाभवति तथा पुरः प्रथममनंदापयति सति किंचिदुद्देचितस्मितलवः स्वयं बलिप्रदेयत्रैलोक्यमिक्षागृहीतवेषाय चेदी हाराप्रत्तान्नमात्रेण संभावनादीषदुल्लसितो हासानुभावभूत किंचिदास्यस्यंदोयस्य तादृशः सवामनोवोयुष्मान्यायादित्यर्थः ॥ अत्र यद्यपि वामनदर्शनजन्मान्नदानाद्यनुभावो हासः परिपुष्टो दृश्यते ॥ किंच वामनमुखविकासेनाक्षिप्रविभावादिना च वामनगतोऽपि हासः परिपूर्णो वक्तुं शक्यस्तथापि लवपदप्रकाशिता परिपूर्णतैव प्रागुक्तयुक्त्या वामनगतहासे विश्राम्यतीति भवत्युदाहरणसंगतिरित्याह ॥ एकस्यापू

लवपदादपूर्णता ॥ दृष्टविश्लेषजनितोरत्यनालिंगितः परिमितो मनोविकारः शोकः ॥ न चेष्टविश्लेषजनितविप्रलंभशृंगा रस्य करुणरसत्वापत्तिस्तस्य रत्यालिंगितत्वात् ॥ न च रतिः प्रीतिस्तथा विना शोकोऽपि नोत्पद्यते तथा चासंभवइति वाच्यं ॥

र्णत्वेतात्पर्यं ग्राहयता लवपदेन व्यंजकांतराक्षेपमूलशैथिल्ये रुतेन्यस्याप्यपरिपूर्णत्वेतात्पर्यं ग्रहपूर्वकं व्यंजकांतराक्षेपमूलशैथिल्यं तेनैवानुमन्यते चेत्तर्हि तत्रापि नो विद्वेषइति धनयितुं सामान्यतएवापरिपूर्णता कथिता ॥ शोकं लक्षयति ॥ अत्रापि कोपलक्षणं ॥ तेन तदिच्छाभावप्रतिपादकतत्रतत्रेत्याद्यग्रिमग्रंथोपिसंगच्छतइति बोध्यं ॥ मनोविकारो वैकुण्ठारख्यः ॥ रत्यनालिंगितइत्यस्य प्रयोजनं शंकोत्तरभावेन स्पष्टयति ॥ न हीत्यर्थः ॥ अत्रेकाविशेषणं ॥ तेन न बाधसंशयस्येत्याद्यग्रिमग्रंथविशेषः ॥ प्रीत्यसमानविषयत्वस्य प्रीत्यप्रयोज्यत्वस्य वारत्यालिंगितपदार्थत्वे शोच्यमानस्यापि प्रीतिविषयत्वात्तद्वोचरमनोविकृतेस्तस्य योज्यत्वाच्चासंभवइत्याशंकते ॥ इष्टसमीहाजनितमनोविकृतेरनंगत्वं रत्यनालिंगितत्व

२-त
९

मत्तएवमृतेजीवनाशादशायांतथाविधरत्यावैक्यस्यगुणीभावेननिरुक्तरत्यानालिंगितत्वाभावादिप्रलंभशृंगारोजीवत्यपिमृतत्वनिश्चयद
शायांनिरुक्तवैक्यस्यतथाविधरत्यानालिंगितत्वात्करुणोपिनिर्वहतीत्याशयेनोत्तरयति॥अयंभावः॥तद्विषयेइहांप्रतितद्विषयेभावीए
साधनताबुद्धिःकारणं॥नचमृतेभावीएसाधनताबुद्धिःसंभवतीतिकृतस्तत्रसमीहाकृतस्तरांतज्जन्यामनोविकृतिःकृतस्तमांविशेष
जनितमनोविकृतेरुक्तरत्यालिंगितत्वमिति॥कादंबरीमहाश्वेतायाइतितुचंद्रमंडलाविभूतमहापुरुषकृतसमाश्वासनसंभावितपंड
रीकपुनरुज्जीवनाशाविरहसमानकालिकसंजातमहाश्वेताचित्तवैक्याभिप्रायेणातएवतादृशपुरुषकृतसमाश्वासनसमनंतरभाविनि
चंद्रापीडेनराज्ञासहमहाश्वेतायाःसंलापेविप्रलंभोनयैरुदाहृतइतिनान्यतराप्रामाण्यंशक्यं॥निरुक्ताशयंप्रकटयति॥जीविताशाजी

इष्टसमीहाजनितमनोविकृतेरतेरुक्तत्वात्॥कुमारसंभवेरत्याःकादंबरीमहाश्वेतायारघुवंशेजस्यप्रलापेकरुणएवर
सः॥तत्रतत्रबाधनिश्चयेनेष्टवस्तुसमीहायाअभावात्॥यत्रचमृतएवजीविताशातत्रशृंगारएवरसः॥बाधसंदेहस्यग्रा
ह्यसंदेहपर्यवसिततयासमीहायाअप्रतिबंधकत्वात्॥वनसंदेहः॥ननुजीवनसंदेहस्यमरणकोटितयामृतत्वेनावगतेभावीए

साधनताग्रहाधीनसमीहाजन्यमनोविकृतिःकथंभवितुमर्हतीत्यतआह॥तथाचजीवनाशादशायांतत्रभावीएसाधनत्वाभावनिश्चयोनसं
भवत्येवष्टसाधनत्वाभावसंदेहश्चेष्टसाधनत्वसंदेहात्मकएवेयास्तुविशेषोयदेकत्रेष्टसाधनत्वत्वेनापरत्रेष्टसाधनत्वाभावाभावत्वेनावगत
भवतीष्टसाधनतासंदेहेल्लिङ्गासंभवत्येवकथमन्यथायुद्धादौपुमांसःप्रवर्ततेनिवर्ततेचदावाग्रेरित्यादि॥केचित्तुयथामृतत्वेननिश्चितेए
वकरुणस्तथाजीवित्वेननिश्चितेएवविप्रलंभः॥इतरथातुतथाविधसंदेहेकरुणावांतरभेदएवकिंनोरीकृतआयुष्मतातस्मादेकतरावांतर

नोका

रामः
९

भेदत्वस्य विनिर्गन्तुमशक्यत्वात्तत्र करुणविप्रलम्भारस्य संस्तरमेव समामनन्ति ॥ तन्न ॥ यतः शृंगारस्यापि भावभूतायारसे विरियोगकालीनत्वादि
 प्रलम्भशृंगारोद्वारः ॥ करुणस्यापि भावस्य रत्यनालिंगितशोकरस्यासंभवाच्च करुणोद्वेग इति पुनः सूक्ष्मदृशा विवेक्तव्यं सुधीभिरित्याह ॥ मृ
 ते तत्वेन निश्चिते ॥ जीवतोस्तत्वेन ज्ञातयोः ॥ उक्तार्थे प्राचीनसंमतिमाह ॥ अन्यथा जीवनाशा विरहपर्यंतं प्रतिप्रत्युपयुक्तोत्तराद्वा नुधावनस्या
 नर्थक्यापत्तेः ॥ अयतिहे जीवितनाथ जीवस्य यथीति दैन्यमभिव्यंजयच्छोकं प्रसातीत्यभिधा यो स्थितया तयारत्या पुनरपि सितौ पृथिव्यां प
 रुषारुतिहस्तपादविवेकपरः सरंहरकोपानलभस्मकेवलं ददृशेन तु जीवनाशापीति भावः ॥ यश्च विप्रलम्भशृंगारे करुणात्मकत्वव्यपदेशः

तथाच युनोरेकतरस्मिन्मृते प्रलापः करुणरसो जीवतोर्विश्लिष्टयोः प्रलापः शृंगाररसः ॥ अतएव रसरत्नदीपिकायां करुण
 रसोदाहरणमपि जीवितनाथ जीवसीत्यभिधा यो स्थितया तया पुनः ॥ ददृशे पुरुषारुतिसितौ हरकोपानलभस्मकेवलं ॥ ननु
 विप्रलम्भशृंगारस्य पूर्वानुरागमानप्रवासकरुणात्मकत्वाज्जीवतोरपि विप्रलम्भस्य करुणरसत्वमायातमिति चेत्सत्यं ॥ तत्र क
 रुणरसस्यागलेन भासमानत्वात् करुणात्मकत्वव्यपदेशः ॥ सोऽयं गभूतचित्तवैकल्यरुतएव ॥ नचैवं तुल्ययुक्त्या संदेहस्य लेरतिपृष्ट
 वैकल्यस्यापि वक्तुं शक्यतया यत्र च जीविताशा तत्र शृंगारस्यैव व्यवधारणा संगतिरिति वाच्यं ॥ रतिशोकोरतेरेव प्राधान्यं वस्तुसंभावादित्याशया
 त ॥ यदि तु तया गुणप्रधाननियमो नानुमन्यते तर्हि वैकल्यपृष्टारतिर्विप्रलम्भोरतिपृष्टवैकल्यं करुण इति व्यवस्थेव सस्येति वक्तुमुपक्रमते
 ॥ पूर्वानुरागेति ॥ संगमप्राग्भावहेतुकैत्यर्थः ॥ अयमेवाभिलाषहेतुक इत्युच्यते ॥ मानेति ॥ अत्रापि पूर्वतिसंबध्यते तथा चैर्ष्याप्रणयान्यतरहे
 तुकैत्यर्थः ॥ अयमेवैर्ष्याहेतुक इत्युच्यते ॥ प्रवासेति ॥ प्रवासज्ञानहेतुकैत्यर्थः ॥ अयमेव प्रवासहेतुक इत्युच्यते ॥ करुणात्मकत्वादिति ॥

10
 स्यात्सामानाधिकरण्यभ्रमः कर्तव्यः स्वातंत्र्याभावादित्युक्तं भवत्येवमग्रेषु॥ अहमद्यसहस्राज्जनापराधदिवसमारभ्यावधीकृत्यकार्मुकेत्यादि
 कार्मुकमेवलतासुखाकर्षणत्वात्तत्र विन्यस्तो हस्तो ब्रजमिव संकोचविकासव्याप्यतत्वाद्येन सतथा किंचित्स्यादलभासीषल्लोहित्यकिमीरि
 तधवलद्युतिनिलोचनपुगे उभयोर्लोचनयोस्तावन्निमेषोदयान्पश्माकुंचनारंभान्नकरोम्यत्रोदयपदेन हेतुवशसंपन्नकार्यस्यानिवार्यत्वे
 पिकारणविघटनप्रयत्नेनोत्पत्तिरेव यथानभवतितथा करोम्येत्यर्थः करणव्युत्पत्तिसाधिव्यात्सूच्यते॥ चिरकालस्याप्युत्पत्तिनिमेषांतरालि
 कत्वाभिमानेन वर्तमानत्वविवक्षया लट् कियत्कालमित्यपेक्षायामाह यावदिति॥ मेदिनी एथिवीसायककोटोत्यादिवाणाग्रविदारितशत्रु
 भूत एथीपतिशिरोविकर्णमालतामालाच्युतपुष्परेणुसमूहे रामोदिनी गंधवतीत्यध्याहार्येन तु भविष्यतीति यावत्सुरानिपातयोर्ल

किंचित्स्यादलपदादपूर्णता॥ शौर्यदानदयान्यतमकृतः परिमितो मनोविकार उत्साहः॥ वीरस्तु युद्धदानदयावीरभेदान्निधा॥

डित्यनुशासनादन्यथा क्रियावश्यंभावप्रत्ययानापत्तेस्तावत्कालपर्यंतमित्यर्थः॥ अत्रापि सर्वपराधादिविभावितो विशिष्टप्रतिज्ञाद्यनुभावि
 तः क्रोधः परिपूर्ण एव तथापि किंचित्सदं केवल एव क्रोधेतात्पर्यं ग्राहयति न तु प्रतिनायकाद्यासेपेण पूर्णेषीत्याह॥ न च स्मापा लत्वेन प्रतिनाय
 को निर्दिष्ट एवेति वाच्यं॥ स्वासाधारणरूपेणानिर्दिष्टत्वात्स्येवरसानुगुणत्वाद्यभिचारिणो नृपादानाच्च न्यूनतायादुर्वीरत्वाद्यंजनायाश्रतात्प
 र्याधीनत्वादितिकृतं पल्लवितेन॥ उत्साहलक्षयति॥ प्रतापसमृद्ध्या र्द्रतान्यतमजनित इत्यर्थः॥ एकमात्रोपादानेन्यत्राव्याप्तिरिति त्रितयोपा
 दानेऽसंभव इत्यन्यतमोपादानं॥ मनोविकार औद्धत्यारब्धः॥ कार्यवैचित्र्यादेव कारणवैचित्र्यं गम्यत इत्याह॥ जगद्दिद्रावणा विश्वविप्रावको
 रोवणः पौलस्त्यो नेत्रस्य चक्षुषोभिमुखो गोचरो भविष्यतीत्यतः सेनां वाहिनीं संपदयन्परामृशन्नुत्तिकर्तुं द्विगुणयन्वर्धयन्प्राप्य धनुश्चमत्ता

र.त.
११

रयनृणत्कारयन्देवोविजिगीषूरघूणापतीरामउत्साहेत्याद्युत्साहात्पूर्वविचारेउत्साहपूर्वत्वप्रापणायेवभविष्यतीतिलदुक्तायुक्तवि
 चारेसुगन्धतःकरणःसज्याविन्यासविधिविनेवप्रत्यचारोपणप्रकाररहितएवबाणासनेशरक्षेयकेधनुषिविशिखपतत्रिणन्यस्तवान्या
 जितवानित्यर्थः॥यद्यप्यत्रज्याविन्यासविधिविनाबाणासनेविशिखविन्यासरूपकार्यक्रोधमूलकमोहस्यैव।तथापिरावणागमनश्रवणा
 नंतरंसेनासंघटनादिरूपेणोत्साहमूलकविवेकार्थेणोत्साहोगम्यमानोविचारपदादपरिपूर्णएवगम्यतइतिभवत्युदाहरणमित्याह
 ॥विचारपदेनानुष्ठेयविवेककालोयनत्वनुष्ठानकालइत्यर्थनिवेदनात्तत्पदस्यापरिपूर्णत्वतात्पर्यग्राहकतामुख्यतया निर्दिष्टा॥वस्तुते
 स्तुतत्पदघटितसकलविशेषणस्यैवोत्साहावश्यपूर्वभाविक्रोधपर्यवसायिनोपरिपूर्णत्वप्रापकत्वमितिमतम्॥नन्वत्रश्रूयमाणरावण
 युद्धवीरस्योत्साहोयथा॥सेनासंघटयन्नुतिं द्विगुणयँ आपंचमत्कारयन्नेत्रस्याभिमुखोभविष्यतिजगद्धिद्रावणोरावणः
 इत्युत्साहविचारमूढहृदयोदेवारघूणावतिर्ज्याविन्यासविधिविनेवविशिखवाणासनेन्यस्तवान्॥विचारपदादपूर्णता॥
 विभावितःसेनासंघटनाद्यनुभावितःक्रोधसंचारितउत्साहःपरिपूर्णएवगम्यतइतिकथंस्याप्युदाहरणतेतिचेत्॥अत्रसांप्रदायिकाः॥
 सूत्रेनिर्वेदादीनामेवमभिचारिशब्देनोपादानादत्रचतेषामन्यतमस्याप्यभावेनन्यूनतादृश्यरिहरैवेति॥यत्तुक्रोधोप्यन्यगम्यइति॥तत्र
 उक्तेनमोहासाधारणकार्येणतथाबाणविन्यासादिनागम्यमानस्यतदन्यतमस्यमोहस्यजागरूकत्वात्॥वयंतुब्रूमः॥अत्रश्लोकेपूर्वाधी
 पात्तानिशत्रंतविशेषणानिपूर्वाद्धोपात्तरावणविशेषणान्येवान्यथाचापंचमत्कारयन्नित्यनेनविनेवेत्यंतस्यविरोधःस्यात्॥नचोत्सासय
 न्नित्येवविवक्षितमितिवाच्यं॥तथासतिखड्गमित्यवश्यत्वात्॥तस्मात्परोत्सारणासाधारणकारणस्यानुरणनरूपदणत्कारस्यैवचापंचमत्का

नौका

रत्नम्

रामः
११

उत्तरार्द्धोपात्तानि चोत्साहेत्यादिविशेषणान्युत्तरार्द्धोपात्तरामएवानुपंतोत्यर्थोपिमोहेनेतितद्वारामुख्यक्रियायांतथैवासत्तेस्तथाचानुभा
वानुपादानान्यूनतावसेया॥आसेपोपिचविचारपदेनैवप्रतिबद्धइतिविचारपदादित्यपिक्वचैवेतिकिमनुपपन्नं॥भृगुनंदनोभार्गवःश
शांकमंडलंशंसुखंशयतितनूकरोतिसशशःएषोदरादित्वात्॥कथमन्यथामुकंमुक्तिंददातीतिमुकुंदइतियुत्यतिः॥वर्णसाम्यादितिचे
त्॥प्रकृतेपितुल्यं॥शेतिनोमैकदेशाद्वा॥इत्थंचशरीरार्थकत्वाप्यपितत्रवक्तुंशक्यत्वान्मुख्यक्रियाःबाधोपि॥शःसुखेकथ्यतेबुधैरित्ये
काक्षरनिषंदोरितितुक्रजुःपंथाः॥सदाभूमौसिंहाद्रीतत्वात्सशशांकोयस्यसशशांकस्तस्यमंडनंमंडोभूषणंविन्दमिति यावत्तत्त्वात्तत्र
चंद्रमतेदानार्थोपिलाधातुरुपेक्षायांपर्यवस्यतितेनभूमावाक्यमाणंस्वयदिवितिष्ठासुशशपरित्यजतितन्मंडलंनिष्कलंकंचंद्रविंव

दानवीरस्योत्साहोयथा॥आदर्शोयशशांकमंडलमिदंहर्म्यायहेमाचलंदोपायद्युमणिंमहीमिवकथंनोभिक्षवेदत्तवान्
दिक्षापल्लवितप्रमोदसलिलव्याकीर्णनेत्रांबुजोजानीमोभृगुनंदनस्तदखिलंनप्रायशोदृष्टवान्॥पल्लवितंनफलितमित्य
पूर्णता॥मितिफलति॥केचित्तुभूमंडलेचंद्राकर्षणेभूकायापगमान्नैर्मल्यमित्यूचस्तदुदसरत्वादनवगतंसुदनादेयमेवकाव्यवास
नावासितांतःकरणानां॥आदर्शोयमुकुरार्थार्थस्वकत्वादनुसत्ताच्चहेमाचलंसुमेरुहर्म्यायगृहार्थंसमृद्धत्वाद्देपल्याच्च॥द्युमणिंसूर्य
दोपायप्रकाशार्थंतमोनाशकत्वादक्षिणत्वाच्चभिक्षवेयाचकायमहीमिववसुंधरामिवकथंकिमभिप्रेत्यनोदत्तवान्नप्रायकृतं॥तत्रोत्प्रेसत
प्रायशोबहुधादिस्तेत्यादिदानेकुर्यासंजातपल्लवंवर्धमानंयदानंदसंबन्धश्रुतत्संकीर्णलोचनमेवांबुजंपयःपूरनिमग्नत्वाद्यस्यसतदखि
लंशशांकमंडलादिकंनदृष्टवान्वलोकितवानित्यर्थः॥स्वजनकप्रमोदस्यविषयसंपत्तिरूपफलेनफलसंपन्ननाभूदित्यर्थः॥

र. त. १२ तथा च सकलवस्तुविषयकदित्वाया विषयसंपत्त्यपगमप्रतिपादकपक्षवितपदग्रहणमनुभावेन भावकतावैगुण्यप्रतिपत्तिकारकं स नौका
 दपरिपूर्णतायामेव पर्यवस्यतीति भावः ॥ जनानां लोकानां दुस्तारेत्यादितुं मशक्यः संसार एव यो धिरपरिहृत्य तत्तस्य पारमिव पारं
 परब्रह्मो नाम ज्ञात्वा तस्य प्रापणप्रकारमुपायमालोकयतो गवेषयतः कैटभारे नारायणस्य वक्षस्य रः स्थले कौस्तुभकैतवेन महामणिव्या
 जेन रूपं करोदया लेशः समुत्थितः प्रादुर्बभूव कथमन्यथा परदुःखापहारकत्वकामप्रपूरकत्वादयो धर्माः कौस्तुभे स्मर्यते इति भावः ॥ अ
 त्रापि संसार्यालंबनः कौस्तुभात्मक रूपं कुरानुभावितः परिपूर्णोऽस्माहो न तात्पर्यविषय इत्यं कुरपदप्रतिपाद्यमेवेत्याह ॥ इदं तु बोध्यं ॥ राज्ञ्यमा
 लभ्यतां कस्तविपदः संतुभूयशः ॥ किंतु सत्यं परित्यक्तं कं पते मानसं ममेत्यत्र कं पतेन तु निवर्तत इत्यपरिपूर्णः सत्यवीरोऽस्माहोतिरिच्यते ॥

दयावीरस्योऽस्माहो यथा ॥ दुस्तारसंसारपयोधिपारप्रकारमालोकयतो जनानां ॥ समुत्थितो वक्षसि कैटभारेः रूपं करः कौस्तु
 भकैतवेन ॥ अंकुरो यस्यासादपूर्णता ॥ अपराधविकृतर विकृतसत्त्वादिजनिता परिपूर्णो मनोविकारो भयं ॥ न च दानवीरांतर्गत

धर्मवीरोऽस्माह एवायमिति वक्तुं युक्तं ॥ दयावीरोऽस्माह स्यापि तथात्वापत्तेः ॥ एवं बृहस्पतिरसौ शुक्रो वाचां वा देवता स्वयं ॥ सभायामुपविष्टा चेत्किं
 चिद्वक्तुमुपक्रम इत्यत्र पाठित्यवीरोऽस्माहोप्यपरिपूर्णः किंचित्यदा देवगम्यते ॥ युद्धवीरोऽस्माह सोऽंतर्भवतीति चेत् ॥ निंदतु केचिदपरे प्रजल्प
 तुदुरुत्तरं ॥ अहं समांकुरासक्तः प्रतिकर्तुं न शक्नुयामित्यादौ प्रतीयमानं समावीरोऽस्माहं कृत्रांतर्भावयसि ॥ दयावीरोऽस्माह इति चेत् ॥ बलवीरोऽस्मा
 हे किं समादध्याः ॥ सुखं शेषो गृहं यातुकमठः सेवतां जलं ॥ सर्वजगत्सु कोणे गुरुत्वाभ्यर्तुमिच्छति ॥ न तु धरतीत्यत्रापरिपूर्णबलवीरोऽस्माह प्र
 तिपत्तेः ॥ तस्माच्छृंगारवन्नानारूपाणां वीराणामप्युत्साहा अपि नाना भवंत्येव ॥ परंतु प्रकृतग्रंथो दिगुपदर्शक इति न न्यूनता मावहति ॥ भयं लक्ष

नौका

रामः १२

हासातिप्रसंगनिवृत्तये समासलुप्तपञ्चम्यथापराधकृतत्वं फलतोरवसत्वे कृत्ये विशेषणमिति तु न युक्तं ॥ व्याघ्रादिदर्शनजन्यभये व्याघ्रेः
किंतु द्वंद्वस्वादिपदानां ॥ विवेचयिष्यते चेदमुपरिष्ठात् ॥ न च विकृतत्वकृतहासतिव्याघ्रिरिति वाच्यं ॥ परमानर्थविषयकत्वेन मनोवि
कारस्य विशेषणीयत्वात् ॥ तथा चापराधादिजनितो वैकल्याण्यो मनोविकारो भयमिति फलितं ॥ भीतभीतइवातिशयितभयाक्रांतो
नुकालियः कालियनामकः सर्पस्तत्र श्रीकृष्णसमीपे मंदमंदमतिमंथरमुपसर्त्तुमनुसर्त्तुमपसर्त्तुमिति पाठे पलायितुमुद्यतउद्युक्तः किं
कृत्वा तास्य पक्षपवनोपसेवितंगरुत्तत्तत्र निर्मितवातवौजितं ॥ एतच्च श्रीकृष्णायत्तत्वात्तास्यस्य मदपाये स्वतो प्रवर्तनेपिमदपराध

यथा ॥ तास्य पक्षपवनोपसेवितं वीक्ष्य वीक्ष्य यदुनंदनं पुरः ॥ भीतभीतइव तत्र कालियो मंदमंदमुपसर्त्तुमुद्यतः ॥ इवोप
न्यासादपूर्णता ॥ अहं दृष्टं दर्शनस्पर्शनस्मरणजनितमनोविकृतिरपरिपूर्णा जुगुप्सा ॥ यथा ॥ शार्दूलशावकचटच्चटपाद्य
मानसारंगशृंगवतिभूभूतिरामचंद्रः ॥ वासंचकार नवभारतया जुगुप्सा दुःखेषु दुःखमतिरेवन दुःखितानां ॥ प्रभवरोषस्य श्री

कृष्णस्य मदपायकारकोपायगवेषणविलंबोपि नास्तीति तन्मातिमावेद्यद्वयं पुष्पाति यदुनंदनं यादवं वीक्ष्य वीक्ष्य परीक्षां कृत्येत्यर्थः ॥ अ
त्र श्रीकृष्णपराधविभावितं मंदोपसर्गानुभावितं कालियगतं भयं केवलमेव तात्पर्यं विषयइत्यत्रेव पदमेव प्रमाणमित्याह ॥ संशयित
त्वे पूर्णचर्वणाविरुद्धमिव शब्देन गम्यते तेनापरिपूर्ण एव भये तात्पर्यं गम्यत इति भावः ॥ जुगुप्सालक्षयति ॥ विस्मयनिवृत्तये ह्येति ॥ मनोवि
कृतिरिति ॥ विचिकित्साख्येत्यर्थः ॥ रामचंद्रशार्दूलशावकेत्यादि व्याघ्रपोतैश्चटच्चटदिति शब्दानुकूलं यथा भवति तथोन्मूल्यमानमृगविषा
णभाजि ॥ यद्यपि न कर्मधारयान्तवर्तीयइति निषेधात्प्राद्यमानसारंगशृंगवतीति न साधु तथापि बहुव्रीहिश्चेत्तदर्थं प्रतिपत्तिकर इत्यनेन त

२-त-
१३

स्यलाघवमूलकत्वं प्रतिपादनात्लाघवानादरस्य चासुब्रत इति भाष्यप्रयोगसिद्धत्वात्साधनं ॥ अतएव तज्जन्यजन्यस्य तज्जन्यत्वात्तद्विशिष्ट-
ष्ट्वेशिष्ट्यबुद्धेश्चमुरज्यविशेष्यतद्विशिष्टबुद्धित्वाच्चैकेनैवविवक्षितार्थप्रतिपत्तिसंभवरूपलाघवमूलकवचनमंथरप्रवृत्तौत्यभिसंधा-
यतुल्यवन्मतुर्बलान्मतुर्पप्रयुजतेभिषुक्ताः ॥ भूभूतिपर्वतेवासंस्थितिचकारतथापितथाजुगप्सांनवभारोक्तमर्थमर्थान्तरोपन्यासेनद्रु-
पतिदुःखितानां संजातदुःखानां पसादुःखेषुदुःखसाधनवस्तुषुदुःखमतिर्दुःखसाधनत्वप्रकाराधीर्नैवेत्यर्थः ॥ अत्र पाठ्यमानसारगम्य-
गादिविभावित्वाजुगप्सापरिपूर्णवतात्यर्थविषयइतिनतथापदादवगम्यतइत्याह ॥ यदि पूर्णजुगप्सात्तात्पर्यविषयः स्यात्तदा तदुक्तं वि-

नतथेतिपदादपूर्णता ॥ चमत्कारदर्शनस्पर्शनस्मरणजनितोपरिपूर्णमनोविकारोविस्मयः ॥ यथा ॥ युध्यंतमर्जुनंवीक्ष्य
केवादेवानविस्मिताः ॥ नमेनेबहुगोविंदोदृष्टकर्णपराक्रमः ॥ नमेनेबहुतिपदादपूर्णता ॥ शृंगारोचमत्कारदर्शना-
द्यन्नमनोविकृतिरंगतयाभासतितत्रशृंगारएवरसः ॥ रोधितादृशपर्वतनिवासस्यनिबंधोविरुद्धोनतुजुगप्सास्वरूपएवत-
द्विरोधइतिविरोधसमाधानशिरस्केननतथेत्यनेनजुगप्सायामपरिपूर्णत्वेनिवेदितेकतोवशिष्टव्यंजकाक्षेपइतिभावः ॥ विस्मय-
लक्षयति ॥ जुगप्सावारणायचमत्कारेति ॥ मनोविकारआश्चर्यरम्यइतिशेषः ॥ अर्जुनंयुध्यंतंवीक्ष्यकेवादेवानविस्मिताः संजातविस्म-
याः अभूवन्तदृष्टकर्णपराक्रमो गोविंदस्तुनबहुमेनइतिस्यष्टस्यार्थः ॥ अत्रतथाविधादुतशोयवीक्षणविभावितोविस्मयः केवलंता-
त्यर्थविषयइतिनबहुमेनइत्यस्यैवविषयइतिप्रतिपादयति ॥ यदि पूर्णोविस्मयः कवितोत्यर्थविषयः स्यात्तर्हितदीयचर्वणाबाधकोभू-
तोनिषेधाननिबद्धः स्यादितिकतोवशिष्टव्यंजकाक्षेपइतिभावः ॥ अत्रागप्रधानभावेनोदाहरणभेदमुपलक्षणतयाप्रतिपादयति ॥ शृंगार-

नोका-

॥ अत्र पाठ्यमानसारगम्य-
गादिविभावित्वाजुगप्सापरिपूर्णवतात्यर्थविषयइतिनतथापदादवगम्यतइत्याह ॥ यदि पूर्णजुगप्सात्तात्पर्यविषयः स्यात्तदा तदुक्तं वि-
नतथेतिपदादपूर्णता ॥ चमत्कारदर्शनस्पर्शनस्मरणजनितोपरिपूर्णमनोविकारोविस्मयः ॥ यथा ॥ युध्यंतमर्जुनंवीक्ष्य
केवादेवानविस्मिताः ॥ नमेनेबहुगोविंदोदृष्टकर्णपराक्रमः ॥ नमेनेबहुतिपदादपूर्णता ॥ शृंगारोचमत्कारदर्शना-
द्यन्नमनोविकृतिरंगतयाभासतितत्रशृंगारएवरसः ॥ रोधितादृशपर्वतनिवासस्यनिबंधोविरुद्धोनतुजुगप्सास्वरूपएवत-
द्विरोधइतिविरोधसमाधानशिरस्केननतथेत्यनेनजुगप्सायामपरिपूर्णत्वेनिवेदितेकतोवशिष्टव्यंजकाक्षेपइतिभावः ॥ विस्मय-
लक्षयति ॥ जुगप्सावारणायचमत्कारेति ॥ मनोविकारआश्चर्यरम्यइतिशेषः ॥ अर्जुनंयुध्यंतंवीक्ष्यकेवादेवानविस्मिताः संजातविस्म-
याः अभूवन्तदृष्टकर्णपराक्रमो गोविंदस्तुनबहुमेनइतिस्यष्टस्यार्थः ॥ अत्रतथाविधादुतशोयवीक्षणविभावितोविस्मयः केवलंता-
त्यर्थविषयइतिनबहुमेनइत्यस्यैवविषयइतिप्रतिपादयति ॥ यदि पूर्णोविस्मयः कवितोत्यर्थविषयः स्यात्तर्हितदीयचर्वणाबाधकोभू-
तोनिषेधाननिबद्धः स्यादितिकतोवशिष्टव्यंजकाक्षेपइतिभावः ॥ अत्रागप्रधानभावेनोदाहरणभेदमुपलक्षणतयाप्रतिपादयति ॥ शृंगार-

१३

आदिनाहास्यादिपरिग्रहः॥ चमत्कारदर्शनादित्यप्युपलक्षणमेवनायकादीनां॥ अतो निरंतरावलोकितनायिकायाः सकाशादधिकम
न्यद्विधेर्ब्रह्मणश्शिल्पक्रियानैपुण्यकिंकीदृग्वर्ण्यतांस्तूयतां किंलसावेवपरमावधिरित्यर्थवसितवाक्यार्थगतयाचमत्कारोगम्यतेत
स्यावर्णनीयनायिकायादृशोऽश्रुषोःश्रुतिपंकजादवतंसीकृतकमलाद्वैषम्यविषमभावमानंदनीरमानन्दानुभावभूताश्रुप्रकटय
त्यनुमितिगोचरतांनयतितस्याभंगश्रियस्तत्प्राचनसंक्राशरीरद्युतेःस्वर्णालंकरणात्काचनमयभूषणाद्वैधर्म्यविरुद्धधर्मपुलको
रोमाचोव्यनक्त्यनुमापयतितस्याःपादारविंदश्रियःपादावैवारविंदविरलांगुलिदलभाक्तादारक्तत्वाच्चतयोःश्रीस्तस्याःनूपुरपद्म
रागमहसःपादभूषणखचितपद्मरागकांतेःसकाशाद्देदमुत्कर्षसिंजितमेवरणितमेववक्तिसूचयतिव्यतिरेकमुखेनेतिशेषः॥क

यत्रप्राधान्येनभासतेतन्नादुतएवरसः॥अंगतयायथा॥वैषम्यश्रुतिपंकजात्प्रकटयत्यानंदनीरंदृशोःस्वर्णालंकरणा
द्वानक्त्यपुलकोवैधर्म्यमंगश्रियः॥तस्यानूपुरपद्मरागमहसःपादारविंदश्रियाभेदसिंजितमेववक्तिकिमतःशिल्पवि
धेर्वर्ण्यतां॥प्राधान्येनयथा॥ भोनपूर्णःप्रकरोतिशब्दमितिन्यायादितिभावः॥ननुसिंजितमेववक्त्यभिधातुःसिंजितादित्ये
वहेतुवाक्यविवक्षितंननुसिंजिताभावादित्येवंरूपमितिचेदोक्ततेर्नाशब्दमित्युत्तरमीमांसाधिकरणस्यकागतिरीक्षणस्यपक्षीभूत
प्रधानधर्मत्वाभावात्॥स्वप्रतियोगिकाभावद्वाराप्रधानधर्मतातस्मिन्नपीतिचेन्नासौप्रकृतेपाणिपिहिता॥पक्षधर्मतामत्यामनुमितिका
रणताविप्रतिप्रत्यासक्त्येवतस्यसाधुत्वायालमितिचेत्केनासौविज्ञस्याहयतेहठवत्यावेतिनकिंचिदेतत्॥इत्थंचनूपुरपद्मरागमह
सस्तस्याःपादारविंदश्रियःसकाशाद्देदमपकर्षसिंजितमेववक्त्यतिव्याख्यानंप्रक्रमभंगादुपेक्षणीयं॥अधिधरणिपृथ्यासायविनासंध्याका

विनातारतलेनाथवसिताजलीकृतमौक्तिकमा
लातस्याः

र.त. १४ परिवृढो नायक श्रद्धो यमदृष्टपूर्वः को पूर्व एव समुदयस्य भिनवतया लोचनगोचरतां प्रतिपद्यत इति च मत्कृते रेवात्र प्राधान्यं कीदृशः सौरभ्य-
 सुभगः यच्च गंधमनोहरः किं कुर्वन् नृणां प्रसन्ना ज्योत्स्ना प्रकाशमानतया तत्त्वेनाध्यवसितमोजः प्रागुण्यं किरन्त्य कटयन् किंच स्मरं स्मरस्य ध-
 नुः कौटिल्यात्तत्त्वेनाध्यवसितं भुक्नुदियुगलं धत्ते तमसां नीलत्वाद्वा मोहकत्वाच्च तत्त्वेनाध्यवसितानां कुंतलानां विहारं प्रसरणं जगदंभी क-
 रणरूपसकृदा चरणात्तत्त्वेनाध्यवसितानि कपोलनियतनानि नतिरयति नतिरस्करुते समप्राधान्यात्त्वयं यथा प्रकाशते तथा तान्यप्य-
 वभासंत इति भावः ॥ एतेन चंद्राद्व्यतिरेकेण रूपकातिशयोक्तेः संसृष्टिरुक्ता भवति ॥ निरातंक इति ॥ राहूपसर्ग रहित इत्यर्थः ॥ एतेन य-
 परं नतिरस्करुते सपरस्मादपि नतिरो भवतीति निदर्शनाज्ज्यते ॥ व्यतिरेकांतरमाह यं केरुहेति ॥ एथ मध्यं तया तत्त्वेनाध्यवसितं लोचन-

नौका

विनासायं कोयं समुदयति सौरभ्यसुभगः किरन्त्योत्स्नामक्लामधिधरणि तारापरिवृढः ॥ धनुर्धत्ते स्मरंतिरयति विहारं नत-

मसां निरातंकः यं केरुहयुगलमं केन टयति ॥ इति स्थापिभाव निरूपणं नाम प्रथमस्तरंगः ॥ युगलमं के मध्येन टयति चंचलय-

तिसत्तुकलंकमिति भावः ॥ एतच्च शृंगारहास्ययोरप्यंगंगिभावस्योपलक्षणतया ग्रंथकृतोदाहृतं ॥ यदाह शृंगारादाविति ॥ अतएव प्रा-
 धान्येनेत्यत्रापि शृंगाराद्यपेक्षयेतिलभ्यते ॥ चमत्कारदर्शनादित्यादितत्राद्रुत एवेत्यपि चोपलक्षणमेव ॥ एवं स्थिते हास्यशृंगारयोरंगंगि-
 भाव उदाह्रियते ॥ यथा मम ॥ कुंजे राधिक याकृतेन मुरलीनादेन गत्वा द्रुतं कृत्वा स्तामपि केरुभीकृतवपुः कलसमाष्टवान् ॥ न ज्ञातः क-
 गतो धुनेति गदिते प्रेमातिपातादिवग्लाने स्मिन्पुरुषायितातनुसमाविष्टा तनूराधिका ॥ अत्र हास्यः शृंगारे गुणीभूतः ॥ एवं वै परीत्येष्टदा-
 हायं ॥ अयमेव नायिकारब्धः शृंगार इति कथ्यते ॥ एवं नायिकारब्धमपि शृंगारं वृत्तिकृत उदाजहुः ॥ यथा ॥ तं सुग्धासिविनेव कंचलिकया ध-

रामः

१४

15
स्नेमनोहारिणीं लक्ष्मीमित्यभिधायिनिप्रियतमेतद्द्वारिकासंस्थशि॥ तत्पयोपातनिविष्टसस्मितसखीनेत्रोत्सवानंदितो निर्यातः
शनकैरलीकवचनोपन्यासमालीजनइति॥ तेनासौ द्विविधो बोध्यः॥ एतदभिप्रायेण वास्योदाहरणद्वयंवस्यति॥ अधिकमग्रे प्रप
चयिष्यामइत्यलंप्रसक्तानुप्रसक्तचित्तया॥ इति श्रीजड्युपनामकगंगारामविरचितायां नौकारव्यायारसतरंगिणी व्याख्यायां प्रथ
मस्तरंगः॥ १॥ अनंतराभिधाननियामिकां निर्वाहकत्वाख्यासंगतिसूचयन् शिष्यावधानाय विभावनिरूपणं प्रतिजानीते॥ ननु नि
र्वाहकत्वस्य संगतित्वे किं मानमिति चेत्॥ स्यापि भावनिरूपणानंतरं विभावनिरूपणोपयुक्तायाः किमन्यद्रसचर्वणानिर्वाहकमिति जि
ज्ञासाया विषयत्वमवेहि॥ तदुक्तमभियुक्तैः॥ आनंतर्याभिधानप्रयोजकजिज्ञासाजनकज्ञानविषयो ह्यर्थः संगतिरिति॥ विवेचिते

श्रीः॥ अथ विभावानिरूप्यते॥ विशेषेण भावयंत्युत्पादयंतिते विभावाः॥ ते च द्विविधा आलंबनविभावा उद्दीपनविभा
वाश्चेति॥ यमालंब्य रसः प्रवर्तते स आलंबनविभावः॥ चेदं मणिमालायामस्माभिरिति नेह प्रस्तूयते॥ विभावपदप्रवृत्ति
निमित्तं सूचयंतं लक्षयति॥ विषयता चरितप्रत्यासत्यालंबनविभावानामिव ज्ञानद्वारकसमानाश्रयताप्रत्यासत्योद्दीपनविभावा
नामपि विभावत्वमविशिष्टमितितदन्यतरप्रत्यासत्यवच्छिन्नाज्ञानद्वारकप्रत्यासत्यवच्छिन्नैव वा या स्यापि भावनिरूपणाकार्यता तन्निरू
पितकारणत्वं विभावसामान्यलक्षणं मन्वानस्तविभजते॥ पदप्रवृत्तिनिमित्तप्रदर्शनपुरःसरमालंबनविभावलक्षयति॥ सर्वे वाक्य
साधारणमिति न्यायाद्यमालंब्यैवेत्यर्थः॥ तेन कदाचिद्रतिविषयत्वेऽप्युद्दीपनविभावेनातिव्याप्तिः॥ तथापि नायिकाभूषणादीनाम
पिकेषां चिन्नियमतोरतिविषयत्वात्तत्रातिव्याप्तिर्यदुक्तं गुणालंकारादिसंभिन्नैत्याद्यतोरसः प्रवर्ततइति॥ यदि विषयकत्वेनैव रसपद

प्रवृत्तिनिमित्तवांश्चित्तवृत्तिविषयरूपोरत्यादिः स्थायीभवतिसआलंबनविभावः॥ नहिकेवलभूषणादिविषयिणीरतीरसपदव्यवहा
 री॥ नायिकाविषयत्वेनतस्यास्तथात्वंतुसर्वसंमतमितिभावः॥ अनेनतथैवोद्दीपनविभावोलक्षितः॥ यद्यपिरसजनकनायिकाज्ञान
 विषयत्वंनायिकायामतिप्रसक्तं॥ तथापिप्रकृष्टरसजनकज्ञानविषयत्वमनेनोक्तमिति नकोपिदोषः॥ विशेष्यतासंबंधेनयत्ररसस्त
 त्रतादात्म्येनालंबनविभावः॥ प्रकृष्टरसजनकज्ञानविषयत्वसंबंधेनयत्रप्रकृष्टरसस्तत्रतादात्म्येनोद्दीपनविभावइतिदिगुत्तरत्रापि
 सर्वत्रसुधीभिरूह्या॥ तत्कालप्रवृत्तचक्षुरागयोः कालमसहमानयोर्नायकयोर्धटनायेअगणितमहिमालंघितगुरुजनवचनस्तन
 धयविराधी॥ इष्टाकीर्तिस्तस्यास्त्वयिरागः प्राणनिरपेक्षइत्यादिभिर्वचनेर्नायिकायाः प्रेमदाढ्यमावेदयंतीं सखां प्रतिनायकस्यैषो

योरसमुद्दीपयतिसउद्दीपनविभावः॥ तत्रालंबनविभावोयथा॥ प्राणस्यप्रतिमूर्तिः प्रत्यात्मापुण्यलतिकायाः॥ अधि
 दैवतंनयनयोः साममयाकापिसासैव॥ क्तिः॥ प्राणस्यप्रतिमूर्तिः सदङ्गिरतिशयप्रेमास्पदत्वात्॥ पुण्यलतिकायाः पुण्यमेवल

नानुकं पाविषयत्वात्तस्याः प्रत्यात्माप्रतिकृतिः स्वर्गाधिकसुखजनकत्वात्॥ नयनयोरधिदैवतंसांदर्यसागरताप्रयुक्तदिहसाविषय
 त्वादधिकतमुद्दिष्टदर्शनवितरणशीलत्वाच्चदैवतंचयाकापिप्राणप्रतिमूर्तिनयावापुण्यप्रत्यात्मत्वेनवानयनाधिदैवतत्वेनवाव्यव
 हायीममसासैवमदीयतत्तदात्मिकैवसोद्दिष्टनायिकानतुयत्किंचिदुक्तान्यतमानात्मिकापिनिरुक्तसकलप्रत्येकासाधारणधर्माणा
 सर्वेषामेवतस्यासमावेशादित्यर्थः॥ एतेनसतिपदत्रयेणन्यामुग्धातः करणाः साममसैवसासैवकैवयोक्तान्यतमेतिदिशान्वयाय
 क्लिश्यंतः समाहिताः॥ प्रत्येकंसकलतादात्म्यप्रत्यायकवीशायामेवसामंजस्यात्॥ विधेयकोटावधिकार्यावगाहिबोधस्याभ्युपगमेतुल्य

युक्तोद्देश्यकोटावधिकार्यावगाहिबोधस्याप्यादरणीयत्वापत्तेश्च॥ दंडेरक्ताभेदस्योद्देश्यपदादवगमेपिविधेयीभूतदंडाभेदस्यरक्तेन
वगमात्समानसंवित्संवेद्यत्वेमानाभावादित्यलंपल्लवितेन॥ शृंगारस्योद्दीपनविभावान्प्रमाणपुरःसरमाह॥ प्रियजनआलंबनसंबन्धि
सरस्यादिः वस्तुतस्तुप्रियजनोनायकाद्यालंबनमेवभरतसूत्रस्यद्विविधविभावसाधारण्यात्त्वयंत्वस्यैवविवेचनावसरेणालंबनविभा
वस्यप्रदर्शनादुद्दीपनेत्युक्तमिति विभावनीयं॥ सुधादीधितिश्चंद्रवसूत्रधारः प्रख्यापनद्वारांनदोद्दिष्टार्थप्रकर्षकत्वात्सुष्यकेतोर्नृत्य
तयाध्यवसिततत्तद्विषयालंबनालंबनादिशीलतयानटस्यमदनस्यनृत्यारंभविषयांतरानालंबनपुरःसरंनान्य

शृंगारस्योद्दीपनविभावाः॥ तत्रभरतः॥ ऋतुमाल्यालंकारैः प्रियजनगंधर्वकाव्यसेवाभिः॥ उपवनगमनविहारैः
शृंगाररसः समुद्रवति॥ चंद्रचंदनादय ऊहनीयाः॥ यथा॥ संध्याशोणाबरजवनिकाकामिनोः प्रेमनाद्यनंदोद्दीपन
दुमरविरुतंमारिषः कोपिकालः॥ तारापुष्पाजलिमिवकिरन्सूचयन्सुष्यकेतोर्नृत्यारंभप्रविशतिसुधादीधितिः सूत्र
धारः॥ हास्यस्यविभावाः॥ तत्रभरतः॥ काद्यालंबनालंबनंसूचयन्ननुभावयन्प्रविशतिरंगभूमिगोचरोभवतिकिं कुर्वन्निवृत्ता
रापुष्पाजलिंनक्षत्राण्येवपुष्पाणिस्वकृत्वात्यरिकिन्नपरिमाणवत्तयाप्रकाशमानत्वाच्चतेषामंजलिविरलंजवनिकाप्रातप्रपातेन
किरन्निवेत्युत्प्रेसा॥ संध्येति॥ संध्याकालताम्राभ्रमेवजवनिकाकाददनपटः पात्रप्रादुर्भावकत्वात्॥ यद्वासंध्येवशोणाबरस्यजवनिका
नेननेकप्रसरताभंगोपि॥ एतद्व्याख्यानेकोपीत्यस्यवसंतादिरित्यर्थः॥ कामिनोः प्रेमनाद्यनंदप्रकटनीयंवस्तुनदायत्तत्वात्॥ आम्पद्
मरविरुतंतत्कालमिलन्नलिननिर्गतमधकररणितनादीप्रारंभनियतपूर्ववृत्तित्वात्कोपिचंद्रादयोपलक्षितः कालः समयोमारिषः सूत्रधा

रसधर्मीपुरुषश्चंद्रकार्यप्रकर्षयोषकत्वादित्यर्थः॥

रत्न
१६

विपरीतालंकारैर्बाह्यादिभूषणानां पादादावलंकरणैः॥ विकृताचारोग्रीभेवन्दिसेवनादिः॥ विकृताभिधानं किं नरेति वक्तव्ये किं न लेख्य
भिधानं॥ विकृतवेषः परिधानीयप्रावरणतैः विकृतैरर्थविशेषैः कुञ्जवामनपादाद्यैः॥ हेसतीति॥ अनेनेति शेषः॥ यद्वा तर्भा वितण्य
र्थमिदं हासयतीत्यर्थः॥ एतेन विकृतैरर्थविशेषैरित्यस्योदाहरणमपश्यंत एतैरिति पदपूरणेनोक्तार्थतात्पर्यकतया तत्पदं व्याचक्षाणाः
परास्ताः॥ अंगवैकृत्यं खजत्वादिकं॥ नटो मायाशिशुकायां बालमुकुंदमूर्तिनटयत्यवस्कंदति॥ किं कुर्वन्॥ केयूरं बाहुभूषणं घर्घरयन्
कणतः कणनव्यापारं कुर्वन्॥ अनेन विपरीताचारो आवेदितः॥ यद्वा घर्घरः पादभूषणतत्करोतीति घर्घरयन्॥ तेन विपरीतालंकरणम्

नौका

विपरीतालंकारैर्विकृताचाराभिधानवेषैश्च॥ विकृतैरर्थविशेषैर्हेसतीति रसः स्मृतो हास्यः॥ अंगवैकृत्यादय ऊहनीयाः॥ य
था॥ केयूरं घर्घरयन् भ्रमयन् मौलिं विवर्तयन् बाहु॥ नेत्राचलं च पलयन् नटयति मायाशिशुकायां॥ करुणस्य विभावाः॥ तत्र
भरतः॥ इष्टजनस्य विनाशाच्छापात्केशाच्च वधनाद्वासनात्॥ अस्मादर्थविशेषात् करुणारसारव्यः समुद्रवति॥ वधदादिद्रा
दय ऊहनीयाः॥ यथा॥ त्वापश्यतो भुजगपाशनिबद्धदेहमद्योपि मे यदसवो न बहिः प्रयाति॥ नेत्रे निमालयसि पश्यसि नेव
तावदास्यं मदीयमिति लक्ष्मणयुक्तमेव॥ क्लृप्तं भवति॥ मौलिं मस्तकं भ्रमयन् पूर्णयन् बाहुं विवर्तयन् नितस्ततः क्षिपन् नेत्राचलं च सु
प्रावरणपश्मच पलयन् विवलयन् नित्यर्थः॥ अत्र क्वचित्सुस्तके मायाशिशुरिति प्रथमांतपाठो दृश्यते स केयूरं घर्घरयन्निति विशेषणासामं
जस्यादुपेक्षणीयः॥ इष्टजनस्येति सर्वत्र पंचम्यते नेति॥ केशोज्वरादिः॥ व्यसनं राजोपद्रवादि॥ अत्र करुणारसारव्योऽस्मादर्थविशेषात् समुद्रवती
तिसामान्यवाक्यार्थबोधोत्तरं विशेषाकांक्षायां विशेषवाक्यार्थबोध एव मग्रेपि बोध्यः॥ हे लक्ष्मण भुजगपाशनिबद्धदेहं त्वापश्यतो मेऽसवो यद्वहिः

रामः
१६

ने प्रयांतितस्माद्धेतोस्त्वेनेत्रे निमीलयसि पिथत्से ममास्यं नेव पश्यसितद्युक्तमेवेति रामस्योक्तिः ॥ न च खड्गोपादानं व्यर्थं ॥ आयुधाना
मुक्तं षोपकर्षकृताभिभवादीर्ष्यायाद्वरो दानुत्यत्तेः ॥ न चैवमायुधपदोपादानं व्यर्थं ॥ प्रमादपतितखड्गाभिभवात्तदनुत्यत्तेः ॥ अभिभ
वश्च पराभवमात्रेन वक्ष्यमाणविदारणे न नयोनरुक्तं ॥ वैकृतभेदो नादरचेष्टा ॥ विदारणं निरुक्तं ॥ संग्रामसंभवार्थं आक्रमणादिः ॥
भार्गवं प्रतिकस्य चिदुक्तिः ॥ हे भार्गवेषा तावकी त्वदीयानि लिङ्गधारानि शाखद्वारा लक्षणाणि विजयते सर्वोत्कर्षेण वर्तते ॥ धारा

रौद्रस्य विभावाः ॥ तत्र भरतः ॥ आयुधखड्गाभिभवाद्द्वैकृतभेदाद्द्विदारणाच्चैव ॥ संग्रामसंभवार्थादेभ्यः संजायते रौद्रः
॥ वैरिदर्शननिर्भर्त्सनादय ऊहनीयाः ॥ यथा ॥ तन्वतीति मिमिक्षुतिरुक्तवती प्रत्यर्थिचक्रमयथा मेघा भार्गवतावकी वि
जयते निलिङ्गधारानि शा ॥ युद्धकृद्द्विपक्षपक्षविदलकुभौ द्विक्रमस्थलीभक्ष्यन्मोक्तिकैतवेन परितस्तारावलिं व
र्षति ॥ वीरस्य विभावाः ॥ तत्र भरतः ॥ उत्साहाध्यवसायादविषादित्वादविस्मयान्मोहात् ॥ विविधादर्थविशेषाद्दीररसो ना
मसंभवति ॥ विजयबलादय ऊहनीयाः ॥

यानि शास्त्राभ्यप्रतिपादकसाधारणधर्मप्रतिपादनाय तां विशिनष्टि ॥ तिमिरद्युतिं त
न्वतीति ॥ द्योतमानं तिमिरमंधकारकार्यकारिनेत्रपटलंतन्वती परेषां विस्तारयंती पुनः कीदृशी प्रत्यर्थित्यादिप्रतिकूलमर्थयंति ते प्र
त्यर्थिनस्तेषांचक्राण्येव चक्रवाकास्तेषां मया कृतवती प्राणप्रियवियोगसंपादकत्वात् ॥ केषां काशायां युद्धादि ॥ या संग्रामे सुखाना
शत्रूणां सैन्ये विदोर्णाभ्योगजसुरव्यगंडस्थलोभ्यानिः पततां भौक्तिकानां व्याजेन परितः समंततस्तारावलिं मोक्तिकं पंक्तिं वर्षति विवि
रतीत्यर्थः ॥ उत्साहयुक्ततामतेपिषादाभावाद्द्विस्मयाभावान्मोहाकारणक्रोधाच्चैत्यर्थः ॥ विविधादुत्साहजनकत्वेन लोकशास्त्रावगतविवि

धपराश्रितः

र.त.
१७

एषरामोजंभारिदंभापहबाहुवीर्येदंद्गर्वापहारकबाहुबलोलंकाधियोगवणः संयतिसंग्रामेशंकनीयोबलवदनर्यहेतुतयासंभाव
नीयइत्यमुनाप्रकारेणालपंतहनुमंतस्मितैरुत्साहसमवेरुत्तरयाचकारेत्यर्थः॥ केचिद्वह्वारमानदशावपुषाकायेनविनयपरा
पसर्पणंवहंतिप्राप्नुवंतिकेपिकेचिच्छास्त्रनिस्सातबुद्धयोवचसास्तोत्रेणचारुचर्याशिष्टाचारंचरतिसंपादयतिकेपिसंतोमहामहि
सपुण्यशीलाअतिथोयाचकेसमुपागतेप्राप्तेसतिपलकैः येमांचैः सपर्योपूजापल्लवयंत्यारभंते॥ मुरारिः श्रीकृष्णः समुदंचतोप्रका
शमानादीपरेखाभिरामादीपकलिकासदृशीद्युतिर्यस्यतंकौस्तुभंयत्संबभारतदविरलजाग्रद्वक्तिभाजोनिरंतरोद्यद्भजनप्रियाः प्रा

नौका

युद्धवीरविभावोयथा॥ लंकाधिपः संयतिशंकनीयोजंभारिदंभापहबाहुवीर्यः॥ इत्यालपंतहनुमंतमेषरामः स्मितैरुत्त
रयाचकार॥ दानवीरविभावोयथा॥ वपुषाविनयंवहंतिकेचिद्वचसाकेपिचरंतिचारुचर्या॥ अतिथोसमुपागतेसपर्योप
लकैः पल्लवयंतिकेपिसंतः॥ दयावीरविभावोयथा॥ कथमविरलजाग्रद्वक्तिभाजोनिशायांतमसिदुखगाहेप्राणिनोवीक्ष
णीयाः॥ इतिकिसुसमुदंचद्दीपरेखाभिरामद्युतिमुरसिमुरारिः कौस्तुभंयत्संबभार॥ ननुस्वनिष्ठउत्साहः कथमुद्दीपनविभा
वइतिचेत्॥ णिनोलोकानिशायांग्रौदुरवगाहेतमसिसतिकथंवीक्षणीयाद्रष्टव्याइतिमत्वाकिम्वितिसिद्धविषयाहेतुत्वेसानि
रुपाधिपरदुःखप्रहारणेकारूपादयापुस्माति॥ ननुत्साहाध्यवसायादित्यनेनोत्साहस्योद्दीपनविभावत्वमभिमतमाहोस्विदुत्साह
युक्ततामतेरध्यवसायपदार्थस्या॥ नाद्यः॥ स्वस्थस्वानुद्दीपकत्वात्॥ नात्यः॥ उत्साहयुक्ततामतेरुत्साहसमानाधिकरणत्वात्पक्षवृत्तित्व
नियमेनस्वजन्यत्वेनचानुमापकताध्रौव्येनभावतायाएवौचित्यादित्यभिप्रायेणशंकते॥ स्वनिष्ठइत्यनेनानुभावकतायोग्यत्वमादर्शितं॥

रामः
१७

उत्साह इत्युपलक्षणं ॥ तद्युक्ततामतिरित्यपि बोध्यं ॥ कथमिति ॥ स्वस्य कार्योत्पत्तौ ननु भावभूतोत्साहयुक्ततामतेऽश्वकारणत्वासंभवादि
 त्याशयः ॥ न ह्युत्साहयुक्ततामतेः सर्वस्या एवोत्साहजन्यत्वनियमः किंतूत्साहांशे लौकिक्या एव भाव्युत्साहकर्तव्यतामतिरुत्साहांशे
 तल्लौकिकीतेन विनैव जायमानोत्साहमुद्दीपयितुं प्रभवत्येवेति तथा भूतमतिविषय उत्साह उद्दीपनविभावो युक्त एव ॥ अतएव स्वस्य
 स्वजनकत्वमेव मत्परिहारयेचाध्यवसायपर्यंतं सुन्नितवं तो भरताचार्योऽत्यभिप्रायेणोत्तरयति ॥ ज्ञायमान एवेत्येवकारेण ज्ञाने स्वज
 न्यत्वस्यापि पक्षधर्मत्वावगाहितस्य चानुमापकतोपपिकस्य व्यवच्छेदः ॥ इति न विशेष एतत्कृतो न विशेषः ॥ तथा च पश्चात्तैरिव प
 श्चत्तेरप्युद्दीपनविभावत्वमविशिष्टमेवेति भावः ॥ तस्य च नानुभावकता संभवति स्वजन्यत्वस्य स्वस्मिन्नसंभवात् ॥ अतएवोत्सा
 हस्य ॥ उद्दीपनविभावो ज्ञायमान एव गमकः स च स्वनिष्ठः परनिष्ठो वेति न विशेषः ॥ अनुभावस्तु स्वनिष्ठ एव गमक
 स्तस्यानुमापकत्वेन पश्चत्तित्वनियमादिति ॥ होपनीतभानात्मकोत्साहयुक्ततामतेरपि न तथा त्वं खोपनीतभानस्य स्वाजन्य
 त्वात्स्वजन्याया उत्साहलौकिकज्ञानात्मिकाया उत्साहयुक्ततामतेऽश्वत्थालूमसंभवि व्याप्तिविशिष्टे पक्षधर्मताज्ञानाभावात्तदेतदभि
 प्रेक्षाह ॥ स्वनिष्ठ एवेति पक्षधर्मताज्ञानकारणत्वे विप्रतिपन्नस्य मतं यच्छेत्तुमेवकारः ॥ न नूत्साहव्याप्योत्साहयुक्ततामतिमानहमि
 तिव्याप्तिविशिष्टवैशिष्ट्यज्ञानसंभवत्येवेत्यत आह ॥ तस्येति ॥ अनुमापकत्वेनानुमितिजनकज्ञानविषयत्वेन ॥ पश्चत्तित्वेति ॥ पक्ष
 च्चत्तितया ज्ञायमानत्वावश्यभावादित्यर्थः ॥ अयं भावः ॥ भवति ह्युत्साहव्याप्योत्साहयुक्ततामतिमानहमिति तूत्साहांशे लौकिकज्ञानस
 म्मिन्नोत्साहवत्त्वावगाहितकृतः सिद्धो स त्यापसत्वं न च पक्षत्वविना पक्षत्वविशिष्टधर्मतया ज्ञानसंभवतीति ॥ परब्रह्म प्रत्यक्षत्वादुत्साह

प्रकृतमयजुमिनेषोत्साहलक्षणमिति

र.त.
१८

तुल्यसामग्रीकत्वात्तदेतरेवास्तु किंतेनेतिन्यायात्पुरुषांतरेयानुमापकज्ञानविषयतयापिनोत्साहयुक्ततामतिरजभावइत्यास्तांतावत्
॥ननुनिरुपाधिपरदुःखप्रहाणेकादयासाचदुःखद्विष्टसाधनताग्रहेसत्येवतत्प्रहाणेकात्मिकासंजायतेतथाचतत्कृतोत्साहकालेव
श्यद्विष्टसाधनताज्ञानजन्यद्वेषविषयीभूतंकिंचिद्विष्टजनसंबंधितयाज्ञातमस्त्येवेतितज्जन्यचित्तवैकल्यस्याप्यवश्यभावेकिंदया
याःपार्थक्येनेतिशंकते॥करुणएवदयावीरेकिंनान्तर्भवतीतिवैमल्यपरिहरति॥साचेति॥परकीयदुःखद्विष्टसाधनताग्रहाधीने
कारूपादयाचेत्यर्थः॥तथाचकेवलकरुणयाअतिरिक्तत्वावश्यभावेविनाभूतदयायाःकरुणेतर्भावोयुक्तइत्याशयः॥उत्तरयति॥

ननुदयावीरःकरुणएवकथंनान्तर्भवतिनिरुपाधिपरदुःखप्रहाणेकादयासाचकरुणयाविनानसंभवतीतिचेत्॥
करुणस्यस्थायिभावः शोकोदयावीरस्यस्थायिभावउत्साहइतिस्थायिभावभेदेनभेदात्॥ननुदयावीरेकरुणरस
प्रतीतेःकागतिरितिचेत्सत्यं॥करुणयाविनादयावीरस्याननुभावात्तत्रकरुणयाअनुभावकत्वाभ्युपगमादिति॥भया
नकस्यविभावाः॥स्थायिभावभेदेनभेदेसतिविविक्तदयावीररसप्रतीतिःकिंनेत्याशंकते॥इहासामग्राबलवलेनप्रथमंदयावीरोत्य
तौसत्यामेवतदनंतरभाविद्वेषविषयीभूतकिंचित्संबंधित्वप्रकारकज्ञानोत्पत्त्यावैकल्योत्पत्तेरित्यर्थः॥तथाचलिंगोपहितलैंगिकभान
वादेनसकरुणदयावीररसप्रतीतिनियमोपपन्नइतिभावः॥यत्रचवैकल्यानंतरभाविनापरदुःखप्रहाणविषयकरुतिसाध्यताज्ञानेनदयाजनि
तातत्राप्यसौनवैकल्यकार्यमन्यथासिद्धत्वात्॥दयासामग्रीकालेवैकल्यसामग्राअनपायेनावश्यभाविनिवैकल्येतुदयानन्यथासिद्धत्वमेवाध्यवसीय
तइतिनिगर्वस्तदेतदभिप्रेत्योक्तकरुणयाविनेत्यादि॥आस्तावान्यथासिद्धिर्नैतावतापचीयतेकिंचिद्वाप्राचितिवस्तुतस्त्वजभावकत्वाभ्युपगमाद्वज

नौका
त
कत्वाभ्युपगमादित्युक्तार्थः॥सुदहा
ननुभावादित्येतिदिक्॥सत्त्वप्राणी॥
रामः
१८

दर्शनं ज्ञानमात्रं ॥ कृतकद्वयस्वार्थकः ॥ लोकैर्मायाहरिर्नसिंहो व्यालोकिदृष्टः कीदृशउदित्यादि ॥ उद्यत्कांतयः प्रकाशमानाः कठोरा
 स्तोत्राये केसरः सटास्तेर्दलंतः स्फुटिताये पाथो धरमेघास्तेभ्यः प्रसूखलंत्यः प्रादुर्भवंत्यो या विद्युतस्तासां दीधितिभिः कांतिभिरकांचनाः
 कांचनाः संपद्यंते तश्चाकृताजगत्संबन्धि नो नत्वेकदिग्वर्तिनो निःशेषाः सर्वमहो धरायेन सदित्यर्थः ॥ तेषामेवात्युच्चतया प्रथमप्रकाशेन प्र
 धानतया निर्देश्यत्वमभिमतं ॥ जगच्च निःशेषभूमी धराश्चेति गोबलीवर्दन्यायेन भूमी धरग्रहणसमर्थनं तु निःशेषविशेषणाप्युच्यते त्वा
 पत्यानादरणीयं ॥ पुनः कीदृशः स्फूर्जदित्यादि ॥ स्फूर्जन्यरुद्धो यः कंठनिनदो गर्जनं तेन भिन्नाविदीर्णाय वसुधा तस्यास्तेनैव विवरेण प्रवि

१४ तन्न भरतः ॥ विकृतरवसत्त्वदर्शनसंग्रामारण्यशून्यग्रहगमनात् ॥ गुरुनययोरपराधात्कृतकः सभयानको ज्ञेयः ॥ बंधुवं
 धनश्रवणश्मशानदर्शनादय ऊहनीयाः ॥ यथा ॥ उद्यत्कांतिकठोरकेसरदलत्याथो धरप्रसूखलद्विद्युद्दीधितिकांचनीक
 तजगन्निःशेषभूमी धरः ॥ स्फूर्जत्कंठनिनादभिन्नवसुधामार्गप्रविष्टद्विजप्रौढाशीर्वचनप्रहर्षितबालिव्यालोकिमायाहरिः
 ॥ बीभत्सस्य विभावाः ॥ तन्न भरतः ॥ अनभिमतदर्शनेन च गंधरसस्पर्शशब्ददोषश्च ॥ उद्देजने श्रवहृभिर्बीभत्सरसः समुद्रवति
 ॥ अहद्यवस्तूनां श्रवणस्मरणादय ऊहनीयाः ॥

ष्टाः पतिताये द्विजा ब्राह्मणास्तेषां प्रौढान्योजसीनियान्याशीर्वचनान्यभयतात्पर्येणोच्च
 रितानितैः प्रहर्षितो हृष्टजनसंपर्कितो बालिर्नामग्रहणेनामेकदेशग्रहणाद्वलिसद्भायेन सदित्यर्थः ॥ एतेन नृसिंहावतारे बलेरसत्त्वमुद्रा
 वयंतः समाहिताः ॥ केचित्तुकल्यांतरीयबलेश्चिरं जीविनः सत्तामादाय समादधति ॥ परंतु लोकोत्तरसंस्थानशब्दात्पर्ययकमसंबंधे सं
 वधाति शयोक्तिरूपं प्रकृतविशेषणद्वयं नेपथ्यात्मनि मायाहरो प्रकृतवाक्यार्थकमीभूते योजयंति ॥ अत्र पुरुषविशेषे तत्तद्वाहोदिय

ग्राह्यदोषदुषितार्थविषयज्ञानं नृगुणसाकारं

न सर्वस्य सर्वमिति विशेषप्रतिपादनाय पृथगुक्तिः ॥ इदमुपलक्षणमित्याहो द्वे जनैरिति ॥ न्यूनतां परिहरति ॥ अवणेत्यादि ॥ करिणार
 कैरवसिक्तान्यालिप्यान्यतएव कुत्सितान्यंगान्येवांगकानियेषांतैः प्रेतानांबटभिः पुरभिः शिवस्य पुराग्र्येन न्यूनतनं समाभ्यते क्रिय
 ते किंकृत्वा योधानां भदानामधरैरेवाशोककुसुमैरक्तत्वानेत्रैरेव सितैरंबुजैः पुंडरीकैर्नीरक्तत्वाहं तैरेककुंदलैः कुंदकुसुमपत्रैः स्व
 कसमानाकृतित्वा करैरेव सरसिजैः संकुचितां गुलिदलभाक्त्वा सुष्यांजलिं संपाद्य दत्त्वा पुनः किंकृत्वा शिल्लीं वर्षासुरदंतदिदोरीति प्रा
 च्यभाषया प्रसिद्धं प्राणिनमेव कर्णयुगमुभयपार्श्वस्थितं वाद्यविशेषद्वयं विधाय ॥ यद्वा करिणां कर्णयुगं शिल्लीं वाद्यविशेषं विधायैत्यर्थः

यथा ॥ योधानामधरैरशोककुसुमैर्नेत्रैः सितैरंबुजैर्दंतैः कुंदलैः करैः सरसिजैः संपाद्य सुष्यांजलिं ॥ शिल्लीं कर्णयुगं विधा
 य करिणारक्तावसिक्तांगकैः प्रेतानांबटभिः पुरः पुरभिर्हो न्यूनं समाभ्यते ॥ अद्भुतस्य विभावाः ॥ तत्र भरतः ॥ यत्त्वतिशया
 र्थयुक्तं वाक्यं शिल्पचक्रमरूपं च ॥ तत्संबद्धैरर्थैरसौ दुतानामसंभवति ॥ मायैद्रजालादय ऊहनीयाः ॥ यथा ॥ उद्दामोद्दाम
 माद्यत्प्रतिभटदलनोद्ग्रजाग्रत्यभावः सोयं देवो मुदेवो भवतु नरहरिस्तारिताशेषविश्वः ॥ ॥ यत्त्वित्यादितः कार्यगतविशेष

स्यैवोक्त्वा कारणगतविशेषा संग्रहः ॥ एवं तत्संबद्धैरर्थैरित्यनेन वास्तविकपदार्थविवक्षया भासहेतुतया सर्वसंमतं द्रजालादेरसंग्र
 हश्चेति प्राप्ते पूरयति ॥ मायातपः साध्यप्रभावातिशयः ॥ स यथा ॥ शौमं केन चिदिदं पांडुतरुणामागत्य माविष्कृतं निश्चुतश्चरणोपभोग
 सुलभो लाक्षारसः केन चित् ॥ अन्येभ्यो वनदेवताकरतलैरापर्वभागो स्थितैर्दत्तान्याभरणानित्तु किं स लयोद्देदप्रतिद्विभिरित्याद्यभिज्ञान
 शाकंतलीये ॥ तारिताशेषविश्वः सकलपरमानर्थविनाशकत्वात् ॥ उद्दामेत्यादि ॥ परमोद्दामा नामतिशयेद्विरुक्तिर्माद्यतां प्रतिभदानादलने

ज्ञानद्वारा स्या यि भावानुमिति जननात् तत्रातिव्याप्तिः॥

यस्य प्रौढ प्रतापोद्भूतविकटसटाकोटिभिः पाटितानामंत्राण्यभोधराणांबहिरिवनिरगुर्विद्युतांकैतवेन॥ इन्द्रजालं यथा॥ ज्योत्स्निप्रागणसौमिसांध्यकिरणं विस्तार्य चलांचलंधातैः कार्मेणयां शुभिस्त्रिजगतीनेत्राणिसंमोहयन्॥ ताराशौक्तिकमौक्तिकानिविहगश्रेणारवकृच्चनाशिंक्षीकृत्यबहिः करोति वदनात्पंचाशुगोमायिकः॥ ॥ इति विभावनिरूपणं नाम द्वितीयस्तरंगः॥ अथानुभावानिरूप्यते॥ धातैस्तमोभिरेव कार्मेणयां शुभिर्दृष्टिबंधार्थं विकीर्णधूलिभिः कृत्वा त्रिजगतीनेत्राणि त्रिलोकीवासिनयनानिसंमोहयन्तत्वावगमापटुनि कुर्वन् विहगानां विहाय सागच्छतां पक्षिणां समुदायस्य संघस्य शब्दव्याजेन शिंक्षीकृत्य शिंक्षीति मायिकशब्दानुकरणमायिकशब्दमुच्चार्यत्यर्थः॥ ताराशौक्तिकमौक्तिकानिताराएव स्वकृत्वा च्छौक्तिकमौक्तिकानि शुक्तिसंभूतमौक्तिकानि ननु गजमौक्तिकानितेषां पाटलत्वाद्ददनान्मुखबहिः करोति मंत्रशक्तिप्रभावतया लोकां न्यदर्शयतीत्यर्थः॥ ॥ इति श्रीजड्गुपनामक गंगारामविरचितायां नौकाख्यायां रसतरंगिणी व्याख्यायां द्वितीयस्तरंगः॥ ॥ तथैवानुभावनिरूपणं प्रतिजानीते॥ ननु विभावेनापि साध

रत-
२०

ज्ञानद्वारास्थापिभावजनकत्वस्यापितत्रसर्वसंमतत्वात्स्थापिभावानुमितिजनकज्ञानविषयत्वस्याप्युक्तरीत्यातत्रसंभवादतआह॥अनुभा-
वकतानुभवजनकता॥प्रकृतेविवक्षितेतिशेषः॥आपारवत्कारणत्वंकरणत्वंतच्चज्ञानद्वारकेतनास्त्येवेत्यतआह॥ननुफलेनकदाचिदयोगो-
नुभावेप्यस्तिनह्यनुभावज्ञानमात्रंचरमकारणं सर्वदाफलायोगस्तुविभावेपिनास्तीत्यतिव्याप्तिस्तदवस्थेव॥मैवं॥आप्तिपक्षधर्मत्वावगाहिय-
द्विषयकयथार्थज्ञानसामान्यमन्यवहितपूर्वत्वसंबंधेनरसानुगुणानुमित्युपहितं तत्त्वमेवानेनविवक्षितं॥तादात्म्येनव्याख्यानंगीकाराच्चना-
लंबनविभावेतिव्याप्तिः॥यथार्थपदेनचोद्दोषविभाववारणं॥प्रतिबंधकासमानकालिकत्वस्यज्ञानसामान्यविशेषणत्वाच्चानुभावेनाव्याप्तिः-
विभावानुभावविषयसमूहालंबनस्याप्यनुभावेव्याप्तिपक्षधर्मतांशेयथार्थत्वादिभावेतिव्याप्तिवारणायसामान्यपदं॥किंचिद्विवक्षानसामा-

येरसानुभावयंत्यनुभवगोचरतांनयंतितेनुभावाःकटाक्षादयः॥करणत्वेनचानुभावकता॥करणत्वंचफलायोगव्य-

वह्निनकारणत्वं॥

नमनुभावसमूहालंबनात्मकमेवेतितुनास्तियेनतादृशविभावेतिव्याप्तिःस्यात्॥एवमपितद्वक्तित्वादावालंब-
नगतेतिव्याप्यारसानुगुणेत्यनुमितिविशेषणमित्यास्तावत्॥इदंचदोषविशेषमहिम्नास्वात्मनिशकुंतलाविषयकरतिमदुष्यताभेदाव-
गाहीकाव्यार्थभावनाजन्याविलक्षणविषयताशालीबोधोरसद्वतिवक्ष्यमाणमताभिप्रायेणानुभावलक्षणपरिष्कृतं॥तदेतदप्यभिप्रे-
त्यैवाक्तकथंज्ञानमिति॥यथाचेतन्मतेनुभावलिङ्गकस्याप्यनुमितैरसपूर्वसत्तायाआवश्यकत्वंतथातत्रैवप्रपंचयिष्यतइतिबोध्यं॥वस्तु-
तस्त्वनुपश्चाद्भवंतीतिव्युत्पत्त्यावच्छेदकतासमवायान्यतरसंबंधावह्निनस्थापिभावनिष्ठकारणतानिरूपितसमवायसंबंधावह्निनकार्यत्व-
मनुभावसामान्यलक्षणंबोध्यं॥नव्यास्तुतावदन्यान्यत्वमनुभावव्यवहारविषयत्वंसंकेतसंबंधेनानुभावपदवत्वंवातल्लक्षणमेषारोतिरेवान्य-

नौका

॥शंकेते॥
सर्वसंवेतिप्राहः॥
रामः
२०

भाष्यमानविभावस्यैव रसत्वेन तस्य च प्रत्यक्षसिद्धत्वादित्याशयः॥ विभावानुभावव्यभिचारिसंयोगादसनिष्यत्तिरिति सूत्रे मिलितानां त्रयाणां मुपादानान्न प्रत्येकं तेषां मध्ये कस्यापि रसत्वमिति सिद्धांताभिप्रायेण समाधत्ते॥ कथं ज्ञानमिति॥ बालस्य रसाभिव्यक्तेरभावेन लिङ्गजलैर्गिकबुद्धेर्वासानाद्वाररसाभिव्यक्तावपयोगित्वादिति वक्ष्यते॥ चन्द्रादिवक्ताशादीनामपि मनोविकृत्युक्तैर्षकत्वस्यादौ रक्ताभवेनार्गेषु मान्यश्चात्तर्दिगितैरित्यादिना शृंगारतिलकादावभिधानादनुभवसिद्धत्वाच्च विभावत्वमेव युक्तमित्याशंकते॥ स्यानुभवं प्राची

न नुरसे कथमनुभावकापेक्षेति चेत्॥ यतः स्यापि भावः परिपूर्णो रसस्तस्य चांतरत्वाज्ज्ञापकेन विना कथं ज्ञानमित्यनुभावकस्यापेक्षणीयत्वात्॥ ननु कदाशादेयः कथमुद्दिपनविभावानुभवति दृष्टे कदाशादौ कामिनो मनोविकारः परिपूर्णो भवत्यनुभवसिद्धत्वेनाप्यहोतुमशक्यत्वात्॥ किंच प्राचीनसंमतिरपि॥ इषद्वक्तितपस्य पंक्तिभिरनाकृतस्मितैर्वीक्षितैरेतैरेव तवाद्यसुंदरिकरक्रोडे जगद्वर्त्तते॥ अंतः पांशुलहेमकेतकदलद्रोणे दुराय श्रियो दोर्मूलस्य विभावनादि हपनः क्रूरे किमाकांक्षसीत्यादिरिति चेत्॥

नानुभवसंवादेन प्रमाणयति॥ हे सुंदर्य न वद्यां गि॥ इषदित्यादि॥ किंचिद्वलितानां नेत्रपत्राणां श्रेणीभिरनाकृतस्मितैः किंचिदाकृतगर्भितहास्यैर्नजो ल्यार्थत्वाद्वाक्षितैर्वीक्षणैर्नृपसंकेभावे क्तइत्यनुशासनादेतैरेवानायाससाधनैस्तयाद्यसंप्रतिकरक्रोडे हस्तपंजरे जगद्वसिकः पुरुषो वर्त्तते तदा यत्तं भवतीति भावः॥ हे क्रूरे किंचित्कालवियोगमात्रेणैवातिशयितसंतापाधायिनो हेति मयीत्यर्थो तत्रित्याद्यभ्यंतरे धूलिधूसरं हेमकेतकमित्यभूतो यमानिरुपमत्वद्यातनाय॥ यद्वा हेमकेतकं गंधफली॥ वस्तुतो हेमकेतकमिति पंक्तिरथपदन्यायेन स्वर्णकेतकमिति प्रसिद्धं विजातीयमेव केतकमत्राभिधित्सितमिति बोध्यं॥ तस्यादलद्रोणाद्रोण्याकारंदलतया दुरयाश

र.न.
२१

क्यासादनाश्रीः शोभायस्यताहशस्यदोर्मूलस्यकशायाविभावनाहसनांचलसंस्थापनव्याजेनप्रकाशनात्यनरधिकंकिमाकांक्षसिसिषाध
 यिषसिसाध्यांतरानालोचनादितिभावः॥स्वव्यधिकरणरसपरिपोषकतयोद्दीपनविभावानामपिकटाक्षादीनास्वसमानाधिकरणरसानु
 मापकत्वादनुभावतापिसंभवतीत्यभिप्रायेणलक्षणद्वयंयोजयन्निष्ठापत्यासमाधत्ते॥करणत्वेनेति॥व्याप्तिप्रकारकपक्षधर्मताज्ञा
 नविषयत्वेनेत्यर्थः॥विषयत्वेनेति॥प्रकृष्टरसजनकज्ञानविषयत्वेनेत्यर्थःइतीतिपर्यवसन्नमित्यर्थः॥तदप्युक्तमनुभवसिद्धैः॥ग
 र्जतिवारिदपटलेवर्षतिनयनारविंदमबलायाः॥भुजवल्लिमूलसेकेविरहलतापल्लवंस्तदिति॥अत्राबलायाविरहंप्रतिवारिदप
 सत्यं॥कटाक्षादीनांकरणत्वेनानुभावत्वंविषयत्वेनोद्दीपनविभावत्वं॥तथाचनायिकात्मनिरसावभासकत्वेननायिकांप्रति
 कटाक्षादयोनुभावास्तच्चदृष्टिगोचरीभूताःकामिनोमनोविकारंकारयंतोविषयत्वेनोद्दीपनविभावाइति॥संचानुभावःकायि
 क्रमानसाहार्यसालिकभेदाच्चतुर्धा॥कायिकाभुजाक्षेपादयोमानसाःप्रमोदादयोनाड्येचतुर्भुजत्वज्ञानमाहार्यःसालिकारोमा
 चादयः॥दलगर्जनस्येवतत्कामुकस्यविरहंप्रतिलस्याभुजवल्लिमूलसेकस्यपूर्वाद्धेतांप्रत्यनुभावतयोपात्तस्याप्युद्दीपकत्वमभिमतमि
 तिसंस्मदृशंपरामर्शः॥तंविभजते॥उदाहरति॥विकारत्वालिंगिताच्चरमभेदाद्विकारत्वानालिंगितत्वादस्यदृश्यभेदेत्यभिप्रेत्याहभुजाक्षेपा
 दयइत्यादि॥प्रमोदादयइति॥यथाचांतरस्याप्यनुभावत्वंतथाग्रंथकृदेवस्फटयिष्यति॥चतुर्भुजत्वज्ञानमिति॥चतुर्भुजत्वरोपइत्यर्थः॥लो
 कप्रसिद्धबुद्धिचतुष्कवैलक्षण्यमेवास्यद्वितीयभेदवैलक्षण्येवौजमितिदर्शयितुंनान्यदुक्तं॥यत्तुचतुर्भुजत्वमेवाहार्योनुभावोज्ञानमिति
 तुज्ञायमानस्यैवगमंकत्वाभिप्रायेणोक्तिकेचिदुक्तं॥तत्सकलग्रंथविरोधादुपपत्तिविरोधाद्ग्रंथकृतोनभिप्रेतत्वाच्चानादेयं॥तथाहि ॥ ॥
 ४=तथाचभुजवल्लील्यत्राबलायाइत्यनुषंगविरहलतेत्यत्रास्माकमित्यध्याहारंचपश्यतामित्यर्थः

नौका

रामः

२१

कारणान्यथाकार्याणिसहकारोणियानिच॥रत्यादेःस्थायिनोलोकेतानिचेन्नाद्यकाव्ययोः॥विभावाअनुभावास्तत्कथ्यंतेअभिचारिणइत्यालंका
रिकैःसर्वैरभ्यायिनचचतुर्भुजत्वस्यतत्कार्यत्वं॥चतुर्मुखत्वमिवसरस्वतींदिदृशोर्विधेरिवलक्ष्मीमालिलिंगिषोर्विस्मोअतुर्भुजत्वंप्रत्यापयं
त्यागममूलास्मृतिरूपलभ्यतेकिंयेनअद्भीमहि॥यच्चज्ञायमानस्यगमकत्वमुक्तमायुष्यतातत्कुत्रपशइतिविवेक्तव्यनतावच्चतुर्भु
जेदेवेदेवदत्तत्वादिलिंगकानुमितेरिवरसाननुगुणत्वापातात्॥नतावन्नायिकादौद्रष्टरियशास्त्रतित्वात्पश्रुतित्वभ्रमविषयस्याप्य
नुभावत्वेविभावतथात्वंद्वारंतल्लक्षणेयथार्थपदपरित्यागस्यसहस्तितत्वात्॥सोयमुपपत्तिविरोधः॥ग्रंथकृतारसमंजसासखीपरि

शृंगारस्यानुभावाः॥तत्रभरतः॥नयनवदनप्रसादैःस्मितमधुरवचःप्रमोदैश्च॥विविधैरंगविकारैस्तस्याभिनयःप्रयोक्त
व्यः॥कटाक्षभुजसेपादयऊहनीयाः॥यथा॥मुक्ताहारस्तनकलशयोःकर्णयोःकर्णिकारंमौलामालापरिभवभयाद्
रएवम्यवारि॥दृष्टेभीष्टेसमजनिपुनःसुभ्रुवोभूषणायप्रातर्वातोत्तरलकमलद्रोहदक्षःकटाक्षः॥ हासउदाहृतः॥आगा

रभित्तिलिखितासुनिवेदयस्वकःसप्रमोदशसुमूर्तिषलोकभर्तुः॥इत्थंसखोजनवचःप्रतिपद्यसद्यःसीतास्मितद्युतिभिरुत्तरयांच
कारेति॥तत्रसीतायाश्चित्रैरामारोपंविजानतीसखीतेनैवारोपेणरतिमनुमायसादरावलोकनाशयोज्ञातइतिवक्तुंष्टकृतिसीताप्यन
क्तस्तत्त्वार्थोज्ञातइतिहसतीत्यर्थः॥अन्यथावेदग्यहान्यापत्तेस्तस्माद्यथास्थितमेवज्यायः॥विविधैरंगविकारैश्चुवनयात्राबोधको
ष्ठपटाकुंचनप्रभृतिभिःसालिकभावेश्च॥प्रातरित्यादि॥ईषद्विकसितत्वादितरजनभीत्याचंचलत्वाच्चसूर्योदयकालिकस्यवातचंच
लस्यकमलस्यद्रोहेदक्षःसमर्थःसदृशइतियावत्कटाक्षःपुनःकटाक्षएवाभीष्टेप्रियतमेदृष्टेसतिसुभ्रुवोभूषणायसर्वातिशयमाधातुंस

३. न.
२२

एवकारव्यवहारेणमुपपादयतिमुक्तेत्यादिना॥स्वनावेवकलशैरत्युद्रेकोन्मुखत्वात्तयोर्मत्काहारःकर्णयोःकर्णिकारंपृष्ठंमौलौधम्मिल्ले
मालास्त्रचपरिभवभयाच्चातिन्यसंभावनायाउद्देगाद्वादूरएवन्यवारित्यक्त्यर्थः॥हास्यमुखविकासंयस्माज्जनयेत्तस्मादेवहेतोर्हास्य
पदवाच्योरसोविकृताकारैर्वाक्यैर्लुप्तगद्गदासरैरंगविकारैःशैथिल्यादिभिर्विकृतवैषैर्वदनलोहित्यादिभिर्ज्ञेयोनमेयः॥मदमीषद्धसं
त्याविकसदास्यातयापार्वत्याशिशौगजास्येषडास्येवाकिंचिदिति॥ईषन्निमालचयनप्रांतरचनावक्रादृष्टिश्चक्षुःसमारोपितास्यापि
तं॥कीदृशेशिशौ॥इदंस्वसमीपवृत्तिशिवाविनाभूतं॥इदंचलिंगविपरिणामेनमणिकलयोरप्यन्वेति॥कपालमंडलमंडलाकारंकपा

हास्यस्यानुभावाः॥तत्रभरतः॥विकृताकारैर्वाक्यैरंगविकारैश्चविकृतवैषैश्च॥हास्यंजनयेद्यस्मात्तस्माज्जेयोरसोहास्यः
॥आस्याधरविवरणकपालस्यदृष्ट्याकुंचनादयऊहनीयाः॥यथा॥पान्नीकृत्यकपालमंडलमिदंपीयूषभानोःकलोवर्ती
कृत्यफणामणिफणियतेःसंपाद्यतस्मिन्निरवा॥सायंदीपविधिवितन्वतिशिशौमंदंहसंत्यातयाकिंचिज्जुचदपांगभंगकुटिला
दृष्टिःसमारोपिता॥

लंपान्नीकृत्याःशरावःशरावःसंपद्यतेतथाकृत्वेतिपान्नीकृत्यतस्मिन्पीयूषभानोश्चंद्रस्यकला॥वर्तीकृत्येत्यपि
प्राग्वत्॥तस्यांफणियतेःफणामणिमेवशिरादीपकलिकासंपाद्यसायंसंध्याकालेदीपविधिंदीपोद्योजनप्रकारंवितन्वतिप्रकाशयतीत्यर्थः
॥यत्तुतयायशोदयेत्यर्थयित्वातच्छब्दस्यप्रकृतार्थबोधकत्वयुक्तिरूपोद्भूतकतयोपन्यस्ता॥तत्रविवदंतेबहवःकृतोज्ञापकेनयशोदायाः
प्रकृतत्वंनिरणायि॥श्रीकृष्णस्यमंगलाचरणेमुख्यतया निर्देशादितिचेत्॥अत्रपार्वत्यर्थकतयातत्पदंकेपिमांसतेतियशोदापरतयाप्रकृ
तपदंवाचक्षणेनभवतायत्यागुदाहतेप्राणस्यप्रतिमूर्तिरितिपद्येपितत्पदंयशोदापरतयातद्योग्यतासंपत्तयेचममेतिनंदपरतयानया

नौका

॥इति तन्मयनतमावहति॥

रामः
२२

तत्र पार्वती तात्पर्यग्राहकाभावान्तरप्रसक्तिरिति न तथा व्याख्यातमिति वचनं पुनरन्यतात्पर्यग्राहके दृढतरे जाग्रतितथास्वविवक्षितार्थतात्पर्यग्राहकमनुपन्यस्य स्वविवक्षितार्थपरत्वेन तत्सद्व्याख्यातवतोऽतात्पर्यविषयार्थख्यापकत्वमभिव्यञ्जयद्वाग्रहमेवानुरणनयति ॥ तद्वाक्ये मुख्यतया निर्देशस्तु तद्वाक्यं गित्वे गमको न वाक्यान्तरे ॥ नापि नैषादाविना प्रबंधं महातात्पर्यं श्रीकृष्णस्ति सकलश्लोकानामुदाहरणमात्रपरत्वात् ॥ तस्माच्छ्रीकृष्णस्यैव वाक्यतात्पर्यविषयत्वं दुर्लभं प्रागेव तु यशोदायाः ॥ अत्रापि रसे महातात्पर्यं रसश्च श्रीकृष्णत्वारसौ वै स इति श्रुतेरिति चेत् ॥ ॐ ॥ रसत्वेन तात्पर्यविषयत्वं कथं यशोदायास्तथात्वं ॥ रसचर्वणाविर्भावकत्वसाधर्म्यादिति चेत् ॥ वस्तु

करुणस्यानुभावाः ॥ तत्र भरतः ॥ श्वसनैरुदितैर्मोहैः प्रलापपरिदेवनप्रलयैः ॥ अभिनेयः करुणरसो देहाघातादिभिश्चैव ॥ मुखशोषणवैवर्ण्यादय ऊहनीयाः ॥ यथा ॥ ताते निर्गच्छति गणपतौ नाकमद्यापितस्यावाचां देव्यास्त्यजतिशिथिलकंकणैर्वदोऽसौः ॥ आत्रस्यैव विभावानुभावव्यभिचार्यन्यतमत्वेन तथात्वमविशिष्टमेवेति विरमत्वाय प्रानिति ॥ तदपरेन समंते ॥ दृग्गो

चरे यशोदाया गोविंदस्य शिवः स्वयं ॥ निवसनगोकुले तत्र पालयामास तं विभुमिति पुराणात् तदभिमते दंपदादिसमभिव्याहाररूपगमकस्यापि साधारण्यादुभयतात्पर्येऽपि सामंजस्यं तत्पदस्य संभवतीत्यलमप्रकृतेन ॥ पुराणमनालोचयतां द्वाग्बुद्ध्या पारूढः पुराणालोचनोत्तरमप्यवाध्यमानः सर्वेषामविप्रतिपन्नोऽर्थस्तत्पदार्थः ॥ साधारणयशोदापरत्वगमकानालोचनेन पार्वतीरूपतयेव पर्यवस्यन्नसति बलवत्तरबाधके दुरपन्हवस्येति युक्तमुत्पश्यामः ॥ मोहो विपरीतमतिकार्यं ॥ प्रलापोऽसंबद्धानर्थकोक्तिः ॥ परिदेवनंदुःखकथा ॥ प्रलयो नवभासकार्यं ॥ अत्र गणपतौ गणपतिनामके ताते पितरि नाकं स्वर्गं निर्गच्छति सति तस्याः पतिव्रतायावाचां देव्याः ॥

र.त.
२३

इदं च स्वबोध्यवाचकसरस्वतीपदवाच्यत्वरूपपरंपरासंबंधात्मकलक्षितलक्षणायाकविमान्त्रयार्थकं॥ यथा॥ अद्यापि तिष्ठति दृशोरि
दमुत्तरीयंधर्तुं परःस्तनतदात्यतितमुत्तरीयंधर्तुं प्रवृत्ते॥ वाचं निशम्य नयनं नयनं ममेति किंचित्तदायदकरोत्स्मितमायताक्षीत्यत्र मम नयनं नयन
मिति वाचमर्थान्तदीयां निशम्य स्तनतदात्यतितमुत्तरीयंधर्तुं प्रवृत्ते सति मयीति योग्यतावशाल्लभ्यते तदा यदि तन्निशम्य विशेषणं आयता
क्षीस्मितमकरोदिदमद्यापि दृशोरत्रापि ममेत्यनुषज्यते परस्तिष्ठतीत्यर्थे नयनपदेन स्ववाच्यचक्षुर्वाचकनेत्रपदवाच्यवस्त्रमुच्यते॥ केचि
त्तु प्रवृत्तेति प्रथमांते पाठं कल्पयंतः स्तनतदात्यतितमुत्तरीयंधर्तुं यथास्थानं प्रापयितुं प्रवृत्तायताक्षी मम नयनं नयनमिति मम वाचं पयो
धरप्रविष्टं मदीयं चक्षुः पयोधरपिधानेन पिहितं माकुर्वित्यर्थिकां निशम्य यत्स्मितमकरोदिदममदृशोः परस्तिष्ठतीति वाक्यार्थवर्णयंतो

अद्याप्यार्द्धीभवति कुचयोर्नापि पाटीरपंकोनेत्रे निर्यस्यसि न पुनः कज्जलं स्थैर्यमेति॥

नयनपदं मुखार्थपरतयैव तत्र योजयंति॥ दृश्यं ते चैवं विधानि बहून्नुदाहरणानि॥ यथा मम॥ तव रिपुशिरः पयो जैर्नदीगतैर्वायु कृतनि
जनालैः॥ बाणप्रपीत रुधिरैः किमनंतः पद्मनाभो भूत॥ अत्र वाहिन्याशुगशिलीमुखपदपर्यायेर्नदीवायुबाणशब्दैः सेनाशरभमरा
विवक्षिताः॥ बाणप्रपीत रुधिरैरित्यनेन कृतनोत्तरमपि बाणसंबंधबोधकेन जयद्रथशिरसद्विबोधयितुं प्रापणद्वारा जैनोपमाध
न्यते॥ तथा मधुपदपर्यायशरसपदस्य पर्यायेण कीलालपदेन समानार्थके रुधिरपदे लक्षितलक्षणायाः परंपरासंबंधः स्ववाच्यवा
चककीलालपदवाच्यवाचकरसपदवाच्यवाचकमधुपदवाच्यत्वमित्यन्ये वसरणिः॥ एवं क्वचित् स्वघटकपूर्वपदवाच्यवाचकपदपूर्व
पदकस्वघटकोत्तरपदघटितसमुदायवाच्यत्वमपि लक्षणायाः परंपरासंबंधो दृश्यते यथा पंक्तिरथ पदस्य दशरथादावित्येवैकादि

नौका

॥
रामः
२३

दोहोर्हस्तयोः कंकणमद्यापि पुत्रादेर्हयत्वनिश्चयेपिशिशिलं सत्तेन पुत्रादिविषयाचिंताद्योतितानत्यजति नमुंचत्यर्थात्तद्वस्तमितिल
 भ्यते तेनास्वडितसौभाग्यमुद्गीर्णं॥ तथातस्याः कचयोः पादोरपंकः सतीभूषणाय कल्पितश्चंदनद्रवोद्यापितत्कालनिर्वर्तितोपि नाद्रीभव
 तितात्कालिकपुत्रादिदुःखविमर्शसंजातदुःखज्वरेण शुष्यतीत्यर्थः॥ निर्यस्यस्यनेन पुत्रादिकेशेषसह्यताद्योतितानेनेचसुषुपिपुनरि
 तिल्लर्थेकज्जलंस्थेयंनैतिप्राप्नोत्यश्रुसरसुतत्वादित्यर्थः॥ नचैवमालंबनस्यपुत्रादेरनुक्तत्वात्कथंरसप्रतीतिरितिवाच्यं॥ अनुपदंवश्यमाण
 येयद्रसदाहरणद्वारेण्यत्वादितिकश्चिद्विदुर्गुणे॥ तत्काव्यविदामनादरणीयमेव॥ नहि जीवदालंबनो मृतनिष्ठः शोकः कैश्चिदभ्युपगतः॥
 एतेन सह गमनाज्यवहितप्राक्कालीनोयं वृत्तातस्तथाचभर्त्रालंबनोभार्यानिष्ठः स इति प्रजल्पंतोपि निरस्ताः॥ असामंजस्यात्॥ अतएव निर्य
 स्यसिनेत्रे सत्यपि नाद्रीभवतीति योजनावतथाः निर्यस्यसीत्यकारं प्रश्लिष्यतस्योष्यहर्षपोषिकानज्जाकुर्वीत्यर्थे वा न्यथैव सामंजस्या
 त्थाहि॥ गणपतौ ताते अत्र भर्तरीत्युक्ते वश्यमाणलक्षणलक्षितः स्वनिष्ठः शोको नुचित एव प्रतीयतेति तात इत्युक्तं॥ तेन च वश्यमाणल
 क्षणलक्षितः कविमातृगतः परनिष्ठः शोकः कविगतप्रधानोभूतस्वनिष्ठकुरुणागतयेव प्रतीयतामिति नानौचित्यमिति सूचितं॥ नाकं निर्ग
 च्छतिवर्तमानार्थकं रुत्समभिव्याहृतसतिसप्तम्यर्थे निर्गमसमानकालीनत्वं शैथिल्यकल्पननिर्माणे घन्वेति तस्यावाचां देव्याः सरस्वत्याः
 ॥ एतेनालंबनविभावः प्रदर्शितः दोहोर्हस्तयोः शिथिलमिति॥ इदंच तत्वाख्यानपरं सच्छब्दशक्तिमूलानुरणनयापारेणोक्तं ठितोक्तं ठा
 पूर्णमंथरमित्यर्थमावेदयत्सर्वदोषशंभाविस्वगोचरस्मृतिरूपव्यापारघटनया स्वसमभिव्याहृतेन नैव त्यजतीत्यनेन गम्यस्य स्वस
 माश्लिष्टपरित्यागनियमरूपस्य लोकोत्तरतदीयकंकणस्वभावस्य व्यंग्येमातृस्मरणरूपेभ्यश्चिन्ताभावे साहाय्यमाचरति॥ कंकणमद्या
 पिवद्दुकालेभ्यतीतेपिनैव त्यजति मामित्यर्थिकं॥ मामित्यध्याहृतकर्मविशेषणमेव शिथिलमिति मंदस्नेहमित्यर्थकमित्यन्ये॥ एवं तस्याः

र.त.
२४

कुचयोः पादोरपंकोद्यापिमपिदुस्तरवियद्विपन्नप्रायेपिसतिनार्द्रोभवतिनप्रसीदतिप्रनर्देशनपथंनयातीतिभावः॥नार्द्रोभवतीत्यंतवाक्ये नपादोरपंकस्याद्रैलमुचितमित्यर्थशक्त्यागम्यतेतेनचमातुरेवंदुःस्थेपुत्रेप्रसादःसमुचितइत्यर्थोनार्द्रोभवतीतिपदशक्त्याद्योत्य तेतेनचार्थशक्त्याथापिनप्रसीदतीतितद्विषयेआर्द्रताभिर्व्यज्यते॥तथानेत्रेनिर्यस्यस्यस्मद्विषयकवात्सल्यसंभूताश्रुणियदा कदाचिदपिसति॥एतदभिप्रेत्यैवाद्यापीत्यत्रनावर्तितंकज्जलंजडत्वाल्लोकतःसुभगायाविहितत्वाच्चशास्त्रतोपियुक्तस्यमपुनरि तिकैमुक्तिकन्यायंद्योतयति॥ममनुपयोनिर्माणनिदानाकलनसमकालसमुचितप्राणनिर्याणस्यप्राणिनोद्यापिकृतःस्थेमेति॥ए तेनोद्दीपनविभावउक्तः॥स्थैर्येनेति॥अत्रैतीत्यनेनापरोक्षवनिर्देशेनमोहकृतविपरीतमतिकार्यमावेदितमिति॥मम॥गतमपरिहा

नौका

रोद्रस्यानुभावाः॥तन्नभरतः॥नानाप्रहरणसंकुलशिरःप्रकंपैःकराग्रनिष्येषैः॥घोरैरर्थविशेषैस्तस्याभिनयःप्रयोक्त व्यः॥भुकुटिदंतोष्ठपीडनादयऊहनीयाः॥यथा॥येयेभीमेनबद्धभुकुटिघनरवंदंतनिषीडितोष्ठविशिष्टाव्याप्तिविंध्या चलचटुलचमत्कारभाजःकरींद्राः॥तेषामेषाकपोलादिवभयविधुताकाविदुड्डीयलग्नाविंबेपीयूषभानोर्मधुकरपदलोलाक नस्यकृत्तेन॥

यमर्थकिंचित्तमशोचस्त्यजत्यजत्यसनं॥त्तामनुसीदतिबंधावाद्रोभावंभजभजचस्थैर्यमितिसमाधित्स्त्रतिमातृवत्सल सकवेर्वात्सल्योक्तिरियमित्यन्यैरपरिशालितासरणिः॥नानाप्रहरणसंकुलःसंग्रामः॥प्रकंपोष्णनं॥अर्थविशेषउद्दकर्म॥भीमेनये येकरींद्रादुर्योधनसेनामत्तमातंगाःविंध्येत्यादि॥विंध्यनामकगिरिःक्षणिकमलुच्चैःप्रपतनंभजतेःसतःस्तिमितभूलतंनिविडध्वनिदं तदशधरंयथास्यात्तथायोम्युत्तिप्तास्तेषांकपोलाद्रंडाद्वयविधुताभयकंपितोद्गीयोत्सुतलाकृन्नस्यकृत्तेनमिषेणामृतद्युतेर्मंडलेलग्ना

रामः
२४

काचित्युनर्भयभीतैषाध्यसाभमरपंक्तिरिवेत्युत्प्रेक्षा॥अत्रदुर्योधनआलंबनंसचगम्यएवरसचर्वणाहेतुरितिस्मर्तव्यं॥शौर्यैःशूरकर्म
भिः॥वीर्यैर्बलविशेषैः॥पराक्रमःपरबंधनादिः॥प्रभावोमारणादिः॥आक्षेपस्तिरस्कारः॥विस्मृत्यशंकते॥गूढाभिसंधिःसमाधत्ते॥
आशयमुद्घाद्यस्मारयति॥चतुर्विधइतिप्रागुक्तइतिशेषः॥सचेति॥मानसस्त्वित्यर्थः॥ज्ञायमानएवेति॥ननुसाक्षात्क्रियमाणइत्यर्थः॥ग

वीरस्यानुभावाः॥तत्रभरतः॥धैर्यैःशौर्यैर्वीर्यैरुत्साहंपराक्रमप्रभावेऽश्व॥वाक्यैराक्षेपकृतैर्वीररसःसंम्यगभिनेयः॥नन्वती
न्द्रियस्वरसस्यज्ञापकाःशरीरधर्माभवितुमर्हतिनएवसर्वत्रोक्तास्तथाचधैर्योत्साहोनशरीरधर्मावितिचेत्॥सत्यधैर्यपदेन
चांचल्याभावउत्साहपदेनाश्रुपलकादयोलक्षिताः॥यद्वा अनुभावश्चतुर्विधस्तत्रमानसोऽप्यनुभावउक्तस्तच्चज्ञायमानएवगम
कःसचमानसंन्द्रियकश्चेतिनविशेषः॥विनयबलादयऊहनीयाः॥यद्वावीरानुभावोयथा॥अग्रेवासवजित्समग्रसमरव्या
पारदोक्षागुरुःपार्श्वे तस्यविषयसदलनक्रीडाधनोरावणः॥इत्यंजल्यतिसर्वतःपरिजनेसंध्यास्यतिकुर्वतःश्रीरामस्यन
कुंभकस्यपवनेशुसाःसकोपिक्रमः॥मकइति॥यतइतिशेषः॥सचेति॥ज्ञायमानोऽप्यनुभावइत्यर्थः॥मानसइतिलैंगिकोवेत्यपिबोध्यं॥

नविशेषइति॥गमकत्वेशरीरत्वस्याप्रयोजकत्वात्तदघटितयथाश्रुतलक्षणस्यतत्रापिसंभवात्॥समग्रस्यसमरव्यापारस्यदोक्षाया
मन्यप्रत्युपदेशनेगुरुःपदीयान्वासवजिदिन्द्रजिदग्रेतिष्ठतीतिशेषः॥सेनाग्रणीर्भवतीतिभावः॥तस्यैन्द्रजितःपार्श्वे॥विषयेत्यादि॥श
त्रुभटानांदलनखंडनमेवक्रीडानायाससंपन्नप्रियंतदेवधनमवश्यसंग्राह्यस्येदंशोरावणस्तिष्ठतीत्यत्रापिशेषोबोध्यः॥इत्यममुनाप्र
कारेणसर्वतश्चतुर्दिशुपरिजनेवानरसमुदायेजल्यतिवदतिसतिसंध्यास्यतिसंध्यावंदनंकुर्वतआचरतःश्रीरामस्यकुंभकस्यपूरककुंभक

रेवकाइतिधारणदेशोनामानि॥

यद्वाकुंभकादिशब्दाः क्रियाविशेषविशिष्टवाच्यार्थकास्तथा च तन्नामके पवने वा यावभेदे षष्ठीनचाभेदो न संबंध इति प्राचां प्रवादा
 लक्षणं शेष षष्ठ्यवसर इति वाच्यं ॥ न संबंध इत्यस्य सरूपयोरकां सित इत्यादि पूरितार्थतात्पर्यादत एवावयवावयविभावेनान्वयप्र
 तियोगिनोर्वैरूप्यं समर्थितं भगवता महाभाष्यकृतारहोः शिर इत्यत्र ॥ संक्रमो यथोक्तरीतिरूपः कोपीषदपिन सुण्णो न विधितः ॥ एते
 नचां चल्याभाव उक्तः ॥ हे कौत्स मृद्वाजनं मूर्तिं पात्रं संवोष्य विचार पूर्वकं दृष्ट्वा दास्यं वै तस्य न विधे हि माकुरु गृहान्मदीयादित्यादिर्नग
 च्छमागाः किंचेतदखिलं सम्यतां न विचारणीयमिति भवतं सणमित्यनुष्ठेयं शौचं गमयति याचे चेद्यहं दासः किं करोमि निश्चितं चेद

दानवीरानुभावो यथा ॥ औदास्यं न विधे हि गच्छ न गृहात्सं वीक्ष्य मृद्वाजनं याचे किंतु भवतं मे तदखिलं कौत्स सणं सम्यतां
 ॥ दास्येदहमस्मि चेदसुमती सर्वे वसा गृह्यतां स्वर्णं च दुरुदक्षिणा धनपते रानीय संपाद्यते ॥ दयावीरानुभावो यथा ॥ ध्या
 तस्तोमधरे जगद्वयकरे पाथो धरे वर्षति क्रोश द्याकुल वत्स गोकुल दया दीने सणः केशवः ॥ हस्तन्यस्तमहो धर च्यति भयान्न
 वागुलौ पल्लवैः सस्तं वण्मुरी करोति नतनोः सस्तं हरत्यंशुकं ॥ सुमतीरोचयेस्तर्हि सर्वे वसा गृह्यतां फललाभस्तवैवास्तु चेत्स

र्णो रोचयेस्तर्हि गुरुदक्षिणा धनपतेः कवेरादानीया हत्यं संपाद्यते मयेत्यर्थः ॥ दीयत इत्यनुक्ता यदेवं विविधसौष्टवेनाभिधानं तन्मया सं
 पादितेर्थः ॥ यिनां स्वाकुलमस्त्येवेत्यर्थमभिव्यज्य दुस्साहं प्रसाति ॥ गाढा धकार समूहधारकेत एव जगद्वयकरे पाथो धरे जलधरे व
 र्षति सति क्रोश इति ॥ हवारवकरे व्याकुले भयभीतवत्सनां तदतिरिक्तगवाचके चित्तु क्रोशतोऽत एव व्याकुलास्तथावगता वत्सायासा
 तासां गवामिति चिक्लिशुः क्रोडव्याकुलेति काचित्कः पाठो युक्ततरस्तत्र क्रोडभुजांतरे व्याकुला वत्सायासामिति गवां विशेषणस्योदीप

र.त.
२६

अंशुकैरिति बहुवचनेनावर्तनाभिप्रायेणैव बोधः योष्यतेऽपि दधे आकृष्टादितवतीत्यर्थः ॥ पुरुषग्रहणोच्चासैर्दुःश्राव्योद्भवैः ॥ इदं
च हाहाकारविशेषणं ॥ स्पर्शग्रहणोच्चासैरिति पाठे तत्तुल्यस्कंधं ॥ तत्र स्पर्शो धरांगुलिस्यर्शदंतजिह्वाग्रपीडनादिः ॥ ग्रहणं गलग्रह
णकरतालिकादि ॥ उच्चासः शिरोघ्राणचुंबनादिरित्यर्थो बोध्यः ॥ स्वरभेदैरुदात्तादिभिः ॥ अर्जुनं दोरिति दीर्घबाहुबलविध्वंसितशत्रु
बलं वीक्ष्य नाकिनां स्वर्वासिनां नेत्रे जात्यभिप्रायेणैकवचनं निमेषाः पश्चात्कुंचनानि ॥ अद्यापीदानामपि नेव जाग्रति नेवोद्भवन्ति दृढं निर्निमेषं

हतदैत्यपल्लवकवलभ्रात्यामुखमंशुकैः पिदधे ॥ अद्रुतस्यानुभावाः ॥ तत्र भरतः ॥ पुरुषग्रहणोच्चासैर्हाहाकारैश्च साधु
वादैश्च ॥ वेपथुगद्गदवचनैः स्वरभेदैर्भिनयस्तस्य ॥ निर्निमेषप्रक्षणरोमाचादय ऊहनीयाः ॥ यथा ॥ पीडवं वीक्ष्य दौर्दंडं
डितारातिमंडलं ॥ अद्यापि नाकिनां नेत्रे निमेषानेव जाग्रति ॥ इत्यनुभावनिरूपणं नाम तृतीयस्तरंगः ॥ अथ सात्विकभावानि
रूप्यन्ते ॥ तत्र भरतः ॥ स्तंभः स्वेदो शरोमाचः स्वरभंगो यवेपथुः ॥ वैवर्ण्यमश्रुप्रलय इत्यष्टौ सात्विकामताः ॥ नन्वस्य सात्विकत्वं क
थं ॥ अभिचारित्वं न कृतः सकलरससाधारण्यादिति चेत् ॥

षष्ठे क्षणाभ्यासादिति भावः ॥ ॥ इति श्रीजड्युपनामकगंगारामविरचितायां नौ
कारव्यापांरसतरंगिणीव्याख्यायां तृतीयस्तरंगः ॥ श्रीः ॥ तथैवं सात्विकभावनिरूपणं प्रतिजानीते ॥ केवलयोगस्यानतिप्रसक्तस्याभावाद्बुद्धेश्चानिर्धार
णात्तानुद्दिशति ॥ शंकते ॥ सात्विकत्वं सात्विकपदव्यपदेश्यत्वं ॥ कथमिति ॥ सत्त्वजीवस्तदीयत्वं निबन्धनस्तथाव्यपदेश इत्युक्तं ॥ अभिचारिणामपि
जीवाश्रितत्वादिति भावः ॥ प्रत्युत विशेषेणाभितश्चारयंतिते अभिचारिण इति व्युत्पत्त्या कर्माभूतरसविशेषानुपन्यासात्सामान्यतोरसमात्रचारकत्वे
अभिचारिपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वमध्यवसीयते तच्च सात्विकभावेऽप्यपीतितत्रापि अभिचारित्वव्यपदेशः कृतो नेत्याह ॥ सत्त्वेन जीवमात्रेण युक्ताहुः ख

नौका

र.त.प.पि.व.व.म.न.इ.ति.सु.स.स.

रामः
२६

स्वपरसाधारणदुःखभावनायामनुकूलत्वं तत्प्रवृत्तिनिमित्तगम्यते तच्चानुकूलत्वमयमनुकूलोयंचप्रतिकूलइतिप्रतीतिसाक्षिकः
स्वरूपसंबंधविशेषः सचेतेषामेवेतिव्यभिचारित्वेपितेषांएथगुक्तिरितिमतंदूषयितुमुपन्यस्यति॥सत्त्वंनामेति॥सत्त्वपदप्रकृतिक
ठकूप्रत्ययार्थसंबंधित्वंचेत्यर्थः॥एतेननिरुक्तप्रकृतेरुक्तार्थलक्षणायांतात्पर्यग्राहकाभावेनानाश्रयासापत्तिः॥सत्त्वशब्दस्यप्राणिवा
चकत्वादित्यग्रिमग्रंथविरोधापत्तिश्चेत्यपास्तं॥सर्वसाधारणदुःखभावनायामनुकूलत्वस्यविवक्षितत्वंतत्प्रतिकूलत्वगमकस्यावगतयेकैमु
क्तिकन्यायेनस्वीयदुःखभावनायामनुकूलत्वंप्रतिपादयितुंपरकीयेति॥जीवपर्यायसत्त्वपदप्रकृत्यास्वार्थव्यभिचारिणोदुःखस्यैवोपस्थि
तेस्तत्समभिव्याहृतप्रत्ययप्रतिपाद्येदुःखमेवषट्पद्यति॥दुःखभावनायामिति॥यथाश्रुतप्रत्ययार्थावर्तमानत्वंतच्चनिरुक्तप्रकृतिसमभिव्या

अत्रकेचित्॥सत्त्वंनामपरकीयदुःखभावनायामत्यंतानुकूलत्वंतेनधृताःसालिकाइतिव्यभिचारित्वमनादृत्यसालिकव्यपदे
शइति॥तन्न॥निर्वेदस्मृतिधृतिप्रभृतीनामपिसालिकव्यपदेशापत्तेः॥नचपरदुःखभावनायामष्टावेवोत्पद्यंतइत्यनुकूलशब्दा
द्योतेएवसालिकत्वमप्येषामितिवाच्यं॥

हारादुक्तदुःखभावनाकालीनत्वरूपमप्यतिप्रसक्तमित्युक्तमेवांतोत्पद्यतेति॥आत्यंतिकत्वंचसर्वसिद्ध
प्रतीतिसालिकत्वमेवेतिनातिप्रसंगः॥तेनतदात्यक्तेनसंबंधेन॥धृताअधिष्ठिताः॥इतीति॥व्युत्पत्तिविशेषमादृत्येतिशेषः॥व्यभिचारित्वमिति॥सा
मान्यतयेतिशेषः॥तथाचनिरुक्तविशेषमभिप्रेत्यसालिकभावानांएथकरणेतेषामेवोत्पन्नतयाप्रथमंनिरूपणमुचितमितिभावः॥तादृशनिर्वेदा
दिव्यावृत्तस्तंभादिसाधारणस्वरूपसंबंधरूपानुकूलत्वेप्रमाणाभावएव॥साक्षात्क्रियमाणत्वस्यगमकतायांनप्रयोजकत्वंकिंत्वविनाभावस्तथाचज
न्यत्वंवागमकत्वंवायथाश्रुतमन्येषामपीत्यभिप्रेत्येतच्चतंदूषयति॥तथाचपरदुःखभावनायामत्यतिरूपमेवानुकूलत्वंवाच्यतच्चज्ञायमाननिर्वेदादिसा

धारणमेवेतिभावः॥अत्रैवमत्यंतपरिहर्तुंशक्ये॥

इतिहेतौ॥अनुकूलशब्दार्थइति यथाश्रुतएवविवक्षितइतिशेषः॥अतएवनिर्वेदादीनांतत्रानुत्पत्तेरेवा॥अपिरनुकूलशब्दार्थत्वसमुच्चा
यकः॥एषामष्टानामेव॥वेमत्संपरिहरति॥उत्पत्तिरित्येतिशब्दोनचेत्यत्रहेतुः॥प्राणीजानातिप्राणीचेष्टतइतिप्रतीत्योरविशेषणश
रीरावच्छिन्नात्मप्रतिपादकप्राणिपदपर्यायीभूतस्यापिसत्त्वशब्दस्यप्रकृतेशरीरमात्रपरत्वमेवतस्यधर्माइतिव्युत्पत्त्याशरीरधर्माःसात्विका
शब्देनमुख्यत्वात्त्योच्यतेतेह्यशवेवेतितत्कारणीभूतामानसाविकारास्तेनैवशब्देनगोण्यावत्योच्यतेननुकार्यीभूताःशरीरधर्माएवान्न
सात्विकभावशब्देनविवक्षिताः॥नचैवमांतराबाह्याश्चेतिप्रागुक्तविभागोसंगतइतिवाच्यं॥बाह्याइत्यस्यबाह्याविकारजनकीभूताइत्य
र्थकत्वात्॥अतएवविकारोमानसोभावइतिकोशःसंगच्छतइतिनकोपिदोषइतिप्राञ्जः॥तन्न॥त्वदभिमतमानसविकारकारणका
निर्वेदादेरपिपरदुःखभावनायामप्युत्पत्तिरिति॥अत्रेदंप्रतिभाति॥सत्त्वशब्दस्यप्राणिवाचकत्वादत्रसत्त्वजीवशरीरंतस्यध
र्माःसात्विकाः॥इत्थंचशरीराभावास्तेभादयःसात्विकभावाइत्यभिधीयंते॥स्यापिनोव्यभिचारिणश्चेतिभावांतरतयानशरी
रधर्माइति॥नांशरीराणामेवतथात्वोपपत्तौतादृशमानसविकारेमानाभावात्॥नचविनिगमनाविरहइतिवाच्यं॥शरीराणांतेषांप्रत्यक्ष
सिद्धतयोभयसंमतत्वात्॥अस्यान्यतेचतत्कारणंकृष्णएवमानसविकारेननुकल्प्यइतितेषामेकमात्रसिद्धत्वात्तावतेवतेषांधूमादिसंभूता
शुप्रभृतिवैलक्षण्यमपिसर्वसंमतंसमायाति॥नचैवंविकारोमानसोभावइतिकोशोसंगतिरितिवाच्यं॥तत्रमानसपदेनमनोधीनस्थितिक
त्वविवक्षणात्॥अधीनत्वंचसाक्षादांतराणांपरंपरयाचबाह्यानामविशिष्टमेवेत्यभिप्रायेणोत्तरयति॥इत्थंचेति॥शरीरत्वेसतिस्थापिभावप्रकार
कारोपविशेष्योभूतभावत्वंसात्विकभावसामान्यलक्षणमित्यर्थः॥इतिभावाइति॥इतिअपदेश्याभावाइत्यर्थः॥नशरीरधर्माइति॥तथाचसत्यंतेन

बौका

गतीतिगतिसामान्येत्यर्थः॥सत्यंतप्रयोजनमाह॥सामान्यपदकृत्यमाह॥चेष्टानिरोधश्चेष्टामात्रनिरोधः॥नगतीतिनगतिसामान्येत्यर्थः
वस्तुतस्तुगतिनिरोधःपादप्रक्षेपनिरोधः॥चेष्टानिरोधःशरीरक्रियासामान्यनिरोधः॥नगतिनिरोधःनपादप्रक्षेपरूपशरीरक्रियाविशे
षस्यैवनिरोधइत्यर्थः॥अतएवसर्वथाऽपदत्वएवप्रलयपदव्यवहारःसांप्रदायिकानामिति॥अस्यस्तंभस्य॥क्वचिदस्येतिस्थानेऽप्येतिपाठस्त
त्रास्येतिप्रकरणंयातमेवेतिबोधमेवमग्रेपि॥रमणीयपक्षसंबन्धिनीदृग्दृष्टिर्यस्यास्तयागोविंदंश्रीकृष्णसमुदीक्ष्यजातःस्तंभोहेमातरितिस
खौप्रतिसाजुकंपोक्तिरप्रतार्यत्वप्रकटनायममेत्यर्थिकंश्रोणीकटिपश्चाद्भागःपीनतरतिशयेनपीनातनुर्मध्यादिरूपाकृशतरतिसूक्ष्माव

शरीरधर्मत्वेसतिगतिनिरोधःस्तंभः॥नचनिद्रापस्मारादावतिव्याप्तिः॥शरीरधर्मपदेनतेषांवारणात्॥प्रलयभावेतुचेष्टानिरो
धोनगतिनिरोधः॥अस्यविभावाः॥हर्षरागभयदुःखविषादविस्मयक्रोधाः॥यथा॥श्रोणीपीनतरातनुःकृशतराभूमीधराडंब
रावसोजस्यतटीकुतोनिजकुटीमातर्मयागम्यतां॥इत्युद्गात्र्यकदंबकुंजनिकटेविश्रम्यमंदस्मितंगोविंदंसमुदीक्ष्यपक्ष्मलदशा
स्तंभस्तिरोधीयते॥वपुषिसलिलोद्गमःस्वेदः॥सोजस्येकवचनेनभेदग्रहप्रतिबंधकात्यंतसंक्षेपोधन्यतेतदीप्रावाररूपाभूमीध
राडंबरोच्चैस्तरत्वेनपर्वतसादृश्यवतीतेनातिकृशमध्यस्यातिष्ठुलोभयभागस्यचशरीरस्योदहनानभिरूपताप्रतिपादितातर्हिमयाकृतःक
नोपायेननिजकुटीस्त्रियापणशालागम्यतांप्राप्यतामित्युद्गात्र्यबोधयित्वाकदंबकुंजनिकटेसमुदितकदंबग्रहसमीपेविश्रम्यश्रीकृष्णवल्लो
कनार्थेसमक्षमुपविष्ठापितिरोधीयतेकारणांतरप्रभूतत्वबुद्धितत्रोत्पादयत्यागापाय्यतइत्यर्थः॥स्वेदंलक्षयति॥नारिकेलदावपिसलिलोद्ग
माद्वपुषीति॥तच्चनेत्रभिन्नशरीरावयवपरं॥तेनाश्रुमुदासः॥धर्मसंभूतस्वेदेसालिकुलव्यपदेशाभावाद्दुःखपदसमभिव्याहृतोदुःखसर्गविकारस

भवामिप्रायः॥एवमग्रेपि॥

र. त.
२८

अस्य भावाभावसाधारणस्य सेदस्य विभावाः कारणानि ॥ एवमग्रेपि ॥ विपरीतरतिश्रान्तां नायिकां प्रतिसखी प्राह ॥ कांते सुंदरि सेदविंदवस्तवकुचप्रांते राजंते शोभंते ॥ उदाहरणे योजयितुं तत्रोत्प्रेसते ॥ हृष्यताः घटितघटना संजाततोषेण मदनेन मनोभवाकृता मौक्तिकवृष्टय इवेत्यस्येति मन्यद्व्यर्थः ॥ क्वचित्सुस्तके मदनेनैवेत्येवकारघटितः पाठो दृश्यते स तु क्रजरेव ॥ तत्रैवं व्याख्येयं ॥ स्वीयानुरागंगोपायतीनायिकां प्रतिनायकः साकूतमाह ॥ कांत इति ॥ हे कांतेऽभिलाषवतिये सेदविंदवस्तवकुचप्रांते राजंते वर्तंते त एतद्व्याहृत्य योज्यं ॥ मौक्तिकवृष्टयो मौक्तिकीकाराः पृषदूणाननुधरारूपास्तेन श्रमसंभूतेभ्यो वैषम्यमाविष्कृतं ॥ मदिति पंचम्यंतमस्मदोरूपं मत इत्यर्थः ॥ हृष्यता विपुली भवताऽनेनाभिलाषेण कांता पदार्थे कदेशस्यापि तस्य तात्पर्यानुरोधात्परा मर्शेन विरुद्ध इति भावः ॥ कृता एवेत्यनेन त्वया पङ्क्तौ

नोका

अस्य विभावाः ॥ मनस्तापहर्षलज्जाक्रोधभयश्रमपीडाधर्ममूर्च्छादयः ॥ यथा ॥ कांते तव कुचप्रांते राजंते सेदविंदवः ॥ हृष्यता मदनेनैव कृता मौक्तिकवृष्टयः ॥ विकारसमुत्थरोमोत्थानं रोमांचः ॥ अस्य विभावाः ॥ शीतालिंगनहर्षभयक्रोधाः ॥

अभिलाषेस्साधारणकर्मणा सौप्रकट एवेति पुनराकृतमावेदितं ॥ रोमांचं लक्षयति ॥ शीतसंभूतरोमोत्थाने सात्विकव्यपदेशभावाद्द्विकारेत्युक्तं ॥ न चैवं सात्विकभावविभावेषु शीतपदानर्थक्यमिति वाच्यं ॥ विकारपदव्यावर्त्य सद्भावप्रदर्शनायैव तदुपादानादेवमग्रेपि ॥ न चैवं पदांतरप्रक्षेपेणाहृत्य तद्व्यकरणेकः पुरुषार्थ इति वाच्यं ॥ रसानुकूलत्वतदननुकूलत्वरूपवैलक्षण्यप्रतिपत्तेरेव तत्त्वान् ॥ भावसामान्यलक्षणस्यैव तदर्थत्वमिति तु मांशकिष्ठाः ॥ सामान्यलक्षणाक्रान्तमेव हि विशेषलक्षणलक्ष्यं ॥ सात्विकभावानामेतदाक्रान्तत्वं ह्यनुभावतयारसानुकूलत्वादेव ॥ न च शीतोत्थरोमोत्थानं स्थायिनः कार्यं तद्विलीनमेव तज्ज्ञापकत्वप्रत्याशयापीत्यन्यत्र विस्तरः ॥

रामः
२८

हे आलिसखिसितसुभगोहास्यमनोहरो नंदसुनुर्वकुलेत्यादिवकुलनामकवृक्षाणांकलिकात्मनः कोशाद्रांडारगहात्कोशतोत्तयोदीप
कत्तातिशयद्योतनायालिश्रेणीषुकृपाणत्वज्यज्यते॥ सोयज्यजनामूलध्वनेरुधा॥ कृपाणत्वयोग्यश्रेणीरूपतायैरोषस्तेषामभिहितः॥
भवत्येवहितुल्यापराधजनितशेषाणामेकवाक्यता॥ नचासौ परस्यानुसरणविनापरस्यैकवाक्यतेतितया सर्वेषां परानुसरणरूपाश्रे
णी निवेद्यते॥ तादृशतुल्यापराधतात्ययमेव हि मुकुलेतिपदमनर्थिप्रत्तमकरंदतामभिव्यनक्ति॥ रोषेण निर्गच्छंतो यमधुकरास्ते
षांकूजितसेविन्यांकुंजभूमौ लतामंडपे कपोलपालिगंडतरी॥ अद्येतिलोकोत्पन्नरुतिः॥ कथमनिर्वचनीयेन कारणेन पुलकयति संजा
तपुलकां करोतीत्यर्थः॥ स्वरभंगलक्षयति॥ स्वरस्वभाववैलक्षण्यं स्वलिताजकरणेप्यस्य तोभूतांतं॥ तावन्मात्रं च कृत्या संभूते तत्रैव गतम

यथा॥ वकुलमुकुलकोशरोषनिर्यन्मधुकरकूजितभाजिकुंजभूमौ॥ पुलकयति कपोलपालिमालिखितसुभगः कथमद्य
नंदसुनुः॥ गद्गदत्वप्रयोजकोभूतस्वरस्वभाववैलक्षण्यं स्वरभंगः॥ अथ विभावाः॥ क्रोधभयहर्षमदाः॥ यथा॥ व्यक्तिः स्यात्स्वर
भंगस्य कोपादुक्तिः क्रियेत चेत्॥ इति पत्युः पुरोराधामौ न माधायतिष्ठति॥ तोवैलक्षण्यमिति॥ तदप्यभिव्यंजककंठादिवीणादिभे
दभिन्नमतिप्रसक्तमेवेति स्वभावेति विकाराप्रभूतभेदस्फोरणाय॥ तच्च वैलक्षण्यमुक्तकृत्याकार्यव्यावृत्तमनुभवसिद्धमेव विपश्चिनामिति
मधुपानसंभूतमदकृत्यासाधारणविभावितं स्वरवैवर्ण्यसामान्यमेवलक्ष्यमित्यभिप्रेत्येव विकारोद्भूतत्वमत्रपरिव्यक्तमित्यपि केचित्॥ चे
दुक्तिः एष्योत्तरं क्रियेताभिधीयेत तर्हि कोपात्कोपवशात्कोपमनुमापयितुमिति यावत्॥ स्वरभंगस्यैवैवर्ण्यस्य व्यक्तिः प्रकाशः स्याद्वेदि
तिसामाभवत्वितिरुक्ताव्यक्तौ सत्याहितेन नानाचाटुकारैर्वलात्कोपेपनीते दाक्षिण्याहृतः पुनरनेन सह संलापः प्रसज्येतेवेति मत्वेति यावत्तेन

कोपाधिकं योतिं॥

सदानिकटवर्तीयदुपतिश्रंपकानिचंपकपुष्पाण्युरोजदामहेतोर्वक्षोजरामणीयकसाधनमालानिमित्तंकथंकेनप्रकारेणचिनोत
संगह्नातु॥कथयेत्यत्रवाक्यार्थस्यैवकर्मलंकथयेत्यनेनश्रीकृष्णस्वविषयकानुरागवत्प्रतिपादनपरःसरंनिजस्मृतौसपत्नीका
र्यकारकत्वंदृढयत्नोक्तविनिबद्धवक्त्रोत्तदीयानुरागातिशयमभिधत्ते॥यद्यस्मात्कारणादस्यकरतलकरतलस्यैवसंग्रहसाधनत
यातस्यैवैकल्यंदर्शितं॥तेनसर्वशरीरकंपोनविरुद्धइतिव्याख्याद्वयेपुदाहरणसंगतिः॥कंपोभवतितत्तस्मात्कारणादहमेवंजा
नेयन्यत्मातिरेवचंपकपुष्पात्मकसदृशावलोकनसंभूताममस्मातिरेवनान्याकाचित्तथासतितथाप्रतिज्ञातथासंप्रवृत्तिश्चेत्यतद

विकारप्रभववर्णान्यथाभावोवैवर्ण्यं॥अस्यविभावाः॥मोहभयक्रोधशीततापश्रमाः॥यथाकुक्कुटेकुर्वतिकाणमाननंश्लिष्ट
योस्तयोः॥दिवाकरकराक्रांतशशिकांतिमिवादधौ॥विकारजनितमक्षिसलिलमश्रु॥अस्यविभावाः॥हर्षमर्षधूसभ
यशोकजंभाशीतनिर्निमेषप्रेक्षणानि॥खिलमाकुलीभवेन्मत्स्यपत्नीयत्समीहितविप्रकारिणीजातेत्यर्थः॥वैवर्ण्यलक्षयति॥ज्व
रातपादिरुतवैवर्ण्यव्यावर्तनायप्रभवंतं॥श्लिष्टयोरसभरानाकलितप्रभातवेलंसमालिंगनासक्तयोःकयोश्चित्त्रोपसंयोराननंकुक्कुटेनाश्र
चूडेकाणंप्रभातधनिकुर्वतिसति॥दिवाकरेति॥सूर्यकिरणपरिभूतचंद्रद्युतिमादधाविवेत्युत्प्रेसा॥उत्कंठापूर्त्यभावेनहोयमानोजस्कम
भूदितिभावः॥अश्रुलक्षयति॥धूमाद्युत्थाश्रुव्यावर्तनायजनितांतं॥यस्यलेरमणीयपक्ष्मयुक्तंआयतेविस्तीर्णेचाक्षिणीयस्यास्तस्यानायि
क्रायाअश्रुविंदुर्नवोदितमश्रु॥अश्रुणोःसकाशादस्यसिनिपतितितत्रोत्प्रेसते॥हेचित्तलमित्यध्याहार्यंतथासत्येवमध्यमपुरुषस्यसाधु
त्वादित्येकं॥नाध्याहार्यमित्यन्ये॥नचाध्याहाराभावेमध्यमपुरुषस्यसाधुतानस्यादितिवाच्यं॥मध्यमपुरुषप्रयोगेहिपुष्पादस्तिङ्पस्याप्यो

र.स.
३०

पस्थापकत्वमावश्यकं न तु यथादनुप्रयोगोपितञ्च संबोध्यत्वरूपं तेन विनापितदेतदभिप्रेत्यैव स्थानिन्यपीत्युक्तं ॥ प्रयोगयोग्यत्वे पी
त्यस्य तदर्थत्वात् ॥ एतेनाध्याहारेनानुप्रयोगस्य विषयः ॥ किंतु स्थानिन्यपीत्यस्यैवेत्यस्य न्न प्रलपितमनादेयं ॥ फलेभ्यो यातोत्यत्राह
तुमित्यस्याध्याहारेपिसाधतापत्तेः ॥ न चेशापतिः ॥ कारकविभक्त्या चतुर्थीबाधायत्तेः ॥ न चाध्याहृतमनाकाक्षमेवेति वाच्यं ॥ अध्याह
रादिना चतुर्थ्यादीनां साधतानुपपत्तिरिति बह्व्याकोपायत्तेरित्यलमावेशेन ॥ तममुं विशेषमभिप्रेत्यैव सकलपदवाक्यप्रमाणपारा
वारीणोः श्रीकालिदासैः ॥ इतः परानर्भकहार्यशस्त्रान्वेदभिपश्यानुमतामयासि ॥ एवंविधेनाहवचेष्टितेन त्वं प्रार्थ्यसेह स्तगताममैभिः
॥ इति श्लोके कर्त्रारव्यातमध्यमपुरुषसमभिव्याहारेण त्वं पदं न प्रयुक्तं कर्माकांक्षा पूर्णाय तत्तराद्धे संबुध्यसमभिव्याहृते प्रयुक्तमिति

यथा॥ विसृज विसृज विसृज दुःखधारामयमुपकंठमुपागतो मुरारिः॥ इति कथयितुमश्रु बिंदुरश्वोर्निपतति वसति पक्ष्मलाय
तास्याः॥ संतन्यं॥ कासौ योग्यतेति चेत्॥ युष्मात्सामानाधिकरण्यं यदाहुः॥ समानाधिकरण इति॥ न चैवं भवच्छब्दप्रयोगेऽपि मध्यम
पुरुषापत्तिरिति वाच्यं॥ युष्मादौ त्वस्य सावधारणत्वात्॥ न चैवं तुल्ययुक्त्या स्मृत्यर्थापप्रयोगे उत्तमपुरुषोऽप्यसाधुरिति स्थिते स्मृत्यहमर्थ
कमव्ययमिति रूतिविरोध इति वाच्यं॥ अहमर्थकमित्यस्याहंशब्दार्थकमित्यर्थात्सहितलक्षणया तदर्थोपस्थापकत्वात्तया स्मृत्य
योग्यत्वस्यैव तेनावेदनात्॥ युष्मादस्मदुपस्थित्यद्वारकपदांतरानुपस्थाप्यत्वस्यैवावधारणार्थत्वात्॥ अन्यथा भावनायाः प्रथ
मांतार्थे न्वय इति व्युत्पत्तिभंगापत्तेरस्यार्थतदन्वयबाधादसंबद्धप्रलापापत्तेरहमर्थतात्पर्यसंबंधोद्बोधेन किंपदस्मृत्येति॥ दुःख
धारामंतन्यमानंदुःखंविसृज विसृज जहो हि जहो हित्वा वगतयेवास्मात्॥ तत्र हेतुमाह॥ अयमिति॥ यत इति पूरणाय अयं मुरारिर्मुकुंद उपकं

५७ मः संसमीपदेशमुपागतः प्राप्तइति एवं कृतं नैऋतं

शरीरधर्मत्वे सतीत्यर्थः॥ चेष्टानिरोधश्चेष्टानुत्पत्तिप्रयोजको यमेव च करणायादवशब्देन शैथिल्यशब्देन च व्यपदिश्यते॥ सत्यं तदलप्र-
 योजनमाह॥ ननु चेष्टा क्रिया मात्रं मनः क्रियानिरोधसाधारण्येनार्थप्रत्यायकप्रलयपदसमभिव्याहारात्॥ तथा च यत्किंचिच्चेष्टानिरो-
 धोति प्रसक्तो यथा प्रागुक्ते वेपथूदाहरणे एव वेपथौ पुष्पाव च यानुत्पत्तिप्रयोजकता॥ एवं स्तंभेपीति चेष्टा सामान्यनिरोधो वाच्यस्तथा-
 चा संभवः प्रकृतोदाहरण एव मनः क्रियोत्पत्तेरुक्तत्वादित्याशंका वारयति॥ साहचर्यं कथनेनेति तृतीया तत्पुरुषः सा च तृतीया विशेषणे॥

शरीरत्वे सति चेष्टानिरोधः प्रलयः॥ शरीरत्वे सतीति विशेषणान्निद्रादौ नातिव्याप्तिः॥ स्तंभादयः शरीरधर्मस्तेषां साहच-
 र्यं कथनेन प्रलयोपि शरीरधर्म एव विवक्षितः॥ तेनात्र चेष्टापदेन शरीरचेष्टैवाभिमता॥ मनसस्तु कर्म भवति ननु चेष्टा॥ अत-
 एव चेष्टाश्रयः शरीरमिति शास्त्रीयं लक्षणं॥ अस्य विभावा रागोक्त्यादयः॥ यथा॥ नो वक्त्रं न मितं धृतं न च शिरो व्यावर्तितं नो-
 वपुर्वासानश्नयमाह तं निगदितं नो वानिषेधाक्षरं॥ शोणं नापि विलोचनं विरचितं क्रीडा कलाकातरं चेतः केवलमाननेम-
 धुरिपोर्वापारितं राधया॥ प्रलयोपि प्रकृते प्रलयपदार्थोपि॥ शरीरधर्म एवेत्येवकारेण मनः क्रियानिरोधकमनोधर्मव्यवच्छेदः॥

तेन शरीरधर्मविवक्षणेन॥ शरीरचेष्टैव हि ताहितप्राप्तिपरिहारार्था क्रियैव अत्रैव कारो मनः क्रिया व्यवहिनत्ति॥ तथा च तादृशक्रियात्वाव-
 छिन्ननिरोधो लक्षणे विवक्षित इति न कोपि दोष इत्याह॥ चेष्टापदप्रयोगे निहतार्थत्वं परिहरन्नेव चेष्टापदार्थस्य तादृशशरीरमात्रधर्मत्वे सं-
 मतिमाह॥ अन्यथातिप्रसंगादिति भावः॥ अत्र मानातिशयप्रगुणोक्तविप्रलंभार्जितदुःसहज्वरदुःखस्विन्नयाशुठतानुसंधानसंभृत-
 रोषप्रकर्षग्रहिलयाप्यवितर्किततत्कालवृत्तदुर्घटसमागमसंजातो कंठाभरतरलातः करणाराधया तन्युखानवलोकनस्य हानुवर्तनेपि

र-त-
३१

वृत्तं मुखं नो न मितं न न स्त्रीकृतं तथा च चक्रं परमं शैशिरं अनधुतं निषेधाय न कं पितं आश्लेषे वपुः शरीरं नो व्यावर्तितं न विपरीतं किंचिद्वलि
तं श्लथं गलितं वा सो वस्त्रं स्वयं नाहृतं धृतं तेन परमं शैशिरं निषेधा सरं नेति वा नो निगदितं मुक्तं विलोचनं मपि शोणमारक्तं न विरचितं भोक्तव्यं भु
क्तमतः परं किं रोषेणेति मत्वा न कृतं किंतु क्रीडा कला सुक्रीडा विशेषविषये कातरं दौनं श्रेयांसि बह्विघ्ना नीतिन्यायाच्चेतोतः करणं केवल
मित्यवधारणे तेनोदाहरणसंगतिः ॥ मधुरियोः श्रीकृष्णस्य परदुःखप्रहाणशीलस्येति पदध्वनिः ॥ आनने मुखे व्यापारितं प्रेरितमिति पुन
रप्यव्याख्यानं ॥ तथा सति गुणीभूतरोषविततीकरणं मुख्यकातर्यं निर्देशमात्रमित्यनुदाहरणताशंका कलुषितत्वाद्रोषकातर्ययो
रेकविषययोरेकदासंभावितयोर्वर्णने कविसंरंभानाधायकतया ह्ययो मुख्यताया असंभवात् ॥ अतश्चाकविकलसुण्णसरणिप्रच्य

जंभा च नवमः सात्विकभाव इति प्रतिभाति ॥

वापत्तेः ॥ किंतु न वित्यादि निषेधघटितवाक्यार्थषट् स्त्रीजातिस्वभावेन प्रसक्तप्रतियोगिसत्ताकं निरुक्तप्रलयात्मनैवोपपन्नं न रोषपरं ॥
वैवर्ण्यसात्विकभावरूपशोणताप्यनिवार्याषाष्टं वाक्यार्थं प्रबाधमाना स्त्रीजातिस्वभावसुलभबलाकृष्टनिमित्तांतरसंभूतवैवर्ण्यमपि मि
थ्याभूतरोषप्रभवतया श्रीकृष्णाय न प्रदर्शितमिति रूपे विश्राम्यति ॥ जंभायाः सात्विकभावत्वं वक्तुं युक्तं ॥ तस्यारसाजकूलत्वाद्द्विकाररूपत्वाच्च ॥
नचलज्जासंभूतांगसंकोचस्यापितथात्वापत्तिरिति वाच्यं ॥ लज्जाद्यव्यजकस्य तस्य रसानुगुणत्वात् ॥ प्रागुक्तविकारत्वस्यात्यंतबाधितत्वाच्च
॥ नच स्वतः सुंदरत्वं जंभाया अपि नास्तीति वाच्यं ॥ प्रामाणिकैस्तथात्वेनाभिधानात् ॥ वातप्रभूतजंभाया अतथात्वेपि विकारसंभूतायास्तस्यास्त
थात्वात् ॥ यथा तव धूमाद्युत्थाश्रुणोऽतथात्वेपि मनोविकारसंभूताश्रुणस्तथात्वमित्यभिप्रेत्याह ॥ वायुपरिपोषश्चेत्यर्थः ॥ नवम इति ॥

नौका

रामः
३१

नचतुल्ययुक्तानिः श्वासोपिदशमः सात्विकभावोवक्तुमुचितइतिवाच्यं॥सुखाविर्भूतवायुपरिपोषोर्जंभानासाविर्भूतवायुपरिपो
षोनिः श्वासः॥इत्थंचर्जंभालेनविभागेनिः श्वासोदशमः सात्विकभावोयुज्यतएव॥वायुपरिपोषत्वेनविभागेतुनवमएकएवाधिकोभेद
इत्येतदाशयात्॥अतएवर्जंभानिः श्वाससाधारण्येननवमसात्विकभावत्वप्रापणायैवोभयचरितानौज्वल्यसमर्पकमालस्य॥
भेदोवाचिदृशोर्जलंकचतदेस्वेदः प्रकपोधरेपांडुरेडतटोवपुःपुलकितंलौनमनस्तिष्ठति॥आलस्यनयनश्रियश्ररणयोःस्तभःसमुज्ज
भतेतत्किंराजपथेनिजामधरणापालोयमालोकितइतिरसमंजयोर्जंभास्थानेभ्यवेचि॥अन्यथाजंभावन्तुसरोरुहइत्येवप्रक्रमानुरोधा
सठितुंयुक्तमित्युत्पश्यामः॥एवंस्थितेयद्यप्यनयैवप्रणाल्यास्वेदाश्रुणोरपिसलिलोद्गमत्वेनैकविभागत्वंवक्तुंशक्यंतथापिगणनायाः

ऊर्जंनाननमुल्लसत्कुचयुगंस्विद्यत्कपोलस्यलंकंचत्पद्मगलदुकूलमुदयन्नाभिभ्रमद्गूलतं॥बालाग्रांगुलिबद्धबाहुपरि
धिन्यंचद्विरुत्तत्रिकंनुद्रक्तंचकसंधिदर्शितलसद्गोमूलमुज्जंभतइत्यादौ॥उमिहामात्रनियंत्रितत्वादनुद्वाज्यमेवतदित्यवधे
यं॥तत्रसंमतिमाह॥बालोर्जंभतइत्युत्तरार्द्धोपात्ताभ्यामाद्यंताभ्यांपदाभ्यामन्वयोवशिष्टान्येकादशक्रियाविशेषणानि॥ऊर्जंनाननं॥ऊ
र्जंननःप्राणोयत्रतथाननंयत्रेतित्युत्पत्त्याधिकश्वाससंचारिवदनंयत्र॥ऋजवस्तुद्विज्ञाननमितिपठंति॥उल्लसत्कुचयुगं॥उत्तउच्चैस्त
रत्तापचलसत्प्रकाशमानंस्तनूयंयत्र॥स्विद्यत्कपोलस्यलं॥धर्मजालयुक्तोर्गल्लदशयत्र॥एतेनर्जंभायाःस्वेदसात्विकभावसामानाधि
करण्यमुक्तंभवति॥कुंचत्पद्म॥मिलनेत्रपत्रंयत्र॥गलदुकूलं॥स्वलनीवीवंधायत्र॥उदयन्नाभि॥ऊर्ध्वगच्छतीनाभिर्यत्र॥भ्रमद्गूलतं॥
भ्रमंतीभुग्नीभवंतीभूलतालताकाराभूर्यत्र॥अंग्रांगुलिबद्धबाहुपरिधि॥अंगुल्यग्रेर्बद्धोबाहोःपरिधिःपरिवेषोयत्र॥एतेनतदेष्टितेस्थान

नस्यचंद्रलंभयते॥

र.त.
३२

न्यचद्विचित्रिकं॥न्यचदधोगच्छद्विचित्रंभुग्नंत्रिकंएष्टवंशाधोभागोयत्र॥नुद्मलंकृतकसंधि॥नुद्मन्यमानःकुंडकस्यकुंडलिकायाःसंधिः
संधानंयत्र॥दर्शितलसदोर्मूलं॥दर्शितकामुकलोचनातिथीकृतंलसत्त्वतःप्रकाशंदोर्मूलंकृशाप्रदेशोयत्रकर्मणियथाभवतितथेत्यर्थः॥इ
त्यादावित्यस्यसात्विकभावसामानाधिकरण्यदर्शनादित्यग्रेतनेनान्वयः॥तद्यथा॥सत्यंसतिगृहेगृहेप्रणयिनोयेषांभुजालिंगनव्यापारे
कुलदकुमोहनजलाजायंतएणादृशः॥प्रेयान्कोप्यपरोयमत्रनियतंदृष्टेपियस्मिन्पुःस्वेदोज्ज्भणकंपसाध्वसमुखःप्राप्नोतिकांचिद
शमित्यत्रस्वेदोज्ज्भणकंपेतिस्वेदवैश्वरूपसात्विकभावसंपठिताज्ज्भानिदिष्टातेनतन्मध्यपतितस्तद्गृहणेनगृह्यतेइतिन्यायाज्ज्भा
याःसात्विकभावतारुद्रस्याभिमतैतिभावः॥श्लोकार्थस्तुतेप्रणयिनःप्रेमपात्रभूताःप्रमासोगृहेगृहेप्रतिगृहंसंतिवर्ततइतिसत्यं॥तेकेस

शृंगारतिलकादौचसात्विकभावसामानाधिकरण्यदर्शनात्॥नन्वसौसात्विकभावोवानुभावोवेतिविनिगमनाविरहइतिचेत्
॥सत्यं॥अनुभावत्वेपिसात्विकभावत्वेबाधकारभावात्॥गीदृशोयेषां॥भुजेत्यादि॥भुजाभ्यामालिंगनात्मनाव्यापारेणोकुलदृ

लीभूयनिर्गच्छदकुंस्वभावसुंदरंपद्मगंधीतियावत्॥मोहनजलंनिधुवनसंबंधोनिष्यंदोयासांतास्तथाविधाजायंतेयमुद्दिष्टःप्रेयान्का
प्यनिर्वचनीयलावण्योप्यपरोलौकिकएवसंभाव्यतैसंभावनार्थकापिपदोपसंदोपसंदानात्॥यस्मिन्नत्रप्रेयसिदृष्टेसत्यंनृत्योपिर
वधारणेवपुःशरीरंस्वेदश्चोज्ज्भणचकंपसाध्वसंचनामदुष्प्रापतासंभावनासंभूतभयंचैतिप्रभृतिभिःसमुदायेःकांचिदनिर्वचनी
यांदृशमवस्थानियतमवश्यमेवप्राप्नोतीत्यवसेयः॥अनुभावेष्वंतर्भावंशंकते॥भावलक्षणाक्रान्तेनुभावत्वंभावत्वसंकीर्णमेवनविवि
क्तमितिसमाधत्ते॥ननुविरुद्धयोरेकत्रसमावेशसंभवादन्यतरबाधावश्यकत्वेमुनिवचोगौरवाद्यथाशास्त्रमेवज्यायइत्याशंकाविरोधपरि

नौका

हरेणपरिहरति॥
रामः
३२

तथा सात्विकभावत्वानुभावत्वयोः संकीर्णतायाः ॥ भ्रातः शंकते ॥ भ्रातिमुद्वाहयति ॥ नविकारा इति ॥ न प्राणिप्रयत्नसाध्या इत्यर्थः ॥ अंगाकृष्ट्यादिषु प्राणिप्रयत्नसाध्यत्वमन्यव्यतिरेकाभ्यां दर्शयन् जंभायाः प्राणिप्रयत्नसाध्यत्वव्यतिरेकमाह ॥ एतच्छब्दार्थविवरणोक्तिः ॥ उदाहरति ॥ महेन्द्रोमानं प्रियापराधचेष्टामाधाय कृत्वा ॥ रहस्यं कांते तेन जंभाया उद्दीपितवियोगकालावच्छिन्नरतिरूपविकारसंभूतत्वमस्त्विति ॥ स्थिताया उपविष्टाया अचलात्मजाया हिमालयसुताया जंभा मुखव्यादाने फलिकां वायुपुष्टिं संभाव्य निश्चिततत्तत्

पलकादौ तथा दृष्टत्वात् ॥ नचांगाकृष्टिनेत्रमर्दनादीनामपि भावत्वापत्तिः ॥ तेषां भावलक्षणाभावात् ॥ रसानुकूलो विकारो भाव इति हितलक्षणं ॥ अंगाकृष्ट्यादयो हि न विकाराः किंतु शरीरचेष्टाः ॥ प्रत्यक्षसिद्धमेतत् ॥ अंगाकृष्टिरक्षिमर्दनं च पुरुषैरिच्छया विधीयते परित्यज्यते च ॥ जंभा च विकारादेव भवति तच्चिरत्नौ निवर्तते चेति ॥ यथा ॥ आधायमानं रहसि स्थितायाः संभाव्य जंभामचलात्मजायाः ॥ चूटत्कृतिं स्मरमुखो महेशः करंगुलीभिः कलयांचकार ॥ इति सात्विकभावनिरूपणं नाम चतुर्थं स्तरं ॥ अथ व्यभिचारिभावानिरूप्यते ॥ तत्र भरतः ॥ निर्वदग्लानि शंकारव्यास्तथासूयामदश्रमाः ॥ आलस्यं चैव दैन्यं च चिंतामोहः स्मृतिर्धृतिः ॥ १ ॥ वलिंगात्सुसाध्यमानापनोदप्रतिपत्तेः स्मरमुखो हसनकरंगुलीभिश्चूटत्कृतिं चूटदित्यनुकरणं यस्य तं शब्दं ॥ यद्वा चूटतः कृतिश्चेष्टा विशेषात्मिका तां कलयांचकार मानेनोद्दीपयन् गतमित्युपहसति स्मत्यर्थः ॥ इति श्रीजड्युपनामकगंगारामविरचितायां नौकारव्याससतरंगिणीव्याख्यायां चतुर्थं स्तरं ॥ श्रीः ॥ तथैव व्यभिचारिभावानिरूपणं प्रतिजानीते ॥ मानसत्वे सति स्थायिभावप्रकारकारोपविशेष्ठाभूतभावत्वरूपलक्षणलक्षितत्वमेषां पृथङ्गिरूपणबीजमतस्तथाविधानेनैव विभज्य दर्शयति ॥

र.त.
३३

अत्र त्रासश्चैव वितर्कश्च व्यभिचारिणो व्यभिचारिपदवाच्याविज्ञेया इत्यन्वयः॥ त्रयस्त्रिंशत्संख्याका व्यभिचारिणो नास्मात्तु नास्मैव नलस्य
गतः समाख्याताः कथिता इत्यर्थः॥ व्यभिचारिपदप्रवृत्तिनिमित्तस्य शरीरमानसविकारसाधारण्याद्वयोरपि लक्ष्यत्वं युक्तमित्याशये
न तौ लक्षयति॥ इतस्ततः काव्यनाद्यादिरूपेणानियतेन येन केनाप्युपायेन सहृदयहृदयप्रविष्टाः॥ रसेषु च व्यभिचारिणोऽसत्सु ॥ संचा
रिणश्च व्यभिचारिणोऽसत्सु ॥ तथा च स्थायिभावप्रकारकारोपविशेष्मभूतभावत्वमुभयसाधारणलक्षणमुक्तं भवति॥ रसेषु
स्थायिभावेषु विषये इतस्ततोऽनुभावाद्यात्मके कार्ये जनयितव्ये संचारित्वं सहकारित्वमित्यपि क्रजवः॥ व्यभिचारिपदप्रवृत्तिनिमित्त

व्रीडाचपलताहर्षावेगोजडता तथा॥ गर्वो विषाद औत्सुक्यं निद्रा पस्मार एव च॥ २॥ सुप्तं विबोधो मर्षश्चाप्यवहित्यमथोग्र
ता॥ मतिर्व्याधिस्तथोन्मादस्तथामरणमेव च॥ ३॥ त्रासश्चैव वितर्कश्च विज्ञेया व्यभिचारिणः॥ त्रयस्त्रिंशत्संख्याता ना
स्मात्तु व्यभिचारिणः॥ इतस्ततो रसेषु संचारित्वं॥ अनेकरसनिष्ठत्वं॥ अनेकरसव्याप्यत्वं वा व्यभिचारित्वं॥ न च रसोऽपि चादा
वति व्याप्तिः॥ तेषां मपि संग्राह्यत्वात्॥ ते च भावाः शरीराव्यभिचारिण एते चांतराव्यभिचारिण इतीयांस्तु विशेषः॥ स्योभयसाधार
ण्य एव द्वयोरलक्ष्यत्वं युक्तमतस्तदेव दर्शयति॥ अनेकरसेषु निष्ठापोषकभावाख्यः संबंधोऽप्येषां तत्त्वमित्यर्थः॥ पोष्यपोषकभावो न केवलानामे
षामिति वक्तुमन्यदेव तत्प्रवृत्तिनिमित्तं दर्शयति॥ अनेकरसचर्वणाव्याप्यसामग्रीप्रविष्टत्वमित्यर्थः॥ क्वचिद्भिभावादावतिप्रसंगवार
णाय भावत्वमत्रापि बोध्यं॥ आशयमविद्वान्शकते॥ आशयमुद्घाटयति॥ एतेषां लक्षणलक्ष्यतावच्छेदके एव शरीरत्वमानसत्वविशेषणा
भ्यां विभिन्ने शरीरभावानां मानसभावानां चांतरालक्षणलक्ष्यतावच्छेदके बोध्ये इति वदति॥ इयांस्त्विति॥ इयान्तरमित्यर्थः॥ शकते ॥

नौका

रामः
३३

निर्वेदादेरित्यादिना क्रोधमयाभ्यामविशिष्टयोरमर्षत्रासयोः परिग्रहः ॥ स्यायित्वं संतन्यमानभावविशेष्यकारोपप्रकारत्वं ॥ व्यभिचारि
 त्वं स्यापिभावोपविशेष्योभूतभावत्वं ॥ कथमिति ॥ हयोर्विरोधादित्याशयः ॥ अन्यादृशव्यभिचारिभावविशेष्यकारोपप्रकारत्वेपि स्यापि
 भावांतरप्रकारकारोपविशेष्यत्वस्य रत्यादौ शृंगारस्यापि भावेकरुणव्यभिचारिभावात्मानिदृष्टत्वात्तयोर्विरोधइत्याशयेनोत्तरयति ॥ अ
 मुमेवादिष्टनाट्यरसाधिककाव्यरसस्यायित्वलक्षणविशेषमभिसंधायामंगलप्रायस्याप्यस्य प्रथमत उद्देशमनुमनुतेस्य भरताचार्यस्तत्राग्रे
 विज्ञायते ॥ ननु तत्र स्त्रीपुंसयोरन्योन्यालंबनः प्रेमाख्यश्चित्तरुतिविशेषो रतिस्यापि भावः प्रत्याद्यालंबनस्तु व्यभिचारिभावइति न विरोधइति
 चेदत्रापि नित्यानित्यवस्तुविचारजन्मा विरागाख्यश्चित्तरुतिविशेषो निर्वेदस्यापि भावस्तु गृहकलहादिजन्यस्तु स्वावमाननात्मा व्यभिचारी

ननु निर्वेदादेः स्यायित्वं व्यभिचारित्वं च कथमिति चेन्न ॥ रसपर्यंतस्यायित्वमितस्ततो गामित्वं चेत्युपाधिभेदमादायोभयसंभ
 वात् ॥ स्वावमाननं निर्वेदः ॥ भवितुमर्हत्येवेत्येवमपि नाम तुष्यतु भवानित्यभिप्रेत्य निर्वेदं लक्षयति ॥ इदमुपलक्षणं ॥ परमापराध
 जन्मापरविनाशहेतुश्चित्तविकारः क्रोधस्यापि भावः सुद्रापराधजन्मापरुषोक्त्यनुत्त्यादिहेतुरसावमर्षव्यभिचारिभावस्तथोक्तं राजकु
 रौ मानसो विकारो यथा यथं भयत्रासशब्दाभ्यां स्यापि भावव्यभिचारिभावावभ्युपगताविति बोध्यं ॥ यत्नोत्पातिकांतर्विकारस्वातः स्वाप
 राधोद्भवस्तसोभयमिति भेदमाहुस्तन्ना ॥ तथा सति ॥ ग्रीवाभंगाभिरामं मुहुरनुपततिस्यंदने दत्तदृष्टिः पश्चाद्देन प्रविष्टः शरपतनभया
 दयसा पूर्वकायं ॥ दर्भैर्धावती देः श्रमविरुतमुखं शिभिः कीर्णवर्त्मा पश्योदग्रप्रवृत्ता द्विपतिबह्वतरं स्तोकमुर्वा प्रयाति ॥ इत्यादेरिति
 कृद्भिमतयाभयानक्रोदाहरणताया असंगत्यापत्तेः ॥ श्लोकस्तु ग्रीवायाभंगेन प्रत्येवनेनाभिरामं यथा स्यात्तथाऽनुपततिस्यंदने मुहुर्दत्तदृ

रत-
३४

ष्टिः शरपतनभयाद्वयसाविपुलेन पश्चाद्देन पूर्वकायं प्रविष्टः श्रमविरतमुखभंशिभिरर्द्धावलीदैर्दभैः कीर्णवर्त्मायं मृग उदगप्लुत
त्वादत्यंतोद्गानाद्विर्येति बहुतरं यथा तथा तथोक्तं च यथा तथा प्रयाति यत्तस्य श्येति मृगया विहारिणो दृश्यतस्य सूतं प्रत्युक्तिना
त्यर्थकः ॥ तथा सत्येवोक्तं धावनक्रियाया दर्शनक्रियाकर्मत्वमप्युपपद्यते ॥ न च क्रियाविशेष्यकबोधांगीकारेणाध्याहारविनैवैक
वाक्यतया पितदुपपत्तिरिति वाच्यं ॥ प्रकृत्यर्थपेक्षया प्रत्ययार्थस्यैव प्राधान्यस्य बहुशो दृष्टत्वात् ॥ क्रियाप्राधान्यप्रतिपादकभूत्वादि
सूत्रस्थभाष्यस्य च काचित्कानुभवसिद्धक्रियाप्रधानबोधतात्पर्यकत्वात् ॥ यद्गवान्याणि निःप्रधानप्रत्ययवचनमशिष्यमर्थस्यान्यप्र
माणत्वादिति वचनमात्रं प्रत्याचर्यते ॥ कथमन्यथा योयः शूद्रस्य पचति द्विजो न सोति निन्दित इत्यादौ क्रियाया विधित्सितनिन्दितत्ववि

संसारे हेयता बुद्धिर्वा ॥

धानं क्रियाप्राधान्यनियमवादिभिः समर्थनीयं ॥ निन्दित इत्यस्य क्रियाविशेषणत्वे कर्मत्वापत्तिः ॥ निन्दिताभिन्नद्विजकर्तृका शूद्रान्नपचि
क्रियेति बोधांगीकारे विधित्सितविधानानुपपत्तिः ॥ निन्दितत्वस्य विशेषणान्वयिनान्वयित्वस्वीकारे पुनरेकवाक्यताभंगदृष्टकताबीज
विध्यंतरसमादरे बहुशो दृष्टप्रत्ययार्थप्राधान्योपेक्षा निर्वीजा ॥ निन्दितमिति क्रियाविशेषणपादांतराध्याहारे च प्रस्थितमितोपेकवाक्य
तयेति शूद्रान्नपक्ताद्विजो निन्दित इति प्रथमांतरविशेष्यक एव तत्र बोधाभ्युपेय इति न तद्वाच्यं नियमपरमपितु न्यायमूलमित्यासपादा
नापेक्षाः ॥ विशेषावगत्यै निर्वेदस्यापि भावमप्यत्रैव लक्षयति ॥ नन्वेवमपि व्यभिचारिण्यारत्तेरगणनान्यूनतापत्तिरन्यथापन्नादिविष
यकरतिस्थापिभावकं वात्सल्याख्यरसांतरं प्रत्याख्यातुमशक्यमेव शातरसवदिति चेन्न ॥ रतिस्थापिभावगणनयैव तद्गणनानिर्वेदव्यभि

नौका
गणनयतत्स्यापि भावगणनवत्
रामः
३४

रतेरत्र निर्वेदस्य तत्र गणनापिकर्तुं शक्यत इति तथैव किं न कृतमिति नियोगस्य महर्षिप्रतिल्लितितरं कर्तुं मनुचितत्वात्॥ अशोकवनि
कान्यायादेवान्यं प्रत्यपि॥ विभावानुभाववेवान्न व्यजकोनत्वे कस्मिन् व्यभिचारिणि ध्वन्यमाने व्यभिचार्येतरं व्यजकतया पश्यते तस्यैव
प्राधान्यापत्तेरतस्तावेव दर्शयति॥ अनुभाव इत्यत्रापि तत्रैत्यनुषज्यते॥ तत्रेति षष्ठ्यर्थे सप्तमी प्रकृतस्य निर्वेदारव्यव्यभिचारिभावस्य
त्यर्थः॥ एवमग्रेपि॥ तत्त्वज्ञानं गृहकलहादि॥ तदुक्तं॥ तत्त्वज्ञानापदोऽर्थादेर्निर्वेदः स्वावमाननमिति॥ नहि मुख्यतत्त्वज्ञानं स्वावमानन
हेतुः॥ निर्वेदस्यापि भावविभावतु शांतरसकथावसरे ग्रंथकृदेव वक्ष्यति॥ स्थायिनोऽप्यव्यभिचारितया तत्रैव मुख्यतत्त्वज्ञानपदाथो
विभाव इति तु सर्वानुमतः पंथाः॥ इदमत्रातिरहस्यमनुसंधेयं॥ कस्मिंश्चिद्व्यभिचारिभावे प्रकरणवशात्स्वाय सर्वसामग्रीव्यंग्यतया प्राधा

तत्र विभावास्तत्त्वज्ञानापदोऽर्थादयोऽनुभावाः स्वेदप्रकाशाश्रुपातादयः॥ यथा॥ सोऽणी पर्यटनं श्रमाय विहितं वादाय विद्यार्जि
तामानध्वंसनहेतवपरिचितास्ते ते धराधोऽधराः॥ न्यंगते सति नांतरीयकत्वादप्यदोयस्वल्पसामग्रीव्यंग्यत्वेन तन्निमानमावह
तोऽन्यस्य व्यभिचारिभावस्य प्रधानो भूतव्यभिचारिभावगुणीभावोऽपि न निषेध्यः॥ यथा गर्वादावमर्षस्यामर्षादौ वा गर्वस्य॥ न चैवं सति तादृश
भावकाव्यस्य गुणीभूतव्यंग्यत्वापत्तिरिति वाच्यं॥ गुणीभूतं भावांतरांगीभूतं व्यंग्यं एतदगुणात्तत्र विभावानुभावव्यक्तचर्वणाविषयो भूतं यत्रैत्यर्थो
त॥ नांतरीयकस्य विभावानुभावोऽनुगुणत्वाविति न गुणीभूतव्यंग्यत्वं विभावोऽप्यस्य निमित्तकारणमात्रं न तुरसस्यैव सर्वथैवालंबनोद्दी
पनेऽत्रापेक्षिते॥ यदि तु क्वचित्तेऽपि संभवतस्तर्हि तत्रापि न कस्यापि विद्वेष इति॥ कुज्ञानेन मोहमूलकभ्रमशालिनामया सोऽणी पर्यटनं नाना
देशसंचारः श्रमाय सिध्यतीत्यभिलषितार्थस्य वासनापरिपूरकत्वाभावात्तस्मादावर्धिसुत्वादित्याशयः॥ विहितं कृतं विद्यातर्कतंत्रादिवो

लप्यकथायैर्जित्वा हर्म्यस्तावेवास्मिन्नामप्य
न तथाप्येवैषां पकाराभावादिति निगर्वः॥

र.त.
३५

तेतेहंकारतिरस्कृतनिखिलप्रपंचाधराधीश्वराः पृथ्वीपरिवृढामानन्धसनहेतवेऽपमाना यपरिचिता अनुसत्तागुणग्राहकासंगतेरिति
भावः॥सरोजसुंदरदृशापक्षमनोहराक्षीणामास्यमुखेदृष्टयः साभिलाषवीक्षणानिविश्लेषायवियोगोदृतदुःखानुभूत्यैकताः प्रेरिताः
सदासंभोगोत्कंठायाएवानुवृत्तेरितिभावः॥परंतुप्रयागनगरेनारायणोनाराधिनापूजिततत्त्वकर्माक्रियतःकुटुंबनायकस्याक्तिरि
यं॥अत्रापदादिविभावितश्रिताद्यनुभावितोनिर्वेदश्रवणाविश्रामधाम॥तथाचेदंभावकाव्यमितिगीयते॥रसकाव्यभावप्रतीतावपिस्था
पिभावएवचर्वणाविश्रामधाम॥भावानांतत्रस्वासाधारणरूपेणाभानादितिस्मर्तव्यं॥यत्रचस्वासाधारणरूपेणापिभावोत्कंठाराद्यगत
याभासतेतत्राप्यसौनभावपदव्यवहार्यः॥किंतुतदलंकारकाव्यमेव॥यथामम॥यातुप्राधुनिकोनिजांतणकुटीरंगताध्वगंदंभवचेतस्त्वस्य

विश्लेषायसरोजसुंदरदृशामास्यैकतादृष्टयःकुज्ञानेनमयाप्रयागनगरेनाराधिनारायणः॥

रिपालितांदिशमिमांचीनांशुवद्धावति॥श्रीमच्छासनसेविभिःकतिपयैःसूत्रैर्विवर्णैरपिस्वीयेर्यत्रितमध्वगैरिदमिवस्वास्थ्यंतदा
लंबतामित्यत्रपूर्णापमामुख्याप्रभुविषयकरतिभावो गुणः॥यथावाममेव॥योभिन्नदिक्उभयोस्तर्पवरोहोमुनाचयातुलना॥स्वकुटु
बदेवयोगाज्जाततत्काकतालीयमित्यादौकाकागमनसदृशविशिष्टतालपतनसदृशसमासार्थस्तदुत्तरकूप्रत्ययस्यसदृशोर्थस्तत्रैवत
दधिकारव्युत्पन्नस्यप्रत्ययार्थकदेशेसादृश्येप्रतियोगितयाप्रकृत्यर्थान्वयस्ययोग्यतासंपत्तयेकाककृततालफलतुलनायाप्रकृतेर्लक्षणाप्र
कृतिशक्यार्थस्यकूप्रत्ययार्थसदृशेप्रयोज्यतयान्वयइतिस्थितेकालिकसामानाधिकरण्यसंबंधेनकाकागमनसदृशेककर्तृकतर्पवरोह
विशिष्टतालपतनसदृशापरकर्तृकतर्पवरोहप्रयोज्याकोककृततालफलतुलनाप्रतियोगिकसादृश्यवतीतयोस्तुलनेतिशाब्दबोधात्काका

नौका

रामः
३५

गमनस्यतालपतनस्यचकाककृततालफलतुलनायाश्चोपमानस्यानुपादानाल्लोपमामुख्या॥ क्वचित्काककृततालफलोपभोगेक्वचि
चतालफलकृतकाकवधेलसणेत्यत्रोपमेयविशेषसमभिव्याहारस्तात्पर्यग्राहकोभवतिप्रकृतइव॥ स्वकटुं बदेवयोगादित्युक्तविम
नस्कृतानुभावितोगम्यजीवनसंशयविभावितोपिविषादोलुप्तोपमायालीनः॥ ग्लानिलसयति॥ निर्वलताधातुपादवाभावः॥ तस्याम
नोधर्मत्वाभावादाह॥ आध्यादिप्रभूतवैवर्ण्यादिकृतदुःखविशेषोवेत्यर्थः॥ नचैवंनिर्वलतोक्तिरसंबद्धप्रलापः स्यादितिवाच्यं॥ बलहा
निसामानाधिकरण्यप्रत्यायनेनबलसमानाधिकरणश्रमपार्थक्यसमर्थनार्थत्वात्॥ हरो श्रीरुस्रेप्रातरुषसितल्पप्येकमपास्यत्यक्ता

ग्लानिनिर्वलता॥ निःसहतावा॥ तत्रविभावाः॥ रत्यायासत्तु सुधादयोनुभावावैवर्ण्यशैथिल्यदग्भ्रमणादयः॥ यथा॥ व्या
हर्तुं पुनरीक्षणायनगिरः कंठाहहिर्निःसृताः शेषाश्च विधिविधातुमपि वानैवोन्नतादोर्लता॥ प्रातस्तल्पमपास्यगच्छ
तिहरोचंडांशुचंडातपक्लिष्टस्त्रिष्टकुरंगभंगुररुचस्तस्यास्थितादृष्टयः॥ उक्तटकोटिकानिष्टप्रतिसंधानमिष्टहानिवि
चारेवांशका॥ तत्रदुर्नयपरक्रौर्यादयोविभावाः अनुभावाः कंपक्रियाप्रकादनादयः॥ गच्छतियातिसतितस्याराधायागिरः पुनरी

क्षणायपुनर्दर्शनं वितरीतुं व्याहर्तुं प्रार्थयितुं कंठाहहिर्निःसृतास्तथा तस्यादोर्लतापिशेषाश्च विधिसंभोगांगपारितोषिकालिंगनं विधातुं
कर्तुं नैवोन्नताजातेति शेषः॥ किंतु तस्यादृष्टयश्चंडांश्विति चंडांशोः सूर्यस्य चंडे नो ग्रेणातपेनोत्तेजः न किष्टस्याभिभूतस्य स्त्रिष्टः संबद्धः कुरंगो
हरिणो यत्र तादृशस्य चंद्रस्येव भंगुराभंगशीलारुचः कांतयोयासांतथाभूताः स्थिता आसन्नित्यर्थः॥ अत्र रत्यायास विभाविता वैवर्ण्यादनुभावि
ता ग्लानिश्च वैवर्णाविश्रामधामांशकालसयति॥ इष्टहानेरप्यनिष्टांतर्गतत्वादत्रवाकारः संगृहीतविवेकायैवोपन्यस्तइति बोध्यं॥ अतएव विभा

वाच्यमप्यथायोगदर्शयति॥

रुत-
३६

वामनयनैतेभूयोनुभूतागुरुजनाः श्वशुरादयश्चित्तविलोचनाश्रितं परकीयांतः करणं विलोचयंति जानंति तादृशास्तदिति पराशयवेदि
नइतियावत्॥ सहकार्यंतरमप्यहमहमिकान्यायादवतरतोत्थाहखलाइति पिशुनाइत्यर्थः जिह्वाग्रदोषाः जिह्वाग्रस्वदोषः परकीयइत्य
र्थाद्येषां तादृशाः परकीयदोषोद्गादनरसिकाइतियावत्॥ पौराजानपदाः॥ क्रूरेति॥ मर्मस्पृग्योवचः प्रपंचोवाग्विभवस्तेन यशः ख्यातिर्ये
षां तादृशाः परकीयनिंदाव्यसनिनइतियावत्॥ नचंतः साक्षिभूतयाश्चश्चासर्वतवानिष्टं परिहर्तव्यमित्याशंक्याह॥ अश्रूश्चेति॥ चस्त्वर्थः॥
चक्षुः श्रवाश्च तन्मात्रार्थग्राहिणी॥ तथाच परप्रेरितप्रज्ञस्य क्षणक्षणसंस्कारस्य परोपन्यस्तसाधकबाधकमानायादितवितथभावकाध्यस
यथा॥ एतेचित्तविलोचनागुरुजनाजिह्वाग्रदोषाः खलाः पौराः क्रूरवचः प्रपंचयशसः श्वश्रूश्चक्षुः श्रवाः॥ किंस्यादित्यमन
र्थबीजमसकृत्तंचित्यवशोरुहिस्फूर्जं किंशुकदामवामनयनानिः श्वस्यविन्यस्यति॥ यरोक्तर्षीसहिष्णुता॥ परानिष्टचिकीर्षा
वासूया॥ तत्रविभावामन्यदौर्जन्यादयः॥ अनुभावाः कोपचेष्टादोषोद्गावनादयः॥ कस्यदुःप्रतार्यतैवेत्याशयः॥ यद्वाचक्षुः श्रवाव
धिरा॥ तथाचदृष्टान्यथाशंकमानासौप्रतारणायाअविषयइतिभावः॥ इत्यमेवंसति किंस्यात्कोनर्थआपतेदितिरुपमसकृद्धारंवारम
नर्थबीजमुत्कटानिष्टासाधारणोपायंविचिंत्यध्यात्वावशोरुहिस्तनेस्फूर्जं किंशुकदामभासुरपलाशकुसुमाभरणानिः श्वस्यश्चासमुन्म
च्यविन्यस्यतिनखसतगोपनायस्यापयतीत्यर्थः॥ अत्रस्वीयदुर्नयपरकीर्यादिविभाविताक्रियाप्रकटादनानुभाविताशंकाचर्वणाविश्रा
मधामा॥ असूयांलक्षयति॥ एतेनपरोक्तर्षीसहिष्णुत्वपदव्यवहार्यत्वंलक्षणमुक्तंभवतितच्चव्यवहार्यतावच्छेदकाग्रहेदुर्ग्रहमितिल
क्षणांतरमाह॥ भवानीतुवारभानोः हिमरश्मेः काष्णनिर्वचनीयप्रभावाकलाकलेवकलायथाकलासर्वस्यायत्तीकरोतितथासावपिश

नौका
३६
रुत-
३६
रामः
३६

मयापि प्रेमभरेणाहं गोकुतया पीत्यपि शब्दव्यापारः॥ अलभ्यवासेऽलभ्योदुःप्रापोचासः स्थितिर्यत्र तथा भूते हरशिरसि निवसति नि
 रयायेति षतीति विधुं तु दस्य चंद्रस्य षोडशकला पूर्णस्यापीत्यर्थः शक्त्या न्यथा पादन समर्थस्य राहोर्मूर्तिचित्रं प्रति भवनं भवने भवने प्र
 तिभूधरं भूधरे भूधरे लिखति वर्णिकाभोरचयतीत्यर्थः॥ अत्र चंद्रकलाया हरशिरोधिः प्रयण प्रभव चंद्रकला विषयक मन्यु विभावित
 चंद्रकला ग्रास समर्थ राहु प्रतिमायाः सर्वत्र लेखन रूपकोपचेष्टानुभाविता चंद्रकला विषया स्यात् चर्वणा विश्राम धाम॥ मदं लस्यति॥
 उत्कर्षाख्यजातिविशेषपरिचयाय तद्वांजकमाह॥ सुखानुभव इत्यस्य सुखानुभव नियत इत्यर्थोऽन्तर्लोक्यो जातिविशेष इत्यग्रिमग्रंथ

यथा॥ हरशिरसि मया प्यलभ्यवासे निवसतिकापिकला तुषारभानोः॥ इति लिखति विधुं तु दस्य मूर्तिं प्रति भवनं प्रति भू
 धरं भवानो॥ हर्षोत्कर्षो मदः॥ दुःखासंभिन्न सुखानुभव उत्कर्षः॥ तत्र विभावः पानमनुभाव उत्तमानां निद्रामध्यमानां ह
 सितमधमानां रोदनं॥ इन्द्रियमोह रूपात्र निद्रा॥ तस्मादिन्द्रियसंमोहे नयनघूर्णन साम्येन निद्रेव निद्रा॥ न च हर्षव्यभिचारि
 भावेति व्याप्तिः॥ विरोधो न वा तत्त्वसाक्षात्कारेति व्याप्तिः॥ अयं च मदस्त्रिविधः॥ तरुण मध्यमाधमभेदात्॥ अत्यक्ता संगतवाक्यैः सु

कुमारस्त्वलद्रव्याचयोभिनीयते सप्रथमः॥ भुजांशे पातिस्त्वलितघूर्णितादिभिर्योभिनीयते स द्वितीयः॥ गतिभंगस्त्वतिनाशहिकापधरा
 दिभिर्योभिनीयते स तृतीय इति बोध्यं॥ अत्र पुरुषप्रकृतिभेदादनुभावो विलक्षण एवेति विशेषं दर्शयति॥ मुख्यनिद्रापदार्थस्यानुभववा
 धितत्वाद्गोणार्थपरतया गोणमवनिद्रापदमिति दर्शयति॥ पदगोणत्वजावानुमुख्यार्थसादृश्यविवक्षितार्थनिष्ठं दर्शयति॥ उत्कर्षे पदप्रयो
 जनं वक्तुमुपक्रमते॥ न तु तत्रेति॥ हर्षोत्कर्षव्यभिचारिभाव इत्यर्थः॥ उत्कर्षो जातिविशेषः॥ उत्कर्षे पदव्यवहार्यो जातिविशेषः॥

र. त.
३७

एकस्यैव व्यभिचारिभावस्यावांतरोपाधिरूपोत्कर्षापकर्षभेदेन द्वैविध्यमेव किं न स्यादत आह ॥ तत्र लक्षिते मदव्यभिचारिभावे ॥ मोह इति ॥ मोहपदव्यवहार इत्यर्थः ॥ यदा ह्युरभियुक्ताः ॥ संमोहानंदसंदोहो मदीमद्योपभोगत इति ॥ अत्र मदलक्षणातिव्याप्तिशंकाविषये हर्षव्यभिचारिभावे ॥ प्रसाद इति ॥ प्रसादपदव्यवहार इत्यर्थः ॥ तच्चाक्तमभियुक्तेः ॥ देवभर्तृगुरुस्वामिप्रसादः प्रियसंगमः ॥ मनोरथाप्तिरप्राप्यमनोहरधनागमः ॥ समुत्पत्तिश्च पुत्रादेर्विभावो यत्र जायते ॥ नेत्रवक्त्रप्रसादश्च प्रियोक्तिः पुलकोद्गमः ॥ अश्रुसेवाद्यश्चानुभावाहर्षतमादिशेदिति ॥ नन्वत्र प्रसादाख्यो नुभावः प्रदर्शितो न तु हर्ष एव प्रसादपदेन व्यवहृत इति कथमुपपद्यते भवेत्तदिति चेत् ॥ वक्त्रप्रसादपदा

तत्र हर्षमात्रसत्त्वान्तु तत्रोत्कर्षाजातिविशेषः ॥ किंच तत्र मनसो मोहो न च मनसः प्रसाद इति स्वरूपभेदात् ॥ तत्र निद्रारोदनादयो न च पुलकादयो नुभावा इत्यनुभावभेदाच्च ॥ ननु तिष्ठतिष्ठक्षणमूढमधुयावत्तिवास्यहमित्यादौ वीररसेपि मोहो दृष्टोऽस्ति तत्र निद्रारोदने वा कथमनुभावो न हि यो धः संपत्तिनिद्रातिरोदिति चेत् ॥ सत्यं रसभेदेनानुभावभेदः शृंगारे तेन भावाः वीरेन यनारुण्यचमत्कारादयः ॥

यस्तेजोविशेषो नेत्रप्रसादपदार्थश्च स्वस्थताविशेषस्तस्य प्रसादरूपांतरविकारप्रभृतत्वरूपोपाधिकत एव प्रसादपदव्यवहारो नान्यथा तथा सत्यननुगमापत्तेरित्यनुजानीहि ॥ इति ॥ एवं रूपकार्यवैचित्र्यात् ॥ स्वरूपभेदात् ॥ उत्कर्षापकर्षत्वदुक्तमादायैव पार्थक्यांगीकारादिति भावः ॥ रसेक्येऽप्यनुभावभेदो हर्षमदयोः पृथग्व्यभिचारिभावत्वं गमयतीत्याह ॥ ननु यानादिप्रभववीररसपरिपोषकमदानुभावत्वा संभवात्कथं निद्रारोदनादेर्मदानुभावत्वमित्याशंकते ॥ एकस्यैव व्यभिचारिभावस्य रसभेदनियतानुभावभेदसंभवान्न निद्रानुभावकमदानुभावकमदस्य विभिन्नव्यभिचारिभावतावक्तुं युक्तं तिसमाधत्ते ॥ रसभेदेऽप्य

नौका

ननु गतानुभावो मदीमद्योपभोगत इति चेत् ॥
रसः
३७

न्यूनतां एव गुदाहरणश्रमं च परिहर्तुं सामान्यतो नु भावं गम्य मनुस्य सामान्यो भूतं विभावं व्यंजकमुपादायेव द्विविधमपि मंदं स्वाभिधानसौष्टवमावेदयन्नुदाजहार ॥ असावस्मत्सजातीयारसनास्वयमेव मधुरस्यतिस्वदते स्यात्कंजनुर्जन्यनर्थकमिष्टानवापेरिति हेतोस्तत्र मधुनिसमस्तमिन्द्रियं प्रतिबिंबस्य मिषेण मज्जतीति गम्योत्प्रेसाद्वादेरभावात् ॥ पानसमकालसंजातमदेन जातान्नयनघूर्णनाद्यानस्य चिरमनुवृत्त्या दीर्घकालं सर्वेन्द्रियाणामभिमुख्य जातमिति मज्जतीत्येतदाशयः ॥ अत्र पानविभावितोगम्याशिघूर्णनानुभावितो मदश्चर्वणा विश्रामधाम ॥ बलविरोधिन्याग्लानैः सकाशाद्बलाविरोधित्वप्रतिपादनेनास्यभेदं दर्शयन् श्रमं लक्षयति ॥ सर्वं

सामान्येन च मदेन यनघूर्णनवचनस्खलनादयश्चेति ॥ यथा ॥ रसनारसयत्यसौ मधुस्वयमस्माकमनर्थकं कंजनुः ॥ इति तत्र समस्तमिन्द्रियं प्रतिबिंबस्य मिषेण मज्जति ॥ आयासप्रभवः पराभवः श्रमः ॥ तत्र विभावारत्यध्वगत्यादयो नुभावाः स्वदादयः ॥ यथा ॥ सरामचद्रः सह निर्गतायाः स्वेदाबुसंसक्तपयोधरायाः ॥

वाक्यसावधारणमिति न्यायादायासादेवन तु बलहानेः प्रभवउत्पत्तिर्यस्येति न्युपेत्या बलहान्यनुक्त्या तत्र तिषेधस्यैव प्रत्युतैव कारेणोक्त्या बलसमानाधिकरणत्वं मेतद्विशेषणतात्पर्यविषयोर्थो प्रतिषिद्धप्रतिषिद्धप्रतिद्विधावश्यमनुमते भवतीति न्यायात्तेन तत्र नातिन्यासिः ॥ पराभवः स्वेदनामादः स्वविशेषः ॥ अत्र रामो योगिमनो विश्रामधामभूतः ॥ चद्रः ॥ सकलानामप्याल्हादजनकत्वात् सह निर्गताया अतएव स्वेदाबुसंसक्तपयोधराया एतेन चंद्रांशुसंपर्कजन्यस्वेदस्य कथमांतरविकारानुमापकतेत्याशंकापरिहृता मिथिलात्मजाया अशेषान्विकृतानुविकृतांशुश्रमानपांगपातैः कृत्वा शिथिलीचकारेत्यप्यारम्भानं ॥ यत्तदोर्नित्यसाकाशतया यच्छब्दस्यानध्याहृतत्वात् ॥ प्रसिद्धिपरतदाबुद्धिस्यैः शक्ततया न यच्छब्दसाकाशतैति चे

न ॥ अत्र मन्त्रां प्रसिद्धयर्थकोत्रतच्छब्दः ॥

तथापि सहस्रस्य तृतीया योगो न निर्दिष्ट एव ॥ येनेत्यध्याहृत्य दृष्टव्यं यमुद्दिधीर्षुणापि कस्याप्यंगादतिशब्दे ह्याकांशान् पूरितैव श्री नौका
मता ॥ भावानां हि कृत्यसाध्यत्वमिव कृत्यनाश्वत्त्वमपि सर्वैरेवालंकारिकैरभ्युपगतं ॥ इत्थंच शिथिलीचकारे तस्य योग्यत्वमपि लब्धते दु
र्घटं ॥ अमस्य अमपदेनैव निवेदनाहमनारब्धदोषोऽपि दुरुद्धर एव तथा व्याख्यान इति न किंचिदेतत् ॥ तस्माद्यस्याप्यंगपातेः सह निगता
यादृष्टिपूतं न्यसेत्यादमिति नीतिरीत्यनुसारेण यत्रैव देशे गंतुं शमेणेक्षितं मम अमाकलनात् सह गंतुं मा प्रतिषिध्यादिति मत्वा अमाभाव
द्योतनाय तत्र देशे एव धावत्या एतावतैव च खेदाबुधसंयुक्तपयोधराया अप्रतिबध्यस्वेदयुक्तपयोधरयुगलायाः सेदस्य शिरः क्र
मेणाद्यान्मध्यमं अममावेदयति ययोधरग्रहणं ॥ मिथिलात्मजायामिथिलानामजनकपुरीतत्यतिजैनकोपिमिथिलस्तस्यात्मजा

कन्यायद्वाभिथिलानामकनगर्याएवात्मजातस्याअशेषान्सर्वानश्रमानितितत्कारणेत्त्वोपचाराग्नार्गकाठिण्यादौनित्यर्थः॥सग
मचंद्रःशितिलीचकारएथीत्याजाप्यनिवारयामासेतिव्याख्येयं॥मुक्तंचैतत्॥रसमंजर्यामनुकूलनायकंस्वयमेव॥एथित्वंभवकोम
लादिनमणेत्वंशेत्यमंगीकरुत्वंवर्त्यल्लघुतांप्रयाहिपवनत्वंस्वेदमुत्सारय॥सांनिध्यंश्रयदंडकाननगिरेनिर्गच्छमार्गाहृदिःसीता
सौविपिनंमयासहयतोनिर्गतुमुक्तंठतेइत्युदाहृतवतातानेतानेवश्रमस्यविभावाननुभावांश्चश्रमत्वेनाध्यवस्यतेवानेनग्रंथकृताव
हवचनांतश्रमपदसमभिव्याहारेणाशेषपदममुष्मिन्नुपबद्धं॥अन्यथातदानर्थक्यप्रसंगात्॥एतदेकवाक्यतामवगंतुमेवचासीत्तत्र
स्वेदमितिवाक्यमाहल्योपनिबन्धं॥अपिचक्वचिदपिभावंस्वशब्देनाप्रतिपादयताश्रमभावोदाहरणेश्रमपदेनश्रमःप्रतिपादितस्त

सर्वसंमतनिबंधकर्तरितथासंतुर्मंतुमवमंतुतूस्तींभावादन्यदुत्तरंदुरुत्तरमेवेतिभावुकतयाजोषमास्यतदुत्तरयमास्याकीनःपंथाः॥
 केचितुश्रमानशेषानित्यस्यस्थानेययःकणास्तानितिपठित्वाश्रमोदाहरणमश्रमेणैवयोजयति॥तच्चित्यं॥उक्तरीत्याश्रमस्थानेस्था-
 नेश्रमएवेतिपुनरत्रत्रिधाचिंताबीजं॥तथाहि॥श्रमपदस्यानेश्रमपदमेवयुक्तं॥अन्यथाश्रमपदपठितपाठेऽनुदाहरणत्ताशंका
 कष्टमापतेत॥तच्चायुक्तं॥लक्षणाकष्टंचसप्रयोजनतयाप्रामाणिकमित्यनुपदमेवव्यक्तीभविनेतिविदुषांपरामर्शःअन्येतुविभा-
 वादीनांसाधारण्येव्यभिचारिणोपदवाच्यत्वंनदोषदूत्यूःअत्राध्वगतिविभावितःस्वेदानुभावितःश्रमश्रवणाविश्रामधाम॥आलस्यं
 लक्षयति॥नचानुपदोक्तग्लानौबलसमाजडतायांचातिव्याप्तिरितिवाच्यं॥बलसमानाधिकरणत्वेवश्यकर्तव्यार्थप्रतिसंधानसमा-

उत्थानाद्यसमत्वमालस्यं॥विभावागर्भादयोनुभावाःक्रियाकातर्यादयः॥यथा॥हरंहरंतंस्तनहारयष्टिंकरेणरोहुंनशशाकता-
 वत॥गिरेःसुतागर्भवतीविहस्यदृगंचलंकातरयांचकार॥

नाधिकरणत्वेचसतिक्रियानुन्मुखत्वमित्यर्थोत्॥ग्लानौबलसमानाधि-
 करणत्वाभावाज्जडतायांचावश्यकर्तव्यार्थप्रतिसंधानाभावात्तयोर्व्युदासः॥केचितुनिरिखितारजनींप्रियेणदूरादुपयातेनविबोधिताकथा-
 भिः॥अधिकंनहियारयामिवक्तुंसरिवमाजल्यतवायतारसजेत्येवमादिशेत्योदाजहुः॥तच्चश्रमसंकीर्णं॥ननुप्रियकर्तृककथानांप्रियाश्र-
 माहेतुत्वात्कथंनत्रश्रमइतिचेल्लज्जापारतंत्र्येणविवक्षितसुरतादेःस्वशब्देनप्रतिपादयितुमशक्त्याकथाभिरित्यविवक्षितवाच्यनिर्दिष्टं
 तथाचरतिप्रभूतःश्रमस्तत्रांगतयाप्यवश्यमुत्तिष्ठतइतितदसंकीर्णालस्योदाहरणतामाविष्कर्तुमसाधारणगर्भरूपंविभावमाचष्टेगर्भ-
 वतीति॥गिरेर्हिमालयस्यसुतापार्वतीप्रेमातिशयेनविहस्यदृगंचलंकातरयांचकारविवलयतिस्मपरंतुस्तनहारयष्टिंहरंतंकरेणरोहुं

ननुतावन्नवयशाकसमर्थोवभूत्यर्थः॥

अत्रगर्भविभावितदृगंचलविवलनेनहरनिरोधाप्रवृत्त्याचानुभावितमालस्यंचूर्वणाविश्रामधाम॥देन्यलस्यति॥दुरवस्थासाध्यातःक
रणवृत्तिरित्यर्थः॥दुरवस्थासाध्यावस्थातरेमानाभावमभिप्रेत्याह॥दुःखातिरेकइति॥दुःखोत्कर्षइत्यर्थः॥शोकव्यावर्तनायातिरेकइति
मतांतरमाह॥निरुक्तदुःखातिरेकस्यानौज्वल्यपदार्थत्वमेव॥मालिन्यस्यतत्पदार्थत्वेपिनतस्यातःकरणधर्मत्वमित्यभिप्रेत्येतन्मतं
षयति॥एतेनदौर्गत्यादेरनौजस्यदेन्यमलिनतादिकृदितिप्राचीनिरुक्तिमत्रोयोहूलतयायोजयंतःपरास्ताः॥तत्रमालिन्यस्यानुभाव
तयापृथग्निर्देशोनौजस्यपदस्यातःकरणवृत्तौतात्पर्यग्राहयंस्तस्याअस्मदुक्तानर्थोतरपरतामेवावगमयतीति॥बहिर्विषयत्वेनान

दुरवस्थादुःखातिरेकोवादेन्य॥अनौज्वल्यमिति केचित्॥तन्न॥तस्यबहिर्विषयत्वेनतदनुभावत्वात्॥तत्रविभावाःकाय
केशसुप्तोडादयः॥यथातातचरणानां॥अंसेकंतलमालिकास्तनतदेनैत्राभसानिम्नगायाचन्यन्यथकुंजरेंद्रदशनप्रांते
विलग्नमनः॥किंचान्यहिरहानलेनसरसंसदह्यमानंवपुर्गंडेपांडिमकेतवेनसुतनोःफेनोच्चयमुंचति॥तःकरणधर्मत्वेस

तिव्याप्तिरसधर्मतयाज्ञातत्वेन॥तदनुभावत्वादिति॥एतेनदेन्यानुभावाप्रदर्शनप्रयुक्तंदैन्यमपाकृतंवेदितव्यं॥केशयाशसन्नहृनोपे
क्षणात्कंतलमालिकासेविलग्नैतिलिंगविषयिणामेनान्वयः॥एवमग्रेपि॥स्तनतदइत्यत्रतदग्रहणनिम्नगायाअपिपूरात्कर्षवक्त
मतिशयोक्तिः॥माद्यंस्तरुणोयन्यथएवकुंजरेंद्रोसमीप्यकारित्वात्तदुद्रतत्वात्तस्यदशनोविषयासिद्धिप्रयुक्तदुःखात्मकबलव
दनिष्टकारणत्वात्तत्वेनाध्यवसितोमनोरथस्तस्यप्रांतेमुख्यदुःखकारणत्वात्तत्वेनाध्यवसितस्तस्यविषयस्तत्रमनोविलग्नमासक्तं॥ए
तेनेकानुरूपोविषयःकदाकस्यभविष्यतीतिन्यायान्नमनोरथभंगोप्यनुभावोदर्शितः॥अन्यच्चकिंब्रूमाविरहानलेनसरसंप्रेमाद्रंसदह्य

शरीरमाद्रौल्युकमिवगुंडेगंडस्थलेपांडिस्तः कृत्वा न फेनोच्चयं डिंडीरोत्करं मुंचति बहिः करोतीत्यर्थः॥ अत्र विशेषोपादाविभावितमनै
ज्वल्याद्यनुभावितं दैन्यं च वर्णा विश्रामधाम॥ चिंतां लक्षयति॥ उक्तार्थः नुशासनं प्रमाणयति॥ स्मृत्यतिप्रसंगवारयति॥ स्मृतौ न तद
न्यत्वमिति नातिव्याप्तिरिति भावः॥ व्यक्तीभविष्यति चैतदुपरिष्ठात॥ विवक्षितार्थं विशदयति॥ एकमात्रप्रवणतेति यावत्॥ हे श
लराज तनये शंभुं ध्यायस्यतः स्थापयस्य न्यथा वमनारव्यदोषापत्तेः॥ किं नाम जानीमहे इति चेव शब्दसंभावनायामेवावस्थापयति
न त्वपमायां संभावनायां च वास्तविकशंभुसत्तैव वक्तुमुचितेति च परित्यज्ये धातोश्चिंतार्थकताग्रहं॥ ननु स्थित्यर्थको धातुः किम

चिंता ध्यानं॥ ध्ये चिंतायामित्यनुशासनात्॥ ध्यानं च न स्मरणात्सकं॥ स्मृतिभावस्याग्रेष्ठ्यत्वेन कथ्यमानात्॥ किंतु चित्तै
काग्र्यं॥ तत्र विभावाः॥ इष्टानवाप्तिप्रभृतयः॥ अनुभावाः॥ तापवेवर्ण्यवाप्यश्वासादयः॥ यथा॥ शंभुं ध्यायसि शलराज
तनये किं नाम जानीमहे तस्यैवाक्षितनूनपादिवत्तनोस्तापः समुन्मीलति॥ अक्षोरश्रुमिषेण गच्छति बहिर्गंगातरंगा
वलिः पांडिस्तः कपटेन चंद्रकलिकाकांतिः समुज्ज्वलते॥ नेन नाकर्णितो यद्दमनारव्यदोषाशंकाकलं किं नममुमेव प्रायुंक्ते
ति चेद्वा वानाकलना न्मावमं स्यामान्यान्॥ वद॥ सकलकविकलतिलकायमानेर्भद्रीनारायणसिंहविशारवदेवप्रभृतिभिर्वेणोसंहा
रमुद्राराक्षसमुखेषु नाटकेषु॥ सत्यश्यामधुरगिरः प्रसाधिताशामदोहतारंभाः॥ निपतंति धार्तराष्ट्राः कालवशान्मेदिनीं पृष्ठे॥ क्रूरग्रहः
सकेतुश्चंद्रमसं पूर्णमंडलमिदानीं॥ अभिभवितुमिच्छति बलाद्रक्षत्येनं तु बुधयोगदुत्यादिभिर्यदमंगलप्रायकथाभिरुपक्रमः कृतस्त
थाविधानामेव च नाम्नासंकेतश्च कृतस्तत्किमन्यथानजानंति ते॥ अथ तत्र संधानाभिभवश्रवणेणोद्दीपितक्रोधयोर्भीमकौटिल्ययोः प्रवे

शस्त्रविकासवेचक्येति

र.त.
४०

कलनायचतत्तन्मास्मएवसंकेतश्चाभिमतइतिचेदष्टाध्याय्यामुखनासिकावचनोलनासिकइतिसूत्रवत्यंचाध्याय्यासाध्यनिर्देशः
प्रतिजेतिसूत्रवच्चचित्तोदाहरणतायाआपततोवगतयेनापिकचित्कचिदग्रेपिसधातुवेद्धइत्यादोलितेनमूर्धनानुमन्यस्व॥प्रकृतम
नुसरामः॥किंनमेवितर्के॥वयंतथाजानीमहेयतस्तस्यैवशंभोरेवासितनूनपालोचनाग्निरिवतत्वेनसंभाव्यमानस्तापउग्रत्वात्तनोस
मुष्मीलत्युदेति॥अष्टाःसकाशादश्रुमिषेणगंगातरंगावलिरनापितस्यैवेत्यनुवज्यते॥एवमग्रेपि॥बहिर्गच्छत्याधिक्यात्याडिम्नः
कपदेनचंद्रकलिकाकांतिःस्वकृत्वात्समुज्जंभतेप्रकाशतइत्यर्थः॥अत्रेष्टानवाप्तिविभावितातापवैवर्ण्याद्यनुभाविताचिंताचर्बणा

मोहो वैचित्यं॥मुहवैचित्यद्विधातोर्मोहनंमोहद्विधातुव्यत्यन्मोहशब्दः॥वैचित्यंकार्यकार्यापरिकेदः॥तत्रवि
भावाः॥भीत्यावेगानौचित्यादयः॥अनुभावास्तंभपातघूर्णनादर्शनविस्मरणोदयः॥यथा॥अतःस्मरसुवर्णकेतकद
लद्रोणीद्युतिद्रोहिणीलक्ष्मीवैश्यसमुद्यदिदुवदनाक्षीरांबुधरुथिता॥शंभुस्तंभशताकुलशशतमखःकलेव्यमूढ
द्विषस्सोप्यज्ञानभुजंगप्राशयतितोजातस्त्रिलोकीपतिः॥ विश्रामधाम॥मोहंलक्षयति॥वैचित्यार्थकमुहधातोःकर्तृव्यत्य

नतायां बाध इति धात्वर्थं विवृण्वन्नाह ॥ विकलं परिहृदाक्षमं चित्तं यस्य स तथा तस्य भावस्तत्त्वमित्यभिप्रेत्याह ॥ विकसत्त्वर्णवर्ण
केतकद्रोण्यंतर्गतदलकांतिमतीं प्रसन्नत्वाद्गौरत्वाच्च तेनातपास्य श्यत्वमुक्तं ॥ समुद्यदिंदुवदना उदयसूर्यचंद्रानना उद्भूतकांतित्वा
त्सौरांबुधरुच्यतांतेन कदाप्यवोक्षितत्वमुक्तं ॥ लक्ष्मीवोक्ष्यशंभुः सुखप्रभवः स्तंभशताकुलः सुखकामनासंजाता संख्यस्तंभयुक्तः
शतमखोऽव्यग्रचित्तइंद्रः कर्तव्यमूढेन्द्रियोघूर्णितः सोपि सर्वज्ञोपि त्रिलोकीपतिर्ब्रह्माऽज्ञानमेव भुजंगपाशोऽनिवार्यत्वात्तत्रपति

नौका

वानजातदुत्तिस्वर्नसं
बध्यते॥

४०
यमः
तोविस्मरण

8

अत्रलक्ष्मीविषयकावेगविभावितः संभर्णनविस्मरणानुभावितः शंभुशतमस्वत्रिलोकीपतिगतो मोहश्रवणाविश्रामधाम् ॥ स्मृतिलक्षयति ॥ उड्ड
हेत्यादिः ॥ प्रत्यभिज्ञामप्यत्रैवांतर्भावयति ॥ स्वविषयतत्तावच्छिन्नविषयकसंस्कारसहितस्वविषयेदंतावच्छिन्नलौकिकसंनिकर्षजन्यतदुभयतादात्म्यज्ञानं प्र
त्यभिज्ञा ॥ स्वविषययावद्विषयकसंस्कारजन्यज्ञानस्मरणं ॥ तथाच संस्कारजन्यत्वस्योभयत्रापिसत्वेनेत्यर्थः ॥ उद्बोधकमेवास्यविभावोभिमतइत्याह ॥ यस्यात्कालि
दीश्यामलात्संतन्यमानत्वाच्चतत्वेनाध्यवसितारोमाणिः सरसोवर्तुलत्वाद्भीरत्वाच्चतत्वेनाध्यवसितायानाभेः सकाशात्समेत्यप्रादुर्भूयनभसः क्रोडेतनुतरत्वात्
त्वेनाध्यवसितमध्यस्यांतःपरिक्रीडतेखेलति ॥ इदं चक्रद्वंद्वं गोलाकारत्वात्तत्वेनाध्यवसितं कुचयगलंसुधानिरतिशयतस्मिन्साधनत्वात्तत्वेनाध्यवसि - तो

संस्कारजन्यज्ञानं स्मृतिः ॥ तच्च प्रत्यभिज्ञारूपं स्मरणरूपं च संस्कारजन्यत्वेनोभयसंग्रहो न्यथा प्रत्यभिज्ञायाः पृथग्भाव
त्वापत्तेः ॥ संस्कारोद्बोधकाः सदृशादृष्टचिंताद्याविभावाः ॥ अनुभावाभूसमुन्नयनादयः ॥ प्रत्यभिज्ञायथा ॥ कालिंदी सरसः
समेत्यनभसः क्रोडेपरिक्रीडतेचक्रद्वंद्वमिदं सुधाकरकलामाक्रम्यविस्फूर्जति ॥ चंद्रोपि स्मरचापचापलचमत्कारं समालं
बतेतस्मात्सैव कदंबकुंजकुहरेराधायिभाम्यति ॥

धररसः तस्याकरस्तदविनाभावात्तत्वेनाध्यवसितस्याधरस्य कलामेक
देशत्वात्तत्वेनाध्यवसितमुपरितनभागमाक्रम्यतदेकभावनागोचरीभूयविस्फूर्जतिधातूनामनेकार्थत्वाच्चमत्करोतीत्यर्थः ॥ सुधाक
रकलाकौटिल्याच्चंद्रकलात्वेनाध्यवसितं नखक्षतंप्राप्यशोभतइतिवार्थः ॥ चंद्रोद्बोधकत्वात्तत्वेनाध्यवसितं मुखमपि स्मरचापः का
मनियोज्यतारूप्यसमाकर्षणीयत्वात्तस्यकुटिलत्वाच्चचापत्वेनाध्यवसेयाभुकटीतस्यापलेनक्रियाविशेषेणचमत्कारः शोभातिश
यस्तंसमालंबतेभजतितस्मात्तयाविनाऽसंभावितैतावद्वस्तुमेलनात्सैवचिरातीतकालावलोकितैवराधाकदंबनिर्मितकुंजस्यमंड

पसकुहरेभ्यंतरेभ्राम्यतितिष्ठतास्यर्थः ॥

रत-
४१

अत्रचिंतासहकृततादृशसंस्कारसंनिकर्षविभावितागम्यमुखविकासाद्यनुभाविताप्रत्यभिज्ञाचर्वणाविश्रामधाम॥वदनेतिराधा
मुखकमलपतद्गमराश्लेषेदित्यर्थः॥अंबुजपदेनवदनाश्लेषिणिचसुषिभ्रमरत्वावेदनादतएवकर्णानाकलनात्मय्यवतंसंकरण
चिकीर्षितविन्यासंभूषणमंसमूलेस्कंधाधोवध्नतिसंतिदरेतिर्दृष्टलितलोचनंस्मितेतिहासचित्रितंआननंमुखंस्मरामिस्मृचिंता
यामित्यर्थकथनाच्चिंतयामीत्यर्थः॥ननुध्यानचनस्मरणात्मकमित्युक्तवृत्ताग्रंथकृतास्मरणान्यज्ञानंचितेत्युक्तंतथाचप्रतियोगिवि
धयास्मृतिभावावगमएवमप्यायातएवेतिचेन्न॥तथासति किंतुचित्तेकाग्रमित्यग्रिमग्रंथानर्थकतापत्तेः॥तस्माद्विजातीयं
ज्ञानंतत्प्रपदकृतात्यर्थार्थोवसेयइतिनकोपिदोषः॥एतेनप्रकृतपद्येस्मृतिर्नभावोवाच्यस्यव्यक्त्यनालिंगितत्वात्॥नाप्यलंकारः॥

स्मृतिर्यथा॥वदनांबुजलग्नहृदिपातेमयिबध्नत्यवतंसमंसमूले॥दरुंकंचितदृष्टिराधिकायाःस्मितकिर्मोरितमा
ननंस्मरामि॥धृतिःसंतोषः॥अदुःखबुद्धिर्वा॥विभावाज्ञानशक्त्यादयानुभावाअव्यग्रभोगादयः॥सादृश्यामूलक

त्वात्॥किंतुविभावमात्रंस्वतःसुंदरत्वाद्वसेपर्यवस्यतीतिवदंतःसमाहिताः॥स्मृधातोर्मुखार्थपरतायामेवतेषांनिरूपितानांप्र
सरात्॥ननुतथापीहनिहतार्थत्वदोषादुरुद्धरएवसंस्कारजन्यज्ञानएवतत्प्रयोगप्राचुर्यादितिचेत्सत्यं॥सप्रयोजनलक्षणाति
रिक्तस्थलएवतदवसरात्॥अत्रचिंतोद्भूतसंस्कारविभावितागम्यभूसमुन्नयनानुभावितास्मृतिश्चर्वणाविश्रामधाम॥धर्तिलक्ष
यति॥संतोषदृष्टापय्याप्तिःसाचलाभादेवनभयशोकाभ्यामितितदुद्भूतधृतिसाधारणलक्षणांतरमाह॥अनिष्टाजनकत्वज्ञानंवेत्य
र्थः॥अनिष्टमिष्टविरोधिद्विष्टमिष्टहानिश्चेतिद्वयमपिभवतीतिनान्यतरासंग्रहः॥यद्यपिभूषागरागोभस्मरजांसिसर्वसुलभा

नौका

रामः
४१

निनतु बहुवित्तव्ययायाससाध्यमगमदचंदनादितथापिमन्मथरियोः कामारातेभोगः सुखानुभवोभश्यतिकिमुतथायद्यपिवे
 श्मवसतिस्थानंविपिनंस्वतः सिद्धंनतुकष्टसाध्यसौधताणादितथापितस्येत्यत्रानुषज्यते॥ ईशत्वंजगन्नियंतृत्वंहीयतेऊनंभव
 तिकिमु॥ तथायद्यपिवाहनंसंचारसाधनंरुद्धोनाकलितजन्मभूमिर्वषोर्नदीनतूत्रैः श्रवःप्रभृतितथापिजनैरित्यत्राप्यनुषज्यतेस
 महादेवेतिसकलश्रेष्ठइतिवाक्येननोगीयतेनव्यवहीयतेकिमु॥ तथायद्यपिचेलंचानांशुककार्यप्रावरणकारिचर्मगजकृत्तिर्नत्व
 नर्घ्यशाख्यादितथापितस्यचदूरगतालंकारस्यापिदेवदेवइतिवासंज्ञासाम्राज्यलक्ष्मीसंपन्नैकनिरूढमपिनामजनैस्त्यज्यतेस्मिन्नप्र

यथा॥ भूषाभस्मरजांसिवेश्मविपिनंरुद्धोवषोवाहनंचेलंचर्मतथापिमन्मथरियोर्भोगः किमुभश्यति॥ ईशत्वंकिमुहीय
 तेकिमुमहादेवेतिनोगीयतेकिंवातस्यचदेवदेवइतिवासंज्ञाजनैस्त्यज्यते॥ स्वर्कंदक्रियासंकोचोव्रीडा॥ नचशंकायात्रा
 सेचातिव्याप्तिः॥ तत्रक्रियाविरहएवनतुक्रियासंकोचः॥ अत्रविभावादुराचारादयः॥ अनुभावाः शिरोनमनवदननयन
 प्रच्छादनादयः॥ युज्यतेवाकिमित्यर्थः॥ अत्रगम्यविवेकविभाविताचापलोपशमाद्यनुभाविताधृतिश्रवणाविश्रामधाम॥ व्रीडांल
 स्यति॥ संकुच्यतेनेनेतिकरणव्युत्पत्त्याक्रियासंकोचकारणीभूताचित्तवृत्तिरित्यथादांतरत्वंमुपपद्यतेसंकोचश्चसकंप्रवृत्तिसाध्यत्वं
 ॥ नतुक्रियाविरहप्रयोजकेत्येवकिनकृतमित्याशंकते॥ अतिव्याप्तिवारयति॥ यतइत्यादिः॥ स्त्रीणामेवपुरुषावलोकनमात्रात्सामेव
 चप्रतिज्ञाभगमात्राद्दीडेतिदुभयसाधारणंव्रीडाविभावंदर्शयति॥ काचित्कमलनयनाकांतेनायकेचेलमंचलंहरतिसतिहरितंदि
 श्मतेनशून्यादृष्टिरवेदितालोलंकातरंयथास्यात्तथालोकयन्तीवस्ततश्चक्षुःक्षिपन्तीअतएवमितौभितौअर्थात्काचनिर्मितायासंज्ञा

ताभिमुख्यायांचचतुर्दिगवस्थितभित्तावपिप्रतिफलगतं प्रतिबिंबतादात्म्यापन्नंभालसिंदूरविंदुंसिंदूरंकितंरत्नकंदहृष्टादृष्टापुनः
पुनरवलोक्यकेलिदीपः क्रीडाशंस्थापितोदीपस्तनस्त्रीजात्यसाधारणव्रीडाविभावोदर्शितस्तस्यभ्रमेणभ्रमवशेनएतेनस्वयंनिर्वा
पितदीपेयिसणिमयेरतिमंदिरेस्वतः प्रकाशताद्योतनादुदात्तालंकारो व्युज्यते॥ सहसाद्भुतिगात्रमंगं एकवचनेनावश्यपिधेयय
योधराद्याविष्कृतं पाणिरेवपंकैरुहं प्रसारितांगुलिदलभाक्कात्तेन॥ लसदसद्वयसंलग्नाग्रंस्वस्तिकीकृतंयद्वाहयुगलंतेनेलियाव
त्प्रच्छादयतिपिधत्तेइत्यर्थः॥ केचित्तुहरितमुपरितनकौसुंबवरुशोभातिशयाधायकंहरिदूर्णमधोशुकमितिचेलविशेषणंकाते
हरतिसति॥ किंवालीभिर्हरितायस्मात्तस्मात्साहरितालिकेतिवद्धरितंअपहृतंचेलंपरिधानीयंलोलंचकितंयथास्यात्तथा लोकयं

यथाऽयोध्यावर्णने॥ भित्तौभित्तौप्रतिफलगतंभालसिंदूरविंदुंहृष्टादृष्टाकमलनयनाकेलिदीपभ्रमेण॥ कांतेचेलंह
रतिहरितंलोलमा लोकयंतीगात्रं प्रच्छादयतिसहसापाणिपंकैरुहेण॥ इतरेतरक्रियाकारणं॥ क्रियायाः शोधिता
वाचपलता॥

त्यत्रविषयानुपादानमेवदृष्टेः शून्यत्वंगमयतिसापाणिपंकैरुहेणमुकलितेनपाणिनागात्रंकिंचिदेवांगं प्र
च्छादयतीतिहरितपदचेलपदयोरन्यतरस्यस्थानव्यत्ययंकृत्वाक्लिष्टगत्यायोजयति॥ अत्रनायकालोकतदुपचारविभावितंग
प्रच्छादनानुभाविताव्रीडाचर्वणाविश्रामधाम॥ चपलतालक्षयति॥ व्यासज्यवृत्तिधर्मावक्लिष्टक्रियानिष्ठकायैतानिरूपितकार
णत्वाश्रयइत्यर्थः॥ ननुकारणतावच्छेदकवैजात्यापरिचयेदुर्ग्रहमेतल्लक्षणं॥ तत्परिचयेतदेवलक्षणमस्त्वित्यभिप्रेत्यतथेवाह॥ शी
घ्रता॥ क्रियाशैथिल्यामिकाविजातीयंतःकरणवृत्तिरित्यर्थः॥ एषेवानालोच्यकारित्वमितिगीयते॥ एतेनप्रकृतोदाहरणविंश

तिर्भवति ज्ञानानामेव यौगपद्यनिषेधात् ॥ तथा चानेकक्रियाकारणीभूताचित्तवृत्तिरेकानास्त्येवेति न व्यगौडमतमालं व्यप्रजल्पं
तः समाहिताः ॥ तथापि युगपत्तावत्प्रयत्नकारणीभूतायाश्चित्तवृत्तेस्तेरप्यभ्युपगमात् ॥ अन्यथा प्रयत्नयोगपद्यस्यैवाकस्मिकताया
दुर्वारत्वात् ॥ अस्माकंतु विजातीय एक एव प्रयत्नस्तावत्क्रियाकारणत्वेनाभिमतः किंवा तत्कारणतावत्प्रयत्नकारणीभूतान्येवैकेत्य
न्यदेतत् ॥ तावत्प्रयत्नसमुदायरवचपलतापदार्थइति युक्तमुत्पश्यामः ॥ कारणतास्वरूपलक्षणवाक्येपि इतरदितरदिति चेष्टाका
रणस्यानेकत्वं स्फुटयितुं बहुषुस्तकेष्वस्तपाठस्य दर्शनात् ॥ अपि च कारणतावच्छेदकस्वरूपलक्षणवाक्येपि क्रियतेनेनेति क्रियाप्रयत्न
स्तस्य शीघ्रतायौगपद्यमित्यस्य अनुसारात् ॥ इत्थं च व्यासज्यवृत्तिधर्मस्य कार्यतानवच्छेदकत्वेपि न सति रिति मंतव्यं ॥ वैरिदर्शनं शत्रुगवेष

मात्सर्यहेषरागादयो विभावाः ॥ अनुभाववैरिदर्शनवाक्यारुष्यप्रहारादयः ॥ यथा ॥ लंकाचारिणि सेतुकारिणि रणक्रीडा
चमत्कारिणि प्रौढानंदवचः प्रसारिणि पुरोगमे धनुर्धन्वति ॥ जातास्तस्य दशाननस्य समरप्रारंभदंभस्फुरत्केयूरकणितान्
मेघविशिरवत्यागाः करं श्रेणयः ॥ १ ॥ लंकाभिमुखगमनशीले सेतुबंधकर्तरिरणे संग्रामे या क्रीडाहेला समाश्रितो व्यापारस्तेन च म
त्कारिण्यदुते प्रौढं प्रतिपक्षोद्देजनसमर्थं तथा स्वीयोत्साहसमुद्भूतं च यद्वचः सिंहनादस्तदुद्गोषिणिरामेदाशरथो पुरोगे धनुश्चापं धु
न्वति प्रत्यंचाकर्षणेन दण्डकारयतिसतितस्य त्रिलोकीजयिनोपि दशाननस्य रावणस्य करं श्रेणयः करणाविंशतिरपि ॥ बह्वचनमेक
कप्रसेपसमासक्तान् अभिमुखसव्यापसव्यबाह्वयस्य सव्ययोरेवोपर्यधसोरपसव्ययोरेवोपर्यधसोः सव्यापसव्ययोर्वोपर्यधसोश्च स
मुदायान् सव्यसाचिताभिव्यंजकान् बहून्वति ॥ यत्तु पंचपंचानामेव समुदायाश्चत्वारो बह्वचनार्थइति कश्चिदाह ॥ तद्रभसाभिधानं

रत्न
४३

समरेति॥दंभो गर्वस्ततो न स्फुरणमतः समरेत्यादितद्विशेषणं॥तथा च समरः प्रारभ्यते येन तादृशो दंभो येनेति व्युत्पत्त्या दंभः संग्रामा-
त्यकेन फलेनोपहितो यद्दृशात्सवेगो न दंभात्तार्थः॥तेन व्यावृत्तातो बाहू भूषणस्य रणितेनानुमेया एव न तु दृश्यावेगातिशयाद्वाण-
प्रक्षेपायासांतथाभूता जाता इत्यर्थः॥न चात्र वक्ष्यमाणामर्षरूपव्यंग्येनैवोपपत्तौ किंचपलताया आधिक्येनेति वाच्यं॥रावणरामा-
मर्षस्य चिरंतनतया युगपत्तावक्रियाणामिदं प्रथमताया अनुपपत्तेः॥अभिनवोदितकार्यस्य कारणेनाप्यभिनवोदितेन भवितव्यं
न तु चिरंतनेनेति चपलताया आधिकात्॥नेन मर्षप्रकर्ष एवाभिनवकारणमस्त्विति चेदं तावत्तैव सिद्धं नः समीहितं॥हर्षमदयो-
रिवामर्षचपलतयोः पार्थक्यस्य त्वया स्वहंस्ति तत्वात्॥प्रकर्षस्य तादृशविजातीयप्रयत्नप्रयत्नकलापान्यतरोपाहितत्व एव पर्य-

चेतः प्रसादो हर्षः॥प्रियदर्शनपुत्रजननादयो विभावाः॥अनुभावाः पुलकसेदाश्रुस्वरभेदादयः॥यथा॥पुलकितकुच-
कुंभपालिराधाव्रजतिमुकुंदमुखेदुर्वीक्षणाय॥वसानात्॥अमर्षत्वावांतरजातौ मानाभावादित्यास्तां तावत्॥अत्र धनुर्धनि-
समुद्दीपितमात्सर्यविभावितायुगपत्सर्वभुजकरणकुप्रहारानुभाविता चपलता चर्वणा विश्रामधाम॥हर्षं लक्षयति॥प्रसादः प्रसाद-
हेतुः सुखं॥तेनांतरत्वमायाति॥दर्शनं ज्ञानमात्रं॥दृष्टे स्थायादिति वन्न तु चाक्षुषमेव दृष्टेरिष्टप्रदो राहुरित्यादिवत्॥तेन वीक्षणाय व्र-
जतो त्यदाहरणे दर्शनातिरिक्तप्रियश्रवणादेरेव विभावस्य गम्यत्वेपि न सतिः॥राधामुकुंदस्य श्रीकृष्णस्य मुखमेवाल्हादकत्वादिदुस्तन-
राधाचक्षुषोश्चकोरत्वमावेदयतोत्कंठागम्यते॥तस्य वीक्षणयावलोकनार्थं॥पुलकितेति॥संजातपुलकाकुचावेव कुंभोतेनोक्तं नोक्तं
स्वत्वमावेदयतेतयोः पालिर्मंडलयन्नकर्मणियथास्यात्तथाव्रजतियातिमध्यस्य तनोरपि भंगाद्वाथायाभोति न विरचयति करोति नितंब-

नौका
निप्रायं॥
श्रीगौरवाणिबद्धवचनं कुंभोत्तरं
रामः
४३

४३

अतएव नितंबपदमजहत्त्वार्थलक्षणया कुचावपि वक्ति॥ गतिविरोधीन्यपीति शेषः॥ नृगणयति नानुसंधत्ते इत्यर्थः॥ अत्र गम्यप्रि
यसमागमश्रवणविभावितः पुलकागपृष्ट्याय नुभावितो हर्षश्रवणा विश्रामधाम॥ आवेगं लक्षयति॥ आकस्मिको यद्दृष्टस्य वाऽनिष्ट
स्य वा निपातः स विवर्तो मुख्यकारणं यस्य तादृशो मनोविकार इत्यर्थः॥ जडतायामतिप्रसंगाल्लक्षणांतरमाह॥ संभ्रमपदार्थो वेत्यर्थः॥
दर्शनश्रवणे ज्ञानमात्रे॥ तदुक्तं॥ आवेगो राजविद्रावरत्यादेः संभ्रमो मतः॥ तत्र विस्मरणं स्तंभः स्वेदः कंपः स्खलद्रुतिरिति॥ रघुपतेः स
नाचरान्भटानां लोक्यदृष्ट्वा वैरिम् गीदृशां कातराक्षीणामेकः करो विस्मये त्वराधावनगलिते वाससि द्वितीयः स्खलितावलंबनाय सह च
विरचयति न मध्यमं गभोतिं गणयति नापि नितंबगौरवाणि॥ आकस्मिकेष्टानिष्टनिपातविवर्तः॥ संभ्रमो वावेगः॥ वैरिदर्शन
प्रियश्रवणोत्पातादयो विभावाः॥ अनुभावास्त्वरशरीरस्खलनविपर्ययो सादयः॥ यथा॥ एको वाससि विस्मये सहचरी स्कंधे
द्वितीयः करः पश्चाद्च्छति च सुरेकमितरद्भुतं मुखे भ्राम्यति॥ एकं कंदकं विद्धमस्ति चरणं निर्गतं मुक्तं दते चान्यद् वैरिम् गीदृशारघु
पतेरालोक्य सेनाचरान्॥ शी स्कंधे व्याप्तस्तथैकं चक्षुः पश्चात्पृष्ठतो गच्छति धादीपरीक्षायै इतरच्च मार्गभेदप्रसंगभयाद्भुतरथोदग्रे ग
च्छतो मुखे मुखपदेन मुखानवलोकने तु सर्वत्र भटबुद्धिरेवं तासामित्यर्थो धन्यते॥ भ्राम्यति॥ एकं चरणं कंदकं विद्धमस्ति मार्गो नालोचनाद
न्यनिर्गतं धावितुमुक्तं दते भयातिपातादित्यर्थः॥ अत्र सेनाचरदर्शनविभावितस्त्वरस्खलनानुभावित आवेगश्रवणा विश्रामधाम॥ यथा
वामम॥ पतिमुपयातमकुस्मान्मध्यं यतया समालोक्य॥ यत्स्खलितमाशु गत्या नचिरात्कलिते मनोरथे स्तस्य॥ अत्र प्रियदर्शनविभावितः
स्खलितानुभावितः सतथेति विवेकः॥ नन्यास्तु॥ आकस्मिकोऽचितितबलवत्तरानर्थप्रतिपत्तिं संभूतदृष्टानिष्टनिपातस्येष्टानिष्टयोर्हयो

रपि स भ्रमविस्मरणस्य विवर्तः कारणमित्यर्थः॥

रूत- संभ्रमइतितुसकलव्यवहारविषयत्वप्रदर्शनेनकार्यविशेषपरिचयद्वाराकारणपरिचयोभवतीतिप्रदर्शनाय॥संभ्रमपदार्थत्वस्यय नौका
 ४४ रंशक्यतावक्रेदकापरिचयादुर्ग्रहतासूचकौत्रवाशब्दः ॥ अतएव नोदाहरणन्यूनतापि ॥ ॥ ॥ अतएवचे
 दानिष्टनिपातपदस्याग्रिमेषानिष्टदर्शनपदेनतुल्यार्थत्वमपीतिनसंदर्भविरोधइतिप्राहः॥जडतांलक्षयति॥कार्याकार्यविवेकभिन्न
 ज्ञानवत्तेत्यर्थः॥यत्किंचिद्विषयकविवेकभिन्नंज्ञानंत्रासभीत्यालस्येष्टतिप्रसक्तमितिविवेकत्वावच्छिन्नसामान्यभिन्नत्वंज्ञानेप्रापयितुं
 सकलेति॥विवेकशून्यत्वमेवास्तुकिंज्ञानघटनयेत्याशंकते॥समाधत्ते॥नचस्वप्नेज्ञानमस्येवेत्यतिव्याप्तितादवस्थमितिवाच्यं॥ज्ञानय
 सकलव्यवहारासमज्ञानवत्ताजडता॥नचमूर्खीपस्मारनिद्रास्वप्नेष्टतिव्याप्तिः॥तत्रज्ञानविरहात्॥इष्टानिष्टदर्शनादयो
 विभावाः॥अनुभावाअनवभाषणनिर्निमेषप्रेक्षणेषानिष्टपरिकेदाः॥यथा॥दुष्पारवारिनिधियारमुदारवीर्यामागच्छ
 तोहनुमतोहसितंवितेजुः॥उद्दीश्यनीरनिधिनीरमधीरवीचिचित्रार्पिताइवपुनःकपयोबभूवुः॥ देनमानसामान्यज्ञानविव
 क्षणात्॥मानसत्वंचजातिरितिनज्ञानसामान्यस्यमनोजन्यत्वेनासंभवः॥अत्रकचित्युक्तकेनचालस्यभीतित्रासेष्टतिव्याप्तिः॥तत्र
 तत्रकृतिपयव्यवहारस्यसत्तादितिसकलपदप्रयोजनंमूलएवसुव्यक्तं॥इष्टज्ञानसहितानिष्टज्ञानमित्यर्थः॥साहित्यंसामानाधिकर
 ण्यमभेदोवेतिबोध्यं॥आदिनाचितोक्तंठाविरहभयप्रभृतयः॥येकपयोदुरासाधपारस्यपयोधेःपारंतीरंप्रत्युदारंप्रकटीभवद्दीर्घबलं
 यस्मिन्कर्मणि यथाभवतितथाऽ गच्छतोदश्यमानाहनुमतःसकाशाहसितंहर्षाहितेनुर्विस्तारितवंतस्तएवनीरनिधेःसमुद्रस्यनीरंज
 लमधीरवीचीतिनीरस्यविधिविशेषणं॥सुखमुद्दीश्यपुनस्त्वर्थेचित्रार्पिताइवनिश्चेष्टतयासंभाव्यमानाबभूवुः ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

रामः
 ४४

अत्र हनुमन्नीरनिधिनीरोभयविलोकनविभावितानि श्रेष्ठतानुभावितानि जडता चर्वणा विश्रामधाम ॥ गर्वलक्षयति ॥ द्वयोरपि समानसं विलम्बे
 चतया विनिगमनाविरहेण तत्त्वमाया तित्तथैवाह ॥ तथा च समबलयोर्विरोधात्मा को विकृत्यो वा शब्दार्थो न्यथा द्वयोरैकत्र निवेशे न्यतरचे
 यर्थ्यापत्तेरिति भावः ॥ कलशोद्भवेनागस्तिना जलधौ समुद्रे निःपीतेऽशेषचलकिते सति गंगया भागीरथ्या वयःशरीरं गौरीपतेः पार्वतीजाने
 लेलाटदहने निरिललोचनामोहोत्तुं प्रक्षेपुं हंतेति खेदे यावत्कावत्कालमध्ये उपक्रमउद्योगः कृत आरब्धस्तावत्तावत्कालमध्य एव मये
 ल्यर्थोतरसंक्रमिते वाच्यमनन्यसाधारणं प्रभावं वक्ति ॥ तत्र देशे ॥ विपक्षेति शत्रूणां नगरीषु ॥ एतेनानेकपयोधिपर्याप्तताश्रुणोनिवेदिता ॥

आत्मनिसर्वाधिकत्वबुद्धिः ॥ सर्वस्मिन्नधमत्वबुद्धिर्वागर्वः ॥ बलैश्वर्याभिजनलावण्यादयो विभावाः ॥ अनुभावा अवज्ञाभूह
 द्विचैष्टितहसितपौरुषप्रकाशादयः ॥ यथा परशुरामवाक्य ॥ निःपीते कलशोद्भवेन जलधौ गौरीपतेर्गंगया होतुं हंतवपुर्लेलाटे
 हने यावत्कृतः प्रक्रमः ॥ तावत्तत्र मया विपक्षनगरी नारीद्वगंभोरुहद्वद्वप्रस्रवलदश्रुचारिपटलेः स्रष्टाः पयोराशयः ॥ इष्टसंशयः
 ॥ अनिष्टजिज्ञासावाविषादः ॥

यानार्यस्तासांच संख्येवांभोरुहाण्यंभांसिरोहंति समुत्पद्यंते येभ्यस्तेषां ॥ हंद्मिति बह्वसंख्याकानां नारी
 णामप्यपेक्षया द्वैगुण्यमावेदयितुं ॥ ततः प्रस्रवलदतिशयेनोद्बुध्यदश्रुसंज्ञवारिजलंतस्य पटलंसमुदायोत्र बहवचनं समुदायगतबाहु
 ल्यं कथयत्ययोराशिगतबाहुल्यं ददयति ॥ तैः कृत्वा पयोराशयो कूपाराः स्रष्टा इत्यर्थः ॥ अत्र गम्येन बलैश्वर्यादिना विभावितः पौरुषप्रकाशानुभ
 वितो गर्वश्चर्वणा विश्रामधाम ॥ विषादं लक्षयति ॥ अनिष्टजिज्ञासा यामपि विषादव्यवहारादाह ॥ तथा चेष्टसंशयानिष्टजिज्ञासयोरन्यतरव
 गत्यर्थमत्र वाकारः ॥ अयमेव व्यवस्थितविकल्प इति गीयते ॥ इष्टपदेनेका विषयसामान्यमेव ग्राह्यं ननु प्रियजनगंधर्वकाव्यसेवाभिरित्यादावि

नेष्टविशेषस्येवाह ॥

रुत-
४५

प्राग्वदत्रापि प्रकृतिभेदेनानुभावोभित्यत इत्याह ॥ मध्येवर्त्ममार्गस्य मध्ये कलानिधेः श्रंद्रस्य समुद्र योजातः किमातन्यतां कोभ्यपायः कर्तव्य
इति रुक्षाभिसारिकोक्तिः ॥ यदि प्रत्यावृत्य भवने निजं व्रजामितर्हि वाचां प्रच्यवः प्रतिज्ञाहानिभवेद्यदि वानिकुंजमेव गच्छामितर्हीतः गृहे
द्वेषोद्भादनाय विशिष्यानिर्देशः किं स्यात्कोनर्थ आपते को वेदको जानीतेन कोपि ॥ अहंतु सुतरां न जाने यदि कचिदेवोभयभिन्न एव वनतटे उ
भयतत्संकटादौ दासीन्यमालंब्य तिष्ठाम्येतावता किं जातं न किमपि ॥ इष्टानवाप्लेरनिष्ठावाप्लेश्च तादवस्थादित्यर्थः ॥ अत्राभिसरणरूपा यरा
धविभावितो निश्चिन्तारणचिंतानुभावितो विषादश्चर्वणा विश्रामधाम ॥ औत्सुक्यं लसयति ॥ प्रियप्राप्तौ विलंबो मास्त्वित्ती कृत्यर्थः ॥ ननु हि

नौका

दृष्टपदेन जीवनधनयशः शरीरपुत्रकलत्रादयः ॥ विभावा अपराधधनगमनादयः ॥ अनुभावा उत्तमानां सहायान्वेषणोपाय
चिंतादयः ॥ मध्यमानां विमनस्कता ॥ अधमानां मिष्टध्यानधावनमुखशोषनिद्राश्वासादयः ॥ यथा ॥ प्रत्यावृत्य यदि व्रजामि
भवन्वाचां भवेत्प्रच्यवो निर्गच्छामि निकुंजमेव यदि वा को वेद किं स्यादितः ॥ तिष्ठाम्येव यदि कचिद्वनतटे किं जातमेतावता म
ध्येवर्त्मकलानिधेः समुद्रयोजातः किमातन्यतां ॥ औत्सुक्यं कालासहिष्णुता ॥ सकलेन्द्रियाणामेकदैवक्रिया प्रारंभोवा ॥ प्रियस्म
रणादयो विभावाः ॥ एकालेनाभिनवसंबंधो विलंबस्तथा च प्रियसमागमेनाभिनवसंबंधो द्विष्टः कालो मास्त्वित्ती कृतदिति फलितं

तदपेक्षयेष्टः कालः प्रियसमागमेना पूर्वसंबंधो भवत्वित्ती कृतौ औत्सुक्यमस्तुलाघवाद्वापकत्वाच्चेत्यतस्तथैवाह ॥ सकलानामिन्द्रियाणामे
ककालो नाया क्रिया व्यापारस्तस्य प्रारंभस्तमुत्तिर्यस्याः सकाशात्साधने वास्यप्राप्तिर्भवत्वित्ती कृतरूपांतः करणरुतिर्वेत्यर्थः ॥ अस्ति ह्यो
त्सुक्याद्वापारशैथिल्यमिति भावः ॥ प्रातर्दूरसमागतनायकायानायिकायाः सखीं प्रतिसख्यावातथाविधनायिकां प्रत्युक्तिः ॥

रामः
४५

हे सुंदरि सखि वासरस्य दिवसस्याद्यः प्रथमो यामः प्रहरः कैरपि स्वमान्न सा सात्कृतैः केलिकौतुकेति ॥ क्रीडा च मत्कारगोचरमनोरथे
 द्वितीयः पुनर्मल्लीकेसरचारुचंपकनवांभोजरुजांगुफनैर्ग्रथनैस्तृतीयः कांचीकुंडलहे महारवलयन्यासैर्नीतोयापितस्ततस्तदनंत
 रंसंप्रतीतियावच्चरमो यामः कथमिति चिंतांगमयति ॥ केनोपायेन यास्यति गमिष्यति ॥ उक्तं दयाकार्योतरा स्फूर्त्या दिवसदैर्घ्यस्यैव
 प्रतिपत्तेः ॥ मल्लीति बहुवचनं पुनः पुनः साति शयकलानिर्माणमिप्रायं ॥ कांचीति बहुवचनं त्वरयान्यासात् पुनः पुनः स्नानमिप्रायं
 शेषं स्पष्टमेव ॥ अत्र गम्यप्रियसमागमनविभावितं गात्रगौरवचिंताजुभावितमौत्सुक्यचर्वणा विश्रामधाम ॥ प्रांचस्तु चे तो मीलनं निद्रा

अनुभावास्तद्गात्रगौरवादयः ॥ यथा ॥ आढ्यः कैरपि केलिकौतुकमनोराज्ये द्वितीयः पुनर्मल्लीकेसरचारुचंपकनवांभो
 जरुजांगुफनैः ॥ कांचीकुंडलहे महारवलयन्यासैस्तृतीयस्ततो नोतः सुंदरि वासरस्य चरमो यामः कथं यास्यति ॥ इतरदिं द्रि
 यमपहाय मनस्त्वचि यदा वर्तते तदा निद्रा ॥ मीलनं च ज्ञानजनकव्यापारराहित्यं पुरीतत्संबंध इति यावत् ॥ सुप्तं स्वप्न इन्द्रियांतर
 संबंधविरहकालीनत्वगंतर्गतस्वप्नवहनाडीमनोयोग इति यावदिति वदन्ति ॥ तेषां मते निखिलेतरबाह्येन्द्रियसंबंधविरहकालीनस्वप्न
 वहनाडीबाह्यदेशवर्त्तिनत्वं ज्ञानो योगस्य विभिन्नव्यभिचारिभावतापत्तिः ॥ निद्रायामिव भावत्वस्य तत्रापि सत्त्वान्मनोधर्मत्वाच्च ॥ तथा
 पुरीतत्संबंधस्य स्वप्नपूर्ववृत्तित्वनियमो न घटते सुषुप्तेः प्रागपि स्वप्नसंभवात् ॥ तथा च स्वप्नात्प्राङ्निद्रोद्देशेनियामकालाभश्चेत्यनुशयानो नि
 द्रांतर्गत एव स्वप्न एव च सुषुप्तेः प्रागवश्यं निद्रैतित एव सुप्तात्प्राङ्निद्रोद्देशश्चेत्याशयेन निद्रालस्यति ॥ तदा ॥ तत्कालीना ॥ अंतःकरणवृ
 त्तिरिति शेषः एवमग्रेपियद्यपिन्द्रियमपहायेत्येव वक्तुमुचितं तथापि त्वचि स्थितमिति रिक्तवायवीयमिन्द्रियं येन मन्वते तेषां त्वच्येन्द्रियत्वम

भिरतमिति तन्मते बाधो मा प्रसांक्षितोऽथ म
 भित्तं ॥

त्वगिन्द्रियप्रसिद्धस्त्वक्शब्दोलासणिकइत्यने। तथा च प्रातिस्विकरूपेण प्रहाणलाभात्सर्वमतसाधारण्यमित्याशयः॥ सर्वेन्द्रियक्रियासंपा
तलक्षणोत्सुक्यानंतरं सर्वेन्द्रियक्रियाशैथिल्यलक्षणमुपमेव गणयितुमुचितमित्याशं कामपाचिकीर्षराह॥ स्वप्नस्य निद्रांतर्भावं दर्शयति॥
नाडिकायामित्यल्यार्थककप्रत्ययेन तस्यास्त्वगात्मता बोध्यते॥ मयामेघखंडः श्रीकृष्णः स्वप्ने दृष्टः कीदृशस्त्वपनदहितुयमुनायाः ककुत्तोरं प्र
तिगच्छन्॥ तथापि कृगच्छावतंसः॥ किंचास्मद्दहनं कुंचितेनाश्याः सकृद्द्वारं चारं पश्यन्॥ अपि च स्निग्धः प्रेमपूर्णो पांगो नेत्रप्रांतो यस्य॥ अ
परंच शिथिलचरणः सालसंपदपद्मः॥ अन्यच्च स्तोकाविस्पष्टहासः किंचिल्लक्ष्यमुखविकासः॥ इतरच्च कमलकलिकामंडनः कमलकुड्य

सुप्तस्वकारणत्वात्सुप्तात्प्राङ्निद्राभरतेनोक्ता॥ स्वप्नवहनाडिकायां मनोयदावर्तते तदा स्वप्नसंभवः॥ तत्र विभावाः स्वभावचिं
तालस्य कृमादयः॥ अनुभावापार्श्वकरणनयनभूचालनविभ्रमवचनस्वप्नदर्शनादयः॥ यथा॥ गच्छन्ककुत्तपनदु
हितुः पिक्वगच्छावतंसः पश्यन्स्मद्दहनमसकृच्च सुषाकुंचितेन॥ स्निग्धायोगः शिथिलचरणः स्तोकाविस्पष्टहासः स्वप्
दृष्टः कमलकलिकामंडनो मेघखंडः॥ ग्रहाद्यावेशोपस्मारः॥

लभूषणइत्यर्थः॥ अत्र चिंताविभावितास्वप्नदर्शनानुभाविताबाह्ये
द्वितीयमीलनरूपानिद्राचर्वणाविश्रामधाम॥ अत्र कवेरिदमुक्तिसौष्टवं॥ यत्स्वप्नइति स्थाने निद्रइति पाठे प्राचीनाभिमतसुप्तादाहरणमेतदे
व॥ अनामंत्रणीयामंत्रणमनुभावो निद्राविभावइति च विशेषइति॥ अपस्मारं लक्षयति॥ भूतसंचारादिसंभूतो व्याधिविशेषइति भावः॥ सा
मान्यतया व्याधिनिर्देशेऽपि विशेषतया पुनर्निर्देशोऽर्थविशेषद्योतनाय॥ तथा हि॥ सामान्यतो व्याधिर्वा भूतसंभयानकविप्रलंभकरुणेषु भव
ति॥ तत्रायं विशेषः॥ यद्वा भूतसंभयानकयो रयस्याश्रयो व्याधिविशेषएव भवति नापरः॥ विप्रलंभकरुणयोस्तु कदाचिदपस्मारः कदाचिद

उद्देक्षन्तो येन वाः पल्लवास्त एवाधररुचो धरोष्ठसदृशा येषां ते ॥ अधरपदं वेपमानस्याधरस्यैव संलक्ष्यारुणिम्नः सादृश्यप्रतिपत्तिविका-
शकतयोक्तं ॥ तथा पर्यस्ताः प्रसारितायाः शारवास्ता एव भुजा येषां ते ॥ एवं स्फूर्जन्तः प्रकाशमाना ये कोरकास्त एव फेनविन्दवस्तेषां परले-
समुदाये व्याकीर्णा व्याप्ता देहश्रियो देहकांतयो येषां ते ॥ किंच भास्यन्ति श्लथो भृगाणां कलापः समुदाय एव कुंतलः केशपाशस्तज्जुषस्तद्व-
तः ॥ अन्यच्च श्वासभूतेनानिलेनोत्कृष्टकंपभाजो भूरुहाः द्रोणाद्रिप्ररूढा वृक्षाः शैलद्रोणाद्रिकुपेः रसः शक्तिप्रपातमूर्कितलस्मरणसंजी-
वनौषधिशालिद्रोणाद्रिमानयतो हनुमतः सकाशात् ॥ निपातितं किमिदमिति संदिहानेन भरतेन बाणसंधायपातितमिति शैलस्य विधि-

तत्र विभावाः ॥ अथावित्र्यशून्यस्थितिधातुवैषम्योत्कटदुःखभयादयः ॥ अनुभावाः ॥ कंपफेननिःश्वासभूनिपातविपर्ययास जि-
ह्वालोलनादयः ॥ यथा ॥ उद्देक्षन्तवपल्लवाधररुचः येषस्तशारवाभुजाः स्फूर्जन्त्कोरकफेनविन्दुपटलव्याकीर्णदेहश्रियः ॥ आ-
म्यद्भृङ्गकलापकुंतलजुषः श्वासानिलोत्कंपिताः शैलप्रेक्ष्यकयेर्निपातितमपस्मारदधुभूरुहाः ॥ मूर्कप्यत्रैवांतर्भवति ॥ तच्च
मपि विहाय यदा मनः पुरीततिवर्तते तदा सुप्तं ॥ निद्राविभावः ॥ अनुभावानेन गीलनप्रलापश्चासोच्छ्वासादयः ॥ विशेषणं ॥ प्रेक्ष्य ह-
ृष्टापस्मारं उच्चैः प्रपतनं दधुर्धृतवंत इत्यर्थः ॥ अत्र महोरुहे समारोप्यमाणदुःखविभावितो वास्तविकभूनिपातानुभावितश्चाहार्यारोपविष-
यीभूत एवापस्मारश्चर्वणाविश्रामधाम ॥ तस्या अप्यपस्मारविभावानुभावकव्याधित्वादित्याशयः ॥ सुप्तं लक्षयति ॥ अपि नास्वप्नवहनादीसं-
बंधत्वे कृपरित्यागो नास्तौ त्यावेदितं ॥ पुरीतति ॥ पुरीतत्समारख्यातनाड्यां ॥ कापि बालामुरारेर्मुकुंदस्य निभृतनिभृतं तज्जगरणशंकयामंदं
हमंतः स्मरंहासगर्भितं यथा स्यात्तथा कर्णो वतसं कर्णिकारं काचिद्दिग्धातथैव बाहोः कनकबलयंकं कणकाचिद्दूर्तादाममालां मुस्तातीति

सर्वत्र संवध्यते ॥ नोपसीत्यर्थः ॥

र.त.
४७

अत्र किंशब्दार्थेति भेदप्रतिपादनद्वारा धार्ष्ट्यस्योत्तरोत्तरमतिशयं द्योतयितुं ॥ तेनावतंसहरणापेक्षया कटकहरणे धार्ष्ट्यमपेक्षितं
हामहरणे तु तदप्यतिशयितमिति सूचितं ॥ तेन च त्रिविधाया अपि नायिकाया अनुरागो हरो धन्यते ॥ कीदृशस्य मुकुंदस्य त्याकोशायामा
ह ॥ तपनदुहितुरिति ॥ यमुनायाः कुंजेलतामंडपरूपेऽधिकरणे ॥ श्वासेति ॥ श्वासस्याधिक्येन सातिशयं कपमानो धरप्रान्तो यत्र यथाभव
तितथा ॥ एवमामीलिते अक्षिणी यत्र यथाभवतितथा सुष्यतः ॥ अत्र रत्नकरणस्य पषादिसमाप्तिमात्रद्योतकतया दिवादेरपि भ्वादिवदाकृ
तिगणत्वस्य मृग्यतायादिप्रयोगसाधत्वायावश्यं वक्तव्यत्वात्साधत्वमिति केचित् ॥ तन्ना ॥ संप्रसारणदौर्लभ्यात् ॥ कंडादेरकृतिगणत्वादिति

यथा ॥ श्वासोच्छ्वासप्रचलदधरोपांतमामीलिताक्षं कीडाकुंजे तपनदुहितुः सुष्यतः श्रीमुरारेः ॥ अंतःस्मरं निभूतनिभूतं
कापिकर्णवतंसं काचिद्वाहोः कनकवलयं दाममुल्लासिकाचित् ॥ इन्द्रियाणां प्रथमप्रकाशविवोधः ॥ निद्राकंदो विभावाः ॥
अनुभावा अंगाकृष्टिजं भासिमर्दनां गुलिमोदनादयः ॥ तुवयं ॥ कुंज इत्यधिकरणसप्तमीनिर्देशादेव शयानस्येत्यर्थान्त्वमनारम्यदो
षांकावकाशोपीति ध्येयं ॥ अत्र शयनविभावितं श्वासाद्यनुभावितं चेतोमीलनरूपं सुषुप्तं चर्वणा विश्रामधाम ॥ विबोधं लक्षयति ॥ प्राथ
म्यं विभावदर्शनैर्नैव दर्शितं भवतीति तमाह ॥ बाह्येन्द्रियमीलनो कंद इत्यर्थः ॥ अतएव स्वप्नेनातिव्याप्तिः ॥ ये तु चेतोमीलनं निद्रेत्याचक्षते ॥
तन्मते निद्रानाशोत्तरं जायमानो बोधो विबोध इति तेषामेव लक्षणं व्याकुल्येत ॥ यच्चावाचोर्नैर्निद्रेत्यस्य त्वङ्मनोयोग इत्यर्थप्रदर्शनमकारि
॥ तदनवधानादेवेति प्रतीमस्तथाहि ॥ तथा सति सुषुप्तेरेव त्वङ्मनोयोगनाशसाध्यत्वसंभवात्तत्रातिव्याप्तिरेव स्यात् ॥ न च निद्राकंद इत्यं
तस्य त्वङ्मनोयोग इत्यर्थस्तथा च त्वङ्मनोयोगसहकृतं द्रियजन्यत्वं पर्यवसितमिति नातिव्याप्तिरपीति वाच्यं ॥ तथा सति तथाभूतमनोज

नौका

नौका
स्वप्नातिव्याप्तिरुच्यते ॥
रामः
४७

राधायादृशाकृत्वादेवस्य क्रीडाविदस्य कंसद्विषः श्रीकृष्णस्य सहसाबलाल्लोलाश्रंचलाअपांगतरंगानेत्रप्रांतकूटास्तेषांभंगोरचनात
त्रचतुरंकुशलनेत्रांबुजं॥अत्रांबुजपदंसारूप्यमपिकायस्यकारणेनसमविदुरितिसमालंकारन्यायेनतरंगानुकूल्यायोक्तं॥नोस्मा
न्यातुरसलित्यर्थः॥कथंभूतयादृशानभःक्रीडामंडपांतरालंकुचलयस्यतत्वेनाध्यवसितनेत्रस्यद्रोणीमुकुलोभावस्तयादरिद्रंरहितं
कुर्वत्यातिर्यग्विकसंत्येतियावत्॥इत्थंचशक्तियानयादृश्यासांकेतिकशब्दासाधारणहेतुःशंकाव्यज्यतेअत्रनभोदरिद्रपदयोःस
मभिव्याहारेणराधाकृष्णयोर्द्वयोरपिनेत्राणिमुकुलोभूतानिनसंत्येत्यर्थमावेदयतातयोःपरस्परंकटाक्षाभूवन्नित्यर्थोध्यन्यते॥कु

यथा॥राधायाःसहसादृशाकुचलयद्रोणीदरिद्रंनभःकुर्वत्याकलकंठकंठनिनदैःसांकेतिकैर्जाग्रतः॥अंगाकृष्टिविवर्त
मानवपुषोदेवस्यकंसद्विषोलोलापांगतरंगभंगचतुरंनेत्रांबुजंयातुनः॥पराहंकारप्रशमोक्तदसमीहामर्षः॥विभावाअव
मानाधिषेपादयः॥अनुभावाःस्वेदशिरःकंपनयनारुण्यादयः॥वत्याइतिसविसर्गपाठेतुराधाविशेषणमेवतत्॥दृशेतिनुक
सेतिक्रियांप्रत्येवकरणेतृतीयेतिबोध्यं॥कीदृशस्यकंसद्विषः॥सांकेतिकैःसंकेतकृतैरतएवकलकंठस्यकोकिलस्यकंठनिनदैरव्यक्त
धनिभिस्तत्वेनाध्यवसितैराधाहंकारादिभिरितियावत्॥जाग्रतोविच्छिन्ननिद्रस्यपुनःकीदृशस्यांगाकृष्ट्याविवर्तमानंप्रत्यंचदृष्टःशरी
रस्यसतादृशस्येत्यर्थः॥अत्रनिद्राकंदविभावितोंगाकृष्ट्यनुभावितोविवोधश्चवर्णाविश्रामधाम॥अमर्षलक्षयति॥परकीयाहंकारस्यप्र
शमनेयोक्तदाविजातोयासमीहेकासेत्यर्थः॥भर्तारामचंद्रस्याज्ञाप्रवर्तनानेवनास्त्येव॥तदुक्तं॥वीरमारुतेइत्यामंन्य॥मुद्रांसमुद्रमुल्लंघ्यशीघ्र
माश्यास्यजानकी॥विन्यस्यपुरतस्तस्याआगच्छमयिजीवति॥इत्येतावन्मात्रस्यरामचंद्राज्ञाविषयत्वात्॥श्लोकार्थस्तुशीघ्रंसमुद्रमुल्लंघ्यसम

नंतरमेवमुद्रांतस्याः पुरतो विन्यस्यान्यथारक्षोमायाभ्रात्याः विश्वसनीयताप्रसज्येत पश्चान्नानाशंकाकुलां जानकीं समाश्रयतस्याः सम्य
कसमाधानं कृत्वा मयि जीवति सति शीघ्रमित्यर्थः ॥ त्वया विलंबिते विलंबासहि सोर्ममपुनर्दर्शनमसंभावितमेवेत्याशयः ॥ आगच्छ
एहीत्यवसेयः ॥ यथेकसितशामदिष्टं संपादयेत्युक्ते त्वं किं कुर्यादित्याकांशाया माह ॥ अद्येति ॥ इदानीमेव सरसि जनयनामंदोदरी गृहमे
धिनः स्त्रीप्राधान्यादभ्यर्हिततया प्राङ्निर्देशः सन्नुमेषनादादिः सेनाचवाहिनीत्येवं द्वंद्वसमासः ॥ तथा च प्रकृतामर्षपरिपोषार्थं जडतामा
विष्कृते पुत्रमित्रकलत्रादिभिः सह युगपदेवा सौहंत्य इत्यनेन स्त्रीवधानौचित्या प्रतिभात्मकैः शानिष्टापरिकुंदरूपस्तदनुभाव आविष्क्रि
यत इति काव्यविदां पंथाः ॥ एतेन धर्मशालाविशेषं परिजिहीर्षुभिः कैश्चित्सरसि जनयना सन्नुमेषेनाचेति द्वंद्वआश्रितः स प्रत्युक्तः ॥ स

यथा ॥ अद्या ज्ञानैव भर्तुः सरसि जनयना सन्नुमेषेना समेतं बद्धालांगूलमूले दशमुखमभितो भूतले भ्रामयामः ॥ शश्वन्मार्गा
वलोकप्रचलेन यनया सौतया साकमेनां लंका मुत्पाद्य किं वारघुपतिचरणं भोजयोर्योजयामः ॥ रसि जनयनापदानर्थक्या

पातात् ॥ ननु कस्य सन्नुमित्याकांशानिरासाय तदिति चेत् ॥ मावीरानुसृत रुरुचक्षुर्भव ॥ कस्य सरसि जनयनेत्याकांशायास्तावताप्य
नुवृत्तेः ॥ नन्वथा द्रावणस्येत्यध्यवसीयतामिति चेत् ॥ सूनोः च वतथा तदध्यासे भवदीयाशंकापैतिवानवेति निमीलितनयनं विभावय
तुभवान् ॥ अतएव सरसि जनयनायाः सूनोः सेनेति तत्पुरुषद्वयमपि व्याख्यातं ॥ तत्पदद्वयस्याप्यानर्थक्यापत्तेः ॥ ताभिः समेतं युक्तं दश
मुखं रावणमभितः समंतालं गूलमूले पुच्छे बद्धा भूतले भ्रामयामो भ्रामयित्वा पातयामः ॥ श्रीरामनिकटे परावृत्य गमने विलंबमाशंक्या
ह किं वेति ॥ अथवेत्यर्थः ॥ शश्वत् निरंतरं मार्गावलोकं मार्गप्रतीक्षातया प्रचलेन यने यस्यास्तया ॥ इयंच स्वभावोक्तिरंतरंतरा बाधबुद्धिपरा

हतामपि श्रीरामस्य वातदुदंतप्रापकस्य कस्यापि वौत्सुक्यभरसमाहृता संभावनामलंकरोतीत्यवगंतव्यं॥ सीतया साकं सार्द्धं मेनारसो
गणाकीर्णालंका मुत्याद्यो न्यूल्यरघुपतिचरणां भोजयोर्द्विवचनेनान्यपरायणतावेद्यते योजयामस्तथासतिशीघ्रं प्रत्यावृत्तेस्तत्रैव च
लंका निर्दलनस्य सुकरत्वादित्याशयः॥ अत्र प्राक्च सर्वदेवाहोपुरुषिकया वयं न वीरुता एव न तु केनापि कर्मणा परिश्रितास्मद्व्यमु
मर्थं कथंचिच्छास्त्रानुष्ठितमपि बहुवचनं स्वसमभिव्याहारमात्रेणावगमयति॥ अत्र रसः कृताधिसपादिनागम्येन विभावितः परुषो
क्त्यानुभावितोऽमर्षश्चर्वणाविश्रामधाम॥ अवहित्यं लक्षयति॥ आकारो निर्वेदाद्यनुभावो मुखप्रसादादिः॥ व्यवहारस्तथाभूतस्वप्रियो

आकारव्यवहारसंगोपनमवहित्यं॥ विभावाद्बीडाधार्यकौटिल्यगौरवादयः॥ अनुभावा अन्यथाकरणान्यथाप्रेक्षणान्यथा
कथनादयः॥ यथा॥ त्यक्तासद्यविभीषणः सगतवान्बद्धः सपाथो निधिः किंचिच्छ्रुत्य तिसापिसारणिरतः सीतापरित्यज्यतां
॥ इत्याकर्ण्य सुहृद्रणस्य वचनं स्मेराननोरावणो मुक्तादामकरेण कंठसविधेकीरस्य विन्यस्यति॥ उग्रतानिर्देयता॥ कथादिः॥ तयोः

संगोपनं गुह्यनुकूलतः करणरत्तिरित्यर्थः॥ संबंधरपि विभीषणः सद्यगृहं त्यक्ता गतवान् सोऽशक्यबंधनोपि पाथो निधिः समुद्रो बद्धः कृत
सेतुः सोऽपि परमाप्तोपिसारणिः किंचिच्छ्रुत्यतिपरकलत्रापहरणेन मृष्यति अतः कारणात्सीतापरित्यज्यतां इति एवं रूपं सुहृद्रणस्य वचन
माकर्ण्य स्मेराननो वहेलितसुहृद्रणवचनोरावणः सुहृद्रणकोपपरिजिह्वया हासस्यान्यसंभूतत्वमवगमयितुं मुक्तादाममौक्तिकमालां
करेण तामरसात्ताम्रेण कीरस्य कंठसविधेः शुक्रमुखाभिमुखं विन्यस्यतीदमसौ दाडिमौ बीजबुद्ध्या गृह्णाति कचिदिति परीक्षितुं करतलेनोपन
यतीत्यर्थः॥ अत्र गम्य धार्य विभावितमन्यथाकरणानुभावितं गर्वाद्यनुभावभूतस्याकारस्य मुखविकासादेः संगोपनफलकमवहित्यं चर्वणाविश्राम

धाम॥ उग्रतां लक्षयति॥

अत्र शास्त्रविमर्शाविभाविताचातुर्यानुभावितामतिश्रवणाविश्रामधाम॥ नयादीनामाधिक्यमाशंक्यपरिहरति॥ मल्युदाहरणदिशेषदं
तरस्यनीतिशास्त्रसिद्ध्यर्थज्ञानरूपस्यनयस्यलोकवृत्तानुवर्तनरूपस्यविनयस्यस्वाभिलाषज्ञापनरूपस्यानुनयस्यचोदाहरणानिगता
र्ययन्नुपदेशमुदाहरति॥ वसुधनं प्रदेयं खलतोदृष्टादवधेयं सावधानतयास्थेयं मनोहरस्यचरणेनिधेयं स्थापनीयं कृतिभिः स्वार्थपराय
णैर्निजं विधेयं स्वाधिकारिकतया विधिबोधितक्रियारूपं विधेयमनुष्ठेयं विधेयं देवस्य विधेयं प्रापणीयं फलं विधिर्ब्रह्मैव वेत्ति तेन कर्मफलस्य

गोविंदेति जनार्दननेति जगतीनाथेति कृष्णेति च व्याहारेः समयस्तु देकमनसां पुंसां परिक्रामति॥ नयविनयानुनयोपदेशो
पालंभा अत्रैवांतर्भवति॥ उपदेशो यथा॥ वसुप्रदेयं खलतो वधेयं मनोनिधेयं चरणे हरस्य॥ निजं विधेयं कृतिभिर्विधेयं विधे
विधेयं विधिरेव वेत्ति॥ उपालंभोऽपि द्विविधः॥ प्रणयात्मा कोपात्मा च॥ प्रणयात्मा यथा॥ पाषाणो यदि मार्दवं यदि पयो धारा हुता
शोदरे व्यालीना वदने सुधा यदि रवेर्गर्भे हिमानी यदि॥ स्थेमा किंच समीरणे यदि तदा स्वप्ने भवेत्सत्यता किं नाम स्मरभूमिपालभ
गवन्क्रोधान्मुधाधावसि॥

हापरित्यागपूर्वकं विहितकर्मानुष्ठानमुपदिष्टं भवति॥ उपालंभं विभजते॥ निंदेत्यर्थः॥ प्रणयेनात्मा स्वरू
पं यस्येति मुत्पत्या प्रणयपूर्वक इत्यर्थः॥ एवमन्योऽप्यन्यपूर्वक इति बोध्यं॥ काचित्स्वप्ने प्रेयां समवलोक्य विरहव्याकुला सती तत्समागमवशान्न
मेयं दूरवस्थेति वक्तुं मनोभुवमुपालभते॥ हे स्मरभूमिपालभ गवन्क्रोधान्मुधा किं नाम धावसि बहून्विषयानां क्रामसि ननु स्वयं दृष्टयदा
र्थे किमित्याक्रमनेऽप्यत्यंत आह॥ पाषाण इति॥ मार्दवं प्रस्तरे यदि पयो धारा हुता शोदरे यदि सुधा व्यालीना॥ जालेव स्वभावेनापि क्रौ
रीधिक्येन सुधाया अत्यंत संभवाय स्त्रीत्वेन निर्देशः॥ वदने यदि हिमानी महद्भिर्गर्भे यदि किंच समीरणे वा यौ स्थेमा स्थेयं यदि भवेत्तदा स्व

नयादीनामाधिक्यमाशंक्यपरिहरति॥ मल्युदाहरणदिशेषदं
तरस्यनीतिशास्त्रसिद्ध्यर्थज्ञानरूपस्यनयस्यलोकवृत्तानुवर्तनरूपस्यविनयस्यस्वाभिलाषज्ञापनरूपस्यानुनयस्यचोदाहरणानिगता
र्ययन्नुपदेशमुदाहरति॥ वसुधनं प्रदेयं खलतोदृष्टादवधेयं सावधानतयास्थेयं मनोहरस्यचरणेनिधेयं स्थापनीयं कृतिभिः स्वार्थपराय
णैर्निजं विधेयं स्वाधिकारिकतया विधिबोधितक्रियारूपं विधेयमनुष्ठेयं विधेयं देवस्य विधेयं प्रापणीयं फलं विधिर्ब्रह्मैव वेत्ति तेन कर्मफलस्य

कोपपूर्वकनिंदायाः पराहंकारप्रशमविषयोत्कटसमीहारूपामर्षसामग्रीत्वेनतद्वाप्यत्वादितिभावः॥हेदेवदेवाभरणपरमेश्वरोत्तंसाने नमहाजनपरिगृहीतत्वमुक्तं॥स्वभावदुष्परिहार्यतमाशंक्याह॥शुधांशविति॥नाम्नाविरुद्धस्यार्थःप्रतिपाद्यते॥यथा॥लोहितोयस्तु वर्णेनमुखेषुकेचपांडरः॥श्वेतःखुरविषाणाभ्यांसनीलोवृषउच्यतेइत्यनेनलोहितोनीलसंज्ञयेत्याशंक्यनेत्याह॥जगदिति॥सुधेति॥अमृताभिषेकशीतलमेवतेनाऽयोग्यवक्त्रेदोबोध्यते॥जनयसिकरोषितथापिद्विस्वरूपत्वपिमेउरसितापंवहसिप्रापयसितद्वेरा देवत्वमेवंकरुषेपरंतुयदुपतिवक्त्रसखावक्त्रसखायस्यतथासीतिहेतोरहंकिंब्रवीम्यनौचित्यान्नकिंचिद्गुणामीतिचंद्रोपालंभोयद

कोपात्तामर्षएवांतर्भवति॥यथा॥जनयसिजगदेवदेवदेवाभरणसुधारसशीतलंसुधांशो॥उरसिवहसिमेतथापितापं यदुपतिवक्त्रसखासिकिंब्रवीमि॥ज्वरादिविकारोऽप्याधिः॥कुपितधातुकांमकेशादयोविभावाः॥अनुभावादशोपद्रवाः॥ यथा॥दातुंस्वीयमनर्घ्यदोषितियदंतस्थाःकुरंगीदृशःकेयूरंकनकांगुलीयकमिवानेतुंबहिर्गच्छति॥पत्युपालंभेपर्यवस्यति

आधिलक्षयति॥ज्वरादेःसंभूतोमानसोविकारइत्यर्थः॥अयमेवग्लानिनिदानतयाप्रागुक्तः॥ज्वरनिदानमेवात्रविभावइतिप्रतिपा दयन्नादिपदग्राह्यंदर्शयति॥कामकेशादयइति॥विरहादयइत्यर्थः॥तदुक्तं॥एकैकशोहंशोवात्रयाणांवाप्रकोपतः॥वातपित्तकफा नांस्वर्ग्यधयोयेज्वरादयः॥इहतस्यभेदोभावोऽप्याधिरित्याभिधीयतइति॥अभिलाषःस्मृतिश्रितानिधनगुणकीर्तनं॥आधिःप्रलापउन्मा होजडतोहेगइत्यमीदृशुक्तदशावस्थाः॥अत्रन्याधिशब्देनशारीरंसेतापकाश्याद्युच्यते॥रसमंजसीतथैवतल्लक्षणप्रणयनात्॥विवे चयिष्यतेचेदमुपरिष्ठात्॥तस्याःप्रस्तुतायाःकुरंगीदृशःकातराक्ष्याःकेयूरबाहुभूषणकर्तृस्वीयमनर्घ्यदोषितिअत्युज्वलपदंबाहुरूपं

दातुं वितरीतुं कनकांगुलीयकं स्वर्णमिका माने तु साकारयितुमिव बहिः स्वस्थानमति क्रम्य गच्छति हेतुस्तो वस्य माणादन्यदधिकं किं
निवेदयामितस्यावेणीमिषात्केशपाशजूटीव्याजात्कालियो लोचनवारिबहुलीभूतं कज्जलाहितकालिमंचदृष्टाकालियसरोभ्रात्या
यामुनहृदबुध्या॥ यद्यपि स्वसरइत्येव वक्तुमुचितं तथापि कालियसरः पदस्य तत्र प्रसिद्धि विशेषमादृत्य तथोक्तं॥ परिभ्राम्यति परि
तोवर्तते कैशसंनहनाभावादासमंततो वेणीवलातइति भावः॥ अत्र विरहविभावितोऽश्रुपाताजभाविता व्याधिः श्रवणाविश्रामधामा॥ उन्मा
दं लक्षयति॥ सुखानुद्देश्यकाचरणफलको मनोविकारइत्यर्थः॥ तत्र सुखानुद्देश्यकत्वरूपाचरणविशेषणप्रयोजनं वक्तुमाशंकते॥ नन्व

अन्यत्कस्मिन् निवेदयामि किमिति वेणीमिषात्कालियो दृष्टालोचनवारिकालियसरोभ्रात्या परिभ्राम्यति॥ विनाविचारमाचारउ
न्मादः॥ नचागम्यागमनेति व्याप्तिः॥ विनाविचारमिति पदेन व्यावर्तनात्॥ तत्र सुखमुद्देश्यतदंशे विचारएव॥ क्रियानसमीची
नेत्यन्यदेतत्॥ अप्रेक्ष्यकारितोन्मादइति यस्य मतं तत्रेदं दूषणं॥ तत्र विभावाः प्रियवियोगविभवभ्रंशादयः॥ अनुभावाश्चाल
पितरुत्थारोदनादयः॥

गम्यागमनस्य सफलत्वे सति न कुर्यान्निष्फलं कर्मेति निषेधविध्यविषयत्वेन तत्कर्तुं विगानं न स्यादत आह॥ न
बलवदनिष्ठाननुबंधिनीत्येवं रूपमेतद्दिगाननिमित्तमन्यदफलत्वात् एव तथा च सामान्यनिषेधविषयत्वेऽपि विशेषतः परदाराभिर्मर्शन
निषेधादेव तस्य विगानमिति भावः॥ बलवदनिष्टसाधनताबुद्धिनिरोधानफलिकातः करणवृत्तिरुन्मादइति मतमुक्तदोषेण दूषयति॥ ए
षा परिदृश्यमाना काप्यदृष्टदीप्तिमतीकांचनलतास्वर्णवल्लीचकास्ति प्रकाशते इत्यं न विचिंत्य न ज्ञात्वेत्यनुषक्तान्वयः॥ किंतु सा परमप्रेमा
सदीभूता मेममराधिकैवेत्यं ज्ञात्वेत्यत्राप्यनुषंगः॥ ननु लतात्वरूपविशेषदर्शनाभावेऽप्यसंलापसंभावितजाड्यमेव तथा स्यादतस्तदप्य

पाकरोति॥ चेदिति॥

यदि कुतोपि कथं चिदपि एष्टोक्तानोजल्यति नोत्तरयति तदेति तर्हीत्यर्थः ॥ संमूर्क्षितामोहितावर्तते भवतीत्यमेवमादिविचिंत्य निश्चित्य स
श्रीकृष्णस्तालतामधीरैरधैर्यसूचकैः प्रगुणैरितियावत्तदृशो नीरैरश्रुभिर्मुहुर्चारंवारं सिंचति वा तमधिकश्यासं व्यातनुते प्रकटयति क
रेण स्वीयेन भुजयोस्तलेनाध्यवसितलताप्रांतयोराधाय धत्तेति व्याख्या नमुदसरत्वादुपेक्ष्य ॥ करेणाप्याप्य भुजयोर्निक्षिप्येति नुकरेणेत्येक
वचनाननुगुणं ॥ करेण परस्परं वष्टुं भवश्च वदाभेदाध्यवसायगोचरीभूतेन करयुगलेनेति यावत् ॥ भुजयोरंतराले आधाय निरुध्येति पुनर्मा
दृशाः वस्तुतस्तु करेणेति वा तवितननानुगुणमेवेति क्रजुः पंथाः संभाषते प्रलपतीत्यर्थ इति दूतीवाक्यं ॥ अत्र न च कास्तीति वाक्येन
विशेषदर्शनाभाव उक्तः सैवास्ति मेराधिकेत्येति विचिंत्येते तावतातुराधात्वप्रकारकज्ञानमात्रमुक्तं न पुनरन्यथाभावेनेति नवमनारख्यो दोष उ

यथा ॥ नैषाकापि च कास्ति कांचनलता सैवास्ति मेराधिका एष्टा चेन्न कुतोपि जल्यति तदा संमूर्क्षितावर्तते ॥ इत्थं हंत विचिंत्य
सिंचति मुहुर्नीरैरधीरैर्दृशोर्वातं व्यातनुते करेण भुजयोराधाय संभाषते ॥ प्राणनिष्क्रमणं मरणं ॥ द्वावनीयः ॥ न चेतद्वाक्यद्वयस
मभिव्याहारास्ततायामेव राधाभावं पर्यवस्यतीति चेच्छीघ्रमुदाहरणता प्रतिपत्त्यर्थमित्यमाह त्याभिहितवत्तस्तदिष्टमेव न तावमनारख्यो दोषो
वतरति ॥ तत्पुनरेनांकविक्रलकर्णाभिसारेणीं वाणीं तावदुत्तरसंघटितोष्ठपुटकपादनिविडितरदयुगलार्गलमवरुत्त्व ॥ यदि तु लतां राधा
विचिंत्येति समदर्भे यिष्यत्तर्हीसावपि प्रासरिष्यदिति ॥ अत्र प्रियावियोगविभावितोत्थारोदनाद्यनुभावित उन्मादश्रवणाविश्रामधाम ॥ मर
णं लस्यति ॥ प्राणनिष्क्रमणसमानकालिकान्तःकरणवृत्तिरित्यर्थः ॥ न च प्राणनिष्क्रमणकालेशरीरप्राणसंयोगस्याभावेन कथं तदांतःकरण
वृत्ति संभव इति वाच्यं ॥ कचिदेव कारणस्य कार्यसहभावेन हेतुत्वं यत्र कार्यसहभावेनान्वयव्यतिरेको यथा ग्नौ मण्यभावस्य न तु सर्वत्रैव तथा

इत्येव च सिद्धाभावस्याप्यनुमितौ न कार्य सहभावेन हेतुत्वमिति तार्किकशिरोमणिभिरप्यभ्यधायि॥ अन्यथा सर्वेषामेव कारणानां कार्य सह
 भावेन हेतुत्वाभ्युपगमे जितं प्राभाकरैः॥ सर्वत्र विनश्यदवस्थतादृशां कारणत्वसामान्याभावस्य तेषामभिमतस्य तवाप्यभ्युपगमात्॥ नन्या
 स्तुतत एवास्वरसाचारणप्राक्कालीनां मूर्द्धा मरणपदार्थतया वर्णयंति॥ तन्मदं॥ कं पफेनाद्यनुभावसाम्यादपस्मारेण गतार्थतापत्तेः॥ योगनेत्रे
 ह्याद्यावित्यर्थः॥ परितोस्तौ सिद्धौ चरणौ यत्र कर्मणि यथा भवति तथा किंच विकीर्णा इतस्ततः पतिता बाहवो यत्र यथा भवति तथा संग्रा
 मभूमौ पततो लंकेशस्य रावणस्य केशपाशं स्पृष्टुमनिलो वायुर्भियाभयेन न समाकांक्षति॥ नवां कृति उल्लसकरा भानुर्वो लसकरां किरणं वक्रा

विभावानुभावौ स्पष्टौ॥ यथा॥ पर्येस्ता प्रिविकीर्णं बाह्वपततः संग्रामभूमौ भियालंकेशस्य न केशपाशमनिलः स्पृष्टुं समा
 कांक्षति॥ उल्लसं नो लसकरः करं किरति वा वक्रारविंदेन वा स्वे स्वे धाम्नि मिथः कथामपि सुराः प्रव्यक्तमातन्वते॥ मनोविशोभ
 स्त्रासः॥ तथा च विचारोऽस्य मनोविशोभो भीतिराकस्मिकमनोविशोभस्त्रास इति विशोभेणैव ह्ययोरेकत्वेन परिग्रहः॥ रविंदे मुख
 पद्मे॥ अत्रारविंदपदेन करकिरणयोग्यत्वमावेदितं॥ न किरति न प्रसारयति॥ न वा सुरादेवाः स्वे स्वे धाम्नि प्रत्येकं निजालये सते न बहुभिः संभूय क
 थादरापास्तेति सूचितं॥ मिथः परस्परं समदुःस्वतया वश्यं भाविनी मये ते नो दासीने नैकेनापि कथादुर्घटैवेति सूचितं॥ कथामपि तेनान्यथा
 व्यापारेत्यंतपराशुखतादर्शिता॥ प्रव्यक्तमित्यनेनोच्चैः कथां न वसरो दर्शितः॥ आतन्वते ईषदपि विस्तारयंति तेन वाक्यार्थसांकेतिकैः पदैरेव यव
 हरंतीति सूचितं॥ अत्र संग्रामविभावितं भूप्रपतनाद्यनुभावितं मरणचर्वणा विश्रामधाम॥ त्रासं लसयति॥ मनोविशोभो द्विविधः॥ उल्लसोऽल्लसः
 ॥ तत्रोल्लसो भयमित्युक्तमेव॥ अनुल्लसोऽपि द्विविधः॥ प्राक् संभावित आकस्मिकश्चेति॥ तयो रन्यतरपरिग्रहेन्यतराधिक्यं स्यादित्याशंका परिहरति॥ भो

तिरिति॥

स्यापिविशेषनिर्दृष्टमयवहारान्यभीतिमवहारविषयत्वप्रदर्शनेन स्यापिभेदोदर्शितः॥विशोभेणेवविशोभशब्देनैव॥द्वयोर्विचारोत्था
 कस्मिकयोरेकत्वेनेकधर्माक्रांतत्वेन परिग्रहसक्यमभिचारिभावत्वं॥तथाचोक्तान्यत्वे सति विशोभशब्दवाच्यत्वं चासत्त्वमिति फलितं बोध्यं
 ।ये तु स्यापिव्यभिचारिणोभेदमाह॥तथाचेत्तस्याहस्तेषामते विशोभेणेवेत्याद्यग्रिमग्रंथो विरुद्धोत्त॥न च स्यापिनामपिव्यभिचारित्वस्याप्येव
 स्थनाणत्वादत्र तत्संग्रहो ग्रंथकृता प्रदर्शित इति वाच्यं॥तथाप्यमर्षक्रोधांतर्भावस्याकथनान्यूनतायादुर्वीरत्वात्॥समुद्रोत्तारणसमये कुत्रा
 पिविषयेरामवदनादुद्गतं हरेति नाम शृण्वानस्तेनैवेंद्रस्य शंकां वहन्नास्मि शतक्रतुविषयत्वं संदिहान इत्यर्थः॥शतक्रतोः सकाशाच्छंका
 तत्र विभावाः घोरस्वनश्रवणघोरसत्त्वदर्शनादयः॥अनुभावाः स्तंभस्वेदरोमांचाश्रुपातादयः॥यथा॥शृण्वानो हरिनाम रामव
 दनादिंद्रस्य शंकां वहन्कुर्वन्कातरमांतरं स भगवान्मैनाकभूमिधरः॥कुंचत्यक्षतिभुग्नितश्रुतिकृतप्रत्यंगचोलावृतित्यक्त
 व्याहृतिसिंधुपंकजहरेनिर्मज्जमाकांक्षति॥विचारो वितर्कः॥भयं वहन्नितित्वपय्याख्यानं सकाशादित्यध्याहारगौरवापत्तेः॥अन्य
 थेंद्रादिति पंचम्यापत्तेः॥किंचैवं वमनारम्यदोषापत्तिरिति स्मर्तव्यं॥आंतरं मनःकातरं च कितं कुर्वन्स भगवानंतर्धानशक्तियुक्तो मैनाकनामा भूमि
 धरः कुंचत्यक्षतिवलितपद्ममूलं भुग्नितश्रुतिवक्रितकर्णं तेनैव कृतप्रत्यंगचोलावृतिसंपादितसर्वांगकंचुकावरणं त्यक्तव्याहृतिधृतमौन
 व्रतं यथा स्यात्तथा सिंधुपंकजहरे समुद्रकदंभसुलभविवरे निर्मज्जमंतर्धानुमाकांक्षतीकृत्यर्थः॥अत्र शत्रुनामाकर्णनविभावितौ गसंकोचा
 द्यनुभावितस्नासश्रवणाविश्रामधाम॥वितर्कं लक्षयति॥अत्रोहो वितर्क इति प्राचालक्षणं चिंतायामतिप्रसक्तं॥तस्यापि कथमिदं पदे ते लूहाल
 कत्वादित्यनुशयेनेत्यमभिहितवता विवक्षितार्थनिश्रयानुकूलदृढमित्यं भवितुमर्हतीत्येवमाकारक ऊहो विचारपदेनोक्त इति मंतव्यं ॥

तं विभजते॥ विचारात्मात्कटकोटिसाधकोपन्यासरूपविचारेणात्मास्वरूपं यस्येति व्युत्पत्त्या विचारपूर्वक इत्यर्थः॥ इदमेतद्दृशादेवं भवितुमर्हतीत्येवमाकारक इति तु फलितोर्थः॥ संशयात्मा संशयेनात्मा यस्येति व्युत्पत्त्या साधारणधर्मदर्शनजन्यसंशयपूर्वक इत्यर्थः॥ इदमित्यमपि भवितुमर्हत्यन्यथापि भवितुमर्हतीत्याकारक इति तु फलितोर्थः॥ अनध्यवसायात्माध्यवसायो विपरीतनिश्चयोनध्यवसायस्तद्विरोधी विशेषदर्शनमिति यावत्तेनात्मा यस्येति व्युत्पत्त्या विशेषदर्शनपूर्वक इत्यर्थः॥ इदमिदं गुणकं तथा कथं स्यादित्याकारक इति तु फलितोर्थः॥ स एवायमुत्कटकोटिकपदेनोक्तो ग्रंथकृता॥ विप्रतिपत्त्यात्मा विरुद्धस्य कोटिद्वयव्यावृत्तधर्मस्य प्रतिपत्तिर्ज्ञानं तेनात्मा यस्येति व्युत्पत्त्या

विभावा विप्रतिपत्ति संशयसाधकबाधकमानसमुद्भावनादयः॥ अनुभावाः शिरःकंपभ्रूचालनादयः॥ वितर्कश्चतुर्विधः॥ विचारात्मा संशयात्मानध्यवसायात्मा विप्रतिपत्त्यात्मा चेति॥ अनध्यवसाय उत्कटकोटिकः संशयः॥ यथा॥ क्वचित्सुस्तके यथेत्यतः प्राक्प्रत्येकमुदाहरणानीति पाङ्कः पाठो दृश्यते सन्नजरेव॥

त्माकोटिद्वयव्यावृत्तधर्मदर्शनजन्यसंशयपूर्वक इत्यर्थः॥ इदमेतद्दृशात्तथापि भवितुं नार्हति तद्दृशादित्यमपि भवितुं नार्हतीत्याकारक इति तु फलितोर्थः॥ एतेन विप्रतिपत्तेः शब्दरूपतया नंतःकरणधर्मत्वाच्चतुर्थविधानगणयितुमुचितेति प्रजल्पन्नपाकृतः॥ यद्यपि संशयात्मेत्यनेन गतार्थोसौ भेदस्तथापि संशयवैचित्र्यसमायातमूहवैचित्र्यमनिवार्यमित्याशयः॥ न चैवं विप्रतिपत्तिजन्यसंशयपूर्वकोहात्मकं भेदांतरमपि दुर्वारमिति वाच्यं॥ उक्तसंशयद्वयानुसृतकोटिद्वयसमर्पकविप्रतिपत्तेर्वैचित्र्यानाधायकत्वात्॥ उक्तभेदचतुष्कमनुक्रमेणोदाहरति॥ शांभवंशभोधनुःपणीकृतं कार्मुकं कालिंदीत्यादि॥ यमुनायां वर्तमानस्य कठिणस्य कमठस्येव कठिणं महावीरस्याप्यशक्याकर्षणमिति यावत्॥ रामोदाशरथिर्बालस्य नवोदितस्य मृणालस्य विसर्पेव

महावीरशक्याकर्षणधनुराकर्षण इत्यशक इति यावत्॥

प्रतिज्ञाभंगसूचिताऽकीर्त्यनभिरूपतां दर्शयति॥ वंशइति॥ कुलं भुवः पृथिव्या अवतंसो भूषणमेतावत्कालपर्यंतमकुलंकितइति भावः॥ ननु विवाहे प्रतिज्ञाभंगो न दोषायेत्यत आह॥ खलाइति॥ दुष्टमतयो व्याहारे दोषोद्भावनविषये प्रखरानि पुणास्तथा च यद्यपि शुद्धलोकवि
रुद्धनाचरणीयमिति न्यायादनाचारिता प्रसज्येते वेति भावः॥ लोकसमक्षतादृशोऽप्यनाचारो न पादे यस्य महाजनस्येत्याह॥ क्षितिभूतामि
ति॥ राजा गोष्ठीसभागरिष्ठा महती पुरस्तिष्ठतीत्यनुषंगस्तस्मात्कर्तव्या परिस्फूर्तैरेषो नुदिनमुपास्यमानो भास्करो जगत्प्रकाशकः केवलमि
त्यवधारणे मम श्रेयस्करः कल्याणप्रसूतिष्ठतीति स्वयंवरप्रसंगे राममवलोकयतो जनकस्य सखायं प्रत्युक्तिरियं॥ अत्र रामो धनुर्नमयेन्न
कालिंदीविलुठत्कठोरकमठक्रूरंधनुःशांभवं रामो बालमृणालकोमलं वपुर्वं शो वतंसो भुवः॥ व्याहारप्रखराः खलाः क्षिति
भूता गोष्ठीगरिष्ठा यतस्तस्मात्केवलमेष तिष्ठति मम श्रेयस्करो भास्करः॥ यथावा॥ सौंदर्यस्य मनोभवेन गणनारे रवा किमे
षा कृता लावण्यस्य विलोकि तुं निजगती मेषा किमु द्वाविका॥ आनंददुर्ममं जरीनयनयोः किं वा समुज्जं भते राधायाः किमु वा स्वभा
वसुभगारो मालिरुन्मीलति॥ वेतिसख्युर्विप्रतिपत्त्या विभावितो गम्य शिरःकंपाद्य नु भावितो देवतानुगुण्यरूपसाधकोपन्यासात्मकवि
चारपूर्वको भास्करसाहाय्याद्रामो धनुर्नमयेदित्याकारक ऊह श्रवणा विश्रामधाम॥ मनोभवेन कामेनैषादृश्यमाना दीर्घासूक्ष्मा श्यामला च ग
णनारे रवा जगत्येकमेवैदं सौंदर्यमिति सूचिका लिपिः कृता किमिति॥ यद्वा लावण्यस्य कर्तुं स्त्रिजगतीं विलोकि तुं दर्शनायेति यावत्॥ उद्वाविको
कंठताप्रयुक्ताभिव्यक्तिकानाडिः किमिति भावः॥ वेत्यथवानयनयोरानंददुर्मस्य वर्धमानानंदस्य मंजरीपुष्पगुच्छः किं समुज्जं भते वद्धंते॥ वाहो
स्त्रिधाधायाः स्वभावसुभगानि सर्गे रमणीयारो मालिः किमु नयनयोरुन्मीलति भासतइति सर्वत्रान्वेति॥ अत्र बह्वकोटि साधारणधर्मदर्शनजन्य संश
कंदली ६

कथंभितवक्तुस्तादृशसंशयपूर्वकद्वयंराधारोमालिरपिभवितुमर्हतीत्याकारकऊहश्रवणाविश्राम
 धाम॥यमुनायाःपाथसि॥तथात्वेनभासमानरोमालिसंतत्येवा।स्वर्णवलिस्तत्वेनावगताथचखंजनंतत्वेनावभासमानंचसुःखेलयंत्यु
 सेजयंतीयंकाःदृष्टपूर्ववत्कथयकथयेत्युपहासेवीप्सातथाशारदोतिप्रसन्नःशीतभानुस्तत्वेनावभासमानोयंवायमपिकउदयत्यभिमु
 खमास्तेवास्तविकश्चंद्रएवायमिति विपर्ययमपाकरोति॥तदुपरीति॥एषःप्रत्यक्षस्तिमिराणांतत्वेनावभासमानानांविवर्तःपरिणतिभेदा
 वाकोऽनालोचितपूर्वस्त्वंकथयेत्यनुषंगोत्रापिबोध्यः॥अत्रपरवैमत्यादिनागम्येनविभावितःपरानुयोगेनानुभावितःखंजनात्मकविशेषद

यथावा॥कथयकथयकेयंखंजनंखेलयंतीविहरतियमुनायाःपाथसिस्वर्णवलिः॥अयमुदयतिकोवाशारदःशीतभानुस्त
 दुपरितिमिराणामेषकोवाविवर्तः॥मथावा॥द्वयंनविलसत्सुधाकरकलाधिकाराधिकाकरंकिरणमालिनःकिमुसहेततस्या
 वैपुः॥शून्यपूर्वकःखंजनाध्यवसितलोचनयुगलेयंनायिकाभवितुमर्हतीतितिमिराध्यवसितधम्मिल्लवदिदंचमुखंभवितुमर्हतीतिवो
 हश्रवणाविश्रामधाम॥विलसंतीविशेषेणाशीणालालसंतीप्रकाशमानोदृढकांतित्वात्सुधाकरकलैवामृतभरसंभृताधरविवाल
 कैकदेशएवामृतानुस्यूतषोडशकलामूर्तेश्चंद्रादधिकायस्यांतादृशीयंराधिकानतस्यावपुःकिरणमालिनःसूर्यस्यकरंकिरणंसहेत
 किंतस्मान्नराधिकानवाकनकमंजरीयतःखंजरीदेवहतिततउभयवैलक्षण्यात्परमदालसागात्रगौरवभरिताकेयमुन्मीलतिदृश्यते
 तत्कथयेत्यर्थः॥अत्राधिक्यरूपसाधकस्यसूर्यकरसहनरूपबाधकस्यचोपन्यासेनविभावितःपरानुयोगानुभावितोऽसाधारणधर्मद
 र्शनजन्यसंशयपूर्वकद्वयंसूर्यकरसहनान्नराधिकाखंजरीदेवहनाच्चनकनकमंजर्यपिभवितुमर्हतीत्येवमाकारकऊहश्रवणाविश्रामधाम॥

नचोभयकोटिव्यावृत्तधर्मदर्शने सति नान्यतरकोटिनिश्चयो भवितुमर्हति॥ तथा च विवक्षितार्थनिश्चयानुकूलत्वाभावात्प्रकृतो हेवित
कैलसगणमव्याप्तमिति वाच्यं॥ स्मरमहालसेत्यनेन गात्रगौरवादिना कथंचित्सह तद्व्यर्थविष्करणेन तत्कोटिनिश्चयानुगुण्यस्य स्फुटं प्र
तिपत्तेः॥ ननु दशावस्थासु काश्चन शारीराः काश्चन मानस्योप्यवस्थाः संति यथा व्याध्यान्माद रूपे शारीरे स्तः॥ न च च्छायापारउन्माद इति ल
क्षणे मानसव्यापारविवक्षया तस्याप्यांतरत्वं संभवतीति वाच्यं॥ तथा सति प्रलापपार्थक्यानुपपत्तेः॥ तस्माच्छारीरोन्मापारउन्मादो त एव
समंजस्यो कायिको वाचिक इति द्विविध एवोन्माद उक्तो न तार्तीयो कोप्यन्यथा विभागन्यूनता पत्तेः॥ प्रलापस्यांतरत्वादेव च न विभागाधि
क्यं॥ अन्यथा वाचिक व्यवहारस्योन्मादमध्यगणनानौचित्यात्॥ एवं व्याधिरपि शारीर एव तथैव लक्षणकथनात्॥ तत्र व्याधेर्विकार

नवाकनकमंजरीवहति रंजरीदं यतस्ततः स्मरमहालसा कथयकेयमुन्मीलति॥ ननु दशावस्थास्वभिलाषगुणकथा
प्रलापाव्यभिचारिभावाभ्यंतरे न गणितास्तत्किं स्वतंत्रा एव ते संतीति चेन्न॥ औत्सुक्ये भिलाषस्य वर्णनात्मकस्य तौ गुणक
थाया उन्मादे प्रलापस्यातर्भावात्॥ त्वद्वैवर्ण्यसात्विकभाव एव तर्भावः॥ नानाविधव्यापारात्मकोन्मादस्य च पुलकाद्यात्मनो यथा
यथं रोमांचादिषु विकारनात्मकस्य तु तस्य न कुत्रापि॥ अन्यास्तु मानस्यः॥ तासां मध्ये चिंतास्मृतिजडताव्यभिचारिषु गणिता अभिलाषगुण
कीर्तनप्रलापास्तु नेति कुत इत्याशंकते॥ समाधत्ते॥ द्वयोरपीच्छाविशेषात्मकत्वादिति भावः॥ वर्णनात्मकस्य ताविति॥ तथा च तत्त्वकथाविका
र एव न भवतीति गुणकथायास्तद्रूपत्वेन कुत्राप्यंतर्भावस्तज्जनकीभूतस्मृत्यात्मिकाया एव तस्या गुणकथारूपफलवैचित्र्यमंगीकृत्य स्मृत्य
वस्थातः पार्थक्ये तु द्वयोरेव संस्कारजन्यत्वाविशेषाद्व्यभिचारिस्मृतिलक्षणां तत्त्वाद्गुणकथायाः स्मृतिव्यभिचारिभावे तर्भावः संभवत्येवेति

इत्थंच वर्ण्यते गुणवत्तया प्रतिपाद्यते नेनेति वर्णनं तच्च स्मृतिरूपमेव पर्यवस्यतीति बोध्यं ॥ उन्माद इति ॥ तथा च तदेतल्लक्षणयोगं यत्कृदुक्तयोराचार्यवहारपदे समानार्थके एव भवत इति मंतव्यं ॥ इदमुपलक्षणं ॥ व्याधावद्देहो निविशते स्वलक्षणलक्षितस्योद्देगस्य व्याधिलक्षणाक्रांतत्वात् ॥ तथा निधनं प्राणोक्तमणंचेन्न कुत्रापि ॥ अविकारत्वात् ॥ मरणव्यभिचारिभावलक्षणाक्रांतं चेत् ॥ तदेव तदित्यपि बोध्यं ॥ इत्थंच यावस्था यत्र निविशते तस्या उदाहरणं तदुदाहरणमेवेति बोध्यं ॥ संख्या नियंत्रणमव्यवहारः ॥ व्यभिचारिपदप्रवृत्तिनिमित्तमनेकरसानुगुण्यदर्शयति ॥ एकत्रासनसंस्थितिः परिहृता प्रत्युद्गमादूरतस्तांबूलाहरणकूलेन रभसाश्लेषोपसंविधितः ॥ आलापोपिनमिश्रितः परिजनं व्यापारयंत्यातयाक्रांतं प्रत्युपचारतश्चतुरयाकोपः कृतार्थो कृत इत्यमरकपयः ॥ तदर्थस्तु चतुरयातया कया चिन्नापिकयाक्रांतं प्रति

अत्र प्रतिभाति ॥ कूलमधिको व्यभिचारिभाव इति ॥ तांबूलाहरणकूलेन रभसाश्लेषोपसंविधित इति शृंगारे दर्शनात् ॥ रौद्रे चंद्रजालादयः ॥ हास्ये च व्यपदेशान्यापदेशयोर्दर्शनात् ॥ कोप ईर्ष्यामानउपचारतस्तत्कालोचितक्रियया कृतार्थो कृतः स्फुटोपस्फुटतां नीतः कोपप्रकाशे हि कोपापनोदनविदग्धेन नायकेन चाटुकारादिभिरेकत्र स्थित्या तदानर्थक्यस्यादिति भावः ॥ एकत्र देशे आसनसंस्थितिरूपवेशनसत्तादूरतः प्रत्युद्गमादुत्थायाभिमुखगमनात्परिहृता त्यक्ता तांबूलाहरणकूलेन ॥ अत्र कूलपदं कार्येण णीभूतं न तु मुख्यं तांबूलाहरणसामानाधिकरण्यानुपपत्तेरिति नवमनारब्धदोषः शंकीयः ॥ रभसाश्लेषः प्रेमालिंगनं ॥ अपिरभिमुखगमनेन संभावांगमयति संविधितः स्वयमेव धावित्वागतवत्येति भावः ॥ एवं परिजनं व्यापारयंत्योपकरणाहरणादौ निरंतरं प्रेरयंत्यालापोपि प्रश्नोपि ॥ अपिः क्रियावैद्ग्यमाह ॥ नमिश्रितः प्रत्युत्तरित इति बोध्यः ॥ न चेदं स्वातंत्र्यमित्याह ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

र.त.
५५

वीथीभेदे मार्गविशेषे॥ कणादशास्त्रेऽप्यभूतेन्यायशास्त्रेऽतिशयावत्॥ गणनात् तन्मध्ये कलस्य पृथग्गणनात्॥ तथाच प्राचीननिबन्धे
तस्य गणनाप्यस्येवेति भावः॥ इदमुपलक्षणं॥ यदुक्तं॥ नासौ धर्मो यश्च कलेनानुविद्धस्तपोनकल्कोऽध्ययननकल्कः स्वाभाविको वेदवि
धिर्नकल्कः॥ प्रसह्यवित्ताहरणं नकल्कस्तान्येव भावोपहतानि कल्क इत्यादि॥ तदिदं लक्षयति॥ किंचिद्विक्रियागोपनफलकस्य क्रियांतरस्य
कारणीभूतान्तःकरणवृत्तिरित्यर्थः॥ अवहिष्यंतु निर्वेदाद्यनुभावगोपनफलकं कलं च तदतिरिक्तक्रियागोपनफलकमिति भेदः॥ निकुंज
कुहराक्षतामंडपप्रांते स्थित्वा क्रियमाणाराधामाधवयोरुद्भावि काग्रीवौ न्यूनोऽस्मान्पातु॥ कथं भूतयोस्तयोः संकेतोक्तकाननं दत्तसंके
वीथीभेदे गणनाच्च॥ संगुप्तक्रियासंपादनं कलं॥ विभावावमाननप्रतिपक्षकचेष्टादयः॥ अनुभावावक्रोक्तिनिभूतवीक्षणं प्रकृ
तिप्रकादनादयः॥ शृंगारे यथा॥ संकेतोक्तकाननं प्रविशतो रन्योन्यकौतूहलादन्यत्नप्रतिभानमारचयतो रन्योन्यमुन्नस्यतोः
॥ कुंचत्कायमितस्ततः किसलयैरात्मानमावृण्वतो राधामाधवयोर्निकुंजकुहरादुद्भावि कापातुनः॥ संग्रामे यथा॥ सप्रापिकु
प्लान्कपटांबुराशीन्युरोपकंठे पुनरीक्षमाणः॥ त्वनं प्रविशतो रेव मन्योन्यकौतूहलात्परस्परविषयककौतूकादन्यत्नप्रतिभानमिति
रेतरयोरपियाथातथ्यप्रतिपत्तिर्यथा न भवति॥ तथा व्यवहरतो रन्योन्यमुन्नस्यतो रितरेतरज्ञानभीत्यास्य गितयोरेवं कुंचत्कायं वि
वलितांगयष्टियथा भवति तथे तस्ततः कुंचित्कुंचितात्मानं किसलयैः पल्लवैरावृण्वतो राकादयतो रित्यर्थः॥ अत्र विश्रब्धव्यवहारपरीक्षा
विभावितं निभूतवीक्षणाद्यनुभावितं कुंजप्रवेशगोपनफलकं कलं च वर्णाविश्रामधाम॥ कुप्लान्प्रातिभासिकसत्ताभाजः कपटांबुराशी
नैर्द्रजालिकसमुद्रान्युरोपकंठे लंकासमीपे ईक्षमाणः पुनरितित्वर्थे सोऽनुभूतहनुमत्पराक्रमोरामचंद्रः कपीन्द्रस्योदधिक्रमणस्य मुखे ह

नौका

र.
५५

शे
रामः
५५

अत्रांबुराश्ववभासकप्रतिपसराससकुचेष्टाविभावितंतथादृक्पाताजुभावितंस्वीयतत्वावगमगोपनफलकंगमचंद्रनिष्ठकुलंचर्वणावि
श्रामधाम॥ततःसिंहोभवत्सद्योयावत्तस्याविकाशिरः॥किनत्तितावत्सुरुषःसङ्गपाणिरदृश्यतेत्यादौरोद्रेपिकुलंदृश्यतेपरंतुविस्त
रभियानोदाह्रियतइत्याह॥यत्तुकयमसौसंख्यानियमः॥मात्सर्योद्देगदंभेर्ष्याविवेकनिर्णयकैव्यसमाकुतुकोलंठाविनयसंशयधा
र्योदोनामपितत्रतत्रोदाहरणेषुदृष्टचरत्वादिति॥तन्न॥असूयातोमात्सर्यस्यत्रासादुद्देगस्यावहित्यादंभस्यामर्षोदीर्घ्यायामतेर्वि
वेकनिर्णययोर्देन्यात्कैव्यस्यधृतेःसकाशात्समायाओत्सुक्याकुतुकोलंठयोर्लज्जायाविनयस्यवितर्कात्संशयस्यचापलाद्वाध्वस्य

दृशौ कर्षां द्रस्यमुखे सखे दमा योजयामास सरासचंद्रः ॥ सर्वाणि व्यभिचारिस्थूलानि विस्तरभियानोदाहृतानि ॥ आलस्ये
ग्रजुगुप्साः संभोगे वर्ज्याः ॥ विप्रलम्भे आलस्यग्लानिनिर्वेदश्रमशंका निद्रात्सुक्यापस्मारमुपविबोधोन्मादजाड्याः स्यान्व्य
भिचारिणः ॥ हास्ये वहित्यालस्यमुपनिद्राप्रबोधाव्य ॥ च वस्तुतः सस्मेभेदेपि नांतरीयकतया तदनतिरिक्तत्वे वाध्यवसायान्

निवचो गौरवाद्बुद्धं खलताया अनौचित्यात् ॥ अन्यथा मतेरीषदंत राया लज्जा यास्तदंतर्भावस्यात्तदिदं सर्वमभि संधायैव विनयादीनां म
तावंतर्भावो ग्रंथकृतोक्तः ॥ एषु च न्यभिचारिभावे शुभे केचन केषांचन विभावा अप्यनुभावा अपि भवन्ति ॥ यथेष्ट्याया निर्वेदं प्रति विभावत्वं
स्यात्प्रतिचानुभावत्वं ॥ यथा वाचिताया निद्रा प्रति विभावत्वं मोक्षकं प्रतित्वनुभावत्वं मित्याद्यन्यत्र विस्तरः ॥ अथ रसभेद नियतान्यभिचारिभा
वान्दर्शयति ॥ विशेषविधिनिषेधयोः शेषनिषेधाभ्यनुज्ञाफलकत्वन्यायेन विवक्षितार्थप्रतिपादनं तुलाघवमभि संधायैवेति भावः ॥ अत
एवोत्तरत्र संमुखतयेव तै प्रदर्शिताः ॥ विप्रलंभन्यभिचारिभावानाह ॥ एवमग्रेऽपि ॥ अन्ये ॥ हर्षोन्मादस्मृति मत्यादयः ॥ रसानुकूलाः शांतरसा

रसानुकूलास्तत्तद्रसानुकूलाः॥स्वयमूह्याः॥उदाहरणानुसारेणदृष्टव्याः॥तथाचेदंप्रायोवादमात्रमितिभावः॥तदुक्तं॥प्रायोनवस्थि
तेवित्तेभावाःसंकीर्णसंभवाः॥बाह्येननिगद्यंततथाप्येतेयथास्थिताः॥१॥शंकासूयाभयंग्लानिर्वाधिश्रितास्मृतिर्मतिः॥ओत्सुक्यं
विस्मयोहर्षोव्रीडोन्मादोमदस्तथा॥२॥विषादोजडतानिद्रावह्नित्यंचापलंधृतिः॥इतिभावाःप्रयोक्तव्याःशृंगारेषुयथायथं॥३॥अमश्न
पलतानिद्रास्वप्नोत्प्लानिस्तथापिच॥शंकासूयावह्नित्यंचहास्येभावाभवंत्यमी॥४॥दैन्यंविंतातथाग्लानिर्निर्वेदोजडताधृतिः॥व्या
धिश्चकरुणेवाच्याभावाभावविशारदैः॥५॥ईर्ष्यासूयातथागर्वउत्साहोमदएवच॥चापल्यमुग्रताचैवरोद्रेभावाःप्रकीर्तिताः॥६॥

करुणेमोहनिर्वेददैन्यजाड्यविषादभ्रमापस्मारोन्मादव्यथालस्यस्मृतिवेषयुस्तंभस्वरभेदाश्रुणिव्य॥रोद्रेउत्साहस्मृति
स्वेदावेगामर्षरोमांचचपलताग्रतास्वरभेदकंपाव्य॥वीरेउत्साहधृतिमतिगर्वोवेगामर्षोग्ररोमांचाव्य॥भयानकेस्तंभस्व
दगद्वदतारोमांचवैवर्ण्यशंकामोहावेगदैन्यचापलत्रासापस्मारप्रलयमूर्च्छाव्य॥बीभत्सःपस्मारमोहावेगवैवर्ण्यनिव्य॥
॥अद्भुतस्तंभस्वदगद्वदताश्रुरोमांचविभ्रमस्मयाव्य॥अन्येचभावारसानुकूलाःस्वयमूह्याः॥स्थायिनोपिव्यभिचरंति॥हा
सःशृंगारे॥उत्साहश्चाप्यमर्षश्चवितर्कोथमतिर्धृतिः॥क्रोधोसूयातथामोहावेगःशोकहर्षणे॥७॥गर्वोमदस्तथोग्रत्वंभावा
वीरेभवंत्यमी॥संतापामरणंचैवचापलंचभयानके॥८॥अपस्मारोविषादश्चभयंरोगोमतिर्मदः॥उन्मादश्चेतिविज्ञेयाभावाबीभत्स
संस्थिताः॥९॥आवेगोजडतामोहोहर्षणंविस्मयोधृतिः॥इतिभावान्निबध्नतिरसेस्मिन्नद्भुतेबुधादति॥१०॥कश्चित्संभोगवर्ज्यादित्यनेनग्र
थेनवर्जनीयाएवव्यभिचारिणोग्रेपिदर्शिताइतिबभाम॥तन्मग्यं॥अथरसविशेषस्थायिविशेषाणामपिव्यभिचारिभावत्वमस्तीतिविवेचयितुं

४ सूत्रे व्यभिचारिपदस्यानुभावविना व्यभिचारिपरत्वे तौ सुक्यानुभावभूतचिंतात्मकव्यभिचार्युपादानेरसानभिव्यक्त्यापत्तेः सात्विकपदोपादाने तु तदर्थमिन्नेव्यभि
 एवमग्रेऽपि ॥ इति श्रीजड्युपनामकगंगारामविरचितायां नौकाख्यायामं सतरंगिणीव्याख्यायां पंचमस्तंभः ॥ सपरिकरे हेतावभिहिते प्रा
 प्रावसरंरसनिरूपणं प्रतिजानीते ॥ विभावानुभावव्यभिचारिसंयोगाद्रसनिष्पत्तिरिति सूत्रस्य विभावानुभावव्यभिचारिणां संयोगान्ते ल
 नाद्रसस्य निष्पत्तिरभिव्यक्तिरित्यर्थकत्वेऽपि विभावसात्विकभावयोर्द्वयोरेव मेलनेऽपि सर्वाभिमतारसानभिव्यक्तिर्न सिद्ध्यति ॥ सात्विकभावा
 नाद्विरूपतया न यानामपि मेलनस्य तत्र सिद्धेरतः सात्विकेत्यभिचार्यनुभावयोर्गोबलीवर्दन्यायेन ग्रहणार्थं ॥ अतएव सूत्रे व्यभिचारि

रतिः शांतकरुणहास्येषु ॥ भयशोकौकरुणशृंगारयोः ॥ क्रोधोद्वेगौ ॥ जुगुप्साभयानके ॥ उत्साहविस्मयोऽसर्वरसेषु ॥ इति व्यभि
 चारिभावानिरूपणं नाम पंचमस्तंभः ॥ अथ रसानिरूप्यते ॥ विभावानुभावसात्विकभावव्यभिचारिभावैरुपनीयमानः
 परिपूर्णः स्थायिभावो रस्यमानोरसः ॥ शब्देन निर्वेदादय एव गृह्यंत इति संप्रदाय इति स्मर्तव्यं ॥ परिपूर्णः ॥ आलंबनैरुत्पादि

त उद्दीपनैरुद्दीप्यतानुभावैः प्रतीतियोग्यः कृतो व्यभिचारिभिश्च पोषित इत्यर्थः ॥ स्थायिभावः ॥ रामाद्यनुकार्यनिष्ठ एवोपनीयमानो न देह
 त्रिमवेषादिनानुकार्यरामादितुल्यतानुसंधानबलादारोप्यमाण इत्यर्थः ॥ रस्यमानश्च सत्कारहेतुरिदं चरसपदप्रवृत्तिनिमित्तमुक्तं ॥
 रसोरसपदार्थो वसेयः ॥ तदुक्तमुक्तसूत्रव्याचक्षणैर्भट्टलोल्लटप्रभृतिभिः ॥ आलंबनोद्दीपनैरुत्पाद्योत्पादकभावाद्दीप्योद्दीपकभावाच्चानु
 भावैर्गम्यगमकभावाद् व्यभिचारिभिश्च पोष्यपोषकभावात्संयोगात्संबन्धाद्रसस्य निष्पत्तिरुत्पत्तिरुद्दीप्तिरनुभूतिः प्रष्टिश्च रामादौ ॥ नर्तके तु त
 चारिपदतात्पर्यं गम्यत इति नोक्तदोषः ॥ यद्यप्युपात्ते तस्मिन् अनुभावपदस्यापि सात्विकमिन्नेतात्पर्यं ग्राह्यमेव तथापि तदसत्त्वात्तथाग्रहो जायमानोऽपि भ्रम एव कृत इत्यतः प्र
 वाच्यं परिशोधिततर्कात्तथावगम्यत इत्याह ४

इति सूत्रे व्यभिचारिपदस्यार्थः ॥

यद्वाकृत्रिमैरपितथात्वेनाग्रहीतैर्विभावादिभिः सर्वैरेव लिंगैरूपनीयमानाभिन्नतुरगन्यायेन रामो यमिति बुद्धि विषयेन टेपक्षेणुमीयमानो
 तएव परिपूर्णः स्थायिभावावस्थातोवस्थांतरापन्नः स्थायिभावोरत्यादीरस्यमानतया चर्च्यमाणतयारसपदार्थो बोध्यः ॥ तदुक्तं श्रीशंकरैः
 ॥ राम एवायमित्ययोगव्यवहृदविषयाया अयमेव राम इत्यन्ययोगव्यवहृदविषयाया वासम्यबुद्धेरनंतरावतीर्णनासौराम इति बाधा
 यारामो यमिति मिथ्या बुद्धेर्विरुद्धो भयकोटिकाया अयं रामो न वेति संशयबुद्धे रामसादृश्यविषयायारामसदृशो यमितिसादृश्यबुद्धेश्च लो
 कप्रसिद्धायाः प्रवृत्तिनिवृत्त्ययोग्यतया विलक्षणया चिन्नेतुरगो यमिति वदामो यमिति बुद्ध्या स्कंदितेन तात्मानिपक्षे बाधितमपि विभा
 वादित्रयात्मकं लिंगमवगम्यते ॥ कथं तदवगम इति चेत् ॥ नटेन कर्त्ता सेयं ममांगेषु सुधारसकृदा सुपूरकपूरशलाकिकादृशः ॥ मनो
 रथश्चर्मनसः शरीरिणी प्राणेश्वरी लोचनगोचरंगतेति ॥ देवादहमद्यतया च पलायितनेत्रया विमुक्तश्च ॥ अविरलविलोलजलदः का
 लः सप्रपागतश्चायमिति चालंबनोदीपनयोः ॥ तथा प्रागेव गुरुशिक्षामासाद्य रोमांचाद्या विर्भावनविषये कृतेनातिशयिताभ्यासेन रोमांच
 आविर्भावव्यक्तोक्तं ठादेः ॥ अभ्यासपादवेनैव च तत्कालोचितकटाक्षभुजाक्षेपादेश्च प्रकाशनसंभवात् ॥ तेन चरत्याद्यात्मा स्थायीतना
 नुमीयते ॥ सेयमनुमितिरेव सचमत्कारप्रतीतिरूपा चर्वणेत्युच्यते ॥ चर्वणाविषयएव च स्थायीरसपदार्थः ॥ चर्वणायाश्च सामाजि
 कगतत्वात्तेष्वेव रसव्यवहार इति ॥ इत्थंच विभावानुभावव्यभिचारिभिः संयोगादनुमानादस्य स्थायिनो निष्पत्तिरनुमिति रिति
 सूत्रार्थः ॥ वस्तुतः सामाजिकेष्वरससंस्पर्शाभावेशतकलस्तस्य समारोपेन मितावाचमत्कारेण स्याद्वस्तुसौंदर्यलादेव प्रकृतविषययो
 रनयोश्च मत्कारजनकत्वमिति च लोकप्रसिद्धिमवधूय कल्पनायां न सहृदयसमाश्वासः ॥ असतश्चाव्यग्यत्वाच्च सामाजिकेषु तादृशस्था
 व्यभिव्यक्तिरपि दुर्लभेव ॥ अन्यथानिर्वासनेषु बालादिष्वपि तदभिव्यक्तिप्रसंगादित्यपरितुष्यन् विभावादिभिः संयोगाद्भोज्यभोजकभावसंब

५
 स्थायीत्यादिः॥ एतल्लक्षणो विभावादिसमभिव्याहारेण स्थायिभावोपादानं साधारणीकरणरूपेण प्रयोजनस्फोरणाय विभावानुभा
 वव्यभिचारिभावैरिति॥ शब्दात्मनः काव्यस्याभिधात्मकप्राथमिकव्यापारेण स्वस्वासाधारणरूपेण निवेदितैर्भावकत्वात्मकद्वैतीय
 कव्यापारेण चागम्यात्वप्रकारकुरसविरोधिज्ञानप्रतिबंधद्वारा कालात्वादिरसानुकूलधर्मपुरस्कारेण परिस्फुरद्विविभावेः संबधिवि
 शेषानवकिंनत्वेन च तथाभूतैः स्थाय्यनुभावादिभिश्चेत्यर्थः॥ न चैतादृशव्यापाराभ्युपगमो निरर्थकः स्वात्मनितत्तन्नायकाद्यभेदबुद्धे
 रेवागम्यात्वप्रकारकधीप्रतिबंधसंभवादिति वाच्यं॥ दुष्यताद्यात्मकनायके धराधौरेयत्वधीरत्वादेरात्मनि चाधुनिकत्वकायुरुषत्वादे
 र्वैधर्म्यस्य स्फुटं प्रतिपत्तेस्तदभेदस्यैव धरवधारणीयत्वात्॥ इत्थं साधारणीकृतेषु दुष्यतशकुंतलादेशकालवयोवस्थादिषु सत्सु द्वैतीयो

भावविभावानुभावव्यभिचारिभावैर्मनोविश्रामो यत्र क्रियते सवारसः॥

कव्यापारमहिमानिपंगुतांगते सति सश्रुतिप्रतातातीयो केन भोगकृत्वव्यापारेण रजस्तमसो निर्णीर्णयोः सती रुद्रिक्तसत्त्वजनितेन निज
 चित्तत्वभावनिरुतिविश्रान्तिलक्षणसाक्षात्कारेण विषयीकृतो भावनैकगम्यः साधारणीकृत एव रत्यादिः स्थायीभुज्यमानो रसपदार्थः॥ किंवा
 निजचित्तत्वभावनिरुतिविश्रान्तिलक्षणः स्थायिभावभोगो वासः॥ तदिदमुक्तं मनोविश्रामो यत्र क्रियते सवारस इति॥ उक्तं च भट्टनायकैः॥ र
 सो न तादृश्येनैत्यादि॥ तस्यार्थः॥ न नटादिगतत्वेनारोप्यते न वारमादिगतत्वेनोत्पाद्यते इति॥ नाप्यात्मगतत्वेन व्यज्यते किंत्वभिधाख्यव्यापा
 रोपथावाक्यमात्रस्य तथा काव्यनाट्ययोरेव सताभावकृत्वव्यापारेण साधारणीकृतेषु विभावादिषु तृतीयेन भोगकृत्वव्यापारेण भाज्यमानः स्था
 ३ अंस्यत्रिगुणबुद्धिसाध्यनिजचित्तत्वभावविश्रान्तिलक्षणसाक्षात्कारविषयः स्थायी स्थायिविषयकोक्तसाक्षात्कारोवातात्पर्यविषयो भवतीति भावः

धीसत्त्वोद्रेकजनितेन स्वप्रकाशानंदमयसंविद्धि श्रान्तिलक्षणेन पारमार्थिकेन भोगेन विषयीक्रियत इति ॥ स्याद्यादीनां साधारणीकरणफल
कहेतीयाकव्यापारमंतरैवाह ॥ प्रबुद्धोद्भासमभिव्यक्तेति यावत् ॥ स्यापिभाववासनासंस्मावस्थापदव्यवहार्यानुद्भूतसंस्काररूपातद
वस्थः स्याप्योभावइतितुपरमार्थः ॥ कथंप्रबोधइतितदाह ॥ प्रथमानुरागेवासनोत्पादकालंबनानुभवापूर्वकास्वादगोचरीभूतेरसे ॥ यद्य
पीदानींतनसंस्माकालभेदार्जितवासनाभेदेनापिरसास्वादः सूपयदस्तथापि पटतरभावनाभिप्रायेणेदं ॥ वस्तुतस्तु स्वाभाविकवासना
शून्यकालिकानुभवमूलकस्मृतिप्रभवस्य स्यापिभावस्य वासनाया अभिव्यक्तिस्थलेपि जन्मांतरीणस्य पटतरवासनाकालीनस्यानुभव
स्य वासनाभिप्रायकोयंग्रंथः ॥ एतादृशानुभवस्यैव विषयविधया कारणत्वादा लंबनविभावइति गीयते ॥ तथाच विभावानुभावव्यभिचा

प्रबुद्धस्यापिभाववासनावारसः ॥ प्रबोधकाविभावानुभावव्यभिचारिभावाः ॥ नचयूनोः प्रथमानुरागेव्याप्तिः पूर्वानुभवा
भावादिति वाच्यं ॥ तत्रापि जन्मांतरीयानुभवसत्त्वादिति ॥ रिभिः संयोगाद्यंग्यव्यंजकभावसंबंधाद्रसस्य भग्नावरणविहिशि

ष्टस्यापिनोनिष्यतिः स्वरूपेणावभासइतिसूत्रार्थः ॥ तदुक्तं श्रीमदाचार्यैरभिनवगुप्तपादैः ॥ लोके कारणत्वादिना न्यवहार्यैः प्रमदादि
भिः स्यापिनोरत्पादेरनुमानेऽभ्यासेन यत्पादवद्भूत इति प्रवृत्तिरूपं तद्वत्तां सामाजिकानां वासनारूपेणांतःस्थितोरत्पादिः स्यापीकाव्येग
णालंकारादिद्वारानादौ च चतुर्विधाभिनयद्वारा यथोक्तविभावनात्मकव्यापारवत्त्वादलौकिकविभावादिशब्दव्यपदेशयोग्यदशाविशि
ष्टैस्तैरेव व्यज्यते ॥ अतएवापट्टनां बालानां नरसाभिव्यक्तिः ॥ किंबहुना परापि स्वाभाविकी वासना सदभिव्यक्तौ हेतुः ॥ याविनाश्रुगारिणाम
पिमीमांसकवैय्याकरणादीनां नसा ॥ यदाहुः ॥ वासनाचेन्न हेतुः स्यात्तस्यान्मीमांसकादिधितिः ॥ ननु तथाप्यन्यनिष्ठैर्विभावादिभिः कथ

ममैवैतेशत्रोरेवैतेतटस्थस्यैवैतेइतिसंबंधिविशेषस्वीकारनियमस्यनममैवैतेनशत्रोरेवैतेनतटस्थस्यैवैतेइतिसंबंधिविशेषपरिहा
 रनियमस्यचानध्यवसायात्तेषांसाधारण्येनप्रतीतेः॥तथाचामुक्तस्यैवेत्यवधारणंविनाप्रतीतानांतेषांस्वीयत्वासंसर्गाग्रहःसर्वसंमत
 स्यदोषस्यमाहात्म्यात्संभवत्येवेतिस्वीयस्यापिभाववासनाभिव्यक्तिर्युक्तैवेतिभावः॥नन्वेवंविभावादीनांसाधारण्यावश्यकत्वेपिस्थायि
 नांसाधारण्यं कथं स्यात्तत्तदात्मासाधारणत्वात्तेषां॥नचमास्तुतेषांसाधारण्यंरसाभिव्यक्तेरसाधारण्येप्युपपत्तेरितिवाच्यं॥तथासति
 सहृदयसंवादोनस्यात्॥मास्तुसंवादइतिचेत्॥एवंविधालौकिककल्पनायामनाश्वसापत्तेः॥उच्यते॥उपायानांविभावादीनामुक्तसाधा
 रण्यबलाद्रसानुभवकालेस्थायिनांप्रमात्विशेषनिष्ठत्वलक्षणायाःपरिमितप्रमात्तायायद्विगलनमज्ञानतद्वशादुन्मिषितोवेद्यांत
 त्रसंपर्कशून्योपरिमितोभावोयस्यतेनप्रमात्रासकलसहृदयसंवादकारिणाप्रमात्विशेषसंबंधाग्रहरूपेणसाधारण्येनस्थायीच
 र्यते॥ननुचर्वणाविशिष्टस्थायिभावमात्रंनरसः॥रसंहोवायलब्धानंदीभवतीत्येवमाद्ययाश्रुत्यासहृदयप्रमाणेनचानंदस्वरूपताया
 स्तत्रादरादितिचेत्॥स्वप्रकाशनयेवृत्तिज्ञानलक्षणस्वाकारवद्वृत्त्यमाणचर्वणास्वरूपाभिन्नस्यात्मानंदस्यापिविषयीकरणात्॥सचच
 र्यमाणतैकप्राणश्रवणानाशेनश्यन्नतएवविभावादिजीवितावधिरनित्यचर्वणःस्वस्वासाधारण्यरूपेणविभावानवभासात्मानंकरस
 न्यायेनचर्च्यमाणःपुरइवपरिस्फुरन्सहृदयमिवप्रविशन्सर्वंगीणमिवालिङ्गन्नन्यत्सर्वमिवतिरोदधद्वह्मस्वादमिवानुभावयन्नतए
 वालौकिकचमत्कारकारीशृंगारादिकोरसः॥सचनविभावादिकार्यः॥उत्पन्नस्यतस्यतत्कालत्वसंभवत्तामग्रीकस्यतन्नाशकस्य
 समवधानपर्यंतविभावादिचर्वणानाशेपिसत्त्वप्रसंगात्॥द्वितीयेष्टाबुद्ध्योरिवकार्यनिमित्तकारणयोर्नाशयनाशकभावकल्पनाया
 गौरवपराहतत्वात्॥अन्यथैवोपपत्तेः॥पूर्वस्वरूपेणासतोज्ञाप्यत्वस्याप्ययोगान्नासोज्ञाप्योपि॥विभावादिभिरेवसमुत्पाद्यज्ञाप्यत

इत्यपिनविचाररमणीयं॥कार्यवैचित्र्येसामग्रीवैचित्र्यस्यनियामकत्वात्॥काव्याद्युत्पत्त्यविभावस्यस्थायिस्वरूपाजनकत्वाच्च॥किंचस्व
प्रकाशनयेचाक्षुषज्ञानस्यचक्षुज्ञाप्यत्वव्यावर्तनाययत्त्वभिन्नतज्जन्यज्ञानविषयत्वरूपतज्ज्ञाप्यत्वमुरत्यमिष्टंतत्प्रकृतेनसंभवत्येव
स्वाभिन्नतज्जन्यज्ञानविषयत्वरूपतज्ज्ञाप्यत्वंतुननिषेधामः॥अपितुविभावादिवर्चणात्मकविभावादिवर्चनानाकारकात्मचैतन्यग्रा
ह्यसवासौमन्यते॥तदुक्तं॥विभावादिभिर्गजितश्रवणीयइति॥कारकज्ञापकाभ्यामन्याहेतुर्नसिद्धइतिचेत्॥अलौकिकसिद्धेर्भूषणमेत
न्नतुदूषणं॥येतुरसेविभावादिकार्यत्वव्यवहारास्तेपिभ्यंजकविभावानुभावव्यभिचारिणांचर्वणायाउत्पत्त्योत्पत्त्युपचारात्॥गुणालंका
राद्यसंभिन्नरसादिविषयलौकिकप्रमितेर्जगद्देदविषययुंज्ञानप्रमितेर्वाह्यार्थसंस्पर्शरहितात्ममात्रविषययुक्तप्रमितेश्चगुणालंकारसं
भिन्नरसादिमात्रविषयतयाविलक्षणायासंवित्तद्वैततयाज्ञाप्यत्वव्यवहाराअपितत्रसांप्रदायिकानां॥प्रागसत्त्वादिवग्राहकस्याप्यभा
वान्नमुरत्यज्ञाप्यपदप्रवृत्तिनिमित्तवानेषः॥तथाहि॥यतस्तद्ग्राहकंननिर्विकल्पकंविभावादिपरामर्शस्यनिर्विकल्पकजननायोग्यत्वात्॥
नापिस्वभिन्नसविकल्पकं॥चर्ममाणस्यलौकिकानंदमयस्यतस्यस्वसंवेदनमात्रसिद्धत्वात्॥चर्वणादशायाज्ञानांतराभावात्॥स्वाभिन्न
सविकल्पकविषयत्वेनज्ञाप्यत्वंलिष्टमेव॥ननुज्ञानंतावद्विधिं॥आत्मचैतन्यरूपंनिर्विकल्पकमेकं॥स्वभिन्नसविकल्पकंचद्वितीयं॥
तयोर्मध्येज्ञाप्येहोकाविषयत्वेनापरविषयत्वमागच्छत्तद्व्यान्यतरविषयत्वाभावेनचोभयविषयत्वमापद्यतेतच्चविरुद्धमितिचे
न्न॥तदिदंस्वाभिन्नसविकल्पकविषयत्वरूपंलोकोत्तरचमत्कारमेवरसचर्वणायामवगमयतीति॥प्रागुक्तश्रुतिस्वारस्यात्तुस्याप्य
वच्छिन्नाभग्नावरणाचिदेवरसइतितुयुक्तमुत्पश्यामः॥सूत्रेणसस्येत्यस्यस्थायवच्छिन्नचिदानंदस्येत्यर्थोन्यासैवसरणिः॥अत्रावरणाभ
गोवा॥सहृदयस्यनिजसहृदयतावशोन्मिषितेनविभावादिचर्वणामहिम्नातत्तत्स्थायुपहितस्वरूपानंदाकारासमाधिनायोगिनइवांतः

करणवृत्तिर्वाचवर्णायदार्थः॥ इयंचविभावादिविषयसंबलितचिदानंतालंबनत्वादेवपरब्रह्ममात्रास्वादात्ममाधेर्विलक्षणाभावाचका
 व्यव्यापारमात्रादिति॥ नन्यास्तुविभावानुभावव्यभिचारिणांसंयोगाद्वावनात्मनएवदोषाद्रसस्यानिर्वचनीयदुष्यंतादिरत्याद्यात्मनो
 निष्पत्तिरितिसूत्रार्थमत्वाकाव्येनाद्येचकविनानदेनचप्रकाशितेषुविभावादिषुव्यंजनाव्यापारेणदुष्यंतादौशकुंतलादिरतौगृहीता
 यांसमनंतरमेवतदीयसहृदयतोह्लासितस्यभावनाविशेषरूपस्यदोषस्यमहिम्नाकल्पितदुष्यंतत्वावच्छादितेस्वात्मन्यज्ञानावच्छिन्ने
 शुक्तिकाशकलइवरजतखंडःसमुत्पद्यमानोनिर्वचनीयःसाक्षिभास्यःशकुंतलादिविषयकरत्यादिरेवरसः॥ ननुभद्रात्मनोदुरधिरो
 हतनोर्विशालवंशोन्नतेःकृतशिलीमुखसंग्रहस्यायस्यानुपप्लुतगतेःपरवारणस्यदानांबुसेकसुभगःसततंकरोभूदित्यादौनानार्थ
 स्थलेशक्त्यैवाप्राकरणिकार्थबोधोपपत्तौनातिरिक्तव्यंजनाव्यापाराभ्युपगमःसमुचितः॥ शक्तिनियमनपूर्वकव्यंजनोह्लासमभ्युप
 गच्छद्विरपिनानार्थस्थलेर्यह्यप्रतीत्यंगीकारेणप्रक्षालनाद्विपंकस्यदूरादस्पर्शनंवरमिति न्यायान्नियमनोह्लासयोरेवाप्रामाणिकत्वा
 त्॥ अतएवगूढश्लेषेचरमंजायमानस्यबोधस्यप्रथमंवारणायतात्पर्यज्ञानहेतुत्वेवाच्येःश्रीलेःतात्पर्यविषयार्थबोधेव्यभिचारइति
 तस्यैवैयंजनिकत्वमभिप्रेत्यशक्तिजत्वस्यकार्यतावच्छेदकघटनाधौव्येवश्यंजनोह्लासकार्येत्वास्त॥ अगृहीतगृहीतविस्मयार्थान्तर
 शक्तिकस्यपुंसोव्यंजनोह्लासस्याप्यनभ्युपगमात्॥ तद्धेतोरेवेतिन्यायादह्यंतरकल्पनानवकाशात्॥ गूढश्लेषेतुशक्तिग्रहस्यैवविलं
 बितत्वादितिचेन्न॥ अवलानांश्रियंहत्वावारिवाहैःसहानिशं॥ तिष्ठतिचपलायन्नसकालःसमुपस्थितइत्यादौवशक्तानांद्रव्यमपह
 त्यजलवाहकैःपुरुषैःसहपुष्पल्योरमतइत्यर्थान्तरंनतावदबलावारिवाहचपलाशब्देयोगरूढ्याशक्यतेबोधयितुंमेघत्वविद्युत्वा
 द्यघटितस्यैवतस्यार्थस्यप्रतीतेरन्यथाचमत्कारेनस्यात्॥ अतएवनयोगशक्त्यापिकेवलपारूढ्यार्थसंबलितार्थबोधकत्वस्यतस्यारू

हि समानाधिकरणाया असंगतिः॥

रुत-
६०

पुंश्रलीलादेः सर्वथैव तदविषयत्वाच्च ॥ तस्मात् ॥ योगरूढस्य शब्दस्य योगेरूढ्या नियन्त्रिते ॥ धियं योगस्य शोर्थस्य यासूते व्यंजनैव सा ॥
 एवं स्थिते निरुक्तनानार्थस्थलेषु पमायाः प्राकरणिका प्राकरणीकार्थगतायाः प्रतिपत्तयेव श्यंवाच्यार्थव्यंजनयेवा प्राकरणिकस्याप्य
 र्थस्य शब्दव्यंजनया प्रतिपत्तावलंकिष्टकल्पनयेत्याशयेन प्राचीनोक्तं नानार्थव्यंजनकत्वं न दुष्यतीत्येवमाद्यन्यत्र विस्तरः ॥ अयं च कार्यो दोष
 विशेषस्य नाशयश्च तन्नाशस्य ॥ स्वोत्तरभाविना लोकोत्तराल्हादेन भेदाग्रहात्सुखपदव्यपदेश्यो भवति ॥ स्वपूर्वोपस्थितरत्यादिना च भेदाग्र
 हाद्रतिस्त्वेनैकत्वाध्यवसानाद्वा व्यंग्यश्रवणीयश्रोच्यते ॥ अवच्छादकं दुष्यंतत्वमप्यनिर्वचनीयमेव ॥ अवच्छादकत्वं चरत्यादिविशिष्टबोधे वि
 शेष्यतावच्छेदकत्वं ॥ एतेन दुष्यंतादिनिष्ठस्य रत्यादेरनास्वाद्यत्वात् नरसत्वं ॥ स्वनिष्ठस्य तस्य शकुंतलादिभिरतत्संबंधिभिः कथमभिव्यक्तिः
 स्वस्मिन्दुष्यंताद्यभेदबुद्धिस्तु बाधबुद्धिपराहतेत्यादिकमपास्तं ॥ यदपि विभावादीनां साधारण्यं प्राचीनोक्तं ॥ तदपि काव्येन तेषु शकुंतलादि
 शब्दैः शकुंतलात्वादिप्रकारकबोधजनकैः प्रतिपाद्यमानेषु सत्सु दोषविशेषकल्पनं विनादुरुपपादमतो वश्यकल्प्ये दोषविशेषे तेनैव स्वा
 त्मनि दुष्यंताद्यभेदबुद्धिरपि सूपपदेति किं तेन नन्वेवं रतेरस्तु नाम दुष्यंत इव सहृदयेऽपि सुखजनकताकरुणरसादिषु स्थायिनः शोका
 देर्दुःखजनकतया प्रसिद्धस्य कथमिव सहृदयहृदयाल्हादहेतुत्वं ॥ प्रत्युत नायक इव सहृदयेऽपि दुःखजननस्यैवौचित्यात् ॥ न च सत्यस्य शोका
 देर्दुःखजनकत्वं क्लृप्तं न कल्पितस्येति नायकानामेव दुःखं न सहृदयस्येति वाच्यं ॥ रज्जुसर्पादेर्भयकपाद्यनुत्पादकतापत्तेः ॥ किंच सहृदये रतेर
 पिकल्पितत्वेन सुखजनकतानुपपत्तेरिति चेत्सत्यं ॥ शृंगारप्रधानकाव्येभ्य इव करुणप्रधानकाव्येभ्योऽपि यदिकेवलाल्हाद एव सहृदय
 प्रमाणकस्तदाकार्यानुरोधेन कारणस्य कल्पनीयत्वात् लोकोत्तरकाव्यव्यापारस्यैवाल्लहादप्रयोजकत्वमिव दुःखप्रतिबंधकत्वमपि कल्पनी
 यं ॥ यद्याल्हाद इव दुःखमपि प्रमाणसिद्धतदा प्रतिबंधकत्वं न कल्पनीयं स्वस्वकारणवशाच्चोभयमपि भविष्यति ॥ अथ तत्र कवीनां कर्तुं स

नौका

॥ अथ तत्र कवीनां कर्तुं स
 ६०

अनिष्टसाधनत्वेन निरुत्तेरुचितत्वादिति चेत् ॥ इष्टस्याधिक्यादनिष्टस्य च न्यूनत्वाच्च दनद्रवलेपनादाविव प्रवृत्तेरुपपत्तेः ॥ केवलाल्हा
 दवादिनां तु प्रवृत्तिरप्रत्यूहैव ॥ अश्रुपातादयो पितृत्तदानं दानुभवस्वाभाव्यान्तु दुःखात् ॥ अतएव भगवद्भक्तानां भगवद्दर्शनाकर्णनाद
 श्रुपातादयः समुत्पद्यन्ते ॥ न च तत्र जातपिदुःखानुभवोस्ति ॥ न च करुणरसादौ स्वात्मानि शोकादिमदशरथादितादात्म्यारोपेयत्वाल्हाद
 स्तदास्वप्ने संनिपातादौ च स्वात्मानि तदा रोपेपि सस्यादानुभाविकं च तत्र केवलदुःखमिति काव्येपि केवलदुःखमेव युक्तमिति वाच्यं ॥ अयं हि
 लोकोत्तरस्वकाव्यव्यापारस्य महिमा यत्तयो ज्योत्स्ना अरमणीया अपि शोकादयः पदार्था आल्हादमलौकिकं जनयन्ति ॥ विलसणो हि कमनीयका
 व्यव्यापारज आस्वादः प्रमाणांतरजादनुभवात् ॥ तज्जत्वं च तज्जन्यभावनाजन्यकल्पितरत्यादिविषयत्वं ॥ तेन रसास्वादस्य काव्यव्यापारा
 जन्यत्वेपि न सति ॥ शकुंतलादावगम्यात्वज्ञानोत्पादस्तु स्वात्मानि दुष्पताय भेदबुद्ध्या प्रतिबध्यत इत्याहुः ॥ अनिवेचनीयस्यातिमनश्च य
 गच्छतां जनाव्यापारमप्यविदुषां विदुषां तार्किकाणां मते प्रागुक्तदोषमहिम्ना स्वात्मानि दुष्पतादितादात्म्यावगाही शकुंतलादिविषयकर
 त्यादिमदभेदवाचिमानसः काव्यार्थभावनाजन्मा विलसणविषयताशालीरसपदार्थो भवति ॥ तत्र च विभावानुभावव्यभिचारिणां संयोगा
 ज्ञानरूपादोषाद्रसस्य ज्ञानविशेषात्मानो निष्पत्तिरुत्पत्तिरिति सूत्रार्थः ॥ स च बोधः स्वात्मानि दुष्पतत्वधर्मितावच्छेदक शकुंतलादिविष
 यकरतिवैशिष्ट्यावगाही शकुंतलादिविषयकरतिमान्दुष्पतद्रत्याकारक एकः ॥ स्वात्मात्वविशिष्टे शकुंतलाविषयकरतिविशिष्टं दुष्पतता
 दात्म्यावगाही शकुंतलाविषयकरतिमदुष्पतो ह मित्याकारको द्वितीयः ॥ स्वात्मात्वविशिष्टे दुष्पतत्वशकुंतलाविषयकरत्यो वैशिष्ट्यावगाह्य
 हं दुष्पतः शकुंतलाविषयकरतिमांशेत्याकारक अतृतीयोपि ॥ तत्र च सर्वत्रैव रतेर्विशेषणतया विशेषणज्ञानस्य विशिष्टज्ञाने हेतुत्वात्ता
 व्यार्थभावनाकालेशब्दादप्रतीयमानाया अपितस्याश्रेष्टादिलिङ्गकमनुमानं मध्येभ्युपगंतव्यमिति मंतव्यं ॥ स्वाप्नादिबोधेति प्रसंगवारणाय

काव्यार्थभावनाजन्येतिबोधविशेषणं॥ नन्वेवं संस्वदतइतिप्रयोगानुपपत्तिरस्वादपदार्थस्यबोधस्वरसाभिन्नत्वादितिचेत्॥ आस्तां
तन्नरतिमात्रपरोरसशब्दः॥ सचरसोनलौकिकबोधात्माकित्वनंतःकरणविषयोप्यलौकिकसन्निकर्षसंपन्नइतिनरतिसत्तामपेक्षते
॥ विभादीनां त्रयाणां मेलनात्कसंयोगाद्रसनिष्पत्तिर्नामरसपदव्यवहारइतिसूत्रार्थमत्वात्त्रयाणां समुद्दितानां केपिरसत्वमाम
नंति॥ विभावादिषु मध्ये सम्यग्योगाच्चमत्कारात्सइतिसूत्रार्थमत्वात्त्रिषु कोपिचमत्कारीचेत्सरसोनान्यथेतिबहवः॥ भाव्यमानोविभाव
एवरसस्तथाविधोनुभावएवरसोव्यभिचार्येचवातादृशोरसइतिसूत्रे त्रयाणां समुच्चित्तरसनिष्पादकत्वमभिहितवतोभरताचार्यस्या
नभिप्रेतत्वादनादेयं॥ व्याघ्रादयोविभावाभयानकस्येववीरादुत्तरोद्गाणां॥ अश्रुपातादयोनुभावाः शृंगारस्येवकरुणभयानकयोः॥ चिंताद

सचरसोद्विविधोलौकिकोलौकिकश्चेति ॥

योव्यभिचारिणः शृंगारस्येववीरकरुणभयानकानामितितेषांप्रत्येकंनियतरसव्यंजनानुपपत्तेश्च॥ एवंस्थितेह्यसाधारणविभावाद्येकमा
त्रोपादानेपिपरयोरासेषोधुवइतिस्यतव्यं॥ तदाल्लादाविनाभूतोबद्धीभिर्बहुभिर्बहुः॥ प्रोक्तोरसोरिवलोहयः प्रपंचेस्तीत्यनर्गलं॥ यद्यपि
नाट्येरसस्थितिनिगदताभगवताभरताचार्येण॥ काव्येप्येनामिदर्शयताश्रीरुद्रेणचनाट्यकाव्ययोरसमवंच्लौकिकोभेदः समुपेक्षितस्तथा
पिमुख्याभिधेयरसस्वरूपनिरूपणंप्रतिज्ञातवतः स्वस्यतुतादृशभेदोऽनुपेक्षणीयसवेत्याशयेनरसंविभजते॥ प्रबुद्धस्यापिभाववासना
त्मेत्यर्थः॥ एतेनकारणान्यथकार्याणिसहकारीणियानिच॥ रत्यादेः स्थायिनोलोकेतानिचेन्नाट्यकाव्ययोः॥ विभावाअनुभावास्तत्कथ्यतेव्यभि
चारिणइतिसर्वानुमतनिबंधसूत्रेविभावानुभावव्यभिचारिपदंचालोकयतांलौकिकेरसेविभावादिशब्दाभिधेयैरनिष्पत्तिंविजानतामतएव

७
 रसपदार्थत्वविपर्ययं मन्यमानानामाधुनिकानां लौकिके भेदे ग्रंथं कृत्वा त्रोट्ये शा मूलकता प्रयुक्तानां द्रव्यणीयता ग्रंथिः शिथिलिता भव
 ति॥ एतदपि कल्पना मात्रमिति तु मांशं किं छाः॥ किंतु प्रायेणोक्तं प्रतिप्रोक्ता भरताद्यैरसंस्थितिः॥ यथा मतिमया प्येषा काव्यं प्रतिनिग
 द्यते इति रुद्रग्रंथं प्रगेषि छाः॥ अत्र वासनात्मना स्थितस्यापि स्थितिः सर्वस्यैव कालांतराण्यस्य स्वाव्यवहित प्राक्कालीन लौकिकसंनि
 कर्षजन्यत्वाद् रसपदार्थं प्रविष्टस्यापि स्वरूपे तथा च न भेदं किंतु रसोत्पत्तिनिदानभूतं यं जकविभावानुभावव्यभिचारिण्यतमं च वर्णनात्पत्तौ
 लौकिकसंनिकर्षजन्यत्वं तथा॥ यत्र विभावाद्येकतरत्र लौकिकसंनिकर्षस्तद्व्यतिरिक्तो भयत्र त्वलौकिकस्तत्रापि लौकिकभेदता सिद्धा
 र्थमन्यतमत्वेन त्रयाणां निवेशः॥ यद्यपि व्यभिचारिणां मांतरतया न कदापि लौकिकसंनिकर्ष इति तदुपादानमनर्थकमिति प्रतिभाति॥

लौकिकसंनिकर्षजन्या लौकिकोऽलौकिकसंनिकर्षजन्या त्वलौकिकः॥ लौकिकः संनिकर्षः षोढाविषयगतः॥ अलौकिकः सं
 निकर्षो ज्ञानं॥ तेषां चानुभूतेषु साक्षादेतज्ज्ञानानुभूतेषु प्राक्तनसंस्कारद्वारा ज्ञानमेव प्रत्यासत्तिः॥ तथापि स्वाभिर्गजकविभावानु
 भावलौकिकसंनिकर्षस्यैव स्वाभिर्गजकव्यभिचार्योद्यभिर्गजकविभावानुभावलौकिकसंनिकर्षस्यापि लौकिकभेदतानि यामकत्वमेव यु
 क्तं न तु तत्रां लौकिकभेदत्वमित्यादि विवर्तते तदुपादानमिति मंतव्यं॥ इत्थं च विभावमात्रस्य संयोगसंनिकर्षमात्रग्राह्यत्वेऽपि गुणाक्रियातद्
 तवैजात्यादि घटितमूर्तिकामानुभावानामिन्द्रियषट्केनापि यथायथं ग्रहसंभवात्तार्किकसमुपदर्शितसंनिकर्षभेदषट्केनाप्यस्यैव र
 सस्यापि भेदषट्कसमायातीत्यभिप्रायेणाह॥ सामान्यलक्षणयोगजयोस्तत्र प्रसिद्धयोरपि प्रकृतानुपयोगादाह॥ ज्ञानमिति॥ ज्ञानमेवेत्य
 र्थः॥ स्वाधिके भेदे ज्ञानात्मनः संनिकर्षस्यासंभवमाशंक्याह॥ तेष्विति॥ विभावादिष्वित्यर्थः॥ इयं च सति सप्रमी॥ साक्षात्॥ विभावानुभावव्यभि

चारिभावचर्चणाय बहिरप्राक्कालरहितप्रत्यक्षः
 सत्यप्रत्यासन्नमित्यर्थः॥

र.न.
६३

इदं च ज्ञानमेव प्रत्यासत्तिरित्यग्रे तनेनान्वितं ॥ एतज्ज्ञानाननुभूतेष्यपीति ॥ स्वाशिकादिपदार्थेष्यपीत्यर्थः ॥ संस्कारद्वारा तादृशचर्वणाव्यव-
हितप्राकालिकः जन्मांतरीणानुभवजन्यसंस्कारप्रत्यासत्त्या प्रत्यासन्नमित्यर्थः ॥ ज्ञानमेवेति ॥ जन्मांतरीयानुभवोभवत्येव प्रत्यासत्तिरिति भा-
वः ॥ अलौकिकं विभजते ॥ उपनयस्य सर्वत्राविशेषेपिसामग्रीवैचित्र्यसंपादकस्वप्नमनोरथयोर्विभाजकतास्फुटमभिहितेवेति तृतीयस्य वि-
षयं दर्शयति ॥ काव्यनाट्ययोस्तु न परस्परं सामग्रीवैचित्र्यसंपादकत्वमेकप्रमाणत्वादिति भावः ॥ यद्यपि काव्यइत्येव सुवचं तथापि प्रस-
गादुक्तिभंग्या काव्यलक्षणमप्युक्तं भवतीतीत्यमभिहितं ॥ तथाहि ॥ काव्यभूतौ यौ पदपदार्थौ तयोश्च मत्कारइत्युक्त्या च मत्कारिणो पदपद-
ार्थौ काव्यमित्यभिहितं रुदभिहितइत्युक्तत्वात्तत्तात्पर्यविरुद्ध एवार्थः शब्दादवगम्यतइति बोध्यं ॥ इत्यमपि विशेष्यविशेषणभावव्यत्यासः

अलौकिकोरसस्त्रिधा॥स्वाप्तिकोमानोरथिकऔपनायकश्चेति॥औपनायकश्चकाव्यपदपदार्थचमत्कारे॥

किमर्थमिति चेत् ॥ चमत्कारे लोकोत्तरत्वरूपमुख्यत्वप्रतिपत्त्यानुगुण्याय ॥ एतस्मादेव हेतवे कर्णबलस्यालौकिकत्वप्रतिपिपादयि
ष्यान्न भवद्भिर्बादगुणचरणैः पदपरिमिताभूः स्वनीकृतेति विवक्षिते स शैलवनकाननोत्कृष्टेति कर्णवर्णनपरपर्वण्यभिहितं ॥ अन्य
था तत्रापि पीठारूढस्य पीठोत्कर्षणवत्कृत्यसाध्यताप्रतिपत्त्या कालुष्यापत्तेः ॥ तदुक्तं मम दभट्टैः ॥ तददोषोऽशब्दार्थोऽसगुणावनलंकृतीप
नः कापि ॥ अस्यार्थः ॥ अदोषोऽदोषशून्योऽसगुणो गुणवन्तो माधुर्यो जः प्रसादभेदभिन्नगुणवद्रसव्यञ्जकाविति यावत् ॥ कुपनरिति ॥ कचि
त्त्वित्यर्थः ॥ अभिसुरवात्मकरसभेदसत्त्वं इति यावत् ॥ अनलंकृती ॥ नञोऽलपार्थत्वात् ॥ त्वस्य चास्फुटत्वं एव पर्यवसानात् स्फुटालं
कारवन्तावपीत्यर्थः ॥ अपि नायत्र नाभिसुरवारसस्तादृशोऽस्फुटालंकारोऽप्यदार्थोऽसंग्रहोऽस्ते ॥ इत्थंचानलंकृतीपनः कापीत्यनेनाभि

नौका

वि

लंकारान्यत्वंत
सुक्तं॥मन॥

॥२॥ सुखरससुखा

काव्यमिति ज्ञेयमिति ॥ तत्र च दोषगुणालंकाराणामननुगमेपिलोकोत्तराल्हादरूपचमत्कारजनकतावच्छेदकत्वेनानुगतीकृतानां
 तेषां सर्वेषामन्तर्भावः ॥ तथा चैतस्यापि प्रदर्शितार्थएवपर्यवसानांतेचदोषगुणालंकाररसास्वादप्रतिबुधकत्वकाव्यशोभासंपाद
 कत्वकाव्योत्कर्षाधायकत्वरूपाबहुविधाः प्रत्येकंममदभट्टादिभिर्विततीकृत्यदर्शिताविस्तरभियानदर्श्यते ॥ अतएवज्यात्माभि
 सारिकयाकृष्णभिसारिकयाविरहिण्यावासमुदीरितेऽभिसरणविधितन्निषेधजीवनकथातिशयतात्यर्यकेविधोर्मंडलमुद्यतमित्या
 दिनिरलंकारादावपिकाव्यत्वसिद्धिः निरुक्तानुगतरूपाक्रातस्यरसस्यनिष्पत्तौसमर्थस्यविभावस्यप्रतिपादकत्वात् ॥ लोकोत्तरत्वाल्हा
 देसकलसहृदयसंविदेकगोचरोजातिविशेषः ॥ नन्वेवमननुगतगुणालंकारादिजन्यतावच्छेदकत्वंतस्यानसंभवतीति चेन्न ॥ तदे
 तज्जातिव्याप्याजातयः संत्येवताएवसकलानुभवसाक्षिक्यस्तज्जन्यतावच्छेदिकाइत्येतावतापिस्वव्याप्यतादृशजात्यवच्छिन्नजन्य
 तानिरूपितजनकतावच्छेदकत्वेनानुगमस्यनिर्यलीकत्वात् ॥ एतेनचमत्कारजनकतावच्छेदकधर्मस्वरूपकाव्यत्वग्रहंविनाचम
 त्कारजनकताग्रहोऽशक्यस्तज्जनकताग्रहंविनातद्वृत्तिकाव्यत्वग्रहोपितयेतिपरस्परश्रयः ॥ नचविभावादिमत्त्वमेवचमत्कारज
 नकतावच्छेदकमितिवाच्यं ॥ तथापितानिचेन्नात्यकाव्ययोरित्युक्तत्वादिभावत्वग्रहात्काव्यत्वग्रहाधीनादेवजनकताग्रहः ॥ जनकता
 ग्रहेवतदवच्छेदकवत्स्वरूपकाव्यत्वग्रहइतिह्यंतरितचक्रकस्यदुर्वारत्वादितिदूषणमलग्नकंवेदितव्यं ॥ विदितिविशेषजीवातुग
 णालंकारादिप्रभेदानामेवप्रातिस्विकरूपेणजनकतावच्छेदकत्वात् ॥ उक्तानुगतरूपेणचतेषामेवकाव्यत्वरूपत्वाच्च ॥ नहिप्रातिसि
 करूपानुगतरूपयोः परस्परसापेक्षग्रहकत्वमितिकृतोन्योन्याश्रयादिः ॥ एवंस्थितेकाव्यलक्षणेकाव्यत्वशब्दार्थयोर्व्यासक्तप्रत्येकप
 र्याप्तवेतिविप्रतिपत्तौदंडिप्रभृतयोवर्णयन्ति ॥ शरीरतावदिष्टार्थव्यवच्छिन्नापदावलीति ॥ इत्यमेवहितददौषोशब्दार्थावित्यत्रार्थविशे

षविशिष्टशब्दस्य विशेष्यतात्मकमुख्यतयाभ्यर्हितत्वेन पूर्वनिपातोभ्यर्हितं पूर्वमिति स्मृतेः॥ अन्यथा जादयदंतत्वेनार्थशब्दस्यैव पूर्वनि
 पातापत्तेः॥ नचैवं गुणप्रधानभावेद्विवचनानुपपत्तिरिति वाच्यं॥ आधानेदं पत्त्या रिवतदुपपत्तेः॥ गुणप्रधानभावेपि जायापत्तौ अग्निमाद
 धीयातामित्यत्र तददर्शनात्॥ नच तत्र यत्कर्तव्यं तदनया सहेत्य प्रधानतया निर्देशरूपबाधकत्वात् तथाभ्युपगतं॥ इदं तु हयोस्तथात्वे
 न किंचिद्बाधकमिति वाच्यं॥ काव्यत्वजातेर्यासज्यवृत्तित्वाभ्युपगमगौरवस्यैव तथात्वादर्थस्य सिद्धत्वेन लोकोत्तरवर्णनानि पुण कविकर्मका
 यमिति समाख्याविरोधाच्च॥ मिश्रास्तु॥ काव्यपदप्रवृत्तिनिमित्तं हि काव्यत्वं॥ तच्चान्वयव्यतिरेकाभ्यां स एवेति नातिरिक्तजातौ मानं॥ तथाच
 बाधकाभावाद्द्विवचनस्योत्सर्गिकस्वभावहाने मानाभावः॥ नच समाख्याविरोधो मूर्धाभिषिक्तं बाधकमिति वाच्यं॥ अर्थस्यापि विभावादिरूप
 पत्तेन विभावपदप्रवृत्तिनिमित्तभावनायाः कापिकारणे कविकृतिविषयत्वस्य वक्तुं शक्यत्वात्॥ तस्मादुभयत्रैव काव्यत्वमित्याहुः॥ नव्यास्तु॥
 लोकोत्तराल्हादजनकज्ञानगोचरार्थप्रतिपादकशब्दत्वं काव्यत्वं॥ लोकोत्तरत्वं च चमत्कारत्वापरपर्यायो जातिविशेषः॥ पुनः पुन
 रनुसंधानात्मकभावनाजन्यतावच्छेदकोप्येष प्रत्यक्षसिद्धः॥ तथाविधतदादिसर्वनामितदेतल्लक्षणातिव्याप्तिर्द्वौरेवेति चेत्॥ यत्प्र
 योज्यतादृशार्थविषयभावनात्वं चमत्कृतिजनकतावच्छेदकं तलमित्यर्थात्॥ एवमपि यत्तत्त्वाननुगम एवेति चेत्॥ स्वविशिष्टजनक
 तावच्छेदकार्यप्रतिपादकत्वसंबन्धेन तादृशजातिमत्वमनुगतमवेहि॥ शब्दार्थयुगलं तु न काव्यशब्दवाच्यं मानाभावात्॥ काव्यमुच्चैः परम
 ते काव्यादर्थो वगम्यते काव्यश्रुतमर्थो न ज्ञात इत्यादिविश्वजनीन व्यवहारतः शब्दविशेषस्यैव काव्यपदार्थत्वप्रतिपत्तेः॥ व्यवहारः शब्दमा
 त्रेलक्षणयोपपादनीय इति चेत्॥ स्यादेवं यदि काव्यपदार्थतया पराभिमतेशब्दार्थयुगले काव्यशब्दशक्तेः प्रमापकं दृढतरं किमपि प्रमाणं
 स्यात्॥ तदेव तु न पश्यामः॥ विमतवाक्यत्वश्रद्धेयमेव॥ इत्थंचासतिकाव्यशब्दस्य शब्दार्थयुगलेशक्तिग्राहके प्रमाणे प्रागुक्त व्यवहारतः

शब्दविशेषे सिद्धांतीं शक्तिं को नाम निवारयितुमीष्टे ॥ न चैवं तददोषो शब्दार्थाविति ममटग्रंथो विरुद्ध इति वाच्यं ॥ अगताविति
 धातोरौणादिके थप्रत्यये निष्पन्नस्यार्थशब्दस्यार्थमाणमात्रपरतया जायमान इत्यर्थकत्वात् ॥ कृते क शेषयोः शब्दपदार्थपदयोः क
 र्मधारयसमासे द्विवचनबलाद्रमणार्थप्रतिपादकतावच्छेदकानुपूर्वी विशिष्टशब्दोकायमित्यस्यैव तदर्थत्वात् ॥ न चैवमर्थशब्द
 स्य पूर्वनिपातापत्तिरिति वाच्यं ॥ विशेषणविशेष्येण बहूलमिति बहूलग्रहणात् ॥ कथमन्यथैकवीरेत्यादयः प्रयोगाः ॥ न च पूर्वकालैकस
 र्वजरत्नराणानवके वलाः समानाधिकरणेनेत्यनेनैकवीरेतिसिद्धेदिति वाच्यं ॥ पूर्वापरप्रथमचरमजघन्यसमानमध्यमध्यमवीराश्च
 त्यस्य परतया तद्वाधकत्वात् ॥ न चैवमसाधः शब्दो दुर्लभ इति वाच्यं ॥ यतोऽष्टाध्यायी लक्षणलक्ष्यतया संदिह्यमाना अपि शिष्टेरुपदिष्टा
 एव साधवो न्ये च भूयांसस्ते सुलभा असाधवः ॥ के तै शिष्टा इति चेत् ॥ शृणु ॥ येऽष्टाध्यायी लक्षणलक्षितत्वेन निर्णीतान् बहूतरान्नैः सर्गिकोक्ता
 न्प्रयुज्याना व्याकरणानभिज्ञा अपियं कंच नागतिक गतिक लक्षणैर्यावल्लक्षणलक्ष्यमपि प्रयुजते ते तत्र भवन्तः शिष्टा इति ॥ तत्रैवं तावद
 ध्यवसीयते यदसौ शब्दो निरुक्त लक्षणलक्ष्य इति ॥ तदिदं षोडशोदरादीनां तिसूत्रभाष्ये महता प्रबंधेन निरूपितं ॥ तत्किं ममटभट्टैः काव्य
 पभाषितं येन शिष्टानभवेयुरित्यलमाग्रहेणेति प्राहुः ॥ अत्र ब्रूमः ॥ चमत्कृतं वक्तीति प्रयोगस्य चमत्कारप्रयोजकं वक्तीत्यर्थकतया पीहोपा
 धिरित्यस्य होपाध्यव्यलमित्यर्थकतयेवोपपत्तेः स्वविशिष्टजनकतावच्छेदकार्यप्रतिपादकत्वस्य विशिष्टबुद्धानियामकस्य संबंधत्वे माना
 भावात् स्वविशिष्टजनकतावच्छेदकार्यप्रतिपादकतावच्छेदकानुपूर्वी विशिष्टशब्दस्य काव्यत्वे वाच्यं तत्रार्थप्रतिपादकतावच्छेदकानुपूर्व्यप
 लक्षणं विशेषणवाद्ये वर्णानां नित्यत्वेनान्यादृशानुपूर्वी विशिष्टानामपि यदा कदाचिनादृशा अनुपूर्वी विशिष्टत्वात् लोकप्रसिद्धपाठानां स्पष्टा
 नां समुदायेति व्याप्तिरिति विशेषणतापसरवादत्तयस्तथाच काव्यत्वघटकीभूताः सर्व एव पदार्थास्तत्र तत्र विशेषणतयेव निविशन्तेत्यर्थो

र.त.
६४

क प्रायदोषापत्तेस्तस्माद्विशेषणेषु काव्यत्वं विना विशेषणविशिष्टविशेष्यसंभवत्तत्सर्वेष्वेव तेषु सिद्ध्यति ॥ पदपदार्थद्वयमात्रोपादानं तु काव्यशरीरप्रविष्टविशिष्टार्थप्रतिपादकतावच्छेदकयोजितवाक्यनिष्ठानुपूर्व्यपस्थापककाव्यशरीरप्रविष्टशब्दनिष्ठानुपूर्ववैजात्यविभिन्नकाव्यताव्यवहारप्रयोजकं न तु शब्दस्यार्थस्य द्वयोरनयोऽशब्दानुपूर्ववैजात्येवाभेदस्तथैतर्हि सर्वमेव काव्यं यथोक्तव्यवहारविषयः स्यात् ॥ अर्थविशेषप्रतिपादकतावच्छेदकानुपूर्ववैजात्यस्य तथापि सभंगश्लेषकाव्यभेदव्यवहारपत्तेरित्यर्थस्फोरणायेति ॥ तस्य च कारणं कविगताकेवलाप्रतिभा ॥ सा च काव्यघटनानुकूलपदपदार्थोपस्थितिः ॥ तद्वत्तच्च प्रतिभालंकाव्यकारणतावच्छेदकतया सिद्धो जातिविशेषः ॥ चाक्षुषत्वादिना सांकर्येण खंडोपाधेर्निर्गन्धत्वात् ॥ तादृशप्रतिभालव्याप्यं च धर्मद्वयं ॥ एकं देवतामहापुरुषप्रसादजन्यादृष्टस्यैकं च विलक्षणव्युत्पत्तिकाव्यकरणाभ्यासयोजन्यतावच्छेदकं ॥ न तु त्रयमेव मिलितं प्रतिभा सामान्यहेतुः ॥ बालादेस्तौ विनापि केवलान्महापुरुषप्रसादादपि प्रतिभोत्पत्तेर्दृष्टत्वात् ॥ न च तयोस्तन्नजन्मांतरिणयोः कल्पनमिति वाच्यं ॥ गौरवात् ॥ मानाभावात् ॥ कार्यस्यान्यथाप्युपपत्तेः ॥ लोके हि बलवता प्रमाणेनागमादिना सति कारणताविनिर्णये पश्चादपस्थितस्य व्यभिचारस्य वारणाय जन्मांतरैर्यमन्यथानुपपत्त्या कारणधर्मादिकल्प्यते ॥ अन्यथा तु व्यभिचारोपस्थित्या पूर्ववत्तत्कारणताविनिर्णये भ्रमलप्रतिपत्तिरेव जायते ॥ नापि केवलमदृष्टमेव कारणमित्यपि वदितुं शक्यं ॥ कियंतं चित्कालं काव्यं कर्तुं मशक्नुवतः कथमपि संजातयोऽत्युत्पत्त्यभ्यासयोः सतोः प्रतिभायाः प्रादुर्भावस्य दर्शनात् ॥ तत्रादृष्टस्वीकारे तु ताभ्यां प्रागपि तस्याः प्रसक्तेः ॥ न च प्राक्प्रतिभाप्रतिबंधकमदृष्टांतरमस्तीति वाच्यं ॥ तादृशानेकस्थलगतादृष्टद्वयकल्पनापेक्षया क्लृप्तव्युत्पत्त्यभ्यासयोरेव प्रतिभाहेतुत्वकल्पने लाघवात् ॥ तस्मात्प्रागुक्तसरणिरेव ज्यायसी ॥ प्रतिभालं च कवितायाः कारणतावच्छेदकमिति प्रागुक्तप्रतिभागतवैलक्षण्यमेव वा विलक्षणकाव्यस्येति वा न व्यभिचारः ॥ न च स तोरपि व्युत्पत्त्यभ्यासयोर्यत्र न प्र

नौका

सुमः
६४

62

तिभोत्यतिस्तत्रान्वयव्यभिचारइतिवाच्यं॥तत्रतयोस्तादृशवैलक्षण्येमानाभावेनकारणतावहेदकानवकिञ्चलात्॥पापविशेषस्यप्रति
 बंधकत्वकल्पनाद्वा न दोषः॥प्रतिबंधकाभावस्यचकारणतासमुदितशक्त्यादित्रयहेतुतावादिनःशक्तिमात्रहेतुतावादिनश्चाविशि
 ष्टा॥प्रतिवादिनामंत्रादिभिःकृतेकतिपयदिवसव्यापिनिवाकस्तंभेविहितानेकप्रबंधस्यापिकवेःकाव्यानुदयस्यदर्शनात्॥तदिदं
 काव्यंचतुर्विधं॥उत्तमोत्तममुत्तममध्यममधमंचेति॥यत्रशब्दार्थौगुणीभावितात्मानौलोकोत्तराल्हादकारिणमर्थमभिव्यक्तस्तदाद्यं
 ॥परांगस्येववाच्यसिद्धांगस्यापिव्यंग्यस्वचमत्कारकारितयातिप्रसंगवारणायगुणीभावितात्मानावितिशब्दार्थापेक्षयाव्यंग्यप्राधान्याभि
 प्रायकं॥अतिगूढव्यंग्यनिरासायलोकोत्तराल्हादकारिणमिति॥यत्रव्यंग्यमप्रधानमेवदुर्देववशतोदास्यमनुभवद्राजकुलत्रमिवचमत्का
 रकारणतदुत्तमं॥वाच्यापेक्षयाप्रधानीभूतंव्यंग्यातरापेक्षयाचगुणीभूतंयद्व्यंग्यंतदायधनावतिव्याप्तिवारणायावधारणं॥लीनव्यंग्यवा
 च्यचित्रातिप्रसंगवारणायचमत्कारेति॥यत्रव्यंग्यचमत्कारासमानाधिकरणोवाच्यचमत्कारस्तन्मध्यमं॥यत्रार्थचमत्कृत्यपस्कृताशब्द
 चमत्कृतिःप्रधानंतदधमं॥समप्रधानशब्दार्थचमत्कारेमध्यमेतिव्याप्तिवारणायोपस्कृतांतशब्दचमत्कृतिविशेषणं॥एवमेवयद्यपि
 यत्रार्थचमत्कारासमानाधिकरणाशब्दचमत्कृतिस्तदधमाधमंकाव्यंकाव्यविधासुगणपितुंसांप्रतं॥यथामम॥कौकिलाकलकलेकलि
 कालेलोलकेकिकलकेलिकलाके॥काकुलालकककाकुलालैःकिंकुलाकिललल्लोकलिलीलामिति॥यदिचात्रकुललरब्धोवसंतका
 लाद्युदीपितोविपरीतसुरतारव्यःशृंगारोपिसहृदयमात्रसाक्षिकःसन्नाब्दचमत्कृतौगुणःकलिलीलापदमपिकथंचित्तदनुगुणमेवेत्या
 गृह्यतदधममेवेलुच्यतेतदापितारतारतरैरैतैरुत्तरेत्तरतोरुतैः॥रतातौतिचिरीरौतितीरेतीरेतरेतरावितिसिर्यग्वृत्तांतार्थकंपयमेवमे
 काक्षरपद्यार्द्धवृत्तिपद्यबंधादिमहाकविनिबन्धंतथाद्रष्टव्यं॥तथापिरमणीयार्थप्रतिपादकशब्दलरूपकाव्यसामान्यलक्षणायोगाद्

र.त.
६५

स्तुतः काव्यत्वाभावेन प्राचीन परंपरा मात्र मनुसंधानैर्महाकविभिस्तत्र तत्र काव्ये निबद्धमपि नैव नोक्तिरुदितमित्यं ॥ अत्र शब्दार्थच
मत्कारभेदेन बृहदंतरयोरपि द्वयोरैकभेदतां गीकारे व्यंग्यप्राधान्याप्राधान्यकृतमपि भेदद्वयमीषदंतरमेकभेदतामुपयातीति द्विविधमेव का
व्यभवेदिति त्रैविध्यप्रदर्शनं राज्ञा माज्ञा मात्रमिति विभावनीयं ॥ तत्राय प्रभेदात्मका संख्यप्रभेदस्य ध्वनेः सामान्यतः केचन भेदा उच्यन्ते ॥ ध्व
निस्तावद्विविधः ॥ अभिधामूलोलक्षणा मूलश्च ॥ तत्राय स्त्रिविधः ॥ रसवस्त्वलंकारभेदात् ॥ रसध्वनिरित्यलक्ष्यक्रमोपलक्षणाद्रसभावतदा
भासभावशोतिभावोदयभावसंधिभावशबलतानाग्रहणं ॥ द्वितीयश्च द्विविधोऽर्थान्तरसंक्रमितवाच्योऽत्यंततिरस्कृतवाच्यश्च पुनरुक्त्यनुप
नाल्येव ॥ परंतु द्वयोरप्यानंदरूपता ॥ ननु मानोरथिकोरसोन प्रसिद्ध इति चेत्सत्यं ॥ अस्माकं तु मनोरथोपरचितप्रासादवापी
तदक्लीडाकाननकेलिकौतुकजुषामायः परिशीयत इत्यादौ मानोरथिकशृंगारश्च वणात् ॥ शास्त्रे सुखस्य त्रैविध्यगणना
च्च ॥ रसेन विना च सुखानुत्पत्तेरिति ॥ तत्र विशेषाः ॥ यदाह भतेः ॥ शृंगारहास्यकरुणरोद्रवीरभयानकाः ॥ योगाभ्याशक्यस्यैव रूपं
तरेण प्रतिपादने आद्यः ॥ विरोधतदतिरिक्तसंबंधाभ्यां शक्त्यसंबंधिनो शक्यस्य प्रतिपादने त्वं ॥ एवं पंचविधे ध्वनौ परमरमणीयतया सव
लमूर्धन्योरसध्वनिरितिरस एव संप्रपंचग्रंथकृतानिरूपित इत्यलमतिविस्तरेण ॥ नाट्यनामाहार्याद्यभिनयचतुष्टयं ॥ स्वाधिकमानोरथि
कयोर्दुःखाद्यात्मकत्वपिकाव्यनाट्ययोरैकरूप एवरस इत्याह ॥ अस्माकं त्विति ॥ ध्वन्यानां गिरिकंदरे निवसता ज्योतिः परध्यायता मा
नदाश्रुजलं पिबंति शकुनानिः शंकमंके शया इति पूर्वोद्ध ॥ श्लोकार्थः स्पष्टः ॥ विप्रतिपन्नप्रत्यर्थतत्त्व्याचष्टे ॥ अद्भुत एवैकोरस इति नारायण
प्रभृतयः ॥ शृंगार एवरस इत्यपि केचिदालंकारिकाः ॥ तदादशेति चाप्याधुनिककवयः ॥ तत्सर्वमयुक्तमिति दर्शयिष्यन्विचक्षितार्थं दर्शयन्ति ॥ बी

नौका
लङ्कतसंज्ञोपनिषत्सुः ॥
यमः
६५

तथाचकाव्येयेतावंतदुल्यविवादमित्यभिप्रायः॥सकलाधिदैवतंजगदंतरात्मा॥ननुकिं नामविस्मोशृंगारदेवतात्वं॥श्रुणु॥निखिला
श्रितरत्यालंबनत्वेसतिदेवतात्वंतत्त्वमित्येके॥निखिलविषयरत्याश्रयत्वेसतिदेवतात्वंतत्त्वमित्यन्ये॥तत्तत्तथापिमयप्रकृतिकत्वेस
तिदेवतात्वंतत्तत्त्वमितिबहवः॥द्वादशरसवादिमतमपाकर्तुंशंकते॥एतेषांप्रतिनियतस्यापिभावानाह॥समाधत्ते॥मुख्यरसाभावे
रतेर्व्यभिचारिताप्यसंगतैवेतिमत्ताष्टकृति॥उत्तरयति॥वात्सल्यइति॥इयंचसतिसप्तमी॥एवमग्रेपिकरुणइति॥पुष्पतीतिशेषः॥एवम

बीभत्साद्भुतसंज्ञौचनात्येचाक्षौरसाःस्मृताः॥सकलाधिदैवतंविष्णुःसचशृंगारस्यापिदैवतं॥तेनसकलाकांक्षाविषयत्वेनागध्य
तयाचप्रथमंशृंगारोपन्यासः॥ननुवात्सल्यलौल्यभक्तिःकार्यण्येवाकथंनरसः॥आर्द्रताभिलाषश्रद्धास्पृहाणांस्यापिभावानांतत्र
सत्वादितिचेन्न॥तेषांव्यभिचारिरत्यात्मकत्वात्॥ननुकस्यरसस्यतेव्यभिचारिभावाभवेयुरितिचेत्सत्यं॥वात्सल्यकरुणएवरसा
लौल्यहास्योभक्तौशांतःकार्यण्येपिहास्यएव॥नन्वेवंपरत्रक्लृप्त्वादन्यभिचारित्वेनावश्यकत्वाद्धर्मिकल्पनातो धर्मकल्पना
यालघुत्वाच्चव्यभिचारिणीरतिरेवास्तुकिंकरुणेनेतिचेन्न॥रतेःशोकइतिशोककारणतायांरतेरुपक्षयात्॥किंचरतेःकस्यरसस्य
व्यभिचारित्वं॥नशृंगारहास्यरौद्रवीराणां॥युवमिशुनपरस्परप्रीतिहासक्रोधानंदानांतत्राभावात्॥नवाबीभत्सस्याजुगप्साया
स्तत्राभावात्॥ग्रेपि॥तथापिसंख्यानियमस्तदुक्तस्त्वसंगतस्येतिशंकते॥परत्रशृंगारेअत्रकरुणे॥धर्मिकल्पनातःप्रधानरसांतरकल्प
नातः॥धर्मकल्पनायाःगुणतयावश्यकल्प्यरतिमात्रकल्पनायाः॥लघुत्वादेकमात्रविषयत्वात्॥उपक्षयादिति॥तथाचकरुणचर्वणापर्यंतरतेर
सत्त्वान्नरत्याशोकोगतार्थइतिभावः॥करुणंविनारतेर्व्यभिचारितापिनोपपद्यतइत्याह॥आनेदानामित्युत्साहानामित्यर्थः॥क्वचित्तथैवपाठः॥तत्त

स्यापिनामिति शेषः॥विद्युद्वद्योतप्रपत्तारिति श
वः॥

र-त-
ईई

उपसंहरति॥यद्यपिहास्येयमेवकरणन्यायोतिदेष्टुंशक्यस्तथाप्यधिकंवक्तुंष्टथाशंकते॥अधिकाशंकाभूमिकामारचयति॥सांकर्ष्यमिथोभूय-
सहचारः॥ननुरतिकरुणयोरेकतरव्यभिचारवद्वतिहास्ययोरेकतरव्यभिचारस्याप्यभावेकथंयार्थक्यमित्याशंकते॥स्यापिभावभेदेरससांकर्ष्य-
नदोषायेत्यभिप्रेत्यसमाधत्ते॥यौनःपुन्येनाभिव्यक्तिरित्यर्थः॥अभिप्रायंविशदयति॥उक्तन्यायमन्यत्रातिदिशति॥एवंरसभेदेविनारतेत्यभि-
चारित्वानिर्वचनं॥ऊह्यमिति॥रतेरिवविस्मयस्याप्यस्थिरत्वादनेषामसंभवादितिभावः॥स्याप्यसाधारण्यंप्रकृतेपीतिशंकते॥तथाचनत

नाप्यदुतस्य॥विस्मयस्यतत्रास्थिरत्वात्॥तस्माच्छोकस्यस्यापितयाशोकस्यापिभावकःकरुणारव्योतिरिक्तोरसइति॥ननुरतिरे-
वास्तुकिंहास्येनेतिचेत्कस्यासौव्यभिचारिणीकरुणशेद्वीरभयानकवीभत्सानातत्रानवकाशात्॥नाप्यदुतस्य॥विस्मयस्यत-
त्रास्थिरत्वात्॥नमृगारस्य॥रतेःस्यापित्वाभावात्॥परंतुरस्यासहहास्यस्यसांकर्ष्यं॥ननुरतिहास्ययोरसंकीर्णस्थलाभावात्प्रत्येक-
थंस्यादितिचेन्न॥हेतोरसाधारण्यात्॥असाधारण्यमत्रस्यापित्वं॥यथारतिसांकर्ष्येपिस्थापिशोकादसाधारणाकारणात्करु-
णोभिव्युतेतथातत्सांकर्ष्येपिस्थापिहासभावादसाधारणाकारणाद्वास्याभिव्युते॥शांतेत्येवमूह्य॥नचवात्सल्यादावप्यसा-
धारणाहेतवआर्द्रतादयःसंत्येवेतितेषामपिरसत्वापत्तिरितिवाच्यं॥आर्द्रतादीनामपिरतित्वात्॥तस्याश्रतत्रासाधारण्यमृगा-
रसत्वापत्तिः॥

स्यावात्सल्यस्यापित्वमितिभावः॥अत्रविप्रतिपन्नंप्रत्याह॥नचस्त्रीपुंसविषयत्वाभावेकथंमृगारसत्वापत्तिरितिवा-
च्यं॥रतिसंभूतस्त्रीपुंसविषयकशोकप्रकृतिकतयावश्यकल्प्यकरुणपोषकरतिलेनैवोपयत्तौरसांतरमानाभावादित्याशयः॥नच-
तत्रैवरतिप्रकृतिकत्वंतत्संभूतशोकप्रकृतिकत्वंवेत्यत्रविनिगमनाविरहइतिचेत्॥रसांतरेविजातीयप्रकृतिकत्वेसंभवतिरसांतरप्रकृ-

नौका

विप्रकृतिकत्वंनौचित्यात्॥

रामः
ईई

तद्विरुद्धानुभावैस्तद्विजातीयप्रकृतिकत्वस्याध्यवसायाच्चेति॥तद्विरुद्धमुक्तमुपसंयोजयितुमिति॥स्वरूपसत्तोरुत्साहक्रोधयोरविनाभावान्देकत
रव्यभिचारित्वमेवयुक्तमित्याशंकते॥समाधत्ते॥वीरेक्रोधस्यव्यभिचारित्वेपिरोद्रेस्यापित्वात्॥उत्साहस्यरोद्रेव्यभिचारित्वेपिवीरेस्यापित्वा
त्॥विनिर्गंतुमशक्यत्वाच्चद्वयोरप्यविप्रतिपन्नत्वमित्याह॥स्थाय्यवच्छिन्नानंदस्यानंदावच्छिन्नस्यापिनोवारसपदाद्येतयोक्तत्वात्तदनुसारे
णशृंगारंलक्षयति॥युवाचयवतिश्रयुवानौतयोरितिपूजस्तिरितिसूत्रविहितप्रत्ययांतेनसहैकशेषः॥अन्यथातत्त्वसंगमात्रकृतविशेषा
भावेनैकशेषाप्रसक्तेः॥परस्परंपरिपूर्णःपरस्परयथोचितविभावानुभावव्यभिचारिनिष्पन्नरत्यवच्छिन्नः॥प्रमोदआनंदः॥सम्यगिति॥भौवि

ननूत्साहक्रोधानुभयत्रतस्माद्दीर्घयोरन्यतरश्वरसोवर्ततामितिचेन्न॥स्थायिभेदेनभेदात्॥उत्साहवासनावीरेनतुरौद्रे॥

क्रोधवासनारौद्रेनतुवीरइति॥यूनोःपरस्परंपरिपूर्णःप्रमोदः॥सम्यक्परिपूर्णरतिभावोवाशृंगारः॥यूनोरेकस्य

प्रमोदरत्योराधिक्यन्यूनतायांयतिरेकेवापरिपूर्तेरभावादूसाभासइति॥सचद्विविधः॥संभोगोविप्रलंभश्चेति॥तत्रदर्शनस्पर्श

नसंलापादिभिरितरेतरमनुभूयमानंमुख॥परस्परसंयोगेनउत्पद्यमानआनंदोवासंभोगः॥संयोगोबहिरिंद्रियसंबंधः॥तेनेत्यर्थः

परिपूर्णोविभावानुभावव्यभिचारिभिर्भग्नवरणविहिंशिष्टः॥रतिभावइतिस्थायिमध्यं॥उभयत्राप्यौचित्यघटनाप्रयोजनंदर्शयति॥यूनोर्म
ध्ये॥तंविभजते॥संभोगंलक्षयति॥तयोर्मध्ये॥अत्रदर्शनादीनामन्यतमत्वेनप्रवेशापेक्षयालाघवादाह॥बहिरिति॥एतेनानाश्लिष्टयोरपि
संभोगव्यवहारश्चित्तासंगिनोरपिविप्रलंभव्यवहारश्चसूपपदइतिसूचितं॥बहिरिंद्रियसंबंधमात्रस्यापिसंभोगत्वेतदेकतराभिमानभूमा
विप्रलंभव्यवहारोदुर्धरइतिविशेष्य॥वस्तुतस्तुफलोपहिताफलोपधायकसामग्रीसमवहितावारतिःकिंवाद्विविधरत्यवच्छिन्नश्रिदानंदोहि

विधः संभोग इति लक्षणवद्व्यासः ॥

र.त.
६७

इत्थं चोदाहरणभेदानुसरणमेतत्तात्पर्यं कमपीतिसारं॥ यद्यप्यमूर्तत्वाद्देवर्णसंभावना नास्ति॥ तथापि तत्तद्देवताभिरभेदाध्यवसायाद्देवर्णव्यवहारः काव्यविदामिति मंतव्यं॥ यद्यपि मधुसूदनस्य चादुवचनानि प्रियवाक्यानि स्तोभेन प्रलयस्वरभंगादिसालिकभावसंपातेन पराहृतानि प्रतिबद्धानि बभूवुः॥ क्वचित्स्तोभेनेति पाठः स तु प्रागुक्तलक्षणलक्षिते स्तोभे वचनप्रतिबंधकत्वस्यानुभवबाधितत्वात्प्रामादिक एव॥ पदि च तत्पाठप्रामाण्येऽप्याग्रहस्तदा क्रिया सामान्यप्रतिबंधकत्वस्य स्तोभलक्षणत्वाभिप्रायेण योजनीयः॥ तच्चोक्तमप्यस्तीति॥ किंच पाणिः पयोधरगतः सन्नस्य च परकीयांतः करणपरीक्षायात्रार्थकमार्तिकगुटिकाप्रक्षेपसमशीलांगाकृष्टिप्रतिपत्तिमात्रपरत्वान्ननायकारब्धत्वशंकाकालुष्यमावहेत्याः॥ कथं वा न्यथोत्तरार्द्धस्यावधारणपूर्वार्द्धस्य जाड्यं पराहृतिं वा सार्थक्येः॥ तथा चान्नत्यगताग्रेतनस्य कृशब्दाभ्यांभूत

नोका

अस्य देवतं विसृज्य वर्णः श्यामः॥ यथा स्तोभेन चादुवचनानि पराहृतानि पाणिः पयोधरगतो जडतां जगाम॥ लक्ष्म्याः परंतु एथुवे पथुरेव नीवीं विसृज्य स यन्मुहदभून्मधुसूदनस्य॥ यथा वा निद्राणेश्च मुन्नमय्य वदनं कांते कृचांतः स शिस्तं नंतरालनिहिताग्रहस्ते शितवलिप्रव्यक्तनाभिश्चिह्नैः॥ वर्तमानार्थकगौणमुख्यप्रत्ययांताभ्यामनिच्छेदापूर्वकत्वव्यक्त्या तदिकापूर्वकत्वप्रकारकान्यदीयनि

अथ विशेष्यप्रथमव्यापारकत्वं तदारब्धत्वमिति सूचितं॥ जडतां जाड्यं जगाम प्राप परंतु लक्ष्म्याः एथुवे पथुरेवासहायः कंपो नीवीमनापि लक्ष्म्या इत्यनुषज्यते विसृज्य स यन्मुहदत्रापि मधुसूदनस्य अनुषज्यते तत्कार्यकारीति भावः॥ अभूज्जात इत्यर्थः॥ एतेनानौचित्यपरिहारेण नायिकारब्धसंभोगमुदाहर्तुं स्वाभिधानसौष्ठवमादर्शितं॥ नायिकारब्धसंभोगमुदाहृत्य नायकारब्धमप्येनमुदाहरति॥ निद्राणे निद्रामुकलितेर्दृष्टे चक्षुषीयस्य तथा राधाया वदनमुन्नमय्योच्चैः कृत्वा कांते श्रीकृष्णकृचांतः स शिस्तं नंतरालनिहिताग्रहस्ते

रामः
६७

आदौ रुस्तं शिथिलभूतं पश्चाद्दृष्टं गलितं यदुक्कलं तेन दर्शिताया वलेस्त्रिवलेः प्रव्यक्तायाः प्रकटाया नाभेश्च श्रीर्यस्यास्तादृश्या राधायादरे
 ति ईषत्कंपगानकमलपत्रपुटगर्वोसहिस्त्रभिर्मंदचडलैरितियावदुक्कोणस्य तरंगितैरपांगपातैः कर्तृभिः स्मरः कामो दीर्घायुरेवातिभूमिं
 गत एव विरचितः कृत इत्यर्थः ॥ यद्यप्येवमुभयारब्धोपि संभवति ॥ यथा मम ॥ धनुर्लते वाभिमुखी भवती गुणात्मनो तोरिव मोलिभाजः ॥
 स्वयंप्रियस्या धरमापि वंती सकंचया पाययते गनासेत्यादावेकतरारब्धत्वात् नान्यथा यत्तथा पीत्यमनेकविधोप्येव एक एव गण्यत इ
 त्याह ॥ नायकयोरिति पुमान्स्त्रियेत्येकशेषः ॥ यद्यपि नायिकाया एवावस्था भेदेन भेदेन नायकस्यान्यथा खंडितादिभेदजावानुपरंप्रभोग

राधायादरघूर्णदुसलदुलद्रोणीमदद्रोहिभिर्देकोणस्य तरंगितैर्विरचितो दीर्घायुरेव स्मरः ॥ देशानां समुपानां नायिकानां च भे
 देन नायकयोरवस्था भेदेन च बहवो भेदास्ते चरसमंजसी विशेषतो दर्शिता इह पुनर्विस्तरभियानप्रदर्श्यते इति ॥ अथ हावा
 निरूप्यते ॥ तत्र भरतः ॥ लीलाविलासो विवृतिर्विभ्रमः किल किंचितं ॥ मोदोपितं कटुमितं विबोकोललितं तथा ॥ विहृतं चेति
 विज्ञेयादशहावास्तुयोषिता ॥ नारीणां शृंगारचैष्टाहावः ॥ सच स्वभावजो नारीणां ॥ चिह्नितत्वात् नायिकाया मुद्रावनेति तत्तत्तमनौ
 चित्येन रसाभासापतिरित्यादिरसमंजसी प्रपंचितं ॥ तथाप्यत्रावस्थापदेनाजहत्स्वार्थलक्षणयाना यकभेद नियामकस्वभाव एवोपलक्ष्यता नैता
 वता किंचिदप्येवमेव ग्रंथकृतः ॥ अत्रैव प्रसंगाद्वा निरूपयितुं प्रतिजानीते ॥ तानुद्दिशति ॥ योषितामित्यादिलक्ष्यनिर्देशः ॥ सामान्यतो लक्ष्य
 ति ॥ नारीसंबंधोऽस्यर्थः ॥ शृंगारचैष्टेति ॥ संभोगशृंगारानुगुणोपपत्तिविशेष इत्यर्थः ॥ आनुगुण्यं च यौवीर्येण संबन्धितं ॥ आनुगुण्येन व्यवह्रिय
 माणत्वं वेत्यन्यदेतत् ॥ नारीस्वभावविशेषनियत इत्यर्थः ॥ ननु नारीजातिनियत इति भावः ॥ तथाच नारीस्वभावजन्यत्वे सति शृंगारानुगुणचैष्टात्

हावसामान्यलक्षणं बोध्यं ॥ तत्र सल्लापप्रयोगजन्य
 शयितुमाशंकते ॥

र.न.
६८

उत्तरयति॥ औपाधिका उद्दीपक निष्ठोत्कर्षरूपोपाधिसत्तानियतसत्ताकाः॥ स्वभावजा उद्दीपक स्वरूपमात्रसत्तानियतसत्ताकाः॥ आशय
मविद्वान्शङ्कते॥ एवं मन्यते चेदित्यर्थः॥ कथमिति॥ स्वभावस्य चिरंतनत्वादिति भावः॥ आशयमुद्घाटय समाधत्ते॥ उद्दीपक स्वरूपमात्रेत्यर्थः
॥ पुरुषाणां चोद्दीपकातिशयान्वयव्यतिरेकाभ्यां ताविति शेषः॥ तां विभजते॥ शरीराणि शरीरमात्राश्रितानि॥ आंतराणि मनोमात्राश्रिता
नि॥ उभयसंकीर्णमिति॥ अमस्य शरीरत्वादभिलाषस्यांतरत्वाद्वर्षस्मितहर्षभयक्रोधानां स्वरूपतस्तथात्वे आंतरत्वात्फलतस्तथात्वे शरीर

ननु विबोक्त्विलासविक्रितिविभ्रमाः पुरुषाणामपि संभवन्तीति चेत्सत्यं॥ तेषां लोपाधिकाः स्वभावजाः स्त्रीणामेव॥ नन्वेवं यदि ता
सां सदैव ते कथं न भवन्तीति चेत्सत्यं॥ उद्दीपकान्वयव्यतिरेकाभ्यां नायिकानां हावाविर्भावतिरोभावाविति॥ लीलाविलासविक्रिति
विभ्रमललितानि शरीराणि॥ मोदयितुकुटुमितविबोक्त्विलासविक्रितान्यांतराणिकिल किंचित्तुभयसंकीर्णमिति॥ प्रियभूषणवचना
यनुकतिलीला॥ तत्र विभावः सखीकौतुककलापः॥ अनुभावः प्रियपरिहासः॥ यथा॥ चंडांशोचरमाद्रिचुं विनिमनोजिज्ञासितुं सु
भुवां न्यचत्कौतुकयातया विरचिते वंशीरवेराधया॥ एष स्फूर्जतिकस्य निःस्वनइतिक्रोधा ह्रजन्काननं राधावीक्ष्य लताप्रता
नपिहितां स्मेरोहरिः पातुनः॥ तान् देतदन्यतमघटितसमुदायात्मककिल किंचित्तस्योभयसंकीर्णत्वमित्याशयः॥ तत्र प्रथमोद्दि

ष्टत्वालीलां लक्षयति॥ विभाव उद्दीपकमनुभावस्तत्पर्युद्देश्यमेव मग्रेऽपि सर्वत्र बोध्यं॥ चंडांशोतिग्मरोचिषिचरमाद्रिचुं विन्यस्तयाते सति
सुभुवां नायिकानां मनोतः करणरुतिं जिज्ञासितुं परीक्षितुं न्यचत्कौतुकया संजाते कयातया प्रौढया राधया वंशीरवे मुरलीनादे विरचिते कृते सति
एष कस्य निःस्वनः केन कृतो मुरलीनादइतिक्रोधादमर्षेण काननं राधाविधितं ब्रजनगच्छन्लताप्रतानपिहितां पिततलताङ्गनां राधावीक्ष्य स्मेरोहस

नोका

विलासव्यतिथिः॥ विलासव्यतिथिः॥

रामः
६८

कूजंतीशब्दायमानाकांचीमेखलायन्नद्रीषत्स्फुरंतीवलिल्लिवलिर्यन्नदंतीचंचलाभूवल्लीवल्लीसदृशीभूर्यत्रवेल्लद्वलाद्वपुःशरी
र्यत्रवल्लंतीउद्देल्लंतीकुंडलकांतिःकर्णभूषणशोभायत्रसाचिवक्त्रंवलितारुताग्रीवायत्रकर्मणियथाभवतितथावचनलपंल्यावर
तनोःसुंदरीःप्रातरिति॥प्रातःकालेनर्तितानिवायुचलितानि॥एतेनक्रियाविशेषणनिर्दिष्टार्थविंबभूततास्मिन्नावेदिता॥तानिया
निपुंडरीकाणिसितोत्पलानितेनमुखप्रसादोव्यंग्यस्तेषांपरिषदःसभायाःपांडित्यस्यशोभायाःपाटञ्चरीसमपहर्त्रोदृष्टिर्यप्रतियमुद्दिश्य

गमननयनवदनभूप्रभृतीनांयःकश्चिदुत्पद्यतेविशेषःसविलासः॥अत्रविभावाः॥प्रियदर्शनस्मरणादयः॥अनुभावाः॥अभि
लाषवैदग्ध्यप्रकाशनादयः॥यथा॥कूजलाचिद्वरस्फुरद्वलिनदद्वल्लिवेल्लद्वपर्वल्लकुंडलकांतिसाचिवलितग्रीवलपंल्या
वचः॥प्रातर्नर्तितपुंडरीकपरिषत्पांडित्यपाटञ्चरीदृष्टिर्यप्रतिजायतेवरतनोर्वक्त्रासशक्ताधिकः॥कतिपयभूषण्यसोविक्रितिः
॥तत्रविभावाः॥सौकुमार्यप्रियसोभाग्यसौंदर्यगर्वक्रोधकेशादयः॥अनुभावागर्वमानकेशप्रकाशादयः॥यथा॥केयूरंनकरेपदे
नकटकंमौलोनमालापुनःकस्तूरीतिलकंतथापितनुतेसंसारसारांश्रियं॥सर्वाधिक्यमलेखिभालफलकेयदेधसासुभ्रुवजा
नीमःकिमुतत्रमन्यथमहीपालेनमुद्रारुता॥

वक्त्राजायतेसशक्ताधिकोनायासेनस्वर्गफलाभिमुख्यादित्यर्थः॥विक्रितिलस्यति॥
यद्यपिकेयूरंवाहभूषणंकरेनरुतंपदेकटकंपुनरप्यर्थेनमौलौमस्तकेमालानतथापिकस्तूरीतिलकंललाटेइत्यर्थसंसारसारांसर्वाति
शयितांश्रियशोभातनुते॥तत्रोत्प्रेक्षते॥वेधसाब्रह्मणासुभ्रुवोस्याइत्यध्याहार्यललाटफलकेयदितिक्रियाविशेषणंसर्वाधिक्यंललनावूडाम
णित्वमलेखितत्रलेखेमन्यथमहीपालेनकामदेवेनेयमित्यध्याहार्यकस्तूरीतिलकरूपासुद्रायाथार्थप्रतिपत्तयेरुताकिम्वितिवयंजानीमोधुवंनि

स्त्रिभुवनस्यति॥विभ्रमंलस्यति॥

स्त-
६२

केलिविधौ क्रीडाप्रारंभपूर्वोपरोभूतावयवप्रचितावयविनोतियावत् ॥ त्यक्तेवसितेपीतांबरस्यश्रीकृष्णस्यांशुकं परिधानीयं निजांशुकधियास्व
परिधानीयबुद्ध्यापरिधायप्राप्त्यसद्यशयनादंतः परपर्यं कादत्यायप्रातरुषसिबहिर्ब्रजं त्यागच्छत्याः पद्यायारुक्मिण्याः सकाशादादानुम
यात्स्वीयंगृहीतुं वसनांचलमर्थान्नस्थितंतदीयं परिधानीयंचपलयन्निदं तदीयमिति दर्शयन् तावता नालोचयं त्यांतस्यांकोपंदृशादर्शयन्ना
कस्मिककोपनिदानगवेषणेनापीयमवबुद्धेतेति मत्त्वामिथ्येवल्लोचनाकोचनाद्याविक्रुर्वन्नाचालुप्तगद्गदाक्षरयाकौतुकमाचरन्लोकोपहासा

वागंगभूषणानां स्थानवियर्यासोविभ्रमः ॥ तत्रविभावाः ॥ धनमदरागौत्कल्यादयः ॥ अनुभावाः प्रियसरख्याद्युपहासादयः ॥ यथा ॥
त्यक्तेकेलिविधौ निजांशुकधियापीतांबरस्यांशुकं पद्यायाः परिधायसद्यशयनात्प्रातः प्रयांत्याबहिः ॥ आदातुं वसनांचलंचपलय
न्कोपंदृशादर्शयन्नाचौतुकमाचरन्स्मितसुधास्निग्धोहरिः पातुनः ॥ अमाभिलाषगर्वस्मितहर्षभयक्रोधानांसंकरः किल किं
चितं ॥ तदाहः अमाभिलाषगर्वाणां स्मितहर्षभयक्रुधां ॥ असकृत्संकरः प्राज्ञैर्विज्ञेयं किल किंचितमिति ॥ अत्रविभावाः ॥ नवयौव
नोद्देदचांचल्यादयः ॥ अनुभावाः कर्तव्यानिर्धारणादयः ॥ यथा ॥ कोदंडमारोहति चंडिमानं मधुव्रतः कांक्षति शोणिमानं ॥

सदीभवन्

लोकास्त्वामेवमुपहसिष्यंतोतिसूचयन्नितियावत्स्मितसुधास्निग्धोहास्यरससंभृतांतः करणोहरिर्नोस्मान्पातुरसत्त्वित्यर्थः ॥ किल किंचि
तं लक्षयति ॥ अमोगात्रगौरवादिभिलाषद्वक्त्रागर्वस्मितहर्षभयक्रोधाः स्वस्वप्रकरणे लक्षितामुरख्यावातेषामनुभावागौणाएव वातेषां
संकरो न्यतमसायानाधिकरण्यं ॥ द्वयोरेव सामानाधिकरण्येपिन तथा व्यवहारइति वक्तुं तत्र संमतिमाह ॥ अनुभावविवक्षयोदाहरति
॥ कोदंडं तच्चेनाध्यवसितं भुक्रुदियुगलं चंडिमानं कौटिल्यमारोहति भजते ॥ एतेन गर्वानुभाव उक्तः ॥ मधुव्रतस्तत्वेनाध्यवसितं च सुःशो

नोका
= १५
पिथ
संक्रा
नोह
मान
रामः
६९

एतेन क्रोधानुभाव उक्तः॥ पद्मं तत्त्वेनाध्यवसितं वक्रं सुधां प्रसादं वर्षति प्रकटयति॥ एतेन हासानुभाव उक्तः॥ कीदृशं पद्मं वेपमानं प्रकं
 मानं॥ एतेन भयानुभाव उक्तः॥ स्वर्णाचलस्तत्त्वेनाध्यवसितं कुचमंडलं स्विद्यति॥ एतेन हर्षानुभाव उक्तः॥ अत्र किं निदानं को हेतुरिति
 कामयमानस्य तथाभूतानां प्रत्युक्तिः॥ सति संभवे सर्वेषामपि साक्यं तथेति वक्तुं मुख्यविवक्षयो दाहरणांतरमाह॥ क्रोधावि
 नाभावादागारतयाध्यवसितलोचनसमुद्रताः समुदयन्तकालाविर्भूतोयः संत्रासोभयं स एव शैलस्तेनादितामध्ये रुद्धा व्रीडाभिर्ह
 र्धैर्गय्यं जकयोरैक्यारोपात्परिमदिताः स्मृष्टाः स्मितसुधाधाराभिरुद्धर्तिताः स्नेहरसैरभिलाषैः स्नाता मनोभवकलामालाभिः कामो
 पद्मं सुधां वर्षति वेपमानं स्वर्णाचलः स्विद्यति किं निदानं॥ यथावा॥ क्रोधागारसमुत्थिताः समुदयत्संत्रासशैलादिता व्रीडाभिः
 परिमदिताः स्मितसुधाधाराभिरुद्धर्तिताः॥ स्नाताः स्नेहरसैर्मनोभवकलामालाभिराभूषितायायासुर्मयि शैलराजदुहि
 तुः स्फीताः कटाक्षकटाः॥ वार्तावैमुख्ये सति निभूतभूयो दर्शनस्य हासोदायितं॥ अत्र विभावाः सपत्नीत्रासलज्जादयो नुभा
 वामनः प्रेमसंकेतनिवेदनादयः॥ यथानस्नेहस्य कथारसं कथमपि श्रोतुं समुत्कंठते राधा किंतु विकीर्णरत्नकपटादागत्य सौधा
 द्योपनचतुररचनापरंपराभिर्गवांति शयादाभूषिताः स्फीताः श्रमभराच्छैलराजदुहितुर्हि मालयसुतायाः पार्वत्याः कटाक्षकटाभ्यांगपत
 नानिमयियायासुः पत्यासुः पायासुरिति पाठेषु भावहानिभूयासुरितिकपटवद्वेषजिहासालारितरुद्रस्याक्तिः॥ मोहायितं लक्षयति
 वागादिव्यापारविषयकद्वेषवत्त्वसतीत्यर्थः॥ निभूतेति॥ इतरापरिचितेत्यर्थः॥ दर्शनेति॥ हृग्यापारइत्यर्थः॥ राधास्नेहस्य प्रेम्णाः कथा
 रसरस्य मानां कथाशब्दस्वाभाव्यानुतात्पर्यविरुद्धविशेष्यविशेषणभावावगमः सख्यादिभिर्निवेदितामित्यथा कथमपि सर्वादाशिष्ये

सत्यपि त्रानुभावेऽपि तु न समुत्कंठते न हृदि॥
 एतेन हर्षोन्नावेदितः॥

र.त.
७०

विकीर्णस्य गलितस्य रत्नस्य मुद्रादिखचितस्य कपटाद्वाजात् ॥ एतेन संगृहिः सूचिता ॥ सौधात्तगृहात् बहिरेत्यन्तं तीनेत्रपदीयत्रस्फुरंती
कुचघटीयत्रस्वेदोन्नसंती लस्यास्वेदयुक्तेति यावद्दोस्तदी बाहुप्रांतो यत्र विशेषेणा समंताद्बलाती भुक्टीयत्रस्वलंती कटिपदीयत्र
कर्मणि यथा भवति तथा कृत्वांतिके पुनः कृत्वा समीपे तु भ्राम्यति व्यावर्तत इत्यर्थः ॥ कुट्टमितं लक्षयति ॥ दुःख चेष्टा एतच्चेष्टया स्पष्टः स्वाव
गमोस्त्वितोक्तेत्यर्थादांतरत्नमायाति ॥ इच्छा विशेष परिचया यत्तु चेष्टारूपतैवाह लोक्तेति ध्येयं ॥ एवमन्यत्रापि यथा नुभवमूह्यं ॥ वीटिका
मोचने सुतनोः पाणी रोहुं प्रचलति परंतु चिराच्चिरकालमसौ रोहुं प्रवृत्तांगुलिर्निश्चलानिरोधश्मन्यापारमून्यापयोधरस्पर्शभूविशेषः सुत
नृत्यन्नेत्रपदि स्फुरत्कुचघटिस्वेदोन्नसदोस्तटिव्यावलाद्भुक्टी सवलत्पटि पुनः कृत्वांतिके भ्राम्यति ॥ सुखेदुःख चेष्टा कुट्टमितं ॥
अत्र विभावा रंगोक्त्यदशन करजस्तकुंतलाधरग्रहादयः ॥ अनुभावाः कपटकाय संकोचकपटमीलारादयः ॥ यथा ॥ रोहुं पाणिः
प्रचलति चिरादंगुलिर्निश्चलसौ भूविशेषो भवति कुटिलो नेत्रमंतः प्रसन्नं ॥ गाढाश्चेभ भवति सुतनो रद्धं मात्रो नकारः कंयो मूर्धः
प्रसरति मुखं संमुखं न प्रयाति ॥ गर्वाभिमान संभूतो विकारो नादरात्मा विबोहः ॥ अत्र विभावा यौवनमदधनमदकलमदप्रियापराधाद
नोरित्यत्राप्यनुषज्यते भून्यासः कुटिलो वक्रो भवति नेत्रमंतः प्रसन्नमांतर सुखाभिज्यंजक प्रसादयुक्तं गाढाश्चे सुतनो र्नकारो रद्धं मात्रो लघुप्रय
त्नोजयति विलक्षणो भवति स्वाभाव्यादुदेति न त्विच्छा पूर्वकयत्नादित्याशयः ॥ जयतीति स्थाने भवतीति तु प्रक्रमानुरोधी पाठः ॥ तत्र नकारो भवति
परं त्वद्धं मात्र इति योजनात् ॥ आमंत्रणे मूर्धः कंयः प्रसरति मुखं तु संमुखं न प्रयाति संमुखं वलोकने तु नायकोद्योग पूर्वमेव प्रतिषेध उदियात्परा
द्मुखतायां तु फलिते तदुद्योगे जातिस्वाभाव्यायातोपि प्रतिषेधोऽकिंचित्कर एव संपद्यत इतीष्टसिद्धिप्रत्युहैवेत्यर्थः ॥ विबोहं कलक्षयति ॥ अनादरात्मा

नौका

तिरस्त्रिरूपः ॥ विहते वस्यमाणे
तिरिहाय न संधेया ॥

रामः

७०

कातरोभयचकितोदङ्घ्रिपातोयस्यैवंभूतः प्राणेश्वरः कृतांजलिर्वदकरपुटः सन्नस्याः पार्श्वेष्टतः समीपं न तु संमुखत उपाजगाम एषा
पुनरेषा तु सखीमुखे स्थिता कुंडलरत्नरेखा तादंकरवचितवैडूर्यादिकांतिं प्रेक्षितुं द्रष्टुमाचकांक्षेपेत्यर्थः ॥ ललितं लक्षयति ॥ सकलां गानां
समीचीनतया विन्यासः प्रसाधनमित्यर्थः ॥ धन्या सिया कथयसि प्रियसंगमेपि विश्रब्धचांदुकशतानिरतांतरेषु ॥ नीवीं प्रतिप्रणिहिते तु
करे प्रियेण सख्यः श्यामि यदि किंचिदपि स्मरामीति रसकथापरासुसखीषु मध्ये रतिकालिकं स्वप्रियालापं कथयंतीं कांचित्प्रहसंत्याः कस्या
श्रिदुक्तौ धन्यासीति सोलुं ठवाक्यात्प्रतीयमानस्य परोपहासलक्षणस्य स्मितस्याधिक्यमाशंक्य निराचष्टे ॥ आदिना क्रियाविदग्धाया श्रेष्ठा वि

विहृतं लक्षय
वित्तथाव्रजति गच्छतोत्यर्थः ॥ विहृतं लक्षय
ति ॥

अनुभावा अवहिष्यदुर्वचनदुः प्रेक्षणादयः ॥ यथा ॥ कृतांजलिः कातरदङ्घ्रिपातः प्राणेश्वरः पार्श्वमुपाजगाम ॥ सखीमु
खे कुंडलरत्नरेखामेषा पुनः प्रेक्षितुमाचकांक्ष ॥ सकलां गानां समीचीन विन्यासो ललितं ॥ अत्रैव स्मितादयो तर्भवन्ति ॥ तत्र वि
भावाः ॥ मनः प्रसादप्रियतमदृष्टानुरागधीरत्वादयः ॥ अनुभावाः प्रियवशीकरणलोकानुरागचमत्कारादयः ॥ यथा ॥ कलक
णितमेखलं च पलचारुनेत्रांचलं प्रसन्नमुखमंडलं श्रवणसंचरकुंडलं ॥ स्फुरत्पलकबंधुरं लपितशोभमानाधरं विहस्य र
तिमंदिरं ब्रजतिकस्य शातोदरी ॥ शेषपरिग्रहः ॥ शातोदरी कृशमध्याविहस्यत्तृणमिव ल्लेणमवगणय्य कस्य महामहिमसुरुतस्य
रतिमंदिरं क्रीडाग्रहंकलकणितामधुरधनियुतामेखलाकरिभूषणयत्र च पलंचलमतएव चारुरमणीयनेत्रांचलं पक्ष्ययत्र प्रसन्नमा
तरसुखानुभावभूतप्रसादसहितं मुखमंडलं मंडलाकारं मुखं यत्र श्रवणयोः संचरती कुंडले तादंके यत्र स्फुरंतः प्रकाशमानाः पलकास्तदाद्याः
परमसूक्ष्मा अपि विकारा यस्य तादृशबंधुरं निम्नोन्नतं नाभिस्तनप्रधानमवयवचक्रं यत्र लपितेन भाषणेन शोभमानो धरो यत्र कर्मणि यथा भ

र. त.
७१

अभिलाषस्यापरिपूर्तिर्विषयासंस्पर्शस्तथाचाभिलाषफलोपधायकसामग्रीकालीनसप्रयत्नसंघटिततादृशसामग्रीविघटनंविहृतमि
तिफलितं॥तत्रेदंबोध्या॥तादृशविघटनरूपफलोपधायकप्रयत्नोविहृतविघटनंत्वनुभावइति॥न्याजात्यरकीयस्यलज्जायाःस्व
कीयस्याभिलषितस्यविघटनमिति विशेषमभिप्रेत्याह॥चंद्रचूडेशिवेतिलकंपत्ररचनाकपोलगल्लयोर्विधातुकर्तुमभिलषतिवांछति
सत्युदयन्योतःकोपस्तद्वत्या॥एतेनविलंबासहिस्मोरकाडकोपःकंपेसहायकमाचरतीतिदर्शितं॥फणियतेवल्लयोरुतमणिधराद्य
द्वयकूटमिथ्याभूतंभयंतस्मादंगहस्तादिउत्कंपयंत्योत्कृष्टकंपशाल्याचरंत्याभवान्याप्रचलंकंपभाग्यहसनमंचलंतत्संभूतैर्वातैःकेलिदी

नौका

प्रियसंनिधावप्यभिलाषापरिपूर्तिर्विहृतं॥न्याजलज्जादयोविभावाः॥अनुभावाअन्यथाचेष्टितान्यथान्यवहारादयः॥न्याजाद्य
था॥अभिलषतिकपोलेचंद्रचूडेविधातुतिलकमुदयदंतःकोपभाजाभवान्या॥फणियतिभयकूटादंगमुत्कंपयंत्याप्रचल
वसनवातैर्विघ्निताःकेलिदीपाः॥लज्जातोयथा॥आनंदभाजोयदुनंदनस्यकरावरोधनकरेणकुर्याः॥सखीलपंतीमिति सं
जघानचकोरनेत्राचुलुकोदकेन॥यूनोरन्यान्यमुदितानापंचेन्द्रियाणांसंबंधाभावः॥

यार्ःक्रीडार्थस्थापितादीपाविघ्नितानिर्वापिताइ
त्यर्थः॥चकोरनेत्राकोपकषापिताक्षीत्यर्थशक्तिमूलध्वनेरध्वा॥सखींसहचरींचुलुकोदकेनमुखसंमार्जनार्थमुपात्तेनसंजघाननिषिषेचेत्य
र्थः॥कथंभूतांसखीमानंदभाजउत्कंठितस्ययदुनंदनस्यश्रीकृष्णस्यकरावरोधकंचुलिकादिनिर्माकप्रवृत्तपाणिप्रतिबंधकरेणस्वीयेन
नकुर्यादित्येवंरूपंलपंतींशिसयंतीमित्यर्थः॥अत्रप्रियकथांशुश्रूषत्यैवकथाचिल्लज्जापारवश्याचुलुकोदकनिषेकेणप्रियकथारूपस्वेष्टस्यै
वविघटनंरुतमितिपूर्वस्माद्विशेषः॥सपरिकरंसंभोगंलक्षयित्वाविप्रलंभंलक्षयति॥अन्यान्यमितिप्रमोदेसंबंधाभावेचान्वेति॥मुदिताना

॥
रामः
७१

आंतररतिभावव्यभिचारिणो हर्षादेरनुभावेः संभूतानामित्यर्थः ॥ संबंधाभावइति ॥ रतिविना तादृशाभावोति प्रसक्तः करुणइति मुदितेत्युक्तं ॥ संभोगव्यावृत्तये संबंधाभावइति ॥ पंचेतितुरतिपरिपोषाभिप्रायं ॥ तथाच वियोगकालावच्छिन्ना परिपूर्णरतिर्विप्रलंभइति फलितं ॥ परिपोषाभावे तु शृंगारसामान्यलक्षणाभावान्न विप्रलंभोपीति मंतव्यं ॥ ननु दोषदुष्टेन्द्रियसंबंधकालेपि परस्परं साक्षात्काराभावेन विप्रयुक्तत्वं सर्वमतसिद्धं तत्संपत्तये च फलोपहितत्वं संबंधविशेषणमावश्यकं ॥ ततो वरं स्वविषयसिद्ध्यनुपहितत्वमेव परिपूर्णरतिविशेषणमित्यभिप्रेत्य लक्षणांतरमाह ॥ इच्छाविषयासंबंधइच्छयैवार्थाल्लभ्यतइति भवदुक्तमेवलक्षणपर्यवसितमिति भावः ॥ कुल

अभीष्टा प्राप्तिर्वा विप्रलंभः ॥ न च मनात्मके विप्रलंभे व्याप्तिरिति वाच्यं ॥ मुदितपंचेन्द्रियसंबंधाभावरूपस्य विशिष्टाभावस्य तत्रापि सत्त्वात् ॥ तदानीं यूनोरिन्द्रियाणां मुदितत्वाभावात् ॥ ननु याप्रियमभिसरतिसा विप्रयुक्ता भवेदिति चेत् ॥ सत्यं ॥ सा विप्रयुक्तैव ॥ अचिरदर्शनप्रत्योशानुवृत्तप्रमोदेन विरहधर्मस्याश्रुपातादेरसंभवइति ॥ तामुदितपदव्यावृत्तिं दर्शयितुं शंकते ॥ समाधत्ते

नन्विन्द्रियसंबंधरूपप्रतियोगिमतिक्रयंतदभावोऽभावप्रतियोगिनोः परस्परं विरोधादित्याशंक्याह ॥ तथाच न केवलं प्रतियोगिना सहाभावस्य विरोधः ॥ किंतु प्रतियोगितावच्छेदकावच्छिन्ने नैवेत्याशयः ॥ यत्तु विशेष्यस्याप्रतियोगित्वव्युत्पादनाय विशेष्यवति विशिष्टाभावस्य विशेष्यणाभावस्वरूपताभिप्रायवर्णनं ॥ तत्तुच्छं ॥ मुदितत्वाभावस्य विशिष्टाभावे हेतुपददर्शनविरोधात् ॥ न च भिसारिकानविप्रयुक्ता विप्रलंभकार्यस्याश्रुपातादेरभावात् तथाच तत्रातिव्याप्तिरित्याशंकते ॥ समाधत्ते ॥ एवकारेण मुदितत्वमात्रोपादाने तत्रातिव्याप्तिरिति त्रैन्द्रियसंबंधाभावोपादानं ॥ अस्ति ह्यस्याचित्तासंगइति तद्वारणमिति मतमयुक्तमसंभवापत्तेरितिसूचितं ॥ नन्वेवं कुतो नाश्रुपातादिस्तस्याइत्यत आह ॥ विशेषानुप

॥ संभोगव्यावृत्तये संबंधाभावइति ॥

विशेषानुपलंभेपिकारणवैचित्र्यमात्रेणविभिन्नभेदत्वेऽन्येपिबहवोभेदाःसंभवंतीतिवक्तुमुपक्रमते॥देशान्तरगमनंनस्वरूपसदेववि
प्रलंभहेतुःकिंतुतज्ज्ञानसामान्यतथाचदेशान्तरगमनाभावेपितज्ज्ञानहेतुकंविप्रलंभमुदाहरति॥प्रियतमेनायकेप्रस्थानायप्रस्था
नंकर्तुंरुतोद्यमेआरब्धोद्योगेसतिवामभ्रुवोनायिकायाःदोःकंकणेन॥यद्यपिकंकणंकरभूषणमितिकोशादोःपदानर्थक्यंप्रतिभाति
तथापिदृश्यग्विशेषणवाचकपदसमभिव्याहारेविशिष्टवाचकंपदंविशेष्यमात्रमभिधत्तइतिकाव्यविदांसमयात्कंकणपदंभूषणमा
त्रपरंद्रष्टव्यं॥च्युतंगलितंधैर्येणस्खलितंत्वरपसरणान्मदेनगलितंनेत्रांभसानिःसृतंस्थानोपप्लवशंकयापियासुनागंतुमिच्छताजीवे

सचविप्रलंभःपंचधा॥देशान्तरगमनात्॥गुरुनिदेशात्॥अभिलाषात्॥ईर्ष्यायाः॥शापाच्चेति॥समयाद्देवादिद्वारादित्यादयो
युक्तेयाः॥देशान्तरगमनाद्यथा॥प्रस्थानायकतोद्यमेप्रियतमेदोःकंकणेनच्युतंधैर्येणस्खलितंमदेनगलितंनेत्रांभसानिः
सृतं॥जीवेनापियियासुनाशिवशिवप्रारंभिवामभ्रुवःकंयांदोलितकिंकिणीकलरवव्याजेनवैण्यस्मृतिः॥यथावातातच
रणानां॥वीणामंकेकथमपिसखीप्रार्थनाभिर्निधायस्वैरस्वैरसरसिजदृशागातुमारब्धमेव॥

नापिकंपेत्यादिकंपेनासमंतादोलि

ताश्चालितायाःकिंकिण्यःसुदृघंटिकास्तासांयःकलरवोव्यक्तमधुरध्वनिस्तद्व्याजेनवैण्यस्मृतिःप्रस्थानेवैण्यस्मृतेर्मागलिकतयोक्तत्वात्त
द्यथा॥वैण्यंष्टुंहेहयमजुंनचशाकुंतलेयंभरतंनलंच॥गमंचयोवैस्मरतिप्रयाणेतस्यार्थसिद्धिःपुनरागमश्चेति॥शिवशिवेतिनिर्वदे॥प्रारंभि
सार्थदासिण्याद्वृत्तमावश्यकत्वेपिपुनरागमनेरूपैवंविधंमंगलमाचीर्णमित्यर्थः॥स्वरूपसदेशान्तरगमनहेतुकमपिविप्रलंभमुदाहरति॥स
रसिजदृशाजलाविनाभूतलोचनेयाकयाचिन्नायिकयासखीप्रार्थनाभिःप्रियसखीविज्ञापनाभिःकथमपिवलात्कारेणवीणामंकेनिधायस्वैरस्वैर

मभिनिविष्टस्वाकुं येन गातुमारब्धमेवमूर्कनामूर्काकिमप्यत्यंतं विरहेण सीणातएव दोनानुकुं प्यागवलीयस्यास्तामेनामेव तं त्रीबुध्यावीणाभ
मेण बहुशोधिकं स्पृशति विप्रलंभो दीपनादेतच्चित्रंमूर्कनामार्थस्य शब्दधर्मस्य वीणायामेवाभिव्यक्तेरुचितत्वादित्यर्थः॥ हेनाथगुरोः पित्रादेश
ज्ञयानिर्यातोसि परंतुमीकूराग्रहादुष्टग्रहकार्यकारिणः कथं त्वयानविचारिताः कमनर्थमुत्पादयिष्यंतीति गणकं प्रति पृष्टाः॥ अमीकेतानाह॥
चूततरुणोभास्वान्नवपल्लवैर्होषिमान्मूर्यश्च॥ मनसिजः कामोगुरुर्महान् नृहस्यतिश्च॥ कोष्यनिर्वचनीयप्रभावएष परोवर्ती भृंगस्तमभा
ध्यसं पादकत्वाद्वाहश्च॥ गंधवहो वायुर्मंद एतेनो दीपकतावेदिता शनिश्च॥ मलयजश्चंदनं सितोजात्याशुद्धः शुक्रश्च॥ माधवो वसंतो दोषाणां

तं त्रीबुध्याकिमपि विरहसीणादोनांगवलीमेनामेव स्पृशति बहुशोमूर्कनाचित्रमेतत्॥ गुरुनिदेशाद्यथा॥ भास्वाश्चूततरुर्ग
रुर्मनसिजः कोष्येष भृंगस्तमोमंदो गंधवहः सितो मलयजो दोषाकरो माधवः॥ अंगारो नवपल्लवः परभूतो विज्ञो गुरोराज्ञ
यानिर्यातोसि विचारिताः कथममीकूरास्त्वयानग्रहाः॥ अभिलाषाद्यथा॥ आगाराभिमुखं मुखं रचयतोर्वक्रीकृतग्रीवयो
र्यस्तंचोलमजानतोः क्वचिदपिव्याजालुनस्तिष्ठतोः॥ परपीडनादिरूपाणामाकरः स्थानं चंद्रश्च॥ नवपल्लवो गारो दाहकत्वान्मंगल

श्च॥ परभूतः कोकिलो विज्ञो विशेषाभिज्ञः स्वरूपतोरुंतुदस्य कुद्धिति भणितस्य विरहिजनसंतापकारि चंद्रावसानपर्यवसायितयाभिलषि
तस्यामावास्यादिरूपार्थस्य प्रतिपादनं मुखेनेष्टचित्तकलस्य स्वस्मिन्प्रख्यापनादुधश्चेत्यर्थः॥ क्वचिदेव देवायतनादौ प्रवृत्तंच सूरगा
योः संमर्दवशादचिरं विस्मृष्टयोर्हो रभेदेन बहिर्निःसृतयोरन्योन्यमार्गावलोकनासक्तयोः कयोश्चिन्नायकयोर्मनोरथवर्णनमिदं॥ अ
ग्रे गमनाशंकया पुरोगच्छतारण्यं तरादेवायतन एव समुदयत्संभावनया गाराभिमुखं मुखं वदनं रचयतो रत एव वक्रीकृतग्रीवयोस्तेनैव

व्यस्तं व्यस्ततयापि धेयपिधानाशमंचो लमंगावरणवस्त्रमजानतोः क्वचिदस्थानेपि व्याजात्युनर्मिषेणेवतिष्ठतोर्मागंगंतव्यमध्वानंवि
स्मरतोः क्वचित्क्वचिदपियत्र कुत्रापि विषयेत्यक्ताक्षरं लुप्तवर्णं जल्पतोरावयो र्यत्साचिवक्तं प्रेशितं मध्ये मार्गे देवसंघटितं प्रेमभरपूरितं च
सुषानिभूतपरस्परवैक्षणमभवत्तद्वयः पुनरपिवयमाशास्महे आवाभाशास्महे इत्यर्थः ॥ यथाहं लयितया त्वं मयीति प्रकाशस्तत्किं विलंब
संदृतिद्वयोरप्याशयस्य प्रतिपादयितुं युक्तत्वात् अस्मदो द्वयोश्चैत्यनेन द्वित्वविवक्षाया मप्यस्मदो बहुवचनानुशासनात् ॥ यद्यप्येकत्वं
विवक्षासाधारणमेव तदनुशासनं तथापि रसाभासापत्यानेकत्वमपि प्रकृते विवक्षामर्हतीति ध्येयं ॥ अभिनवचक्षुरागस्य जनयात्राप्रसंग
वसगुत्यत्तेर्वर्णनस्य कविकुलसुगुणाद न्यादृशव्याख्यानेत्वागाराभिमुखं मुखं रचयतोरित्यस्य क्वचिदपि व्याजात्युनस्तिष्ठतोरित्यस्य च सामंज

मार्गे विस्मरतोः क्वचित्क्वचिदपित्यक्ताक्षरं जल्पतोः साचि प्रेशितमावयो र्यदभवत्तद्वयस्तदाशास्महे ॥ ईर्ष्यातो यथा ॥ प्राणेशस्य
प्रभवति मनः प्रेमहेमप्रसूनं चेतश्च तद्वगपिकमलं जीवनं बंधुजीवं ॥ आशासूत्रे ग्रथितमखिलं वैधसातस्य भंगे स्यादेतेषाम
पि नियतनं चंडिमानं विमुंच ॥ शापाल्येया ॥ अन्यत्र यदि निर्गंतुमिच्छा निर्गच्छदूरतः ॥

स्याभावादिति ॥ हे चंद्रयलं तकोपने मानमाग्रहं

विमुंचेति सरव्या उक्तिर्वैधसाब्रह्मणा खिलं सर्वमेतदाशासूत्रे प्रभवतिसमर्थं ग्रथितं प्रोक्तमस्याशानियतसत्ताकं भवतीति भावः ॥ तदेवा
हृतस्येति ॥ तस्याशासूत्रस्य भंगेनाशे सत्येतेषामपि नियतनं निपातः स्यात् ॥ एतत्किं तदाह ॥ प्राणेशस्येति ॥ पार्यतिक प्रेमालंबनस्य मनः प्रे
मांतरस्नेहो हेमप्रसूनं स्वर्णपुष्पमयं तसंरक्षणीयत्वाच्चेतोः तः करणं चूतमाश्रयं प्रियागंधनेकविधमनोरथशालित्वात् ॥ दृगपिकमलं पा
थः पूरनिमग्नत्वा जीवनं बंधुजीवमस्थिरप्रसादत्वादित्यर्थः ॥ निर्गंतुं पुनर्बहिर्यातुं जीवितुमिति यावत् ॥ इच्छा ॥ यदीति ॥ अस्ति तर्हीति शेषः ॥

क्रौञ्चतानना ॥ नुभावादेराक्षेपस्याप्यसंभवाच्चानुदाहरणत्वमाशङ्कमानाः परास्ताः ॥ वियोगेपिजीवनसंभूतव्रीडाजनितपीडयावि
धुरमधीरंमानसंयस्याः साविश्लेषजीवनाभ्यांव्रीडापीडाभ्यामिति व्याख्या नंतु विश्लेषपीडायावक्रौकतेत्यस्याननुगुणत्वादुपेक्ष्य ॥ त्व
याविनानजीवामीति प्रतिज्ञातवतीकाचित्कामिनौप्रियंविधावभ्युदितेसमागमिष्यामीतिदत्तसंकेतं ॥ प्रातः ॥ चंद्रोदयएवद्वुतधावित्त
या ॥ यामिविधावभ्युदितेपुनरेष्यामीतियदुदितंभवता ॥ जानात्युदतमात्रनेदत्तत्वेनजानातीत्यादिवाक्येनपरावर्तितंप्रातरागतं ॥ एतेन
संकेतवैफल्यमुक्तं ॥ प्रेक्ष्यविफलितसंकेतंमत्वाचक्रौवक्रौकृताननेत्येकंपदं ॥ चक्रौवचक्रवाकीव ॥ एतेनयथाचक्रवाक्यकंपंजरवलात्सं
घटितंप्रियंप्रातःप्रेक्ष्यमुखमात्रं वक्रौकृत्यतिष्ठतितथेत्यर्थः सूचितः ॥ वक्रौकृतमवक्रं वक्रं संपद्यतेतथाकृतमाननंयथातथाभूतातस्यो

स्थितवतीत्यर्थः॥

५४ इतेन समयात्कालविशेषादित्यर्थं यित्वा चक्रवाकीरुतांताभिप्रायेणोदाहरणं मन्यमानानांतिर्यग्विरहवर्णनानौचित्यात्मा मनस्तापो वि- नौका
 लीयत इति मतं ॥ जीवने सति विश्लेषो विश्लेषे च सति जीवनमप्यनयोर्द्वयोर्नृणामध्ये हमेवन त्वन्यन्निदर्शनमुदाहरणमिति रामस्य
 क्तिः ॥ यूनां दाहं तिकभूतानामितिलव्युत्पन्नप्रलापितमनादेयं ॥ तथा सति बहुवचनप्रतिपादितबहुत्वान्वययोग्यानां बहूनां विवक्षि-
 तत्वात्पूर्वपूर्वेषामुत्तरोत्तरोदाहरणत्वप्रतीत्या हमेवेत्यवधारणा संगतेः ॥ इतरासाधारण्यप्रतिपादयिषा विरोधादुल्लः सूर्यश्चंद्रः शी-
 त इति वदप्रष्टार्यत्वापत्तेश्च ॥ लंकानगरे केलीगृहे वागृहे कदेशे वामणिमंदिरे वागृहस्य सर्वभागे वा प्रज्वालितो हुताशो गनिः शशामकि-
 दैवाद्यथा ॥ जीवने सति विश्लेषो विश्लेषे सति जीवनं ॥ द्वयोरप्यनयोर्नृणामहमेव निदर्शनं ॥ विद्वरायथा ॥ केलीगृहे वामणि-
 मंदिरे वा शशामलंकानगरे हुताशः ॥ इतस्ततः प्रस्थितयोर्नृणोर्वियोगजन्माविररामवन्दिः ॥ इति रसनिरूपणेषष्ठस्तरंगः ॥
 हासस्य परिपोषो हास्यः ॥ वर्णस्य शुद्धः ॥ देवतं प्रमथः ॥ सच द्विविधः ॥ स्वनिष्ठः परनिष्ठश्चेति ॥ यता चित्कालेन शांतो बभूवे तस्ततो
 यथानिर्गमं प्रस्थितयोः पलापितयोर्नृणोः पुमान्निर्गमेत्येकशेषः ॥ वियोगजन्माविरहो दीपितो वह्निर्वह्निस्तु न विरराम भयातिपातेन चिराद-
 प्यपरावर्तनादिति भावः ॥ इति श्रीजड्युपनामकगंगारामविरचितायां नौकाख्यायारसतरंगिणीव्याख्यायां षष्ठस्तरंगः ॥ ॥ हासं लसयति
 ॥ अस्य वर्णं दर्शयति ॥ देवतं दर्शयति ॥ एवमग्रेऽपि ॥ तं विभजते ॥ स्वनिष्ठ इति ॥ स्वसमानाधिकरणविभावज्ञानमात्रापेक्ष इत्यर्थः ॥ अधिकरण-
 स्यापि विभावज्ञानं समानाधिकरणमेवेति न कोऽपि दोषः ॥ परनिष्ठेति प्रसंगवारणाय मात्रेति ॥ अतएव न शृंगारद्वैविध्यसंभव इति बोध्यं ॥ तदुक्तं
 ॥ आत्मस्योद्गृह्यरुत्यन्तो विभावे सणमात्र इति ॥ परनिष्ठ इति ॥ अनुभावयर्थं तज्ज्ञानद्वारा स्वव्याधिकरणविभावज्ञानसापेक्षस्वसमानाधिकरण-

नौका
 विभावज्ञानापेक्ष इत्यर्थः ॥
 रामः
 ५४

स्वनिष्ठेति प्रसंगवारणाय सापेक्षांतं॥ अतएव नरोद्गृहैविध्यसंभवइति बोध्यं॥ तदुक्तं॥ हसंतमपरं दृष्ट्वा विभावं चोपजायते॥ यौ सौहास्य
रसस्तज्जैः परस्यः परिकीर्तितइति॥ तावपि स्वनिष्ठपरनिष्ठावपि॥ इतीति॥ मिलित्वेति शेषः॥ एवमग्रेपि॥ उत्तमानां स्वनिष्ठः परनिष्ठश्च
हास्यः स्मितहसितभेदेन द्विविधः॥ एवं मध्यमानां स्वनिष्ठः परनिष्ठश्च हास्यो विहसितोपहसितभेदेन द्विविधः॥ एवमधमानां स्वनिष्ठः पर
निष्ठश्च हास्योपहसितातिहसितभेदेन द्विविधइति द्वादशविधो हास्यइति वक्तुमुपक्रमते॥ अत्र द्वावप्यपिशब्दौ परस्परनिरपेक्षत्वसंज्ञं

तावप्युत्तममध्यमाधमभेदान्निधेति षड्विधः॥ स्वनिष्ठोपि षड्विधः परनिष्ठोपि षड्विधइति द्वादशविधो हास्यः॥ तथाहि॥ उत्त
मानां स्वनिष्ठे परनिष्ठे च स्मितहसिते॥ मध्यमानां स्वनिष्ठे परनिष्ठे च विहसितोपहसिते॥ अधमानां स्वनिष्ठे परनिष्ठे चाप
हसितातिहसिते॥ उत्तमानां मीषद्विकसितकपोलमव्यक्तदशनमपांगसुष्ठुवीक्षणं स्मितं॥ उत्कृष्टकपोलं किंचिल्लसित
दशनं हसितं॥ मध्यमानां समयोचितमुत्तमस्वनमाकुंचितमुखमाविर्भूतवदनरागं विहसितं॥ उत्कृष्टनासापटंकुटिलवी
क्षितं कुंचितग्रीवं स्फुटस्वनमुपहसितं॥ अधमानां मुहुरतमुद्यदश्रुकंपितमौलिस्फुटतरस्वनमुपहसितं॥ प्राधान्यं सूचयतस्तदे

वोपपादयति॥ स्मितं लक्षयति॥ तदुक्तं॥ ईषत्कृल्लकपोलाभ्यां कटाक्षैरप्यनुत्वनैः॥ अदृश्यदशनो हास्यो मधुरः स्मितमुच्यतइति॥ हसितं
लक्षयति॥ तदुक्तं॥ वक्रनेत्रकपोलैश्चेदुत्कृल्लैरुपलसितः॥ किंचिल्लसितदंतश्च हास्यो हसितमिष्यतइति॥ विहसितं लक्षयति॥ तदुक्तं॥
संशब्दमधुरकालगतं वदनरागरूतं॥ आकुंचिताक्षिवदनं विदुर्विहसितं बुधाइति॥ उपहसितं लक्षयति॥ तदुक्तं॥ निकुंचितां सशीर्षं निहसि
विलोकनः॥ उत्कृष्टनासिको हास्यो नाम्नोपहसितं मतइति॥ अपहसितं लक्षयति॥ तदुक्तं॥ अस्थानजः साश्रुदक्षिराकंपस्कंधमूर्धजः॥ शाङ्गं देवेन गदि

वोहास्योपहसितादयइति॥ अतिहसितं लक्षयति॥

र.त.
७५

तदुक्तं॥ स्पूलकर्णकदुधानोवाप्यपूरुतेक्षणः॥ करोपगूढपार्श्वश्रहास्योतिहसितं मतइति॥ पद्मभूर्ब्रह्मालेखनीमितइतउभयोरपिपार्श्वयो
र्विलोकयन्कुत्रकुत्रनजगामकिंकिंनददर्शश्रवणसीमिलंभितामवतंसोक्ततांतांपुनःप्राप्यसन्नतमुखंसन्नतंकपोलविकासप्रतिबंधकचेष्टाव
दाननंयस्यतथा॥ सन्नतमुखइतिप्रथमातपाठेत्वध्याहृतपूर्वक्रियाकर्तृविशेषणसमर्पकमेतत्स्मितंदधावित्यर्थः॥ अत्रव्यंजकतावच्छेदक
वैजात्यान्यद्विरंत्यपिस्मितादिपदानिनव्यंग्यतावच्छेदकानिवमंति॥ तथातथाविधलेखनीब्रह्मगतहास्यालंबनंनचासौस्वाश्रयइत्युदाहर
णसंगतिः॥ सीयंवैस्वव्योमगतंएवमुद्गारेनिर्भिद्येनांगगनतलदृश्यंरदाग्रंव्योमांकरमुदीक्ष्यतथासंभाव्यविस्मोर्यद्वास्यमुग्रद्युत्यप्रतिब

अत्युद्धतंबहलाश्रुस्फुटतमस्वनमाश्लिष्टपार्श्वजनमारब्धकरतालमतिहसितं॥ स्निग्धंस्मितंयथा॥ लेखनीमितइतोविलो
कयन्कुत्रकुत्रनजगामपद्मभूः॥ तांपुनःश्रवणसीमिलंभितांप्राप्यसन्नतमुखःस्मितंदधौ॥ स्निग्धंहसितंयथा॥ व्योमांकरं
व्योमगतंरदाग्रमुग्रद्युतिस्वीयमुदीक्ष्यविस्मोः॥ यदासहास्यकिमुतस्योधावद्यापिफेनस्तवकायमानं॥ परनिष्ठंस्मितंहसितंच
यथा॥ हरवृषभमुखेसखेलमायोजयतिसुवर्णसवर्णकांतिपणं॥ दृशिभुजगपतेःशिशुःषडास्यःकलयतिकज्जलमंतिकेभवा

दृशनव्यक्त्यासतस्ययोधौशीर्गणवेद्यापीदानीमपिफेनस्तवकायमानंपुंजीभूतफेनरूपतयापरिदृश्यमानंकिमित्यर्थः॥ एकोक्तैवपरनिष्ठ
मेतद्देहद्वयमुदाहरति॥ षडास्यःशिशुःस्वामिकार्तिकोहरवृषभमुखेनद्यास्येसुवर्णेत्यादिसुवर्णेनसवर्णासमानवर्णाकांतिर्यस्यतत्पणंभवा
न्याअंतिकेसमसंखेलंसकौतुकंयथास्यांतथायोजयत्युपनयति॥ भुजगपतेःशेषस्यदृशिकज्जलंकलयत्यत्रापिसखेलमित्यनुषज्जते॥ ते
नलक्षणलक्षितत्वावगमः॥ दत्तइत्यर्थः॥ अत्रपणंव्यापारेणहसंतंषडास्यंदृष्टाभवान्याःस्मितमभूदजनव्यापारेणहसंतंतंदृष्टावतस्याःसि

नौका
तत्राविर्बभूवेत्यर्थो हि शब्दवैविध्यमात्रा
गताद्देहद्वयसंगतिः॥
रामः
७५

परनिष्ठोदाहरणेनैवस्वनिष्ठउदाहृतोभवतिस्वाश्रयालंबनत्वस्यतल्लक्षणत्वादित्याशयेनतमेवभेदमुदाहरति॥तरुण्योनिशासुतैलस्य
धियागृहीतैर्मशीजलैर्लिप्तमुखारविंदंगोपंप्रभातेस्खलदश्रुनीरमधीरनादंजह
सितवत्यइत्यर्थः॥अत्रबहुवचनात्परनिष्ठता॥मयायआग्रहआरब्धइतितात्पर्यकंपद्योनिरोधइतिपदघटितंवाक्यंपठन्बोधोनेरोधइ
तिजुगसितार्थप्रतिपादकंमत्वाशब्दित्यादिनिरंतरश्वासभरोक्तननासापुटेनतटस्थेनतेनाप्युपहस्यतइत्यर्थः॥वारवधूर्वेश्यारतो
त्सवेकेलिवेलायांकंठावलग्नंवल्लभयज्ञसूत्रमुपवीतं॥अत्रचालंबेनोदीपनाश्रयाणांत्रयाणामपिप्रतीतिरिति विशेषंधनयितुंकि

परनिष्ठंविहसितंयथा॥निशासुतैलस्यधियागृहीतैर्मशीजलैर्लिप्तमुखारविंदं॥गोपंप्रभातेस्खलदश्रुनीरमधीरनादंजह
सुस्तरुण्यः॥परनिष्ठमुपहसितंयथा॥योनिरोधोमयारब्धइतिपद्यं पठन्बुधः॥शब्ददुत्कृष्टनासेनतटस्थेनोपहस्यते॥पर
निष्ठमपहसितंयथा॥रतोत्सवेवल्लभयज्ञसूत्रंकंठावलग्नंपरिमोचयंती॥द्विजांगनादीर्घतरंश्वसंतीतारस्वनंवारवधूर्जहा
स॥परनिष्ठमतिहसितंयथा॥चोरःकामरिपोगृहेनिशिगतःशूलंकपालंहरन्वीजं धूर्तफलस्यतंडुलधियानीत्वापुनर्भुक्तवान्॥
यावलान्प्रचलन्स्खलन्परिपतन्मुह्यन्निघूर्णन्हसन्नाडादृधनिमुक्तमोलिकुसुमंस्वर्वेश्ययाहस्यते॥यांविशिनष्टि॥दीर्घतरमिति॥श्व
संतीहसंतीमितियावत्परिमोचयंतींकांचिद्विजांगनांब्राह्मणवधूं दृष्टेतिशेषस्तारस्वनमुच्चैर्घोषंयथातथाजहासहसतिसेत्यर्थः॥स्वर्वेश्यया
प्ररोभिर्निशिकामरियोःशिवस्यगृहंगतःशूलंकपालंचहरन्धूर्तफलस्यधत्तूरस्यवीजंतंडुलधियानीत्वापुनस्त्वर्थेभुक्तवान्॥अतस्वव्यावलान्ना
दोलितःसन्प्रचलन्वावन्स्खलन्नुद्धचरणःसन्परिपतन्मुह्यन्निघूर्णन्निचितोभवन्हसन्निगलं बहासं कुर्वन्मोरोडादृधनिनि

र.त.
७६

मुक्तकंठं मुक्तमौलिकुसुमं निपतच्छिरो गुंफितपुष्पं च यथा स्यात्तथा हस्यते हासास्पदी क्रियत इत्यर्थः॥ अत्र लेखत्वाविवक्षया प्राग्वदेव द्रष्टव्यं नौका
रुषासेषादुत्तरवदेव वापरनिष्ठत्वमवगतव्यं॥ करुणलसयति॥ परिपोषाभग्नावरणविद्वैशिष्ट्यतन्त्रविनिगमनाविरहाच्छोकावच्छिन्न
भग्नावरणविद्वैपिकरुणलेशोकासाधारणकार्योभूतसर्वेन्द्रियकमस्याप्यवच्छेदकत्वं विनिगमकाभावेनानीयमानमनिवार्यमित्यनंतः क
रणवृत्तेरपितथात्वमभिधत्ते॥ अतएव क्लेशाद्वाकारोत्रास्वरसूचकः॥ एतदभिप्रायेणैव चादावुत्तरलक्षणो विप्रलंभातिप्रसंगमपसार्य
प्रथमलक्षणप्रविष्टशोकपदमनंतरं व्याख्यातं॥ एवमेव चोत्तरत्रापि वैकल्पिकपक्षांतरसमुपन्यासो व्याख्येयः॥ तं विभजते॥ अत्र बंधनाद्यु

शोकस्य परिपोषः करुणः॥ आशाविच्छेदे सति सर्वेन्द्रियकमोवा॥ न च विप्रलंभेति व्याप्तिः॥ तत्रेष्टाशायाः सत्त्वात्॥ तद्विच्छेदे तु स
विप्रलंभः करुण एव॥ शोको दुःखं॥ वणोऽस्य कपोतचित्रितः॥ दैवतं वरुणः॥ स च स्वनिष्ठः परनिष्ठश्च॥ स्वशापबंधनक्लेशानि
ष्टैर्विभावैः स्वनिष्ठः॥ परेष्टनाशशापबंधनक्लेशादीनां दर्शनस्मरणैर्विभावैः परनिष्ठः॥ स्वनिष्ठो यथा॥ तव नाथ शरः शरासनं तव
देहेन सहैव भस्मसात्॥ अहमस्मि ततः प्रतीयते तव नास्मीति किमु च्यतामिति॥ पाधीनां शोकविभावत्वे स्वसमानाश्रयालंबनत्वं स्वनि
ष्ठत्वं स्वव्यधिकरणलंबनत्वं च परनिष्ठत्वं॥ बंधनकर्मीभूताद्युपधेयानां तथात्वमिति सिद्धं ते तु स्वाश्रयालंबनत्वं स्वाश्रयान्यालंबनत्वं च परनिष्ठ
त्वं वाच्यं॥ न चैवं बंधनाद्यसनादिति भरताचार्योक्तिर्विरुद्धा इति वाच्यं॥ बध्यमानस्यापि बंधनं विना न करुणविभावत्वमित्यर्थध्वननायैव त
थोक्तेरेवं सर्वत्र विभावेति रनुसर्तव्या तदुक्तं मंदभट्टैः॥ आद्यादयो विभावा इतीत्यभिप्रेत्याह॥ हे नाथ तव वास्तविकत्वत्वं बंधभाक् शरः
शरासनं वा तव देहेन सहैव योगपद्यायोगव्यवच्छेदएवकार्थः॥ भस्मसाद्रस्मीभूतमभूत्॥ अहमस्मि न तु भस्मिभूता ततो भस्मीभावाभावा

नौका

रामः
७६

तव नास्ति त्वदीय संबंध भाङ्ग भवामीति प्रतीयते आशिष्यते इत एवं विधनि श्रयानंतरं किमुच्यतां मां विहायैकं यं परलोक पथिको भूरिति
 किं वक्तव्यमित्यर्थः ॥ वनमालस्यानुयांतं वाष्पवारित्यजंतं मृदिते त्यादिम्लानसरोजमालाकृशं राममालोच्य दिनमपि श्रेतनसंताप
 कैमुत्यमाह ॥ रवीति सौरप्रचंडातपलक्षणं तापमार्तिज्वरमंतर्मध्ये न्ह इत्यर्थात्प्रसूते प्रकटयति वस्तुतस्त्वं तः पदसमभिव्याहृततापप
 दमेव ज्वररूपकपरमित्यलं किष्टकल्पनया ॥ रजनिरपि च तारकेति तारकालक्षणात्वाष्पविंदन्यत्ते प्रसातीत्यर्थः ॥ रोद्रं लक्षयति ॥ प्रागुक्त
 युक्त्या लक्षणांतरमाह ॥ व्याख्याततत्त्वमेतत् ॥ ननु देवतया भेदाध्यवसायात्तदीयवर्णेन रसेवर्णाध्यवसाय इति प्रागुक्तं रुद्रस्य च कर्पूरधव

परनिष्ठो यथा ॥ अनुवनमनुयांतं वाष्पवारित्यजंतं मृदितकमलदामश्याममालोच्य रामं ॥ दिनमपि रविरोचिस्तापमंतः प्रसूते
 रजनिरपि च धत्ते तारकावाष्पविंदन ॥ परिपूर्णः क्रोधो रोद्रः ॥ सर्वेन्द्रियाणामौहत्सवं वा ॥ वर्णोऽस्य रक्तो देवतं रुद्रः ॥ यथा ॥ चंडा
 शुः किं न चक्रं भुजगपतिरसौ वर्तते तैवानयाशः कुंताः किं दंति दंतान च गिरिरशनिः किं न शल्यैः किं न नैः ॥ लोवर्णः स्मर्यते तत्कथं

रोद्रस्य रक्तो वर्ण इति चेत्सत्यं ॥ यादृशं तः करणवृत्तिकाले यो देवताया वर्णो नुभूयते तेन वर्णेन रसस्य वर्णवत्ताध्यवसायते तथा च क्रोधाविष्ट
 स्वरुद्रस्यापि वर्णो रक्तो भवति सकलानुभवसंवादिप्रमाणमूलककल्पनाया अपि प्रामाण्यात् ॥ स्मर्यते च कोपेन चास्या वदनं मषीवर्णमभूत्
 देति क्रोधसमावेशे वदनलौहित्यं देवताया अपि मषीगुं जेति भाषितेति नानुपपत्तिर्गंधोपि ॥ चंडांशुः सूर्यश्चक्रं किं नैव रूपयाका केदमेव सु
 लभं चक्रमिति विपरीतार्थो गम्यते एवमग्रेपि ॥ असौ धराधारो भुजगपतिः शेषः पाशो वानवर्तते दंति दंताः कुंताश्च कुंतायुधानि न गिरिरशनिः
 किं न नैरेतद्व्यतिरिक्तैः शल्यैः किं न लमहभीमो न न्यसाधारणकर्मात् एव भीमवाक्यमिति नोपन्यस्तमिति संप्रदायः दृष्टेति दुर्जनस्य दुर्वोधन

र.त.
७७

स्यमारणार्थं सम्यगुन्नीकृतो दंडो यत्र तादृशो बाहुप्रकांडो भज रूपावयवो यस्य तादृशः प्रत्यावृत्तेति पुनरुद्दीप्तः प्रकोपस्य प्रलयकालि
काग्निर्यस्य तादृशः कस्यापि वश्यो धीनो नास्तीत्यर्थः ॥ ननु व्यंग्यस्य क्रोधस्य प्रकोपपदेन वाच्याकरणे दोषात्कथं सोदाहरणमेतदिति
चेन्निरवधानोसि ॥ रसदोषेऽपिरसानपायादित्युक्तत्वादुदाहरणताया अक्षतेः ॥ तथापि निखिलव्यंजकसमधानमात्रादेव समुल्लसत्यां
व्यंजनायां पुनर्व्यंग्यस्य वाच्याकरणं कापेयकल्पं तदिमं दोषमसहमान उदाहरणान्तरमाह ॥ वयं क्रोडेत्यादि क्रोडा यैशैः क्रोडितुं तुंगा उच्च
तरयेतुरंगा अश्वास्तेषां दायाः शफास्तेषां पटलीभिः खर्वीकृता लघूकृताः सुण्णा इति यावद्युत्तरीयं धनगास्तेषां श्रेण्या स्फूर्जिताभिः प्रादुर्भू
ताभिर्धूलिधोरणीभिः रेणुपंक्तिरूपैस्तमस्तोमैरंधकारपटलैरवलीढं जगत्सामंतसैन्यादिबद्धेति ॥ भोगीश्वराणां देर्घ्यमभ्युपेतो ये हस्ति

नौका

॥ तत्समाह ॥ तं विभजते ॥
रामः
७७

भीमो हं दुष्टदुर्योधननिधनसमुद्दंडबाहुप्रकांडः प्रत्यावृत्तप्रकोपप्रलयहृतवहो नास्मिकस्यापि वश्यः ॥ यथावा ॥ क्रोडा तुं ग
तुरंगदापपटलीखर्वीकृतोर्वीधरश्रेण्या स्फूर्जितधूलिधोरणितमः स्तोमावलीढं जगत् ॥ बद्धस्य हं करींद्रवृद्धचरणव्याभुग्नभो
गीश्वरव्यग्रोदग्रफणाग्ररत्नरुचिभिर्विद्योतयामो वयं ॥ परिपूर्णउत्साहः ॥ सर्वेन्द्रियाणां प्रहर्षावावीरः वर्णस्य गौरः देवतं शक्रः ॥

समुदायस्य चरणादीर्घदीर्घा इति यावत् ॥ यत्तु बद्धस्य ह्यनारिपूर्णां करींद्रा इति व्याख्यानं ॥ तत्प्रक्रमभंगाद्भोगीश्वरनमनाननुगुणत्वा नायक
प्रतिनायकयोः संपत्युत्कर्षापकर्षयोरभिमतमतिप्रतिहं द्विमतिकारकत्वाच्चोपेक्ष्य ॥ तैर्व्याभुग्नानां भारभरणवस्त्रीकृतानां भोगीश्वराणां
धराधारभूतानां व्यग्राभिश्चलितारुदग्राणां मुकुशानां फणारत्नानां रुचिभिः पर्वतचूर्णनसंजातविवरनिःसृताभिरिति गूढाभिसंधिः
॥ विद्योतयामः प्रकाशयाम इत्यर्थः ॥ अत्र च कवेरन्यस्य बाहुद्विस्थत्वाभावाच्चूर्णिका कृता कृतवद्वतीति बोध्यं ॥ वीरं लक्षयति ॥ उक्तयुक्तालक्षणा

उत्साहवैलक्षण्यं कारणवैलक्षण्याधीनमिति तदाह ॥ तमेव विशेषं दर्शयति ॥ एवं बहुतरनिबंधनिरीक्षणादिप्रभवविलक्षणोत्साह
परिपोषाद्यात्मकपांडित्यादिवैराग्यतिरिच्यंतामिति चेदतिरिच्यंत एव ते इति पुनः सप्रपंचमुपपादितप्रायमधस्तात् ॥ एतेषामुदा
हरणानां गवादिध्वनित्वमभ्युपगच्छद्भिः कथंकारं युद्धादिवैराग्यां सर्वरसानामेव वातेषां तत्तद्व्यभिचारिध्वनित्वं नाभ्युपेयते ॥ स्यापि प्र
तीतिस्तु समानयोगक्षेमैवेति नायं यथाः ॥ दशमुखेरावणे संग्रामांगणयुद्धभूमावागते स्थिते सति सौमित्रिणा विस्मितं ॥ अद्यैव कृतकृत्या
भविष्याम इति हर्षात् ॥ सुग्रीवेण विचिंतितं ॥ कथमहमेवैनं निहत्य श्रीरामस्यानृणा भविष्यीमीति विंता विषयः ॥ हनुमता व्यालोलं रामा

सच त्रिधा युद्धवीरदानवीरदयावीरभेदात् ॥ इयांस्तु विशेषः ॥ स चोत्साहो युद्धवीरे प्रतापाध्यवसायादिप्रभवः दानवीरे दान
मसामर्थ्यादिप्रभवः दयावीरे आर्द्रतादिप्रभवः ॥ युद्धवीरे यथा ॥ संग्रामांगणमागते दशमुखे सौमित्रिणा विस्मितं सुग्रीवेण
विचिंतितं हनुमता व्यालोलमालोकितं ॥ श्रीरामेण परंतु पीनपलकस्फूर्जत्कपोलश्रिया सांद्रानंदरसालसानिदधिरिवाणा
सनेदृश्यः ॥ दानवीरे यथा ॥ अभ्यागच्छति मंदिरं द्विजकुलं खंडाय खंडां बुधिशाराब्जिलवणा यदुग्धजलधिं दुग्धाय च ददास्यति ॥

वणयोर्द्वयोरपि युगपच्चक्षुः संचारं यथा स्यात्तथालोकितं ॥ श्रीरामेणाज्ञं चेदेनं ब्रध्वापातयिष्यामीत्यालोकनाशयः ॥ श्रीरामेण तु बाणा सनेदृष्ट
यः परं निदधिरस्यापिताः ॥ कीदृशेन रामेण पीनेत्यादि ॥ उत्साहकां योगपट्टिभाक् ॥ तथा पलकैः स्फूर्जत्कपोलश्रिर्यस्य तेनेत्यर्थः ॥ किं भूतादृष्ट
यः सांद्रेति निबिडानंदात्मकेन रसेनालसा इत्यर्थः ॥ अत्रेदं कवेरुक्तिः सौम्यं ॥ यत्पूर्वाद्धे व्यालोलादिपदसमभिव्याहारेण हनुमदादिनिष्ठोपरिपू
र्णोत्साहस्तथोत्तराद्धेतुपरिपूर्णो सौप्रतीयते इति स्यापि भावसंकीर्णरसोदाहरणमेतद्रसोदाहरणस्यापि भावोदाहरणयोर्विशेषावगतये समुपन्य

सं ॥ विप्रपुषे ब्राह्मणाय ॥

र. त.
७८

यद्वा ब्राह्मणकार्यसंपादयितुं वपुः शरीरं यस्य तादृशाय परमपुरुषायेति यावत् ॥ तस्मै रामाय नमोऽस्तु तस्मै कस्मै दिव्याय गाङ्गा इति भियेन
 दीनासत्तायस्यांघ्रिनजहाति न त्यजति ॥ इतीति किं ॥ द्विजकुलार्थि सार्थे मंदिरं निजसदनमभ्यागच्छत्यतिथितो गते सति रामश्च त्वं डा यस्व
 डं संपादयितुं खंडा बुधिं खंडसमुद्रं तथा लवणा यक्षारं धिं सारणं वंदुग्या यदुग्धजलं धिंदुग्धसागरं दास्यति विप्रसात्करिष्यति तर्हि मम
 विरहः प्रियविश्लेषो दुर्वारो प्रतीकारो भवेदिति तस्यार्थः ॥ परदूषणकथारसिका अर्वाञ्जस्तुरा मविषयकविगतरति भावांगतयैव दानवारः प्र
 मीयते इति कथं रसोदाहरणमेतदिति ॥ तद्रभसाभिधानं ॥ यतो वांतरवाक्यार्थे बोधपूर्वको न श्लोके महावाक्यार्थे बोधो विवक्षितः ॥ न हि
 तर्हि पदघटितोत्तरवाक्यार्थे बोधस्तर्हि पदार्थबोधं विना भवति ॥ न वा तर्हि पदार्थबोधः पूर्ववाक्यार्थबोधं विनेव भवितुमीष्टे ॥ प्रकारांतरेण
 दुर्वारो विरहो भवेदिति भियादीनेव दिव्याय गायस्यांघ्रिनजहाति विप्रवपुषे रामाय तस्मै नमः ॥ दयावीरो यथा ॥ दयावीजं हरेर्न
 त्रमंकरस्तत्र भास्करः ॥ ततः समुत्थिता वेतौ पल्लवौ रामलक्ष्मणौ ॥ गुरुशिक्षादिना तर्हि पदार्थबोधांगीकारे पूर्ववाक्ये वैयर्थ्यापत्तेः ॥
 अतएव शब्दालोके वाक्यार्थकर्मके कुलकादौ चावांतरवाक्यार्थबोधनियमो महावाक्यार्थबोधे समर्थितः यस्मिन् धरमिष्टे ॥ तदेवं पूर्वोत्तरवाक्या
 र्थबोधयोः पौर्वापर्यं जागरूके प्रधानतया पूर्ववाक्यार्थप्रतीतिदशायामुदाहरणे श्रोतृबुद्ध्या पारुढे पाश्चात्यांगभावो किंचित्कर इत्याशयात्
 ॥ हरेर्विस्मोर्नेत्रं दयाया बीजं असाधारणं कारणं ॥ अत्र दयापदशक्येका विशेषातिरिक्तसंबन्धग्यतया भूतदयावीरोत्साहगमकोरसणादिरू
 पव्यापारो दयापदार्थ इत्याशयान्न वमनारब्धो दोषः ॥ तत्र बीजं कुरो भास्करो जायत ततो कुरादेतौ रामलक्ष्मणौ पल्लवावभूतामित्यर्थः ॥ अत्रेदं श
 पल्लवारोपानुगुणानुभावानुभावितो गम्यजगद्भिभावितो गम्योत्साहचिंतादिसंचारितो दयावीरोत्साहोऽप्येत्युदाहरणसंगतिरित्यास्ता ताव

नौका

इदं लब्धं सुदाहरणं ॥
रामः
७८

यथास्मत्कृतरसमीमांसायां॥हंवारवांगुरोगीप्ररूढसिंहांदिलीपआवेक्ष्य॥आनर्तितभुषटकःस्वयमपतक्रव्यपिंडइव॥नचासौदा
 नवीरइतिसंप्रतं॥विनिमयेह्यस्मिन्दानत्तासंभवात्॥भयानकंलक्षयति॥लक्षणांतरमाह॥विभजते॥अत्रापिप्राग्बदेवस्वसमानो
 धिकरणविभावालंबनलंबस्वाश्रयालंबनलंबवास्वनिष्ठत्वमित्याशयेनाह॥स्वनिष्ठादित्यादिः॥शिशुवपुर्देवःश्रीकृष्णःगोपीत्यादिगोपांग
 नानांक्षीरसंभूतघटीसंबंधिविलुठनफलकस्वीयव्यापारविषयककथाभिज्ञयोःपित्रोर्नंदयशोदयोःकर्तारिषष्टीताडनान्वितंस्वार्थं
 मभिधत्तेताडनस्यशंकासंभावनंतेनज्वरंप्रकाशयगात्रप्रकंपादिनाभिनीयसायंतमसिप्रसर्पतिसतिगृहसमागच्छति॥तमभिनय

भयस्यपरिपोषः॥सर्वेद्रियाणांविशोभोवाभयानकः॥वर्णोस्यश्यामः॥दैवतंयमः॥सचस्वनिष्ठःपरनिष्ठश्च॥अपराधात्स
 निष्ठोयथा॥गोपीक्षीरघटीविलुठनविधिव्यापारवार्ताविदोःपित्रोस्ताडनशंकायाशिशुवपुर्देवःप्रकाशयज्वरं॥रोमांचरचय
 न्दशौमुकुलयन्त्यंगमुक्तंययन्तीकुर्वेस्तमसिप्रसर्पतिगृहंसायंसमागच्छति॥परनिष्ठोयथा॥गंगायाःसलिलेनिमज्ज
 तिजटाजूटेपरिभ्राम्यतिभ्रश्यत्यक्षिहताशनेफणिकणाभोगेकचिल्लीयते॥मेवविशेषणचतुष्टयेनाह॥रोमांचमिति॥विवस्ती

करणसंभूतशीताद्युत्थंरचयन्ज्वरसंभूततयाबोधयन्दशौमुकुलयज्वरस्यासह्यवेदनत्वमुद्रावयन्त्यंगमुक्तंययनिभूतप्रयत्नसाध्यं
 कंयंज्वरसाध्यतयाप्रतिपादयन्नेतदनुगुणतयैवसतिसप्तम्यंतमुपन्यस्तंसीत्कुर्वेत्तुखंश्वासेनापूरयन्नित्यर्थः॥स्वयधिकरणविभावालंब
 नलंबस्वाश्रयान्यालंबनलंबवापरनिष्ठत्वमित्याशयेनाह॥परनिष्ठकौटिल्यादित्यादिः॥बालःकलावशिष्टस्तुषारद्युतिर्हिमांशराहोरास्यमुद्रो
 स्यकिंकीदृक्साहसनकरुतेनानुतिष्ठति॥नसाहसमनारुह्यनरोभद्राणिपश्यति॥साहसेचसमारूढेयदिजीवतिपश्यतीतिशास्त्रादिति

भावः॥

गंगायाद्युनद्याःसलिलेनिसज्जतिजटाजूटेहरस्येत्यनुषज्यते॥एवमग्रेपि॥परिभाम्यति॥अक्षिहृताशनेभश्यतिस्खलतिफणिफ
णाभोगेकचिदंतर्गतेलीयतंतर्भवतिकुब्जीभूयशरीरंप्रवेशानुगणीकृत्यहरस्यकर्णसुषिरंविवरंनिर्गंतुमुक्तेठतइत्यर्थः॥परकृता
दित्यादिः॥दशमुखेदशभिर्मुखैर्नादंकुर्वाणेतिसुरैर्देवैःकंपितंदिङ्गागैरावताद्यैश्चकितंहरेस्तूर्यस्यहयैस्सप्तसरव्याकैरपि॥अत्रके
चित्॥एकोअग्रेवहति सप्तनामेतिश्रुतेर्बहुवचनानुपपत्तिरिति॥तत्रब्रूमः॥एकस्मिन्नग्रे सप्तपदरूढिप्रतिपादिकासाश्रुतिर्नीश्रेक
त्वमवधारयति॥सप्तयुंजंतीतिश्रुतेः॥परस्परभेदप्रसक्तगतिवैरूप्यपरिहारार्थवैकत्वमुक्तीर्तितमिति॥अतएवरथसप्तयःसप्तेति

कुब्जीभूयहरस्यकर्णसुषिरंनिर्गंतुमुक्तेठतेराहोरास्यमुदीक्ष्यकिंनकुरुतेबालस्तुषारद्युतिः॥विकृतनिनदात्परनिष्ठोय
था॥कुर्वाणेदशभिर्मुखैर्दशमुखेनादंसुरैःकंपितंदिङ्गागैश्चकितंहरेरपिहयैरुत्सुकमाधावितं॥सुग्रीवस्तुसगच्छलज्जल
निधिव्यालोलवीचिभमिभश्यत्सेतुविशंकयाहनुमतोवक्त्रेदशौसंदधे॥

सप्तसप्तिपदंविचण्वतेबहवःश्रुत्यर्थदर्शिनः॥उत्सुकं

ऊर्ध्वयुक्तंयस्मिन्नकर्मणिगयाभवतितथेतिस्वभावोक्तिरासमंताद्भावितंसुग्रीवःपुनःसमुच्छलतोतिशुब्धस्यजलनिधेर्बालोलावेगवत्तराद
तियावत्वीचयोल्हयोभमयआवर्त्ताश्रताभिर्भश्यतःसेतोर्विशंकयासेतुभंशशंकयेतियावत्हनुमतोवक्त्रेदशौसंदधेयोजयामासेत्यर्थः
॥केचित्त्वन्नसुग्रीवेणेत्यग्रेचसंदधेइत्यत्रयोजितेइतिपाठकल्पयित्वाप्रक्रमभंगमुद्दिधीर्षति॥तन्ना॥भावकर्मप्रत्ययकृतस्यास्यतावताप्य
नुद्धारात्॥वयंतुब्रूमः॥पूर्वार्द्धेआकस्मिकरूपासउत्तरार्धेसंभावनापूर्वकंतिडर्थप्रयत्नेप्रतिचिकीर्षितंभयमित्यनयोर्विशेषावगतयेसम
र्थःप्रक्रमभंगांगीकृतो नदूषणमिति॥एतेनसुग्रीवस्येति सुग्रीवेणेत्येववातएवाग्रेकतैकरणत्ततोयाभेदेनयवस्थितस्यवक्त्रेदशसंस्थित

विशेषणनिरभिप्रायत्वे प्रसक्तस्याप्यर्थत्वदोषस्य तत्साभिप्रायत्वमात्रेण परिहारवद्यथाश्रुतपाठे प्रसक्तस्यास्य तस्मिन्नेव निरुक्ततात्पर्यग्रा
 हकत्वमात्रेण परिहारेपि सामंजस्य संभवात् ॥ बीभत्सं लक्षयति ॥ लक्षणांतरमाह ॥ विभजते ॥ स्वसमानाधिकरणविभावान्वनत्वं स्वाश्र
 यात्वं नत्वं वास्वनिष्ठत्वं स्वव्यधिकरणविभावान्वनत्वं स्वाश्रयान्यात्वं नत्वं वापरनिष्ठत्वं प्राग्वदिहापि बोध्यं ॥ भार्गवो बद्धेति स्याद्भीशीला
 नां शत्रुवर्गाणां रुधिरसंभूतायाः स्त्रोतस्विन्या नद्याः स्त्रोतसि प्रवाहे भ्रश्यति पतत्युद्गमति मुह्यति ॥ अथेति किंचित्पर्ययः ॥ स्वलति स्वलितं
 धत्ते ॥ कीदृशो भार्गवो रणेति ॥ संग्रामाजुगुणक्रोधव्यग्रद्वयर्थः ॥ कथं भूते स्त्रोतसि कालोत्थादि ॥ योगिनीविशेषयोः कुतूहलेन कौतुकेन पर
 जुगुप्सायाः परिपोषो बीभत्सः ॥ सर्वेन्द्रियाणां संकोचो वा ॥ वर्णोऽस्य नीलो देवतं महाकालः ॥ स च स्वनिष्ठः परनिष्ठश्चेति ॥ स्वनिष्ठो यथा
 ॥ कालोऽकुंडलिनी कुतूहलमिषः प्रारब्धयूयूत्कृतिन्यंच द्वीचिचलद्विहाय सिवलक्ष्मिनी निपातस्य शि ॥ बद्धस्य र्द्धवियस्य पक्षरु
 धिरस्त्रोतस्विनी स्त्रोतसि भ्रश्यत्युद्गमति स्वलत्यथरणक्रोधाकलो भार्गवः ॥ परनिष्ठो यथा ॥ कुत्रं कुंभोदूकणैर्विरचयतनुतं चाम
 रं व्यालपुच्छैर्मौलां मुंडैः प्रचंडैः सज्जगजजघनैर्मंडपं योजयस्व ॥ ७ ॥ स्वरं प्रारब्धाया यूयूत्कृतिर्निष्ठीवनशब्दानुकरणमेतत्संफू
 लतीति काचित्कः पाठो युक्ततरस्तयान्यंच लोयावीचयस्ता सुचलद्विहायोगगनतारास्ता तस्याद्यत्र तादृशि ॥ पुनः कीदृशे तस्मिन् ॥ व
 लदिति ॥ वलतीनां झिलीनां निपातः परिपतनं तद्वाजीत्यर्थः ॥ कुंडलिन्याः प्रेतमुख्यायास्तनयेत्यादि ॥ तनयस्य पुत्रस्य यः परिणयो
 विवाहस्तदीयप्रारंभाज्जन्म यस्य तादृशः प्रेतेत्यादि प्रेतैश्चरद्वाजरबाया अंगनाः स्त्रियस्तासां प्रायेण च विधेकार्यपरं धीणां प्रगल्भते
 ति दृष्टत्वा दंगनाग्रहणं इत्येवं - विधआलापउहोषो बभूव जातुः ॥ इतीति किं ॥ कुंभोदूकणैर्विरचयतनुतं चाम
 ध्याद्यस्य सैव शीघ्रं यद्यत्कार्यं निमोणेनैषण्यते न तेनैव तत्कार्यं कर्तव्यं ननु प्रतिनियतं केनचित्किंचिदितित्तराविशेषसत्त्वकार्ययो

तन्नायनकुत्राप्यमंत्रणप्रयोगः ॥ व्यालपुच्छैः ॥

यद्यपि भेद्यलिंगः शठेव्यालः पुंसि श्वापदसर्पयोरिति कोशद्व्यालशब्दः श्वापदसामान्यवाची तथापि प्रकृते कुंभोद्वर्गैरिति विशेष
समभिव्याहारादश्वरूपविशेषपरोदृष्ट्यः॥ क्वचित्तु वाजिपुङ्गेरित्येव पाठः॥ चामरं तनुतं॥ द्विकर्तकस्योभयतश्चामरोऽननस्यैकपदार्थ
त्वावगतयेद्विवचनां तक्रियापदसमभिव्याहारेणैकवचनांतं कर्मपदं॥ प्रचंडैरुग्रदर्शनैर्मुंडैर्मालासुजगजजघनैरुच्चैस्तरत्नान्मण्डपसंस्थान
विशेषं योजयस्व॥ अत्रैनी राजनाया विधिं बध्वरोद्देश्य कक्रिया विशेषात्मकलोकाचारं कलयेत्तत्पर्यः॥ अत्र रसाग्रयोदृष्टापरुषासेष्यइत्य
ग्रेयस्की भविष्यति॥ अद्भुतं लक्षयति॥ लक्षणांतरमाह॥ तं विभजते॥ स्वसमानाधिकरणविभावालंबनत्वं स्वाश्रयालंबनत्वं वास्वनिष्ठत्वं॥ स्वय

नौका

अत्रैनी राजनायाः कलयविधिमिति प्रेतवृद्धांगनानामालापः कुंडलिन्यास्तनयपरिणयारंभजन्मावभूव॥ विसृज्यस्य सम्यक्सा
द्विरदुतः॥ सर्वेन्द्रियाणां तादस्य वा॥ वर्णोऽस्य पीतो देवतब्रह्मा॥ स च स्वनिष्ठः परनिष्ठश्च॥ स्वनिष्ठो यथा॥ लीलानिबद्धयाथोधि
हेलाहंतदशाननः॥ सरामः सीतया श्लिष्टमात्मानं बद्धमन्यत॥ परनिष्ठो यथा॥ त्यक्ता जीर्णदुकूलवदसुमती बद्धां बुधिर्विदुवद्वा
णाग्रेण जरत्कपोतकद्वय्यापादितो रावणः॥ धिकरणविभावालंबनत्वं स्वाश्रयान्यालंबनत्वं वापरनिष्ठत्वमिति बहुधा क्तमेवात्रापि
बोध्यं॥ सरामः सीतया श्लिष्टमात्मानं बद्धमन्यत सकः॥ यो लीलानिबद्धयाथोधिः पुनः सकः॥ यो हेलाहंतदशाननः॥ पूर्वाहं द्वितीयांतपाठे तु
सप्रसिद्धो रामो लीलानिबद्धयाथोधिर्मपि हेलाहंतदशाननमपि चात्मानं सीतया श्लिष्टं बद्धमन्यतेति विधिविशेषणीभूतसीतयादेरुद्देश्य
त्वावकं दकतया पूर्वाहं पातविशेषणद्वयं योजनीयं तथा च यथा सीताश्लेषेण विस्मितो भूतथानकेनापीति भावः पाठद्वयेपि पर्यवस्यति॥ एव
रघुनंदनस्य चरितं श्रुत्वा कोवाज नोनरोमांचति॥ रोम्यामंचनं रोमांचः सोऽस्यास्तीति यद्वारोमाण्यचतीति किंवांचतीत्यचरोम्यामंचइति रोमांच

रामः
८०

शब्दनिष्पत्तावाचारकिपिरोमांचतीतिरूपनिष्पत्तेः संजातपुलकोनभवतीत्यर्थः॥ एवं किंतदाहृत्यक्तेति॥ जीर्णदुकूलवन्धमताना
 लिङ्गितत्वाद्दसुमतीत्यक्तांबुधिर्विदुवदनायासबंधनाद्दुःकृतसेतुः बाणाग्रेणजरत्नपोतकइवदुर्बलत्वाद्वावणान्यापादितः काष्ण
 परिमितसंपच्छालिन्यपिलंकामुद्रेवाल्यत्वाभिमानाद्दिभीषणायविभीषणमाश्रासयितुंसहसाप्रथमदर्शनएवहस्तेर्पिताननुप्रति
 ज्ञामात्रमित्यादीत्यर्थः॥ अद्भुताएवाद्भुतरसाभिभ्यंजकाएव॥ एषकोलावतारोवराहतजुहुरिः सतांसाधूनांहितायभूयात्॥ कएषः भूय
 द्वारप्रसंगेसिंधोर्मज्जनाज्जातंक्लेशमपास्ययस्यदशनप्रातेदंताग्रेस्थितायाभुवः॥ अत्रताराकर्तृकहारसंदशाचारानुगुण्यस्थिताबोधयि

लंकाकापिविभीषणायसहसामुद्रेवहस्तेर्पिताश्रुत्वैवर्घुनंदनस्यचरितंकोवानरोमांचति॥ अत्युक्तिभ्रमोक्तिचित्रोक्तिविरो
 धाभासप्रभृतयोद्भुताएव॥ अत्युक्तियथा॥ भूयादेषसतांहितायभगवान्कोलावतारोहरिः सिंधोःक्लेशमपास्ययस्यदशनप्राते
 स्थितायाभुवः॥ ताराहारतिवारिदस्तिलकतिस्वर्वाहिनीमाल्यतिक्रीडादर्पणतिसपापतिरहर्देवश्रुताटकति॥ यथावा॥ दिव्य
 हरेर्मुखकुहरेविस्तीर्णपणतियोगा॥ चूर्णतिचंद्रः क्रमुकतिकनकगिरिः खदिरसारतिखरांशः॥ तुक्लेशमपास्यस्थितायाइत्युक्तं॥ अ

न्यथास्थितायास्तक्लेशायाइत्येवावश्यत्वं॥ तेनभगवत्संश्रयणमात्रस्यसकलक्लेशायासनफलोपधायकत्वरूपेकार्यकारणव्यतिक्रमस्यव्यंग्येभग
 वत्सदंसाहाय्यमाचरतीतिबोध्यं॥ तारानसत्रमालाहारत्युज्वलमणिहारवदाचरतिवारिदोमेघस्तिलकतितिलकरूपोभवतिसर्वोहिनीगंगा
 ल्यतिसर्वंत्वासुखमालारूपाभवतिसपापतिश्रंदः क्रीडादर्पणतिलीलायुक्रायतेऽहर्देवः सूर्यस्ताटकतिसुर्गवर्णालादित्यर्थः॥ अत्युच्चैरुहुरणाभिप्रा
 यमद्भुतातथ्यवर्णनमिदंतत्ररतिभावांगतायामपरितुष्यन्नाविष्णुः पृथिवीपतिरित्यनुसारेणदोषत्यवहारोचितप्रसंगात्परस्परंविष्णुपृथिव्योरनुगमा

नुगमाभूषणविन्यसंदर्शयितुमुदाहरणंतर
 माह॥

र.त.
८१

दिव्यहरेः क्रोलावतारस्य विलोमं मुखं कृदहरेः मुखं रंध्रे व्योमपर्वणि तिनागवल्लीदलीयत्यल्पपरिमाणवत्तया प्रतीयमानत्वाच्चंद्रश्रृणोति चूर्णस्था
नाभिविक्तं भवति पर्णैः कदेशं गुष्ठं संपटितचूर्णसंस्थानतुल्यार्धपरिमाणवत्तया प्रकाशमानत्वात् ॥ कनकगिरिः कनकतिर्घाटायते तत्तु
ल्यपरिमाणताध्यवसायात् खरांशुः सूर्यः खदिरेसारतिमुखांतर्गतजगद्रंजकत्वादित्यर्थः ॥ हेरंबस्य गणयतेः दंतं तिदंतस्य शिखरमिव शि
खरमग्रभागस्तस्य ॥ एतेन दंतस्य पर्वतसारता प्रकाशिता ॥ अतएव दंत एव शिखरमिति व्याख्या शिखरसारता प्रत्यायिका षुपेक्षिता ॥ व्या
पारउत्कीर्णानानुकूलस्तत्र यो लीलारसः प्रीत्यतिशयः स पुनातु मनो गोचरीभूय पवित्री करोतु ॥ कथं भूतस्य हेरंबस्य पंकेति ॥ पंके शुष्यत्समुद्र

नौका

भ्रमोक्तिर्यथा ॥ तोवैस्तिग्मरुचः करैः परिचितां सेतुं कपोलस्थलीं नीराणां निकरं करेण हरता तु कीकृते वारिधौ ॥ मैनाकं समु
दीप्य प्रकयति तं शालुकं शंकाजुषा हेरंबस्य पुनातु दंत शिखर व्यापारलीलारसः ॥ यथावा ॥ अंतः क्रोधाग्निजाग्रत्कपटनरहरि
स्फारन्निश्वासवातव्याधूता वारिवाहाः कुलधरणिभूतः सानुषुप्रस्रवलंतः ॥ कर्दमे पतितं मैनाकं मैनाकनामकं हिमालयतनय
मुदीप्य शालुकेति ॥ शालुकं कंदविशेषस्तस्य शंका संशयस्तं जुषते धत्ते तस्येत्यर्थः ॥ कस्मिन्सति तीव्रैरतिशयेनोत्तिग्मरुचः खरांशोः करैः
किरणैः परिचितां संबद्धां तस्मात्ति यावत् कपोलस्थलीं गंडस्थलीं सेतुं नीराणां निकरं हरता करेण शुंडादंडेन नीरधौ समुद्रे तु कीकृते शुष्की
कृते सतीत्यर्थः ॥ एकत्रैव विषये कर्तुं भेदेन नानाधर्मोपस्थां भाति विद्धि तिविशेषा योदाहरति ॥ मनः संस्थितक्रोधरूपेणाग्निना जाग्र
तः प्रादुर्भूता ये कपटनरहरे र्धतावतारस्य नृसिंहस्य स्फारावहलीभूतानिश्वासवातास्ते व्याधूताः सिद्धाः कुलधरणिभूतः कुलाचलस्य सानु
षु शिखरेषु प्रस्रवलंतो वारिवाहामेषादिद्वागैर्दिग्गजैर्नागबुद्ध्याहस्तिभ्रात्यावनहरिणकुलैः शाहलानां नडशादाहलचहरित्त्वाद्यस्थलीना

रामः
८१

शंकया किरणैर्गिलैरुसाभिभूतैरितियावच्छायाभ्यां स्वास्वर्धूभिः शरणागतैः शितिवसनधियासमुपास्यमानकृतिवा सोऽबुद्ध्या वीक्षिताः ॥
 तेषां तेषां प्रबलाभिलाषस्येव प्रबलहेषस्यापि संस्कारोद्बोधकत्वात्तत्तदभिलाषादिस्तत्तदारोपेहेतुरिति हृदयं ॥ गिरिस्तत्त्वेनाध्यवसितं
 कुचमंडलं मौक्तिकावलितत्वेनाध्यवसितां खेदविंदुरचनावमत्युद्गिरिति ॥ अलिहृतत्वेनाध्यवसितं लोचनयुगलं स्यावरं निश्चयं ॥ शर
 तुहिनदीधितिरुद्गुटप्रकाशात्तत्त्वेनाध्यवसितं मुखं व्यजनमारुतं मध्ये मध्ये स्तभनात्तत्त्वेनाध्यवसितं श्वासं वाकृतिसंधत्ते ॥ मान्यं यं काम
 स्थधनुस्तत्त्वेनाध्यवसितं भुकटियुगं स्वपिति तादृश्यं भजते ॥ अंधंतमोऽतिनैल्यात्तत्त्वेनाध्यवसितः केशपाशः शिथिलबंधगलितबंधनं

दिङ्गुगैर्नागबद्धावनहरिणकुलैः शंकया शाद्वलानां छायाभ्यां किरणैः शितिवसनधिया वीक्षिताः स्वर्धूभिः ॥ चित्रोक्ति
 र्यथा ॥ गिरिर्वमतिमौक्तिकावलिमलिहृतं स्यावरं शरतुहिनदीधितिर्व्यजनमारुतं वाकृतिः ॥ धनुः स्वपितिमान्यं यं शिथिल
 बंधमंधंतमोनमोनसिजायते किमपि कौतुकं तन्वते ॥ लाक्षणिकमखिलं चित्रोक्तिरेव ॥ भवतीति किमपि स्वस्वानुभवे कवेवं

कौतुकं च मत्कारं तन्वते ते ते मनसि जायते मनस्यसाधारणकलाया नत्वादित्यर्थः ॥ सारोपलक्षणापि चित्रोक्त्यंतर्गतैव नातिरिक्तेत्या
 ह ॥ सारोपसाध्यवसानभेदभिन्नलक्षणासंबन्धिपदघटितवाक्यसामान्यमित्यर्थः ॥ यथा मम ॥ कुचकुनकुगिरिप्रांतः खेदांभो मौक्तिका
 क्रांतः ॥ तव निधुवनपांडित्येपिशुनयितुमयं विपर्ययो जातः ॥ यथा वाममेव ॥ अयिनीलांशुकृतं ते निर्मलदंतांशुके सराकारेण ॥ लोलाशि
 भंगशालिनि कांते वा संतिकासिकस्यापि ॥ प्रागनयाननुगुणते वा त्रसामान्यधर्मप्रयोगोपपन्नमित्तसमासबाधकोऽस्तीति पूर्वस्याद्विशेषः ॥ ए
 वमुपमितसमासेन यस्यामंजस्युक्तलक्षणादृश्यते ॥ यथा मम ॥ वलिनिःश्रेणिस्तनयुगचक्रे रोमांश्चाले ॥ नयनयुगलारविंदे कामिनि सरसी ॥

वमेशोक्तिरिति

हेमुकुन्दतव कोप्यसौ सर्वलोकप्रसिद्धप्रभावो नन्दकः स्वङ्गः कंससंपदोऽनन्दको नाशक इति शब्दकृत्वा त्रयोयमानविरोधसमाधानशिरस्को
विरोधाभासः॥ अत्र निन्दक इति पाठकल्पना कुकल्पनैवेति प्रतिभाति॥ वास्तविकस्यैवापाततोपि विरोधस्फुरणस्याभावेनानुदाहरणत्वप्रस
गात्॥ हेमुकुन्दत्वं कुण्डलीकरणभूषणभागसिसामीप्यभजसेकालियं कालियनामानं कुण्डलिनं कुतः किमुद्दिश्य दूरतो नयस्य पसारयसितदि
त्येवं रूपजिज्ञासाविषयरूपं प्रयोजनं निवेदय कथयेत्यर्थः॥ कुण्डलिसामान्यापाकरणसमुद्देश्यकेनामुना व्यापारेण कुण्डलिसामान्या
पाकरणस्य तव सामीप्येऽसंभवादिति विरोधोऽन्यालसामान्यापाकरणसंभवादाभासरूप इति॥ परंतु द्वयोरप्यानन्दरूपतति प्रागुक्तं त
त्रानन्दमयशृंगारादिप्रधानकाव्यनाट्ययोः सहृदयानां प्रवृत्तिसंभवेऽपि दुःखमय करुणादिप्रधानयोस्तयोः कथं तेषां प्रवृत्तिरिति विशेषतः

विरोधाभासो यथा॥ कोप्यसौ तव मुकुन्दनन्दकोऽनन्दको भवति कंससंपदः॥ कुण्डली त्वमसि कालियं कुतो दूरतो नयसित निवे
दय॥ नाट्ये च सर्वे रसाऽनन्दरूपा अद्भुतारव्याः परनिष्ठा एव॥ शंका मपाकरोति॥ चकारः काव्यसमुच्चायकः॥ यद्यपि प्राग्वद्द्वयोरि
ति वक्तुं युक्तं॥ अन्यथा काव्ये चेत्तेव किं न कृतमिति नियोगप्रसंगात् तथापि नाट्यरसे विशेषवक्तुमित्यमभिहितं॥ सर्वे रसाऽनुपदे निरूपि
ता अष्टावपि॥ आनन्दरूपाः काव्यद्वयानन्दरूपा एव॥ वैशेषिकाणां यदपक्षकानुमान इव परस्परं दृष्टान्तदार्ष्टान्तिकभावोऽपि सुसिद्ध एव॥ उभ
यत्र तथा विप्रतिपन्नस्य प्रतिपाद्यत्वेऽपि न काचिदुक्तं न विना॥ अत्र क्वचित्पुस्तके नाट्येवेति पाठः स तु क्रूरजरेव॥ इदंार्थकवशब्दस्यापि म
हाकविनिबद्धत्वात्॥ काव्यात्मन उपमेयस्य प्रस्तुतत्वादेव लाभाच्च॥ एतेन सकलरसाभिव्यंजकतया काव्यमेवोत्तममिति तदेव प्रस्तुतमुप
मेयं युज्यते न नाट्यमिति प्रजल्पन्समाहित इति पुनरप्यारव्यानं॥ परनिष्ठा एवेत्यस्य तथा पाठे विरुद्धमतिकारकत्वापत्तेः॥ रसाधिक्यस्योल्

नाट्येशांतरसो नास्तीत्यत्रापि ग्रंथकृन्निर्भरे साधकाभावाच्चेत्यनुपदं व्यक्ती भविष्यति ॥ ननु लोकसुप्रादाविवके च न दुःखरूपा अपीत्यवधार
णार्थः ॥ तच्च विततीकृतमधस्तात् ॥ अदुत्तारव्याः विस्मयाव्यभिचारिणः ॥ परनिष्ठास्वनदातिरिक्तसामाजिकगता एव एवकारेण काव्ये
तुकविषुसहृदयेष्वपि वर्तत इति सूचितं ॥ नटस्यानुकारित्वनियमात् ॥ कवेः सहृदयांतःपातित्वावश्यं भावादिति हृदयं ॥ नाट्यभिज्ञेवक्त
व्यशांतरसप्रतिद्वंद्वितया मायारसं व्यवस्थापयितुं भूमिकामारचयति ॥ उपादेयतामतिर्हेयतामतिश्चेत्यर्थः ॥ प्रतिभातीति ॥ वक्तुं युज्यत
इत्यर्थः ॥ असंगलप्रायस्य निर्वेदस्य सर्वव्यभिचारिप्राथम्यसमाक्षिप्तवक्ष्यमाणोद्देशपाठदृढीकृतमुनितातात्यर्थकः शांतरसस्तन्यता
नुसारिभिः संगीतरत्नाकरादौ व्यवस्थापितः ॥ पूर्वपूर्वाचार्यानुभवसंवाद्यनुभवस्य शरणी करणीयत्वात् ॥ मायारसस्तु न तथा अनुभवसि

चित्तवृत्तिर्हेधाप्रवृत्तिर्निवृत्तिश्च ॥ निवृत्तौ यथा शांतरसस्तथा प्रवृत्तौ मायारस इति प्रतिभाति ॥ एकत्र रसोत्पत्तिरपरत्र नेति
वक्तुमशक्यत्वात् ॥ न च सरतिरेव ॥ तर्हि सकस्यास्तु व्यभिचारी ॥ न शृंगारस्य ॥ तद्देरिणो बोभत्सस्यापि तत्र सत्वात् ॥

हुः ॥ वक्ष्यमा

णमायारसोदाहरणे तु देवादिविषयकत्वाद्रतिर्भाव एव न रस इति मुनिवचो गौरवाद्वाच्यमित्यभिप्रेत्य प्रतिभातीत्युक्तं ॥ तथा च युक्तिसाम्यादा
धुनिका अनुभवस्य विनिर्गतुमशक्यत्वाद्द्वयोराधिक्ये प्रसक्तेऽपि भरततात्पर्यो नुसारिभिः प्राचीनैः सर्वसंवाद्यनुभवायातः शांतः स्वीकृतो न मा
यारसः ॥ स्वातंत्र्यालंबने बहूपपत्तौ पत्तेरिति भावः ॥ व्यभिचारिण्यारस्यैवोपपत्तौ किमतिरिक्तरसकल्पनेनेत्याशंकते ॥ रसांतरकल्पनां विना
व्यभिचारितापिन संभवति रसव्यंजकत्वस्य तद्दृढकत्वादित्याशयेनोत्तरयति ॥ क्लृप्तव्यभिचारित्वमपाकरोति ॥ तत्र हेतुमाह ॥ न च विरुद्ध
योर्द्वयोरेकस्थित्यसंस्थितिः ॥ तथा च बोभत्ससंचारिनप्रबुद्धमिथ्याज्ञानवासनाभिव्यक्तिस्य तेशृंगारस्यानास्वाद्यतयानतत्र शृंगारव्यभिचारि

शरतिः संभवतीति भावः ॥

अतएवस्वविरोधितावच्छेदकबीभत्ससामानाधिकरण्यतुल्यशृंगारसामानाधिकरण्यादेव॥एवमग्रेपि॥अभिचारिन्यायेनभुज्यमान
रत्यादीनामेवमायारसत्वरसन्यायेनभुज्यमानानांततेषांशृंगारादित्वं॥अतएवमायारसद्वृत्तिरससामान्याभिधाविशेषाभिधाशृंगारे
त्यादीत्याशंकते॥वाच्यमितिशेषः॥तथाचोक्तस्थलेबीभत्सस्यास्वाद्यत्वेतत्संचारिणीजुगुप्सैवशृंगारादेरास्वाद्यत्वेतत्संचारीरत्यादिरेव
प्रबुद्धमिथ्याज्ञानवासनाभिव्यक्तिंगतार्थयतीतिभावः॥स्थायितयाजुभूयमानप्रबुद्धमिथ्याज्ञानवासनायाविद्युदुद्योतप्रायतनद्रस

अतएवनबीभत्सस्यापि॥नहास्यस्य॥तद्वैरिणःकरुणस्यापितत्रसत्त्वात्॥अतएवनकरुणस्यापि॥नरौद्रस्य॥तद्वैरि
णोद्भूतस्यापितत्रसत्त्वात्॥अतएवनाडुतस्यापि॥नवीरस्य॥तद्वैरिणाभयानकस्यापितत्रसत्त्वात्॥अतएवनभयानकस्या
पिनापिशान्तस्यतद्विरोधित्वात्॥नचसामान्यएवरसस्तद्विशेषादतरेभवंतीति॥शान्तरसस्यतद्विरसाभावत्वापत्तेः॥किंतु
विकृतएव॥रतिहासशोकक्रोधात्साहभयजुगुप्सानिस्मयास्तत्रोत्पद्यंतेविलीयंतेच॥तेनतत्रतेव्यभिचारिभावाइति॥ल
क्षणचप्रबुद्धमिथ्याज्ञानवासनामायारसद्वृत्तिः॥मिथ्याज्ञानमस्यस्यायिभावः॥

स्थायिभिरन्यथासिद्धौजगद्विषयहेयताबुद्धि

वासनायास्तथाविधायाअपितथाविधेनहर्षादिनान्यथासिद्धिःस्यात्तदिदमुक्तमेकत्ररसोत्पत्तिरपरत्रनेतिवक्तुमशक्यत्वादिति॥त
थाचशान्तस्यरसविशेषतासर्वाभिमतविनीयतेत्युत्तरयति॥तस्मान्मायारसाधिकएवरत्यादयस्तस्यव्यभिचारिणइत्युपसंहरति॥विकृ
तएव॥अतिरिक्तोविलक्षणएवरसइत्यर्थः॥विद्युतइवेतिपाठेननुमायारसस्यलेरत्यादिप्रतीतेःकागतिरतआहेतिकिलित्यवतार
णीयं॥तेनोत्पादविलयाभ्यांविद्युत्यायत्नेन॥तलक्षयति॥प्रबुद्धाफलिता॥मिथ्याज्ञानमित्यस्यमिथ्याज्ञानवासनेत्यर्थान्नलक्षणवाक्ये

लाटीलाटदेशरुतस्याहगेवांभोरुहंगंधवहप्रेरितत्वात्तस्यरभसोवेगश्चांचल्यमितियावत्तस्यकर्त्रीफलपुष्पसमूहेरीदृशीवाटीवारिका
तिष्ठतिकापिकातामनोविश्रामहेतुः सरोजसारंगादिप्रतिपत्तेरीदृशीवापिकातिष्ठतितल्पपर्यंकश्चंद्रानुकल्पं कामिनीप्रकटयतीति
योज्यं नैर्मल्यमार्दवादिसंपत्तेरेतेनोपभोगसाधनसंपत्तिकारकादृष्टरूपोद्दोषनविभावउक्तः॥ कामिनीकामनीतिं कामक्रीडां मिथः परस्परं
प्रकटयति॥ एतावताषडिंद्रियजन्यनिर्वृतिलक्षणः शृंगाररूपोऽप्यभिचारी सूचितः॥ कामानुरूपं मनोभिलषितं रूपं मारुत्यादिकामि
नीप्रकटयतीत्यन्वयः॥ एतेन कामिन्याद्यात्मबुद्धिरूपमिथ्याज्ञानवासनाया आलंबनविभावो दर्शितः॥ अथोपादेयतामतिरूपमनु

विभावाः सांसारिकभोगार्जकधर्माधर्माः॥ अनुभावाः पुत्रकलत्रविजयसाम्राज्यादयः॥ यथा॥ वाटीलाटीदृगंभोरुहंभ
सकरीवापिकाकापिकातातल्पचंद्रानुकल्पं प्रकटयति मिथः कामिनीकामनीतिं॥ रूपं कामानुरूपमणिमयभवनं बंध
रं बंधुरागोलोके लोकेशकस्यत्वमसिन भवने सर्वदा सर्वदा ता॥ भावं दर्शयति मणिमयभवनं बंधुरमुन्नतानतं सर्वतुल्यं सेवनीय
मितियावत्॥ कृतमस्तीति शेषः॥ एतेन धनसंपत्तिरुक्ता॥ बंधुरागो बंधुजनप्रीतिः स्वयं संपादितास्तीति शेषः॥ एतेनाभिजनसंपत्तिरु
क्ता॥ हे लोकेश त्वंकस्य पुंसो लोके सर्वदा भवने सर्वदा तानास्य पितु त्रैलोक्ये विद्यमानानां सर्वेषामेव पुंसां यथा कालमनायासेनैव सर्वदा
सीत्यर्थः॥ अत्र यथा क्तविभावादिसंयोगादभिव्यज्यमाना कृत्यं भित्तायकगतामिथ्याज्ञानवासनामायारस इति बोध्यं॥ न न्यास्तु न हि प्रा
धान्येनाभिव्यज्यमानो भावो रसमपेक्षते॥ तथा सति रसस्यैव प्राधान्यापत्याभावधनि विलोपप्रसंगात्॥ तस्यात्सकस्येत्यादिविकल्पो न
वकाशाद्वाभिचारिणीरतिर्मायारसंगतार्थयतीत्याहुः॥ तन्न॥ विभावानुभावव्यक्तस्यापि चर्व

रत-
८४

णायाइव स्वातंत्र्येण तथा विध्वंशविचारि चर्वणाया अपि निरुक्तानंदांशावरणाज्ञाननिवर्तनसमर्थौ लौकिकव्यापारफलोपधायकत्वक
ल्पने गौरवान् ॥ प्रांतेरसाभिव्यक्तेरभ्युपगमे तु कृपसा मग्ने वनिर्वीहात ॥ परंतु पानकरस न्यायेन च न्यमाणत्वान्मनोभावचमत्कारप्र
कर्षाद्वावधनिव्यवहारः ॥ रसस्तु तत्र व्यज्यमानोऽपि न तथा चमत्कारहेतुरितिनरसध्वनिरेषः ॥ अतएव वात्सल्यादीनां ते ते रसाः सं
चार्यं तथा प्राग्दर्शिताः ॥ रसे ह्यानंदांशा विनाभावस्य धर्मि ग्राहकमानसि ह्युत्पत्त्या चमत्काररहितरसव्यक्तौ मानाभावे इति तु विवादग्रस्तमे
व प्राचीं ॥ कथमन्यथा परमुखं रसमेते नु मन्यंते ॥ तथा हि ॥ अलंकारे च रुचिरे चित्तविश्रान्तिकारिणि ॥ अलंकारस्य मुख्यतंगणत्वं रसभाव
योरिति ॥ तस्या त्वाचा मायारसो न पवार्य एवेति ग्रंथरुदाशयः ॥ नाट्यभिन्ने परमिति ॥ आदिकायेति हासादौ लित्यर्थः ॥ नवम इति ॥ ननु

नौका

नाट्यभिन्ने परं निर्वेदस्यापि भावकः शांतोऽपि न वमोरसो भवति ॥

शांतरसस्यातिरेके किं मानमिति चेत् ॥ मुनिवचनं ॥ तद्यथा ॥ शृंगारः करुणः शांतो रौद्रौ वीरो द्रुतस्तथा ॥ हास्यो भयानकश्चैव वीभत्साश्चेति
तेन वेति ॥ नटेशमाभावान्नाट्ये गीतवाद्यादीनां विषयवैमुख्यात्मकशांतरसविरोधिनां सत्त्वाच्च न तत्र शांतरससंभव इत्याशयेनोक्तं ना
ट्यभिन्न इति ॥ तदुक्तं ॥ शांतस्य शमसाध्यत्वाच्च न तदसंभवात् ॥ अष्टावेवरसानाट्येन शांतस्तत्र व्यज्यत इति ॥ नव्यास्तु नटेशमाभावा
दिति हेतुरसंगतः ॥ नटेशाभिव्यक्तेरस्वाकाशत् ॥ सामाजिकानां च शमवत्त्वेन ते पारसो ह्योपे बाधकाभावात् ॥ नच नटस्य शमाभावात्तद
भिनयप्रकाशकत्वानुपपत्तिरिति वाच्यं ॥ तस्य भयक्रोधादेरप्यभावेन तदभिनयप्रकाशकताया अप्यसंगत्यापत्तेः ॥ यदि च नटस्य क्रोधादे
रभावेन वास्तवतत्कार्योणावधबंधादीनामुत्पत्त्यसंभवेऽपि कृत्रिमतत्कार्योणां शिष्टाभ्यासादित उत्पत्तौ न बाधकमस्तीति सूक्ष्मदृष्टानिरी

रामः
८४

स्थिते तदा प्रकृतेऽपि तुल्यवदिदं ज्योतिः कुतो हेतोस्तस्मिन्मतिः सूक्ष्मा साक्षिणीऽपि ॥ न च नाट्ये गीतवाद्यादीनां विरोधिनां सत्त्वात्सामाजिकेष्वपि विषयेषु मुख्यतः शांतस्य कथमुद्रेक इति प्रागुक्तं शङ्क्य ॥ नाट्ये शांतरसमभ्युपगच्छद्भिः फलबलाद्गीतवाद्यादेस्तस्मिन्निरोधिताया अकल्पनात् ॥ विषयचिन्ता सामान्यस्य तत्र विरोधित्वस्वीकारे तु तद्दीयालंबनस्य संसारानित्यत्वस्य तदुद्दीयनस्य पुराणश्रवणादेरपि विषयत्वेन विरोधितापत्तेः ॥ अतएव संगीतरत्नाकरे च रमाध्याये ॥ अष्टावेवरसानाट्ये धितिकेचिदचूचुदन् ॥ तदचारुयतः कंचिन्नरसं स्वदत्तेन दृष्ट्यादिना नाट्येऽपि शांतरसोऽस्तीति व्यवस्थापितमित्यन्यत्र विस्तर इति प्राहुः ॥ यैरपि नाट्ये शांतरसो नास्तीत्यभ्युपगम्यते तैरपि बाधकाभावान्महाभारतादिप्रबंधानां शांतरसप्रधानतया सकललोकानुभवसिद्धत्वाच्च काव्ये सोऽवश्यमंगीकर्तव्यस्त

निर्वेदस्य परिपोषः शांतरसः ॥ दोषप्रशमो वा दोषाः कामक्रोधादयः ॥

त्सिद्धं नः समीहितमित्येतदभिप्रायकमेव नाट्यभिन्ने परमित्यत्र काव्ये शांतरसस्य निर्विवादता सूचकं परंपदमुपात्तं ॥ अतएवाद्यौ नाट्ये रसाः स्युता इत्युपक्रम्य शांतोऽपि न वमोरस इति संमदभट्टादयः पसमहर्षुः ॥ शांतं लक्षयति ॥ नित्यानित्यवस्तुविचारजन्यो विषयविशेषाख्यस्य चित्तवृत्तिविशेषस्येत्यर्थः ॥ असावेवालं प्रत्यय इत्युच्यते ॥ अत्रैव विषयेषु नित्यतामतिरूपं विषयदोषविचारं विभावयति ॥ ननु निरुक्तनिर्वेदस्य स्यापि भावत्वे शांते निखिलविषयपरिहारजन्यात्ममात्रविश्रामानंदप्रादुर्भावमयत्वा अनुभवविरोधः ॥ उक्तं तु ॥ यच्च कामसुखं लोके यच्च दिव्यं महत्सुखं ॥ तस्मात्सुखं सुखस्येतेनाहंतः षोडशीं कलामिति ॥ अतएव सर्ववृत्तिविरामोऽस्य स्यापि भाव इत्यपि निरस्तं ॥ अभावस्य स्यापित्वा योगाच्चेत्यभिप्रेत्याह ॥ सर्वानुभवसाक्षिकः कामक्रोधादिरूपदोषाय गमावस्थाया मात्ममात्रविश्रामसंभूतानंद इत्य

अत्रैव निरीहात्किं विरक्तिं विभावयति ॥

उत्त्वातंसहशीकृतंसमीकृतंभूयसांभसासेकोविरचितस्तत्सर्वनिष्फलंभवत्यालवालवलयेयदिवीजंनसिप्रमेतेनमतिर्यभि
चारिभावोर्ध्वनितइति॥इतिश्रीजड्युपनामकगंगारामविरचितायानौकारव्यायारसतरंगिणीव्याख्यायांसप्तमस्तरंगः॥दृष्ट
स्त्रिविधाःस्यायिभावजायमिचारिभावजारसजाश्रितिसंगीतकशास्त्रानुसारत्स्यायिभावभेदनियतभेदादृष्टराह॥ताउद्दिशति॥अ
भिचारिभावजादृष्टीर्विभजते॥ताउद्दिशति॥यद्यपित्रयस्त्रिंशद्वेदायमिचारिभावास्तेषांदृष्टयश्चविंशतिधेतियथायोगविनियोगेन

उत्त्वातंसहशीकृतंविरचितःसेकोभसाभूयसासर्वनिष्फलमालवालवलयेसिप्रंनवीजंयदि॥इतिरसनिरूपणंनामस
प्तमस्तरंगः॥स्यायिभावजादृष्टिरृष्टा॥स्त्रिंशद्दृष्टादीनाक्रुद्धादृष्टाभीताजुगुप्सिताविस्मिताचेति॥अभिचारिभावजा
दृष्टिर्विंशतिधा॥शून्यामलिनाश्रितालज्जिताशंकितामुकुलाद्धमुकुलाग्लानाजिह्वाकुंचितावितर्किताभिनशाविष
ण्णाललिताकेकराविकोशाविभाताविप्लुतात्रस्तामदिशचेति॥रसभेदादृष्टधारसदृष्टिः॥कांताहास्याकरुणारौद्रावी
राभयानकावीभत्सादुताचेतिषड्विंशद्वेदादृष्टयः॥कृणिताविकसिताद्धविकसिताचकितासुप्तापूर्णितालसाविवर्ति
तापर्यस्ताशून्यास्त्रिमिताचेत्यादयोदृष्टिभेदाऊहनीयोः॥

भवतितथापियथातासांतेषुविनियोगस्तथासंगीतकशास्त्रेप्रतिपा
दितंतच्चनातोवोपयुज्यतइतिदिङ्मात्रेणेहोच्यते॥यथाग्लानादृष्टिर्ग्लानावप्यस्मारेव॥यथावाविकोशामतोर्गर्वस्मृतावग्रतायाव॥
यथावाविप्लुतोन्मादेदैत्येचेत्यन्यत्रविस्तरः॥रसभेदनियतभेदादृष्टराह॥ताउद्दिशति॥मतांतरमाश्रित्याह॥एवंस्त्रीपुरुषयोःप्रकृत्य
वस्याभेदेनापिदृष्टिभेदोस्त्येवपरंत्वेवंविधभेदस्यस्वस्वानुभवमात्रवेधस्यसर्वसंवादाभावादानेत्याचनासावुद्धंकितः॥तदुक्तं॥इत्युक्त

दृष्टयोलोकदृष्टिमागंमुपागताः॥

र. त.
२६

षट्त्रिंशत्किंलनंताः स्यस्ताराभ्युपदकर्मणा॥संदर्भाद्दृष्ट्याण्येताः प्रत्येकं वक्तुमसमादृति॥संगीतकप्रसिद्धदृष्टिविशेषलक्षणानुसारे
णदृष्टिविशेषाउदाहरणीयाइतिविस्तरभियादिङ्गात्रमावेदयितुमशोकवनिनान्यायेनललितामुदाहरति॥तल्लक्षणंतुसभूषेयस्मि
तापांगाकुंचितामधुरोन्मुखी॥ललिताललनेप्रोक्तादृष्टिर्मन्मथतारकैति॥हेशशिशुमुखिकामदेवोवाभूषणंवास्वयंधृतमदोवाभवनंवायौव
नंवा-----वयंवेत्यखिलमपि॥अत्रप्रत्येकंकार्तार्थद्व्योतकप्राधान्यप्रतिपादनायसर्वत्रचाशब्दप्रयोगः॥तेलोचनेनकृतार्थभ
वतिसकलनिरुक्तवस्त्वभिलषितार्थसंपत्तेः॥कथंभूतेनलोचनेनवीचीति॥वीचीनांविशेषःसंघट्टनंतेनखेलच्चंचलयत्कमलंत

तत्रललितायथा॥मनसिजनृपतिर्वामंडनंवामदोवाशशिशुमुखिभवनंवायौवनंवावयंवा॥अखिलमपिकृतार्थवीचि
विशेषखेलत्कमलविजयलीलाशालिनालोचनेन॥ग्लानायथा॥पर्यस्तालकरोत्विषःश्रमजुषःप्रस्यदगंडल्लिषःशभो
शोकरशीतलेनशशिनाद्यातंसमातन्वति॥जीयास्तामचलाधिराजदुहितुर्निस्पंदनीलोत्पलकायानिद्रितचंचरीकमि
थुनस्यद्धीसमृद्धेदृशौ॥

स्यविजयफलिकायालीलाशोभाविशेषस्तेनशालतेतच्छीलेनेत्येवंविधविशिष्टोपमानेननिरुक्तलक्ष
णलसितत्वमावेदितं॥तथैवग्लानामुदाहरति॥तल्लक्षणंतुविनियोगपुरःसरमुक्तंसंगीतके॥अंतर्निविष्टतारयामलिनामंदचारि
णी॥विश्रुतभूषणपुटाग्लानाग्लानोनियोजयेदिति॥तत्रप्रथमांतयच्छब्देनक्रियान्वयसाकांक्षस्यद्वितीयांतस्यतदोद्धाहारादन्व
यःसंपद्यते॥अचलानांपर्वतानामचलेषुवाधिराजःश्रेष्ठोहिमालयस्तस्यदुहितुःकन्यायादृशोभ्युपराक्षिन्नकनीनिकेजीयास्तांसर्वीक
रेभूयास्तांकिंभूतेदृशौनिस्पंदेति॥निअलस्यनीलोत्पलस्यकायायांनिद्रितस्यभगरसुगलस्यस्यद्धीयासमृद्धे॥एतेनलक्षणवाक्यषट्कपू

नोका

संगतः॥

समः
२६

उत्तरार्द्धार्थसंगमयतिसत्यं॥ शंभो शिवे सीकरैर्जलकणैः कृत्वा शीतलेन शिशिरीकृतेन स्वतः शीतलस्यापि न श्रमापनोदकत्वं श्रमबाहुल्या
 दित्यभिप्रायकमिदं विशेषणं॥ शशिना चंद्रेण॥ शंखरशीतलेनेति पाठे चंद्रवच्छीतलेनेत्यर्थः॥ शशिनेत्यस्य चंद्राकारव्यजनेनेत्यर्थः॥ वस्तु
 तस्तु शंखरेणोत्तं सेनातएव स्वसमीपवर्तिना तएव चानुभूतश्रमहरणस्वभावेन गंगाजलेनेति निर्मलीकोर्थः॥ वातं समातन्वतिसति॥
 किंभूताया अचलाधिराजद्विह्वः पर्यस्तेति॥ पर्यस्ता विकीर्णालकानां रोचिर्नामदीप्तिर्यस्यास्तस्याः पुनः कीदृश्यास्तस्याः श्रमेति॥ विप
 रितरतगर्भादिप्रयुक्तश्रमभाजः॥ पुनः कीदृश्यास्तस्याः प्रस्यंदेति॥ अतिशयितकं पशालिनीगल्लशोभायस्यास्तस्या इत्यर्थः॥ दिक्प्रदर्शन
 एवंमन्या अप्युदाहरणीयाः॥ अथ रसानां जन्यजनकभावः॥ तत्र भरतः॥ शृंगारात्तु भवेद्वास्योरौ द्वाञ्च करुणो मतः॥ वीरात्स्या
 दद्भुतोत्पत्तिर्वा भत्साञ्च भयानकः॥ अयमुत्सर्गः परेषामपि रसानां कार्यकारणभावदर्शनात्॥ पूर्वग्रंथकारसंमतिरपि॥ क
 थासंग्रहयोगाच्च विवक्षावशतः कवेः॥ अन्योन्यजन्यजनकारसभावा भवत्यमी॥ मात्रमेतदित्याह॥ तद्यथा मम॥ मृगयावेष बा
 धप्रधावितमृगीविलसदृष्टिरिव॥ घनपटलं पश्यंत्यास्तस्या दृष्टिर्मया दृष्टा॥ तत्रेयं शंकिता दृष्टिः॥ तल्लक्षणं तु व्यामूढे वा यतातिर्यङ्मुह
 श्रकिततारका॥ नातिस्थिरानि च तार्द्रवीक्षणवहिरुन्मुखी॥ शंकायां शंकिता दृष्टिर्नास्ति विद्विरुदाहृतेति बोध्यं॥ प्रसंगादाह॥ रसा
 नां स्यापि भावानां॥ रसानामखंडानंदमयत्वेन जन्यजनकभावासंभवात्॥ शृंगारादितिरतेरित्यादि बोध्यं॥ इतरपरिशेषमसहमान आ
 ह॥ तत्र संमतिमाह॥ कथायां वर्णनीयस्येत्यादिः॥ संग्रहः संदर्भविशेषस्तस्य योगो घटनातस्मादित्यर्थः॥ एतेन कार्यकारणभावस्य स्वतः
 संभवित्वं दर्शितं॥ कविप्रौढोक्तिनिष्पन्नत्वं दर्शयति॥ कवेरिति॥ विवक्षावशतश्चेति योजना॥ रसभावा इति॥ रसाभावाश्चेत्यर्थः॥ व्याख्या

तत्त्वमेतत्॥ यद्वारसानां भावाः स्यापि भावा इ
 ति वाच्यः॥ तत्राद्यमुदाहरति॥

मातूरेण काया उदारं प्रगुणीभूतां दशावेवां भोरुह युगलं जलप्रभवत्वात्तस्माद्गलंतीं स्रवंतीं लसदिति पाठे तत्र लसंतीं भासमानां नौका
वाष्पधारं दृष्ट्वा तातस्य जमदग्नेर्वशः स्थलसंबंधिरुधिरचयं शोणितकूटं च प्रेक्ष्य क्रुध्यता क्रोधभाजा भार्गवेण परशुरामेण सह स्नाजं
नस्य दमनसमारंभेण दलनोद्योगेन गंभीरं यद्दीर्घं तेन स्फूर्जतीया दोर्वलिस्तत्संबंधियद्बलीसकं नृत्यं तस्य सकलकलायाः कौशलस्य
सूत्रधारः प्रवर्तकाचार्यः कुठारो हस्तेन्यस्त इत्यर्थः ॥ द्वितीयमुदाहरति ॥ हे सुभगत वारिभटः प्रतिपक्षयोद्धा विपरीते रतविधावधि

यथा ॥ मातुर्दृष्ट्वा दगं भोरुह युगलं गलद्वाष्पधारमुदारं तातस्य प्रेक्ष्य वशः स्थलरुधिरचयं क्रुध्यता भार्गवेण ॥ हस्तेन्यस्तः
सह स्नाजं नदमनसमारंभं गंभीरवीर्यस्फूर्जदोर्वलिहलीसकसकलकलासूत्रधारः कुठारः ॥ अत्र वीरं प्रतिकरुणवीभत्स
योः कारणात् ॥ यथा वा तात चरणानां ॥ कुरंगास्यावेणीं सुभग विपरीते रतविधावधिस्कंधं दृष्ट्वा किमपि नियतं तीमरिभटः
॥ अधिग्रीवं युष्मत्प्रचलकरवालव्यतिकरं स्मरन्नेव स्तब्धो विरमति परीरं भणरसात् ॥ अत्र भयानकं प्रतिशृंगारस्य कारणा
त् ॥ यथा वा ॥ युधिकुपितकृतां तस्य दनस्यर्द्धिना दंदिशि दिशि दशकंठस्य क्तवान् वारिदारुणं ॥ तदिति जनकपुत्र्याः साम्यमालो
कमानस्य जतिनपवनास्त्राघवः स्निग्धपाणिः ॥ स्कंधमंसे किमपि किंचिदंशेन नियतं तीं कुरंगास्याहरिणलोचनायावेणीं कुंतलजूटीं द

ष्टाधिग्रीवं ग्रीवायां युष्मत्प्रचलकरवालव्यतिकरं भवदो यस्य प्रकंपनशालिनः करवालस्य खड्गस्य व्यतिकरं संबन्धस्मरन्नेव स्मरणसमका
लमेव स्तब्धः सन्यरीरं भणरसादालिंगनावेशाद्विरमति निवर्त इत्यर्थः ॥ कविविवक्षावैचित्र्यदर्शयितुं प्रकारं तरेणोदाहरणात्तरमाह ॥ द
शकंठो रावणो युधिसंग्रामे कुपितेति क्रुद्धकालस्य चक्रघोषाधिकध्वनिवारिदारुणदिशि दिशित्यक्तवान् स्तडिति वारिदप्रादुर्भूतसौदामि

न्यांजनकपुत्र्याः सीतायाः साम्यं सादृश्यमालोकमानः सा सा लुर्वा गोराघवः स्निग्धपाणिः स न्यवनास्त्रं वायस्त्रं नत्यजतीत्यर्थः ॥ एतेषां निरूपितरसानां ॥ अंगांगिभावापन्नानामविरुद्धानामेकत्र समावेश इति यावत् ॥ रससंकर इति ॥ बहुविधालंकारसंघाते प्रभाविशेषेणेवा नेकरसमेलने च मत्कारातिशयेन विभिन्न व्यवहारविषयत्वस्योचित्यादिति भावः ॥ तथा चांगत्वप्रकारेण भासमानस्वस्था योतरस्यापि कत्त्वतत्वं बोध्यं ॥ लोका लपंतीति ॥ व्यक्तीभविष्यति चेत्तदुपरिष्ठातरससंकरव्यवहारवद्मशवलव्यवहारस्यापि विषयदर्शयितुं भूमि कामारचयति ॥ विरोध इति ॥ द्विविधो विरोध इत्यर्थः ॥ द्वैविध्यं च तदधिकरणान्नित्यतज्ज्ञानप्रतिबद्धज्ञानकत्वभेदेन बोध्यं ॥ नन्वयं विरोधः

अत्र शृंगारं प्रति वीरस्य कारणता ॥ एतेषां मंगांगिभावापन्नानां रससंकर इति नाम लोका लपंतीति ॥ रसानां मियो विरोधोऽपि ॥ तत्र भरतः ॥ शृंगारबीभत्सरसौ तथा वीरभयानकौ ॥ रौद्राद्रुतौ तथा हास्यकरुणौ वैरिणौ मिथः ॥ वैरिरस इव वैरिरसस्य विभावानुभावव्यभिचारिभावा अपिरसहानिकरा इति तानपि वारयेत् ॥ किं सर्वेषामेवाहोस्वित्केषां चिदेव ॥ नायः ॥ दर्शित रससंकरव्यवहारस्य निर्विषयत्वापत्तेरविरोधसमुच्चायकापिशब्दानर्णक्यायते ॥ नायः ॥ यतस्ते कृत्याकांक्षाया मुक्तकार्यकारणभावा यन्नव्यतिरिक्ता इति परिशेषाद्वाच्यं तच्च न युज्यते तथा भूतयोरपिशृंगाराद्रुतयोरविरोधात्तस्मात्केषामसौ भवतीति पर्यवसितांशका यां ययोर्ययोर्विरोधस्तान्विशिष्यदर्शयति ॥ यद्यपि पंचमषष्ठयोर्लघुगुरुव्यत्यासो न दृश्यते तथापि गुरोर्लघुप्रयत्नोच्चारणे लघुत्वमेव मन्य स्यान्न्यथोच्चारणे न्यथात्वमित्यभिप्रायान्नासंगतिः ॥ हास्यकरुणाविति ॥ कार्यो भूतहास्यविरोधिनः करुणस्य कारणीभूतशृंगारविरोधो युक्तप्राय एवेति न प्रथगुक्तिरिति मंतव्यं ॥ अतएव करुणविप्रलभारव्यं रसांतरमामनंति ॥ विरोधप्रदर्शनस्य फलं दर्शयन्नन्यदपि प्रसंगादाह

विभावानुभावव्यभिचारिभावा इति ॥ प्रत्यक्षमिति गोष्ठः ॥

एवमग्रेपि॥तत्रफलीभूताकथने॥ब्रूयादिति॥असाधारणैर्विशेषणैर्नब्रूयादित्यर्थः॥नितांतयौवनोन्मत्तागाढरक्तामहाहवे॥वसुंधरा
समालिङ्ग्यशेरतेवीरतेरयइत्यादौसाधारणविशेषणमहिम्नाविरुद्धयोःशृंगारबीभत्सरसयोरभिव्यक्तावपितथाकथनस्यदोषत्वाभावे
नयथाश्रुतासंगतेः॥अत्रासहायत्वतात्पर्येकात्पार्थक्यविभावकमितिकनानञ्जल्याचव्यस्तानांविरोधित्वेउक्तेसमस्तविरोधोप्ये
चित्यायातइतिस्फुटयितुंवैरिरसइवेतिदृष्टांतौकृतमधस्तात्॥किंतर्हि सर्वथावैरिणएकत्रनिबंधोनकर्तव्यएवेत्याशंक्यकर्तव्यःपर
तुविरोधपरिहृत्येतिवक्तुमुपक्रमते॥अंगत्वानुपपत्त्यांगभावमापन्नस्यांगातरेणांगिभावमापन्नस्यत्वेनविरोधएवनेतिविवक्षितमर्थं
सूचयितुमंगांगिभावानापन्नयोरित्युक्तं॥एकदेशेसतीति॥विरोधभंजकावर्कदकैक्येसतीत्यर्थः॥देशपदेनकालस्याप्युपलक्षणात्॥क

नमः शुभिकविभिन्नकालावच्छेद्यत्वं संभव

येव सर्वदा लौकिकस्य शृंगारस्य वीभत्सस्य वा नुद्धोधादिति वाच्यं ॥ यत्रोदाहरणे तथा विधिविभिन्नकालावच्छेद्यत्वात् प्रतीतिरास्तां तस्मिं
 या ॥ तदभिप्रेत्यैव देशपदार्थो विरोधभंजकावच्छेदकत्वेनानुगतौ कृत्यदर्शितोऽस्माभिः ॥ प्रकृते तु तथा विधिविभिन्नकालावच्छेद्यत्वात् प्रती
 त्यावश्यमाणसमयभेदोदाहरणसंगत्यापत्तेर्दुर्वारत्वात् ॥ उक्तसमयभेदोदाहरणस्योहनायैव श्यमाणोदाहरणस्योपलक्षितज्ञान
 विरोधोदाहरणपरत्वे च संदर्भासंगतेः ॥ न चैव घटतदभावयोरिति दृष्टं तवैषम्यमिति वाच्यं ॥ अनायत्या प्रतीत्योरित्यस्य पूर्णेन सामंज
 स्यात् ॥ वर्तमानकालकचकरजदेशैक्यादुभयरूपोपिविरोधो यथेत्यर्थः ॥ असावन्ययमुखः श्लोकः स्पष्टार्थ एव ॥ इत्यमन्यूनबलप्रति

मथनेन तत्राकरुण्यैव सक्त इत्यर्थः ॥

वैरं यथा ॥ प्रियेणालिङ्ग्यमानायाः प्रियायाः कुंचकुंभयोः ॥ करजस्तनिर्मुक्तं रुधिरं कुंकुमायते ॥ देशभेदे सति विरोधाभा
 वो यथा ॥ एकः सिंधुभुवः करे विलुलितश्चक्रे द्वितीयः स्थितः कामधंसि निकालकूटकवलक्लिष्टे तृतीयो धृतः ॥ भूयः शीरनि
 धेर्धनप्रमथने सक्तश्चतुर्थस्तथा पायासुः कमलापतेर्भगवतो नानारसाः पाणयः ॥

कूलरसांगानां निबन्धोनकर्तव्यो यतः प्रति
 कृतांगप्रकृतपुष्टिं बाधेत संदोषसुंदन्यायेन वीभयोपहतिः स्यादिति प्रघट्टकार्यः ॥ वस्तुगत्याधिकरणभेदाभावेऽपि निरुक्तदेशभेदविव
 क्षा मात्रेणापि विरोधपरिहारो भवतीति दर्शयन्नाद्यविरोधपरिहारमुदाहरति ॥ कमलापतेर्लक्ष्मीकांतस्य भगवतो नारायणस्य नानारसाः
 विभिन्नावच्छेदकावच्छिन्नतत्तत्स्यायनुमोपकविभिन्नचैष्टाभाजः पाणयः पायासुरेकोन्यतमः सिंधुभुवोलक्ष्म्याः करे विलुलितः कंपमा
 नो निहितो द्वितीयस्तदन्यः कश्चिच्चक्रे स्थितस्तृतीयो द्वाभ्यां विलक्षणः कश्चित्कालकूटकवलक्लिष्टे स्वेडग्रासविह्वले कामधंसि निशि वे
 धृतश्चतुर्थो नशिष्टस्तुभूयः पदलोकानुकृतिं प्रकटयद्वाक्यालंकारकमेव शीरनिधेः समुद्रस्य धनप्रमथने इतरप्रयत्नानिषाद्येत एव प्रकृष्टे

र.त. नानापाणिरूपावच्छेदकभेदादेकाधिकरणकत्वेन प्रसक्तस्याद्यविरोधस्याप्यभावइत्यर्थः॥ कामरियोर्महादेवस्य धनुर्भगं राज्यं परि नौका
हृतं त्यक्तं कानने स्थितं त्रिशिरानिर्भिन्नः स्वरस्य पिशितं स्पृष्टं कपिलालितोलं केशोदलितोलं कावधूनां रुदितं चिराय बहुकालं श्रुतं वि
देहभूः सद्यनीता प्रापिता तद्रामस्याखिलं कर्म लोकोत्तरमित्यर्थः॥ विरुद्धयोर्मैवहितचर्वणा कत्वेन तथैव प्रसक्तस्य द्वितीयविरोधस्या
प्यभावइति भावः॥ न च करुणशृंगारयोरप्यवहितचर्वणा कत्वा द्विरोध एवेति शङ्क्यं॥ तयोरधिकरणभेदात्॥ नास्यैवानयोर्विरोधइति त्रय

अत्र शृंगारौद्रकरुणादुत्तरसानां विरोधाभावः ॥ समयभेदेन यथा ॥ भग्नं कामरियोर्धनुः परिहृतं राज्यं स्थितं कानने निर्भिन्न
स्ति शिराः खरस्य पिशितं स्पृष्टं कपिलालितः ॥ लंकेशो दलितश्चिराय रुदितं लंकावधूनां श्रुतनीता सद्य विदेहभूस्त्वदखिलं रा
मस्य लोकोत्तरं ॥ अत्रादुतशांतभयानकौद्रवीभत्सहास्यवीरकरुणशृंगाराणां विरोधाभावः ॥ अंगांगिभावानां च नाना रसा
नां निवेशो यत्र सरसशैवलद्वितिवेदितव्यः ॥ तस्याप्येतदेवोदाहरणं ॥ अंगयोर्वैरेपिनरसहानिर्भटयोर्वैरे प्रभोरिव ॥ यथा
॥ सीतासंस्मर्यैव चिप्रचलकवलयस्य ह्रिचक्षुः सिपंती सैनां संवीक्ष्य रसः शरदलितवपुः शोणितासारसिक्तौ ॥ ॥

थाश्रुतसूत्रानुरोधिनः॥अंगांगिभावानापन्नानामिति॥विरुद्धानामितियावत्॥एतदेव॥भग्नमित्याद्येव॥कालभेदेऽस्तिपूर्वपूर्वोप
मर्दस्यापिसद्भावादितिभावः॥तथाचविरोधप्रकारेणभासमानस्वस्यापीतरस्यायिकत्वंतत्त्वंबोध्यं॥प्रकारांतरेणापिविरोधपरिहारं
र्शयति॥नरसहानिरिति॥द्वयोःसमुच्चित्यप्रधानरसंगत्वाजुपपत्तेरितिभावः॥रामेणवीचिप्रचलकुवलयस्यद्विचंचलंचक्षुःक्षिपंतीसीता
संस्पर्शरससांशैर्दलितानांविदारितानांवपुष्पांशोणितानामासारैर्धारासंयातैःसिक्तांसेनांसंवीक्ष्यक्रोधेनतत्कार्याविवेकदिनादृष्यतोर्गवि

४९
 षष्ठस्य दशमुखस्य नियततां मुंडानां लाभात् प्रमोदेन हर्षेण क्रीडत्याः काल्याः करालाया भुकृत्वाः सहचरी कौटिल्यान्निधननिदानत्वाच्च
 चापयष्टिः संदधे इत्यर्थः ॥ अत्र कार्यशेषप्रतिपत्तये कार्यानंतरभाष्यप्रमाणतोक्ता ॥ तुल्यापत्त्या गां गिभावापि विरोधभंजक इत्याह ॥ विरो
 धिनोरिति ॥ एतेनान्यां गां गिभावापन्नयोनं त्वन्यां गां गिभावापन्नयोरित्युक्तं ॥ अविरोधिनोरिति पाठे तस्येति ॥ नरसहानिरिति
 प्रधानरसप्रतिगुणीभूतरसस्यांगत्वाज्जपयत्तेरिति भावः ॥ दशकंधरेण भोजंगमं वागिरिमयं वाजलदात्मकं वायदेव शस्त्रं मुमुचे विदेह
 तनया विरहाकुलेन रामेण तत्सर्वं बन्धि मयशस्त्रमिव व्यलोकि दृष्टमित्यर्थः ॥ अत्र भयानके वीरस्यांगत्वादविरोधः ॥ न नुरसाद्विविधः

रामेण क्रोधदृष्ट्यदृशमुखनियतमुंडलाभप्रमोदक्रीडत्कालीकरालभुकृदिसहचरी संदधे चापयष्टिः ॥ अत्र शृंगारबीभ
 त्सयोर्विरोधेऽपि नरसहानिः ॥ एवमंगां गिभावापन्नयोर्विरोधिनोरेकत्र भावेऽपि नरसहानिः ॥ यथा ॥ भोजंगमं वागिरिमयं जल
 दात्मकं वा शस्त्रं वायदेव मुमुचे दशकंधरेण ॥ सर्वं विदेह तनया विरहाकुलेन रामेण बन्धि मयशस्त्रमिव व्यलोकि ॥ न नु बीभत्स
 शृंगारयोः सहजं वेरेकतो मधुनिपीयनिष्ठावतोः संभोगदर्शनादिति चेत् ॥ सत्यं ॥ बीभत्सस्य जुगुप्सा स्यापि भावः ॥ स्वनिष्ठः परनि

षष्ठस्येत्युक्तं तत्र स्वयं मधुनिपीयनिष्ठावतोः स्त्रीपुंसयोर्द्वयोरपि संभोगदर्शनात्कथं शृंगारबीभत्सयोर्विरोध इत्याशंकते ॥ किमत्र तदस्यस्य
 बीभत्सेन विरोधः शृंगारिणोरेव वा तेन सहासावभिमतः ॥ नाद्योधिकरणभेदाद्विरोधप्रसरस्यैवाभावात् ॥ नास्त्यः ॥ रागोक्तत्वे नान्यतरस्या
 पि जुगुप्साया अभावादित्याशयेनोत्तरयुतिः ॥ तदस्यस्येति ॥ एतेन रतिक्रोधोत्साहभयशोकविस्मयनिर्वेदेषु प्रागुदाहृतेषु यथालंबनाश्रय
 योः पृथक् प्रत्ययोनतथाहासं जुगुप्साया च सर्वत्र क्वचिदालंबनस्यैव प्रतीतेः ॥ यद्यत्रोत्तरसाक्षादाधिकरणत्वेन लौकिकहासजुगुप्साश्रय

ललनपपत्तेः ॥

र.त.
९०

नौका

तथाचतत्रविभावयोरालंबनाश्रयरूपयोःसंम्यगप्रतीत्याकथंरसोद्बोधःस्यादितिपरास्तं॥तत्रापितटस्थस्यतथाविधस्याशेष्य
त्वात्॥तस्यानाशेयेपिश्रोतुःस्वकीयकांतावर्णनपद्यादिवरसोद्बोधेबाधकाभावाच्चेत्यपिद्रष्टव्यं॥देशभेदाद्यभावेपिद्वयोरेककाल
तास्त्येवेतिपुनःशंकते॥तथाप्यधिकरणभेदादिनानिरुक्तस्थलेविरोधवारणेपीत्यर्थः॥बीभत्सइतिसतीतिशेषः॥नेवतथादृष्टमि
तिविप्रतिपन्नंप्रत्याह॥यदपिशिवस्यहृदिविशालामुंडमालावर्ततेपाणिर्नरकपालंनत्यजतिचैलंगैरवंचर्मभवतितदपिगिरिसुता

साचतद्दर्शनेनतटस्थस्यभवतिननुतयोरगौल्कट्यादिति॥ननुतथापिबीभत्सेशृंगारोदृश्यते॥तथाहि॥यदपिहृदिवि
शालामुंडमालानपाणिस्यजतिनरकपालंगैरवंचर्मचैलं॥तदपिगिरिसुतायाःपक्षपातःपुंगुरोसमुदयतिविचित्रःकामि
नोःप्रेमबंधइत्यादावितिचेत्॥सत्यं॥निजभर्तुरधमेपिभूषणेभक्त्यतिशयेनपत्न्यास्तत्रजुगुप्सेवनावतरतिजुगुप्सितत्वे
नप्रतीयमानमेवहिजुगुप्सात्यादकंभवति॥किंचप्रियसंबंधोपाधिकमधिकंतत्रप्रेमेवोत्पद्यते॥तस्मात्स्यापिभावाभावाद्बी
भत्सस्तन्ननजायतेइति॥याःपार्वत्याःपुंगुरोशिवेपक्षपातःप्रेमातिशयःसमुदयत्यतएवकामिनोःप्रेमबंधोविचित्रोबाधकेना
प्यनपनोद्यइतिप्रतीमइत्यर्थः॥नायकेरागौल्कट्यादिवनायकभूषणेपिभक्त्यतिशयान्नजुगुप्सेत्युत्तरितप्रायमेवेत्यभिप्रेत्याह॥
अधमेपिवस्तुतोजुगुप्सितत्वेसत्यपि॥तत्रभर्तरि॥जुगुप्सितत्वेनदोषदूषितत्वेन॥जुगुप्साहेतुभूतस्यभूषणेजुगुप्सितत्वावगमस्य
प्रतिबंधकस्यभक्त्यतिशयस्यसत्तामुपपाद्यजुगुप्साविरोधिंशृंगारसामग्रीसत्तांकैमुतिकन्यायेनोपपादयति॥तत्रभूषणे॥तस्मादिति
॥भर्तृभक्त्यतिशयेनभूषणेजुगुप्सितत्वावगमस्यहेतोरभावादित्यर्थः॥स्यापिभावाभावाद्भूषणेजुगुप्सान्यजकलाभावात् ॥

रामः
९०

90

यद्यप्यत्र प्रकरणे रसशब्देन स्यापिभावमात्रं गृह्यतेऽस्वडानंदमयस्य विरोधासंभवादित्युक्तप्रायमेव तथाप्येकतरबाधेनैकतरस्तत्र कौतुभंतव्यइति जिज्ञासुं प्रत्येतदुत्तरमित्यवधेयं॥ वीरभयानकयोरोद्राद्रुतयोश्च विरोधे शंकते॥ एकस्य संभूतसामग्रीकत्वे तद्विपर्ययाय न भवत्येवेति समाधत्ते॥ रसावेशाद्वागौक्तक्यात्॥ द्वयोरनयोः स्यापिभावयोरेकाधिकरणे समुपलंभेऽप्यधिकरणभेद इव विषयभेदोऽपि विरोधभंजको भवतीति प्रतिपादयति॥ विषयभेदमेवाह॥ रौद्राद्रुतयोर्विषयभेदमुपपादयति॥ वैरिरसंवारयेदिति प्रागुक्तं॥ उदाहृतं चांगयोरंगंगिनेर्वीरं तत्कथमेतदित्याशंक्य तत्र प्रबले विरोधिनी रसस्यांगेर्यथा विद्यमानेऽपि सांगेषु प्रकृत रसाभि ननु वीरस्य युधिगच्छतः सूर्यस्पर्शे च कित तादृश्यते॥ रौद्रे चाकस्मि कोत्पातातिपाते विस्मय इति चेत्॥ च कित ता विस्मयश्च तत्र रसावेशात् न भवत्येव॥ सति वा विषयभेदः॥ वीरस्य न प्रतिभदाद्भयं किंतु भुजंगमात्॥ रौद्रे च न प्रतिबलबलाधिक्ये विस्मयः॥ किंतूत्पाते॥ रसवैरस्योत्पादक मखिलमवधेयं॥ व्यक्तेः प्रतिबंधो वापकर्षो वा स्यात्तथावचनं न कार्यमित्येवाभिप्रेतं ननु सर्वथे व विरोधिरसप्रतिपादकं न वाच्यमिति नियमः॥ वैरिविजयकृतवर्ण्यशोभा धायकस्य बाध्यत्वेन विरोधिरसनिबंधनस्य प्रकृतं रसं परिपो ष्टुं कवीनामत्यंतोपादेयत्वादित्याह॥ केचित्तु विरुद्धोरसोऽप्येवं ते विरसास्तेषांभावो वैरस्य विरुद्धोरस इति फलितोर्थः॥ तथा च प्रकृत र सविरुद्धरस्यंजकं निरसनीयमित्याहुः॥ तन्न॥ वैरिरस इवेत्यादिनापानरुक्त्यापत्तेः॥ पूर्ववदित्यर्थकतथेत्युक्तान्यार्थकान्यच्चेति च सं दर्भासंगतेश्च॥ अन्येतु वैरस्य नामपानकपाने सिकतापातेनैवोरुतुदतेति तद्वेतुर्वचनादिर्वर्ज्य इत्याहुः॥ तदपि न॥ चक्ष्यमाणा नौचित्येन ग तार्थत्वात्॥ किंतु रसस्य वैरं प्रतिबंधो वापकर्षो वा तस्येति व्युत्पत्त्योपदर्शितार्थकमेव॥ अखिलं न तूक्तमात्रं॥ अवधेयं विरुद्धरसवन्निरसनी

यत्नेन द्रष्टव्यं॥ अखिलपदार्थे विवेचयिष्येत्तत्र समतिमाह॥

तत्रपूर्वाचार्याः॥अन्यच्चरसवैरस्योत्पादकंवचनंतथा॥नवाच्यंरसभावसैर्नाद्यशास्त्रविशारदैः॥वचनमित्युपलक्षणं
॥एवंविभानुभावेष्टपिद्रष्टव्यं॥यथा॥काहंकत्वंकमधुसमयःकुत्रवादूतिकासौमेधकायाप्रतिचलमिदंप्रेमवाकुत्रयूनोः॥

प्रकृतरसस्य विभावतावच्छेदकरूपेणानुभावतावच्छेदकरूपेणवाप्रतीत्यजनकं विलंबितप्रतीतिजनकं वावचनमप्यपकर्षहेतुर्न वा
च्यमित्यर्थः॥ वस्तुतस्त्वरविलं रसानां स्थायिनाव्यभिचारिणां वा सामान्यतो विशेषतश्च प्रतिपादकं वचनं॥ उपलक्ष्यमेवाहैवमिति॥ वि
भावानुभावविषयोप्यपकर्षहेतुर्वचनं न वाच्यमित्यर्थः शेषं पूर्ववदिति क्रज्जुर्व्याख्या॥ बुद्धारोहोपनिषेधप्रतियोगिभूतं विरुद्धांगं सम
बलमुदाहृत्याधिकबलमणुदाहरन्नेव स्थायिनः पदवाच्यत्वमपि तथाभूतमुदाहरति॥ मानवतीप्रसाधनस्य दत्यादिहोराकृते मशक्य
तांमन्वानस्योक्तिरियं॥ अहंकृत्तं कात्रहो कशब्दौ महदंतरं बोधयतस्तेनावयोः समागमः काकतालसमागमसदृश इति भावः॥ मधुसमयो

१० अथ संतकालः कथं नैवा विना पणमः स
११ मु. चित्तः ॥

9

असौ संघटनकालोचितवाक्यदृष्टिकावाकुत्रेत्यनेन त्वया समारोप्यमाणोप्यपराधोऽयं तां संभावित एवेति व्यज्यते ॥ मेघकृपाया प्र-
 तिचलमित्यनेन यत्किंचिदवश्यं भावितया सदा गतिसमशीलमावयोर्विघटनकारणमप्यनिवारणीयमेवेति सूचितं ॥ इदं स्वाभावि-
 कं तेन कालान्तरे स्वयमेवास्याद्रेके पश्चात्तत्प्राभविष्यसीति सूचितं ॥ यूनोर्युवाच युवति श्रेति द्वयोः प्रेमवाकुत्रेत्यनेनाकस्मिकतोक्ता-
 ॥ स्वकीयप्रार्थनाया अपि वैफल्यमाशंकमानो बलात्प्रवर्तयितुं बलवत्तरानिष्ठप्रतिपादयति ॥ आयुरिति ॥ तत्र वायुप्रचलनलिनीवारि-
 बिंदुपमानमित्यनेन स्वभावतो नश्वरस्य नाशसाधनसंपत्तिरनायासितैवेति सूचितं ॥ हे मुग्धे स्वतो नुष्ठेयाननुष्ठेयविवेकरहिते मानं वि-
 सृजहि तोषदेशादिति भावः ॥ स्वार्थपरायणस्य तव कुतो हितत्वमिति तु मां किं छाड्यमि प्रायेणाह ॥ सकलमिति जगत्तु क्वमेव स्वार्थसा-

आयुर्वायुप्रचलनलिनीवारि बिंदुपमानं मानं मुग्धे विसृज सकलं तु क्वमेव प्रतीमः ॥ अत्र निर्वेदप्रतिपादकमखिलं त-
 च शृंगारविरोधि ॥ अनौचित्यं च सर्वं श्यावधेयं ॥ धनविकलमेव निर्वेदात्प्रतीमो वगच्छाम इत्यर्थः ॥ बलात्प्रवृत्तावपि कषा-

यपानप्रवृत्तिवदरुंतुदतास्त्येव न परं सितोपलावलेहनप्रवृत्ताविवेकरसतेति हीनबलः शृंगारः प्रबलेन निर्वेदांगेन तु क्वता प्रत्य-
 येन बाधे तैवेति प्रघट्टकार्योपवाधित एवेति भावः ॥ रसं निरूप्य रसाभासं निरूपयितुमुपक्रमते ॥ रसप्रतिकूलमित्यादिः ॥ ब्रह्म-
 न्नध्ययनस्य नैष समं यस्तूष्णीं बहिः स्थायतां स्वल्पं जल्पन् हस्यते जडमते नैषा सभावज्जिणः ॥ वीणां संहारनारदस्तुतिकथाला-
 येरलंतुंबुरो सीतारत्नकभल्लभग्नहृदयः स्वस्थो नलंके श्वर इति कस्य चिन्नाटकस्य पद्ये विप्रलंभशृंगारांगीभूतवीररसाक्षेपकपर-
 मैश्वर्यपोषकतया स्थितस्येदावारिकवेचनस्य ब्रह्माद्यधिक्षेपपरस्यानौचित्ये दोषत्वाभावेन यथाश्रुता संगतैरित्यन्यत्र विस्तरः ॥

१. न. अ नौचित्यस्य साक्षादेवरसदोषतानपरंपरकीयविभावादिवत्परमुखनिरीक्षकतयेत्यादि कर्तुं सर्वथेति॥ अवश्यमेव ननु य
 २. त्किंचिदेव प्रकारविशेषविशिष्टमेव वेत्यर्थः॥ तेन व्यभिचारिणापदवाच्यत्वं न सर्वदोषः॥ यत्रेतरव्यावृत्तौ नानुभावस्तत्र तस्यादो
 षत्वादित्यपि सूचितं॥ तदुक्तं॥ न दोषः स्वयदेनोक्तावपि संचारिणः कचिदिति॥ तत्र रसप्राप्तिकूल्यमन्वयव्यतिरेकाभ्यां प्राचीनग्रंथ
 कृदुक्ताभ्यां दृढयितुमाह॥ कुतो नौचित्यं परिहरणीयमित्याशंकाह॥ यतः पानकेसिकतासंयातइवारुंतुदतासंयादकमित्यर्थः॥ अ नौ
 चित्यमौचित्यविपर्ययस्तत्र किमौचित्यं॥ धर्मशास्त्रानि विद्वत्त्वस्य तथात्वे त्वन्यविवाहितायाः शृंगारेण नौचित्यापत्तेः॥ न चेष्टापति
 ॥ तत्र चित्तदूत्यत्कर्षस्यैव सकलसहृदयसंमतत्वादतएव वक्ष्यति॥ हयोर्यूनोरिति॥ अत्रेष्टापत्तिं चेदमस्य तर्हि दंपत्योरित्येवोप
 तत्र प्राचीनग्रंथकृतः॥ अ नौचित्यादतेनान्यद्रसभंगस्य कारणं॥ प्रसिद्धौ चित्यबंधस्तुरसस्योपनिषत्पर्येति॥ उद्देशकर
 म नौचित्यं॥ लोकयात्राप्रसिद्धिसिद्धत्वमौचित्यं॥ तस्माद्द्वयोर्यूनोर्यत्र मिथोरतिस्तत्रैवरसः॥ समहरिष्यदतस्तदाह॥ लो
 कयात्रेति॥ लोकव्यवहारेत्यर्थः॥ प्रसिद्धिर्ज्ञानं॥ सिद्धत्वं विषयता॥ तथा च सार्वजनीनतादृश व्यवहारजन्यज्ञानविशेषत्वं तदिति
 फलितं॥ लोकमात्रप्रसिद्धीति कचित्याह॥ तत्र मात्रपदं कृत्वा र्थकमिति प्रसिद्धिपर्यं तेन प्रमापर्यंतविवक्षणात्तत्रमाविशेष्यत्वं त
 दिति फलितं बोध्यं॥ स्त्रीपुंसयोः परस्परानुरागवर्णने ब्राह्मणस्याध्ययनादिवर्णने राज्ञो मृगायावर्णनेपि चोचित्यं तद्विपर्ययश्चानौचित्य
 मित्यादिशेत्यावा बहुविधं तदित्यादि कुर्वन्निवसितार्थमाह॥ यूनोरिति प्रमान्त्रियेत्येकशेषेतात्पर्यं ग्राहयितुं द्वयोरिति मिथुनीभूत
 योरित्यर्थः॥ जरास्वपिमान्यथो विकारो नुचित एवेति धनयितुं यूनोरित्युक्तम्॥ तत्रैवेत्येवकारव्यवर्तयमाह ॥ २५ ॥ २५ ॥

नौका

रामः

२२

तथा च तस्यानुरागे स्वतएव प्रवृत्तत्वादी सणा वसर एव न॥ अनुरागाभावे स्त्री सणवैयर्थ्यमुक्तमेव॥ न चास्मदीशणे नैवानुराग उ
ज्जीविष्यतीत्याशंसनीयं॥ प्रशमेन वासनाया एवात्यंतोच्छेदादिति भावः॥ यद्वा वासनाया अत्यंतोच्छेदमेव दर्शयति॥ अथेति पिडे
प्याचीर्णसति सोनादिप्रकाशे मनोजन्मामनो धो न स्थितिर्देव उद्दिष्टकर्मफलप्रसूनिषेयतामेव विषयसिद्धिस्तु दूरापास्तैव॥ प्रसू
तचिरकेशनिर्विण्णयास्तवापि वासनां सणसीया सर्वस्वामवगच्छामइत्याशयः॥ आशंसावचनविभक्तिसमभिव्याहारात्॥ प्रा
ग्रावणस्यैवानुरागेन सीताया इति प्रकाश एव प्रकृतेनायको विरक्तो नायिका चानुरक्तेति तु विचारगम्यमिति तद्विवेचयति॥ निरु

अत्र नायिकाया एव रतिर्न तु नायकस्य॥ एवमेकस्यानेकविषयार्तीरसाभास एव॥ परं लेषविशेषः॥ यस्य व्यवस्थि
ता बहुो नायिका भवन्ति तत्र नरसाभासस्तथा सति कस्य स कलोत्तमनायकस्य बहुकामिनीविषयायार्तेराभासता
पतेः॥ तस्मादव्यवस्थितबहुकामिनीकवैशिकनायकपरमेतत्॥

क्तकैवल्याभावेप्यन्यतरस्यानेकालंबनरतिमत्वेपिरसा
भास एवेत्याह॥ आलंबनस्याव्यवस्थितत्वं विशेषणं दातुमुपक्रमते॥ अनौचित्याभावेनेष्टपत्तिर्न संभवतीति भावः॥ वैशिकेति॥ वे
श्योपभोगरसिकेत्यर्थः॥ यद्यपि सुप्रसिद्धतया वेश्या नारसाभासः प्रथमं दर्शयितुमुचितस्तथापि यदैव रतेर्बहुविषयकत्वेनाभासत्वं
बुद्ध्वा नारुदंतदेवानेकपत्नीविषयकरतेराभासता प्रसंगोपेत्य व्यवस्थितानेकविषयत्वेनाभासत्वेपरि करणीये स्त्रीणामनेकविषया
रतिराभासो न पुरुषाणामिति विप्रतिपन्नस्य वैशिकरत्नप्रसंगशंकापरिजिहीषणात् तद्रत्यलस्यत्वाभावव्युत्पादनाय स एव प्रथ
मं लस्यत्वेनापि प्रदर्शितः॥ अतएवौत्सर्गिकीरीविमनुरुंधानः प्रसिद्धिक्रमेणैवोद्वाजहारेति विदुषा परामर्शः ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

नायकेष्ववस्थितत्वं विशेषणमावश्यकमन्यथायांचाल्याः पंचविषयकशृंगारादिवर्णनेष्याभासतायाः कस्याप्यनभिमततायाः समा-
 यत्तेरिति स्फुटयन्निरुक्तार्थे प्राचीनसंमतिमाह ॥ वैशिकानामित्यनेन नायिकायामवस्थितत्वं दृढीकृतं ॥ वैश्यानामित्यनेन नाय-
 केष्ववस्थितत्वं दृढीकृतं ॥ हे सखियसुरो यदग्रे नेत्रताराकनीनकातरलितासाभिलाषवलितातस्यकस्यसंपत्तारभवति ॥ यद्वा सप-
 द्विषयसंपत्ताररूपतया परिणमते फलितेति यावद्यदभिमुखगतारत्नकांचीवेपते हर्षोद्गमात्तेन केनाद्यकांचीपरीदृष्टादर्शनाविनाभूत-
 फलसंपत्तेः ॥ यदनुगमेयनिमित्तकश्चिद्विशिष्यानिर्वचनाय उग्रातिशयितो त एवाभिताय भोक्तुं क्वात्तस्य कस्याद्योगः सदा शिवस्तु शे-

अतएव वैशिकानां वैश्यानां च रसाभास इति प्राचीनमतं ॥ एकस्या अनेकविषयारतिर्यथा ॥ संपत्कस्याद्यताराभवति
 तरलितायसुरो नेत्रतारादृष्टा केनायकांचीयदभिमुखगतावेपते रत्नकांची ॥ उग्रः कस्याद्यतुष्टः सखियदनुगमेकश्चि-
 दग्राभितायः स्नातं केनाद्यवेणीययसि विलुलितायत्कृते कापिवेणी ॥ अत्र किमोबाहू ल्येन वैश्यालं ॥ एकस्यानेकविषयार-
 तिर्यथा ॥ पंचेषु सिति पप्रतापलहरी श्रीतिस्तदीयापुनः कासानस्तनकांचनाचलतदैकाश्मीरपकायते ॥ यत्कृते यदर्थं कापिवे-
 णी विलुलिता कं पात्तेन केनाद्यवेणीययसि स्नातमित्यर्थः ॥ संपत्तुष्टादिपदसाकांक्षषष्ठ्यंतु किमः स्नातदृष्टादिपदनिराकांक्षत्वेन षष्ठी-
 ततोयाभेदमिन्न किमद्वयावश्यकत्वे पिषष्ठ्यंतु द्वयंतु तोयातद्वयमिति किम्बहुलोपादानं कस्य भितवक्तुं जिज्ञास्यद्वयं विना नुपपन्न-
 तस्यानेकत्वं गमयतीत्युदाहरणसंगतिरित्याह ॥ प्रियाभिलषितार्थे परायणात् एव सखेः प्रतार्यपंचेषोः पंचम्योयस्य कस्यापि भूतपंचक-
 तादात्म्यप्रतिपत्तये मरणायेति यावद्विषयोवाणायस्य तस्या त एव सिति पस्पराज्ञः कामस्य प्रतापस्य पौरुषस्य लहरीज्जंभणरूपा तदीया

१. त.
९४

प्रकृतपुंसः प्रीतिः पुनस्त्वर्थे कासां स्त्रीणां स्तनात्मनः कांचनाचलस्य सुमेरौ रत्नादभ्युन्नतत्वाच्च तदे प्रावारेन काश्मीरपंकायते य
सकदेमाद्यात्मना परिणमते यस्य सकदेमश्च कर्पूरागरुकस्तूरीकं कोलेयस्य सकदेम इति कोशोक्तः ॥ कासां वानीरजदृशां मूर्धनि नैव
सिंदूरलेखा यते तदात्मना परिणमते ॥ कासां वाकर्णयोर्न च माणिक्यभूषणायते माणिक्यघटितभूषणात्मना परिणमते ॥ अपितु स
र्वस्वेव तैस्तैः प्रीतिकार्यैस्तदाया प्रीतिर्यत्कैवेति नायकनर्मसचिवं नायिका लोभयितारं प्रत्युक्तिरियं ॥ सौलभ्यार्थकैव कारोपसंदा
नेन किमोदित्वेनापीत्यर्थः सूचितः ॥ अत्रेदं बोध्यं ॥ कलहशीलकुपत्राद्यालंबनतया वीतरागादिनिष्ठतया च वर्ण्यमानः शाको ब्रह्मा
विद्यानधिकारिचांडालादिगतत्वेन च निर्वेदः कदर्यकातरादिगतत्वेन क्रोधः पित्राद्यालंबनकत्वेनौत्साहस्येन्द्रजालिकाद्यालंबनत्वेन
कासां मूर्धनि नैव पंकजदृशां सिंदूरलेखा यते कासां वानचकर्णयोः प्रियसखे माणिक्यभूषणायते ॥ अत्रापि वैशिकताया
ग्वदेव ॥ यत्र रसावहवः सरसशबलः ॥ यत्र भावावहवः सभावशबलः ॥ च विस्मयः गुर्वाद्यालंबनतया च हासो महावीरग
तत्वेन वर्ण्यमानं भयं यज्जीय पशुवसासुद्रांसाद्यालंबनतया वर्ण्यमाना जुगुप्सा च रसाभासः ॥ भावाभासेष्वप्येषैव रीतिरनुसर्तव्येति
दिक् ॥ रसशबलदृष्टान्तेन भावशबलवत्कुरसशबलमनुब्रूयति ॥ भावशबललक्षयति ॥ सप्तम्या काव्यजन्यचमत्कृतिजनकैकज्ञा
नगोचरत्वं लभ्यते ॥ तथा च तत्वे सत्यनेकभावत्वं तल्लक्षणं बोध्यं ॥ न च विरुद्धागेन प्रतिबंधात्कथं विरुद्धभावाभिव्यक्तिरन्यथारस
शबलस्य दुर्वचत्वादिति वाच्यं ॥ आनुभावि करसानभिव्यक्त्याः लौकिकाभिव्यक्तिं प्रलेखतद्विशेषित्वात् ॥ स्वाभिव्यंजकचर्वणा व्यवहि
तचर्वणा कत्वा न्नप्रतिबंधसंभावनैत्यपि वदन्ति ॥ अत्र निर्वेदादयस्त्रयस्त्रिंशदुर्वादिविषयारतिश्च भावपदार्थः ॥ बहव इति ॥

नौका.

रामः
९४

अत्र पूर्वपूर्वोपमर्देन निबध्यत इति शेष इति केचित्तन्ना ॥ पश्येत्कश्चिच्चलचपलरेकालराहंकुमारीहस्तालंबवितरहहहायुक्तमः
 कासियासि ॥ इत्थं पृथ्वीपरिवृद्धं भवद्दिहिषोरण्यवृत्तेः कन्याकाचित्युलकिसलया न्याददानाभिधत्त इत्यत्र शंका सूयाधतिस्मृति
 श्रमदैवमलौकुन्यानामुपमर्दलेशशून्यत्वेपिशबलतायाराजस्तुतिगुणत्वेन पंचमोक्षासंममदभट्टैरभिधानात् ॥ एतेन परस्परसामा
 नाधिकरण्येन चर्व्यमाणभावत्त्वशबलतेत्येवंविधः परसंदर्भसोदसमपरिहारोपि यस्तः ॥ एकस्यामनेकेषां प्रतीतावप्येकस्याश्रये
 परस्याश्रितत्वरूपस्यापि परस्परसामानाधिकरण्यस्य प्रकृतेः प्रतीतेः ॥ यदि च तत्प्रत्यायनार्थं पश्येत्कश्चिदिति बुवाणाकाचित्कन्या
 चलचपलरे इत्यभिधत्ते इति शेष पूरणेन न्याचिख्यासातर्हि विरोधद्वारा पूर्वपूर्वोपमर्दयोतकापिशब्दसमुचितशेषपूरणं किमिति न
 रोचये ॥ तस्मान्नारिकेलजलसौरसिताकदलमिश्रणे ॥ विलक्षणो यथा स्वादोभावानां संहतौ तथेत्यवधेयं ॥ रसशबलदृष्टान्तस्यानुस
 रणमपि साकूतमेव ॥ तद्यथा ॥ यस्य ते भावशां लुप्यसंधिशबलता धनयः सर्वैरुदाहृता विस्तरभिया समाख्या मात्र समधिगतवि
 शेषवत्तया चास्याभिर्न प्रदर्शिताः परंतु तेऽप्यस्मत्प्रदर्शितभावधनिपदरूढानकंचनविशेषमितरमावहन्ति ॥ यतो विद्यमानतया च लो
 माणेष्विवोत्पत्यवह्निन्तत्विनश्यदवस्थत्वं स्वफलोपधायकसामग्रीसमवहितत्वरूपसंधीयमानत्वं कसत्तापर्यवसितपरस्परस
 मानाधिकरणत्वेः प्रकारैश्चर्व्यमाणेष्वपि भावेष्वप्राधान्यस्यावस्थानात्तेष्वेव च मल्लतिविश्रान्तेः ॥ यद्यप्युत्पत्तिविनाशसंधिशबलता
 नातत्संबंधिनां च भावानां चर्वणाविषयता वैलक्षण्याभावाच्च प्राधान्येकाचिद्विनिगमनात्तथा स्थितौ भावेष्वेव प्राधान्यस्य कृत्तया भा
 वशां त्यादिष्वपि तेऽवशांतिप्रतियोगिकत्वेरभिव्यक्तेषु तस्याः कल्पयितुमुचितत्वात् ॥ किंच यदि भावशांत्यादोभावो न प्रधानं किंतु तदुप
 सर्जनकशांत्यादिरेवेत्यभ्युपेयते तदा व्यज्यमानभावेष्वभिहिततत्प्रशमादिप्रकायेषु भावप्रशमादिधनित्वं न स्यात् ॥ तथा हि ॥ तत्र भावो

२. न.
२५

दयध्वनौ व्यज्यमानभावप्रतियोगिकस्योदयस्य वाच्यत्वेभावोदयध्वनित्वं न स्यात् ॥ यथा ॥ उषसि प्रतिपक्षनायिकासदनादंतिकमं नौका
चतिप्रिये ॥ सुदृशोनयनाज्जकोणयोरुदियायत्तरयारुणद्युतिः ॥ अत्रोत्पूर्वकेणैतिनाभावोदयस्य वाच्यत्वे च प्रत्यायनात् ॥ उदय
स्य वाच्यत्वेपि भावस्यावाच्यत्वाद्भूतित्वं सुस्थमिति चेत् ॥ प्रधानस्य व्यपदेशानौपयिकत्वे प्रधानकृतव्यपदेशानुपपत्तेः ॥ अस्म
न्मते तत्त्वत्वे वाच्यत्वेप्युत्पत्यवच्छिन्नस्यामर्षस्यावाच्यत्वाद्युक्तएवभावोदयध्वनित्वं व्यपदेशः ॥ एवं भावशांतिध्वनौ व्यज्यमानभा
वप्रतियोगिकस्य प्रशमस्य वाच्यत्वेभावशांतिध्वनित्वं न स्यात् ॥ यथा ॥ समापणैकपदयोः पदयोः पततिप्रिये ॥ शमुः सरोजनयना
नयनारुणकांतयः ॥ ननु शब्दवाच्यानां प्रशमादीनामरुणकांतैवान्वयादरुणकांतिप्रशमादेरेव वाच्यत्वं पर्यवसितं ननु तादृशप्रश
मादिभ्यं ग्यस्य रोषप्रशमादेर्भ्यं ग्यं जकभेदस्यावश्यकत्वात् ॥ न चारुण्यं ग्यं रोषस्यैव वाचीभूतप्रशमाद्यन्वयइति वाच्यं ॥ वाच्यं
ग्यप्रतीत्योरा नुपूर्व्येण सिद्धतया वाच्यान्वयबोधवेलायां वाच्यैः सह भ्यं ग्यान्वयानुपपत्तेः ॥ अन्यथा सुदृशोनयनाज्जकोणयोरित्यस्या
न्वयोन स्यात् ॥ मेव ॥ एवमपि ॥ निर्वासयंतीं धतिमं गनानां शोभां हरेरेण दृशोधयंत्याः ॥ विरायराधस्मृतिमासलोपि रोषः स ग्राधुणि
को बभूवेत्यादावपि भावप्रशमध्वनित्वापत्तेः ॥ भावस्य वाच्यत्वेपि प्रधानस्य तत्प्रशमस्य व्यंग्यत्वात् ॥ उभयोरप्यवाच्यत्वमपेक्षितमि
ति चेत् ॥ प्रागुक्तपद्यद्वयेशमत्त्वोदयत्वाभ्यां शमोदययोर्वाच्यत्वादनुदाहरणतापत्तेः ॥ इष्टापत्तिस्तु सह दयानां नौचितीमावहति ॥ त
स्याद्वावप्रशमादिष्वपि प्राधान्येन भावानामेव च मत्कारित्वं प्रशमादेस्तूपसर्जनत्वमतो न तस्य वाच्यत्वं दोषः ॥ इदं पुनर्भावध्वनिभ्या
भावशांत्यादिध्वनौ नात्र मत्कारवैलक्षण्ये निदानं ॥ यदेकत्र च वर्णयो भावेषु वस्तुगत्या च वर्णयनायकगतामर्षादिगतस्थित्यवच्छिन्ना
मर्षादित्वममर्षादित्वमेव वा प्रकारेण्यत्र तु प्रशमावस्यत्वादिरपीति ॥ रसस्य तु सामाजिकगतचिरंतनवासनारूपस्यापि मूलकत्वा

नौका

रामः
२५

त्रशमादेरसंभवः॥ रावणादिविमर्शसंभावितः सामाजिकगतोपि हेष्टादिरभिनवोदितोपि संभाव्यतां॥ परंतु नासौ चर्वणमाणा
 व्यलौकिकचर्वणाविषयः॥ किंतु लौकिकचर्वणाविषयस्तत्कृतममत्कारइति नासौ विचारहं इत्यादीत्यन्यत्रविस्तरः॥ रसशवलो
 दाहरणमननुसंधानस्योदाहरणन्यूनताशंका मया कर्तुं स्मारयति॥ अत्रानयोर्भेदयोर्मध्यइत्यर्थः॥ दर्शितइति॥ तस्याप्येतदेवोदा
 हरणमित्येनेत्यादिः॥ अत्र प्रव्रज्यैव शुभं भविष्यतीति निर्वेदः॥ तस्या राधायावचो मम श्रुतिपथं जायेतेत्यौत्सुक्यं॥ मम चक्राग्रे स्मरः क
 इत्यपि सेवेणा मर्षः॥ त्रिजगती राधया विना शून्येति भ्रमः॥ मनस्त्रयानिर्मुक्तैवेति मतिः॥ मृगदृशो लावण्यमन्यादृशमप्रतिममिति

अत्र रसशवलो दर्शितः॥ भावशवलो यथा॥ प्रव्रज्यैव शुभं मम श्रुतिपथं जायेत तस्यावचश्रुत्याग्रे मम कः स्मरस्त्रिजगती
 शून्या विनाराधया॥ निर्मुक्तैव मनस्त्रयामृगदृशो लावण्यमन्यादृशं धिग्जन्मकगतासि किं विलपितैः कासि प्रसन्नाभव
 ॥ निर्वेदोत्सुक्या मर्षभ्रममतिस्मृतिविषाददेन्यानां भावानां सांकर्योदेषभावशवलइति॥ स्मृतिः॥ लंका निर्धारितदेशे गता

सिततरुवममजन्मधिगितितदलाभे विषादः॥ विलपितैरतः परंप्राणान्नधारयिष्यामीत्यपार्थकवाक्यैः किमसां मुख्यात्कासि प्रसन्नाभ
 वयत्रस्यास्तत आगत्य प्रसादयेति दैन्यंच सूच्यतइत्याह॥ एतावता प्रबंधेन ह्यसंलक्ष्यक्रमस्य विषयो दर्शितः॥ अटिति प्रतीतेषु विभा
 वानुभावव्यभिचारिभावेषु सह दयतमेन प्रमात्रासूक्ष्मेणैव समयेन प्रतीयमानानां सर्वेषामेव स्वस्वाभिज्यंजकचर्वणाकालसंनिह
 तकालव्यक्तिकानामपि परमार्थसद्देष्टुहेतुमत्त्वोपापयवित्तिवेद्यत्वाभावात्॥ संप्रतितु यत्र काये विभावादयो न सम्यक् प्रतीयंते प्र
 करणं वा विचारवेद्यं तत्र सामग्री विलंबार्थानंच मल्लति मां शयमेवेति संलक्ष्य क्रमोप्येष भवतीति वक्तुमवसरः ॥ २ ॥ २ ॥ ॥

र.त.
९६

ननु यद्ययं रसादिः संलक्ष्यक्रमस्य विषयः स्यात्तदा नुरणनभेदगणनप्रस्तावेर्थशक्तिमूलस्य द्वादशभेदादित्याचार्योभिनवगुप्तपादानामुक्तिस्तथा तेनायं द्वादशात्मक इति मम दभट्टानामुक्तिश्च विरुध्येत ॥ वस्त्वलंकारात्मना द्विविधेन वाच्येन स्वतः संभवित्वकविप्रौढोक्तिनिष्पन्नत्वकविनिबद्धवक्तृप्रौढोक्तिनिष्पन्नत्वैस्त्रिभिर्रूपाधिभिस्तैर्विध्यमायनेनातएव षडात्मनावस्त्वलंकारयोरिव रसादेरप्यभिव्यजनादष्टादशत्वप्रसंगादिति चेन्न ॥ तद्वैयर्थ्यस्य दिक्प्रदर्शनमात्रपरत्वात् ॥ अन्यथा कविनिबद्धवक्तृभित्तवक्तृप्रौढोक्तिनिष्पन्नत्वप्रयुक्तभेदानामगणनेन न्यूनतापत्तेर्दुर्वारत्वात् ॥ अस्यैकविप्रौढोक्तिनिष्पन्नत्वेन क्रोडीकरणे कविनिबद्धवक्तृप्रौढोक्तिनिष्पन्नस्यापि तथात्वापत्तेरित्यलमनल्पजल्पेन ॥ ननु प्रामाणिकनिबन्धात्संलक्ष्यक्रमव्यंग्यस्य वस्तुत्वमेव न रसादित्वमित्येव कल्पयितुमुचितमिति चेत् ॥ अश्रद्धधानोसि ॥ न ह्युपलक्षणतास्माभिः कथ्यते ॥ किंतुरसभावादिरर्थो ध्वन्यमान एव न वाच्यस्तथापि न सर्वोपलक्ष्यक्रमस्य विषय इत्यभिनवगुप्तपादाचार्यैरेवोक्तत्वात् ॥ अत्र रसपदे नरतिमात्रं विवक्षितमिति चेत् ॥ कः संलक्ष्यक्रमतायां विद्बोधो बलवान् ॥ न खलु धर्मिग्राहकमानसिद्धं रत्यादिध्वनेरसंलक्ष्यक्रमव्यंग्यत्वं ॥ येन त्वद्वचसि श्रद्धा महि ॥ इत्थंच यदुक्तं ॥ एवमादिनिदेवैर्षोपार्थेपितुरधोमुखी ॥ लीलाकमलपत्राणि गणयामास पार्वती तत्कमारी स्वाभायादधोमुखत्वविशिष्टस्य लीलाकमलपत्रगणनस्योपपन्नत्वात् न नागचिंतनेन नारदांगिरः प्रभृत्युपक्रांतविवाहादिप्रसंगे बुद्ध्या पारुद्धे व्रीडाया अपि च मत्करणत्वं संलक्ष्यक्रमोपध्वनिरित्यानेंदवर्द्धनाचार्यैस्तत्राप्यसौ वस्तुध्वनिरिव नभावध्वनिरित्याग्रहस्त्यक्तव्यः ॥ तथा प्राधान्य एवैषारसादित्वमन्यथा तुरत्यादित्वमेवेत्यप्याग्रहो न कर्तव्यः ॥ किंतुरसादित्वमनुमतव्यमेव ॥ भावालंकारादिप्रधानकाव्येषु रसध्वनिव्यपदेशो न कस्यापि संमत इति चेत् ॥ अनुक्तोपालंभ एव सौ ॥ यतो न वयं तत्काव्यस्य रसध्वनित्वं मन्यहे ॥ किंतु तत्काव्यव्यंग्यरत्यादेरसादित्वमात्रं ॥ न हि वेदपाशयणा समर्थं ब्राह्मणपत्यं ब्राह्मण्यहो नमिति वक्तुं शक्यं ॥ प्राधान्यस्य प्रयोगोपाधित्वांगीकारादेवानतिप्रसंगात् ॥ तस्मादसंलक्ष्यक्रमव्यंग्यः संल

नोका

रामः
९६

१६
 स्थक्रमचंग्योगुणोभावितात्माचेतिसिद्धंरसत्रैविध्यमित्यादिवद्वतरमनुसंधानआह॥सामान्यतो धर्मिण्यवगतेविशेषजिज्ञासा
 वशात्प्रकारेणतस्मिन्निभज्यमानेरसभावालंकाराणां परस्परगुणप्रधानभावमापन्नानामभिव्यक्तिर्मनोविश्रामधामतायुक्त
 प्रायेत्याशयः॥उच्यतइतिशेषः॥भावालंकारयोरभिव्यक्तिं दर्शयितुंरसंविभजते॥अभिमुखलक्षयति॥विमुखलक्षयति॥भावालं
 काराभिव्यक्त्यार्विवेचनायततीयंविभजते॥यद्यपिवस्तुमुखोपित्तृतीयोवक्तुमुचितः यथामम-अलंकेफणिशावकग्रहान्ननुनासा
 श्रितवान्निखावलः॥रदनेकिमुदाडिमभ्रमान्मुखमुलंठमनेननामितमित्यत्रनासाभरणसौंदर्यातिशयोमुख्योमनोविश्रामहेतुत्वा

अथरसभावालंकाराणामभिव्यक्तिः॥रसस्त्रिविधोभिमुखोविमुखः परमुखश्चेति॥व्यक्तैर्भावविभावानुभावैर्यस्याभिव्य
 क्तिःसोभिमुखः॥भावविभावानुभावानामनुक्तत्वात्कृष्टावगमोविमुखः॥परमुखोपिद्विविधः॥अलंकारमुखोभावमुखश्च
 ॥अलंकारमुखेलंकारोमुख्योमनोविश्रामहेतुत्वादसौगौणः॥भावमुखेभावोमुख्योमनोविश्रामहेतुत्वादसौगौणः॥अत्रप्रा
 चीनसंमतिः॥अलंकारैरुचिरैरमनोविश्रातिकारिणि॥अलंकारस्यमुख्यत्वंगौणत्वंरसभावयोरिति॥अभिमुखाःस्वस्वप्र
 करणेउदाहृताएव॥

दसौगौणइत्यस्यापिवक्तुंशक्यत्वात्तथापिभावालंकारयोरिवभावालंकारत्वाद्यनापन्नवस्तुमात्रस्यव्यक्तेःकथ
 नस्यप्रतिज्ञायाःपूर्वमकृतत्वात्तदेदस्योक्तरीत्यावाच्यवदेवपरिस्फुरणाच्चतदप्रदर्शनेपिनन्यूनतेतिसभेदोक्तः॥अलंकारस्यध्वनिप
 दप्रवृत्तिनिमित्ततादर्शयति॥भावस्यध्वनिपदप्रवृत्तिनिमित्ततादर्शयति॥तत्रसंमतिमाह॥तदिदं व्याख्यातमधस्तात्॥उदाहरणन्यूनता
 माशंकमानंनिरवधानंप्रत्याह॥श्लोकार्थःस्पष्टएव॥अत्रययावितिपाठंप्रकल्प्यवाक्यभेदकल्पनादुत्तरसानुगुणैवा॥ग्रंथरुदपिचैतस

भागताइतिविचरण्यप्रतिबद्धवचनान्तं
 ध्वनक्ति॥

रुत-
९३

एतादृशप्रयोगानुरोधेनैवचपदव्युत्पत्तिमार्मिकास्तार्किकाअप्यारम्यातैकवचनस्यशक्तिमेकत्वेविवदमानाएवास्यातद्विवचनबहु
वचनयोर्द्वित्वबहुत्वयोःशक्तिमेकवाक्यतयांगीचक्रः॥नन्वेवमारम्यातबहुवचनोपस्थापितबहुत्वस्यमैथिल्यादिष्वन्वयेमैथिली
पदप्रयोज्यमैथिलीनिष्ठविशेष्यतायाबहुत्वप्रकारताद्वारानिरूप्यालक्षणादिविशेष्यतास्यैवेतितेषांसमासापत्तिः॥एकपदप्रयो
ज्यविषयतायाःसाक्षात्परंपर्यावानिरूप्यायाविषयतातत्प्रयोजकत्वरूपसामर्थ्यस्यैवसमासनियामकत्वात्॥नचात्रसमूहालेब
नस्यैवबोधस्योत्पत्त्याबहुत्वप्रकारताभेदान्नोक्तसामर्थ्यमितिवाच्यं॥तथासत्येकैकमैथिल्यादितात्पर्येणप्रकृतप्रयोगानुपपत्तेः॥

विमुखोयथा॥मैथिलीलक्ष्मणोरामःसुग्रीवःपवनात्मजः॥लंकापुरंपरित्यज्यपारंवारिनिधेर्ययुः॥अत्रसंकटम
खिलंसमुत्तीर्येतेसमागतादृत्यद्रुतोरसःकष्टादवगम्यते॥अलंकारमुखोयथा॥एषानलेखाभमतामलीनांभाति
प्रभातेनवकैरविण्याः॥आलिंगतःकिंतुतुषारभानोःकांतिःकलंकस्यवपुर्विलग्ना॥यत्रनानाधर्मावच्छिन्नविशेष्यता

निरूपितैकाबहुत्वप्रकारतातत्रैवसमवायस्यत्रित्वसंसर्गत्वात्॥यत्रतुतादृशविशेष्यतानिरूपिताबहुत्वप्रकारताभिन्नातत्रोद्दे
श्यतावच्छेदकव्याप्यपयांशेरेवसंसर्गतयामैथिल्यादिबहुत्वएवतथाप्रयोगसाधुतावसरात्॥कथमन्यथादिशोनेहसो गगनाना
तिप्रयोगस्यासाधुत्वमितिचेन्मैव॥प्रकृतेनिरुक्तसामर्थ्यसत्वेपिसमासविधेर्विभाषाधिकारीयत्वादसमासइतिसमासः॥प्रभातेन
वकैरविण्याःसंकुचकुड्मलायाःकुमुदिन्याःप्रांतेभमतामलीनांलेखापत्तिर्न॥किंतुआलिंगतःवर्तमानसामीप्यवर्तमानवद्दालिं
तवतः॥अतएवाह॥विलग्नेति॥अन्यथालगंतोत्येववक्तुंयुक्तंयत्तुधातुसंबंधेप्रत्ययाइतिव्याचख्यो॥तन्महं॥विलग्नेत्यस्यरुदंतत्वेनप्र

नौका

अनधत्तत्वाभावात्॥
रामः
९३

तुषारभानोर्हि मरश्मेः कलंकस्य वपुर्विलग्नकैरविणी संवद्धा कांतिर्भवतीत्यर्थः॥ यथा वामम॥ दानैः पिच्छिलिताः कचैर्दुरधिगाः सं
वीक्षिता हस्तिनः स्वभ्यस्तादृढपक्षपातसुलभान्माः फलैः शाखिनः॥ प्रातर्यातिमधुव्रने विकसतिस्वार्थोपयन्तो दुरान्तिर्यातेमलि
नेमत्तनुनलिने सौजन्यजन्ययशः॥ अत्राप्रस्तुतप्रशंसा लंकारो मुख्यो दानवीररसो गौण इति विशेषः॥ सप्तसर्याकसमेद्रा बात्मकहोर
कसमुदायरूपालंकारवतीं मेदिनीं पृथ्वा विप्रकुलाय कूपभूसुरेभ्यो बहूभ्यो दातुं संकल्पसूचकवाक्योपक्रमं योजितवतः कृतवतो भार्ग
वस्य किमप्यतिशयितं त्रिडास्मितमत्रोक्तप्रतिज्ञानिर्वाहप्रकृतार्थिकामप्रपूणयोर्विरोधादित्यप्यारब्धानं॥ हस्तप्रसारणमात्रेण संप्रदा

अत्रापन्हतेरलंकारस्य मुख्यता॥ भावमुखो यथा॥ सप्तांभो निधिनीरहीरपटलालंकारिणीं मेदिनीं दातुं विप्रकुलाय यो
जितवतः संकल्पवाक्योपक्रमः॥ नाभीनीररुहान्तरोरुहभुवा तत्कालमाविष्टते हस्तांभोरुहिभार्गवस्य किमपि त्रिडास्मितं पालु
वः॥ अत्राद्भुतभावस्य मुख्यता दानवीररसो गौणः॥ विह्वारिधराः रुहंतथावर्षत संततं॥ लभते विपुलां वृद्धिं यथारसतरंगिणी

नांतरवर्जनाप्रतीतेः॥ कुलपदस्य कुलीनपरतयाप्युपपत्तेर्वहलाप्रत्यायकत्वाच्च॥ किं त्वंचित्यपि तामहायालंबनकत्त्वप्रसक्त्या लोकापवा
देन त्रिडास्मितं कस्मिन्मिति व्याख्येयं॥ तदेतदुक्तं पित्राद्यालंबनतया वर्ण्यमानउत्साहआभास इत्यधस्तात्॥ वः पालुकस्मिन्सतिसरोरुह
भुवा ब्रह्मणानाभीनीररुहान्नारायणावतारभूतस्वकीयनाभीसंबंधिकत्वाद्दस्तांभोरुहिपात्रहस्तरूपेभोरुह्येभासित्यागजलानिरोहंति वा
जभूतान्यततः फलसंस्तृष्टानि भवंति यस्यात्तादृशे तत्काले दित्या विष्टते प्रसारिते सतीत्यर्थः॥ स्वकीयं नुवृत्तेर्विह्वारिणी लनं विनादुर्पय
त्वे मन्वानस्तान्प्रार्थयते॥ विह्वारिधरा इति॥ हे पण्डिता हे वागमृतप्रयोक्तार इत्यर्थः॥ स्वग्रंथोदाहरणेषु परकीयत्वाशंकावारयन् देवताप्रसादा

यकविभारतोसमपिष्ठाश्रौदेवतांप्रार्थयते॥

दिन्यां॥ निमज्जनो न्यज्जनक्रीडाहेतुंगूढागूढमंग्यामिति यावत्॥ स्वकीर्त्यनुरनये स्वस्य ग्रंथस्य च नाग्रनी निबध्नस्व यशः प्रथमित्री
मेनाया शास्ते॥ कापि॥ काचघटीवरसादुता॥ मेभानोरिति॥ एतेन रसतरंगिणी पदप्रवृत्तिनिमित्तमुक्तमिति विरम्यते॥ श्रीरस्तु॥
प्राचाश्चाध्याशिरसाज्जहोरिवममटस्यैकसिगता॥ अधिधरणिमयानीतातरंगिणीयंभगीरथेनेव॥ १॥ गंगायमुनाभ्यंतः सरस्वती
सर्वसंमताजयति॥ आस्तिकसंवादिन्यपि नास्तिकेनोपहस्यते जगति॥ २॥ नानार्थनाहृतकलोभसुरराजोपियत्रसंक्रिष्टः
॥ सूर्येन्द्रदितपद्मेपतंतुत्राधुनामधुपाः॥ ३॥ दूरं प्रसक्तसंपदो निजमनो गौरीकलत्रालये भावोद्भूतसप्रधानसरणिः सैषान
रंगिण्यपि॥ तावत्यामपि कार्यसंकटततो नौका समाप्तिस्तु यास्वस्ति श्रीयमदेवपंडितविभोरव्याहताज्ञैवसा॥ ४॥ यस्यास्वर्गसुखा

अवगाहस्ववाग्देवि दिव्यारसतरंगिणीं॥ अस्मत्पदेन पदेन रचय श्रुतिभूषणं॥ २॥ यावद्भानोः सुताकापिका लिंदी
भुवि वर्तते॥ तावन्निष्ठतु मेभानोरेषारसतरंगिणी॥ ३॥ इति प्रकीर्णकं नामाष्टमस्तरंगः॥ समाप्तश्चायं ग्रंथः॥

भिमुख्यपदवीं यातुं समुत्कंठया यस्य स्वात्मनिराधया दिनकरो जीवात्तरालस्थितः॥ आस्माकीनरुतिद्विद्विगलच्छास्त्रामृता
प्यायितं यंचामंस्तसु तेन सोस्यफलितं शादूलविक्रीडितं॥ ५॥ गंगाधरस्य गंगेव विस्त्रोविस्त्रुपदोववा॥ नौकाबुधाविनाभूः स्ताही
वीगीर्वाणगौरवी॥ ६॥ ग्रहाकनगपृथ्व्यंके १७९९ नौकागिरसि वत्सरे॥ एकद्वित्रिचतुः श्लोका ४३२१ गंगारामेण पूरिता
॥ ७॥ इति श्रीजड्युयनामकगंगारामविरचितायां नौकाख्यायामष्टमस्तरंगः॥ समाप्तश्चायं ग्रंथः॥
वाराणसीप्रसादस्य नियोगेन तु यत्नतः॥ काशीसंस्कृतमुद्रायामंकितोयं शिलासरेः॥ १॥ श्रीकाशीजीमे महल्लेहोदकटोरा श्रीबाबूवाराणसीप्रसादजीके मकानमेकाशी
संस्कृतमुद्रायंत्रमेकपि जिनकोलेना होय उनको श्रीबाबूवाराणसीप्रसादजीके पास याकचौरीगलीमे भाईप्रतापसिंहजीके दुकानपर मिलेगी संबत् १९४१ ॥

इति नौकाटीकासहितारसतरंगिणीसमाप्ता

चित्तौड़
गढ़

2243